6 VELIKI INTERVJU
TONI DRAGAR, ŽUPAN OBČINE DOMŽALE

8 TEMA MESECA
POGLED NA LETO 2015

13 OBRAZI DOMŽAL
DANICA GUBERINIČ - NANA

SLAMNIK

OBČINA DOMŽALE
prostor zadovoljnih ljudi

GLASILO OBČINE DOMŽALE

23. DECEMBER 2015 | LETNIK LV | ŠTEVILKA 12 | IZDAJA KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE | CENA 1,09 EUR

slamnik@kd-domzale.si

Foto: FreeImages.com

Vse dobro v letu 2016!

Minulo leto so zaznamovali številni dogodki tako na družbenem, gospodarskem kot tudi drugih področjih v naši občini.

V zadnji letošnji številki glasila Slamnik smo tako za vas izbrali tiste dogodke, ki smo se jih tudi mi konkretneje dotaknili. Prelistali smo enajst številk, pokukali v dvanajsto, ki je pred vami, in ustvarili kolaž dogajanja v občini Domžale. A leto še ni končano. Pred nami je zadnjih deset dni letošnjega leta, ko nas čakajo prijetna srečanja, ki bodo popestrila decembrsko medpraznično dogajanje. Prve utripe smo začutili s prižigom prazničnih luči v našem mestu, nato nas je že obiskal Miklavž, najmlajši so uživali na tradicionalnem Miklavževanju v Hali komunalnega centra ter številnih obiskih Miklavža tudi po krajevnih skupnostih in v društvih. Pestro dogajanje se bo ob koncu leta preselilo ne le na tržni prostor, pač pa tudi v Češminov park, kjer se bo rajalo ob obisku Božička, čisto na koncu tudi dedka Mraza, še pred tem boste lahko ob svetlobnih efektih spremljali slovenske jaslice. Pod šotor v centru Domžal se letos vrača silvestrovanje, tako tisto za najmlajše, ki bo potekalo ob spremljavi plesno-glasbenega programa Plesne šole Miki, kot veliko domžalsko silvestrovanje, ki bo trajalo vse tja do tretje ure zjutraj. A to še ni vse. Na božični dan se bomo zabavali ob Božičkovi petkovi pumpi, dan pozneje pa ob pop rock koncertnih zvokih, kamor ste vabljeni vsi mladi in mladi po srcu. Tudi letos se boste lahko udeležili tradicionalnega, že 45. novoletnega koncerta Simfoničnega orkestra Domžale-Kamnik, večer prej pa še prazničnega koncerta domžalske godbe ob dnevu samostojnosti in enotnosti. Zadnji večer v letu boste lahko preživeli na silvestrskem koncertu v Kulturnem domu Franca Bernika, ki vas bo letos popeljal na glasbeni izlet v New York. Zadnje dni decembra se boste lahko zabavali tudi pod šotorom, kjer se bodo na Veseljakovem odru zvrstili številni glasbeniki. Pred nami je torej pester zaključek leta, uživajte prav v vsakem trenutku, ki vam je dan, izkoristite čas za sprostitev, zabavo in druženje. In naj bo prijetno dogajanje tudi v novem letu! Srečno!

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR

NOVICE

Evropski teden zmanjševanja odpadkov

Trošimo več, kot je mati Zemlja sposobna proizvesti. Tema letošnjega Evropskega tedna zmanjševanja odpadkov je dematerializacija. Kako ravnati, da odpadkov sploh ne bi proizvedli oziroma, da bi jih proizvedli čim manj, torej ravnati po vodilu narediti več z manj. Praktičen prikaz, ki so ga pripravili v Javnem komunalnem podjetju Prodnik na domžalskem tržnem prostoru, smo si ogledali tudi mi, in se na lastne oči prepričali, koliko na dan vsak izmed nas porabi naravnih virov. Skupaj kar 43 kilogramov. › 14

KULTURA

65 let Glasbene šole Domžale

GŠ Domžale je 26. novembra v Kulturnem domu Franca Bernika priredila slavnostni koncert ob 65. obletnici obstoja, na katerem so se predstavili najboljši učenci in skupine. Glasbi in otrokom predan kolektiv domžalske glasbene šole že častitljivih 65 let neprekinjeno poučuje in vzgaja nadarjene mlade talente. V bogati zgodovini institucije se je marsikateri od nadebudnih talentov razvil v vrhunskega glasbenika. Ravnatelj Miran Juvan je v slavnostnem nagovoru povedal, da gre za glasbeno šolo s posluhom. › 19

ŠPORT

Primož Ahačič

Primož Ahačič je predan športu. V Občini Domžale s Športnim društvom Sonček svojo športno energijo že enajsto leto prenaša na mlajše generacije. V Domžale je prišel iz Gorenjskega, kjer je kot pravi Tržičan treniral smučanje. Počasi je ob svojem rednem delu športnega pedagoga vedno več prostega časa namenjal športnemu društvu, dokler se zaradi preobremenjenosti ni resno poškodoval. Takrat se je odločil, da bo v polni meri aktiven v društvu in tako najmlajšim ponudil možnost, da se tudi sami zaljubijo v šport. › 29

PRETEKLOST

Tovarišica Pepca Žebovec

Svoje dragocene spomine na mladost, predvsem pa na obdobje druge svetovne vojne, nam je zaupala Jožefa Žebovec, prijatelji in znanci jo kličejo Pepca, znana kot srčna in prizadevna aktivistka, ki je vse svoje življenje v različnih organizacijah požrtvovalno delala za ljudi. Kot sama pravi, so bili vzgojeni kot zavedni Slovenci. »Takoj ob začetku druge svetovne vonje smo vedeli, da bo treba stopiti na stran, ki nam jo je velevala vest, v boj za svobodo,« obuja spomine na prve dni vojne. › 34

Tečaj šivanja slamnikov v Slamnikarskem muzeju

V Slamnikarskem muzeju v Domžalah so zaključili prvi tečaj šivanja slamnikov, s katerim želijo nadaljevati tradicijo nekdanje pomembne domžalske obrti.

Ideja o organizaciji tečaja je zorela že dalj časa in s finančno pomočjo Občine Domžale se je novembra uresničila. Število prijav po javnem pozivu v lokalnih medijih je preseglo pričakovanja, tako da so priredili več krogov brezplačnega tečaja. Tečaj je pripravila in vodila muzejska ekipa s sodelavci, ki že več let sodelujejo z muzejem. Udeleženke so se spoznale z zgodovinskim razvojem slamnikarstva v Domžalah in okolici, naučile so se osnov pletenja kit iz slame ter praktičen del šivanja slamnika in njegovo finalizacijo. Cilj tečaja, da vsaka udeleženka zašije svoj slamnik, je bil uspešno dosežen pri enajstih tečajnicah, ob podelitvi priznanj pa so povedale, da šivanje slamnikov ni preprosto, kot se sprva zdi, saj je potrebno veliko spretnosti in potrpežljivosti. A z veseljem bi se udeležile še nadaljevalnega tečaja, ki ga nameravamo izvesti že naslednje leto. › 3

KATARINA RUS KRUŠELJ

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, **29. januarja 2016.**

Rok za oddajo prispevkov je v **četrtek, 14. januarja 2016, do 12. ure.**

Pri vsakem prispevku mora biti jasno razvidno, kdo je avtor prispevka, podpis fotografa in komentar k fotografiji.

Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali na naš **e-naslov.**

V skladu z Odlokom o javnem glasilu Občine Domžale Slamnik nenaročeni prispevki ne bodo honorirani, končno odločitev o objavi prispevkov in njihovi dolžini pa sprejema uredništvo. Za vsa vprašanja smo vam na voljo na e-nas lovu: urednistvo.slamnik@gmail.com

Z urednico Špelo Keber se lahko osebno pogovorite v sredo, 6. januarja 2016, med 16. in 17. uro, v prostorih Kulturnega doma Franca Bernika Domžale, Ljubljanska cesta 61, Domžale. Prosimo, da svoj prihod obvezno predhodno najavite do 5. januarja do 12. ure Tini Kušar na telefonsko številko 01 722 50 50.

Drage bralke, dragi bralci,

za decembrski Slamnik smo se pogovarjali z županom Občine Domžale Tonijem Dragarjem. V pogovoru smo osvetlili številne investicijske projekte, izpostavili cilje občine in se dotaknili nekaterih aktualnih tem, kot so garažna hiša, 'selitev' gasilcev pod okrilje zavoda, menjave direktorjev ... za konec pa nam je župan zaupal tudi svoje osebne želje za prihodnje leto.

Tema meseca je kot vsako leto ob zaključku leta kratek pogled na minulo leto; spomnili smo se dogodkov in ljudi, ki so nam v letu 2015 še posebej ostali v spominu in o katerih smo med letom poročali tudi v Slamniku.

V rubriki Obrazi Domžal vam predstavljamo Danico Guberinič, Domžalčanko, ki je z jugoslovansko žensko košarkaško reprezentanco osvojila srebrno medaljo na evropskem prvenstvu, častno članico ŽKK Domžale in ambasadorko domžalske košarke. Poleg ljubezni do športa gospa Nana, kot jo pogosto kličejo, v sebi nosi tudi navdušenje nad umetniškim izražanjem, saj je ustvarjalka portretnih karikatur, digitalne grafike in drugih likovnih stvaritev.

V športnem intervjuju smo se pogovarjali s Primožem Ahačičem iz Športnega društva Sonček. V Slamnikarskem muzeju v Domžalah je v zadnjih mesecih potekal tudi prvi tečaj šivanja slamnikov, ki ga je obiskovalo trinajst udeleženk, ki so na koncu tečaja uspešno sešile svoje prve slamnike. Z oživljanjem slamnikarske obrti si v Slamnikarskem muzeju prizadevajo za ohranjanje in popularizacijo obrti, ki je že delno zamrla. Oživljanje slamnikarstva ima namreč pomembno povezovalno vlogo v lokalni skupnosti, pripomore h krepitvi lokalne identitete ter pomeni priložnost za tržno dejavnost in dopolnjevanje turistične ponudbe območja, na katerem je prisotno, saj tudi prispeva k njegovi pestrosti in posebnosti.

Glasbena šola Domžale, imenovana tudi glasbena šola s posluhom, je v letošnjem letu praznovala 65 let svojega obstoja. V počastitev te častitljive obletnice so priredili koncert, na katerem so nastopili posamezni učenci, otroški zbor Domžalčki, harmonikarski orkester ter najbolj številčna zasedba in dolgoletni ponos Glasbene šole Domžale, pihalni orkester pod vodstvom Luke Einfalta, videli pa smo tudi simpatični video posnetek, v katerem so najmlajši predstavili svoje igrive izkušnje, želje in glasbeni šoli zaželeli vse najboljše.

Več o vseh teh dogodkih si lahko preberete v decembrskem Slamniku.

V prihajajočem letu 2016 vam želim veliko prijaznih medsebojnih odnosov, strpnosti do drugače mislečih, sočutja do vseh živih bitij in ljubezni do sebe. Srečno!

Špela Keber,
odgovorna urednica

Miklavževanje – v veselje ne le otrok, ampak vseh generacij

Miklavž, kakor pri nas navadno imenujemo svetega Nikolaja, je gotovo eden najbolj priljubljenih svetnikov. S posebnim veseljem ga pričakujejo otroci, ko na večer pred svojim godom – goduje 6. decembra –, hodi okrog in jim prinaša darove. Pridne nagrajuje, poredne pa prepusti kaznim svojih spremljevalcev, parkeljnov.

Podoba tega prikupnega svetnika je v nas tako močno živa že od otroških let, spremlja nas skozi življenje , tako da lahko zapišemo, da prihaja v veselje vseh generacij.

Tudi v občini Domžale ima Miklavž, prvi od treh dobrih mož, posebno mesto, saj obiskuje otroke po domovih, povabijo ga društva in velikokrat sami pripravijo program, ki ga je Miklavž ob otrocih še posebej vesel. Mnogi se potrudijo, da z obiski Miklavža obujajo stare običaje in tako ohranjajo kulturno dediščino. Hala Komunalnega centra z nekaj tisoč obiskovalci je vsako leto osrednje prizorišče obiska Miklavža. Ob pomoči donatorjev, med katerimi je največji Občina Domžale, Župnijska Karitas poskrbi za darila, spremljajoči program pa odlično pripravi in izvede Kulturno društvo Miran Jarc Škocjan.

Tudi letos so številne otroške oči ob pogledu na Miklavža in njegovo bogato spremstvo zasijale v velikem veselju in sreči. Kulturno društvo Miran Jarc Škocjan se je letos, pa ne le za osrednjo občinsko miklavževanje, spet potrudilo, da v spremstvu ob Miklavžu ni manjkal nihče, da so ob njem razigrano peli in plesali angeli ter svetniki, z verigami v plesu in pesmi rožljali parkeljni, vsi skupaj pa mu pomagali pri razdeljevanju daril, ki so jih bili deležni prav vsi predšolski otroci, ki so ga prišli pričakat v halo Komunalnega centra Domžale, ki je tudi tokrat pokala po šivih.

Pravi spektakel s svetlobnimi efekti, bogato kostumografijo, pesmimi in plesi, vse skupaj je spominjalo na razkošen muzikal z Miklavžem v glavni vlogi, je navdušil vse, posebej še otroke, ki so, največkrat v spremstvu staršev, nestrpno čakali Miklavža. V priložnostnem programu so nebesa dokazala, da jim sodobna komunikacijska in druga sredstva niso tuja, saj so angeli ob pomoči sv. Petra namesto v običajno knjigo gledali kar na računalnike. V njih je bilo moč videti vsa dobra in slaba obnašanja otrok. Dobra so bila posebej pohvaljena, za slaba pa so bile vsem otrokom dane možnosti, da se do prihodnjega obiska Miklavža poboljšajo, posebej v povezavi z neprestano uporabo mobilnikov, igranja igric, večurnega sedenja pred računalniki ipd. Ko je po pesmi in vražjem plesu luciferja ter pomočnikov spregovoril Miklavž, je završalo. Po pozdravu je govoril o ljubezni, prijateljstvu, veselju in radosti, pa hvaležnosti otrok do dobrotnikov, posebej pa do dobrih in srčnih staršev. Miklavž je otroke opozoril, da tudi sami lahko podarijo drugačna darila, ki jih imajo v svojih srcih, predvsem pa pridnost, ubogljivost, ljubezen in pomoč drug drugemu. Tovrstnih otroških daril je Miklavž še posebej vesel. Pred koncem je vsem prisotnim zaželel srečno in dobro leto 2016 ter jih povabil, da ga drugo leto spet obiščejo.

Nato so vsi predšolski otroci prejeli darila, pa tudi prijazne besede in pohvale, saj pridnih otrok ni manjkalo. Za res prijetno miklavževanje so poskrbeli: Kulturno društvo Miran Jarc Škocjan, Občina Domžale, Župnijska Karitas Domžale ter krajevne skupnosti Slavka Šlandra, Venclja Perka in Simona Jenka.

Vera Vojska
Foto: Miha Ulčar

Odprta sezona drsanja v Športnem parku

S prihodom čarobnega decembra so na svoj račun prišli tudi ljubitelji zimskih športov. Na pokritem drsališču v Športnem parku Domžale se je v četrtek, 3. decembra, namreč že začela sezona drsanja, ki bo potekala vse do konca meseca februarja prihodnje leto.

Tako kot vsako leto se je tudi letošnja sezona drsanja v Športnem parku v Domžalah začela z uradnim odprtjem, ki so se ga udeležili tudi župan Občine Domžale Toni Dragar, podžupanji mag. Renata Kosec in mag. Jana Miklavčič, direktor Zavoda za šport in rekreacijo Domžale mag. Janez Zupančič ter še nekateri svetniki in svetnice. V uvodu sta Toni Dragar in mag. Janez Zupančič spregovorila nekaj besed, nato so se na ledeno ploskev podali drsalci Šole drsanja iz Ljubljane in hokejisti Hokejskega kluba Prevoje, ki so obiskovalcem prikazali svoje spretnosti.

Brezplačno drsanje bo na voljo do konca februarja 2016

Na Zavodu za šport in rekreacijo Domžale so nam povedali, da bo drsališče v Športnem parku Domžale odprto predvidoma do konca februarja 2016. Obiščete ga lahko od ponedeljka do petka od 15. do 19. ure, ob sobotah, nedeljah in praznikih ter v času počitnic pa od 10. do 19. ure. Drsanje je brezplačno za vse občane občine Domžale.

Občina Domžale, Urad župana
Foto: Vido Repanšek

Slavnostni dvig zastave ob dnevu samostojnosti

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Domžale vabi na slavnostni dvig slovenske zastave ob pomniku braniteljev slovenske samostojnosti, ki bo
v soboto, 26. 12. 2015,
ob 18.30
v Slamnikarskem parku
ob stavbi Občine Domžale.
Slavnostni govornik bo predsednik pokrajinskega združenja veteranov vojne za Slovenijo Janez Gregorič.
Za kulturni program bo poskrbela Godba Domžale.

Občina Domžale, Urad župana

SLAMNIK JE GLASILO OBČINE DOMŽALE, IZHAJA V NAKLADI 13 400 IZVODOV IN GA PREJEMAJO VSA GOSPODINJSTVA BREZPLAČNO. Ustanoviteljica glasila je občina Domžale. **Izdajatelj:** Kulturni dom Franca Bernika Domžale, zanj direktorica Cveta Zalokar / **Odgovorna urednica:** Špela Keber / **E-naslov:** urednistvo.slamnik@gmail.com / **Trženje oglasnega prostora:** Nataša Gliha, 041 654 695, carniola1@siol.net./ **Oblikovna zasnova:** Mojca Bizjak, Klemen Gabrijelčič / **Prelom in priprava za tisk:** Zavod Zank / **Jezikovni pregled:** Primož Hieng / **Tajnica:** Tina Kušar, tel.: (01) 722 50 50, faks.: (01) 722 50 55, slamnik@kd-domzale.si, Ljubljanska cesta 61, Domžale / **Uradne ure:** od ponedeljka do petka od 10. do 12. ure, ob sredah tudi od 14. do 16. ure / **Tisk:** Delo d.d., Dunajska 5, 1509 Ljubljana/ **Priprava prispevkov:** prispevke v digitalni obliki je potrebno oddati v doc zapisih, digitalne fotografije pa ločeno v jpg formatu (brez stiskanja) najmanj 200 dpi. Prispevki natisnjeni na papirju, morajo biti zaradi optičnega prepoznavanja besedil natisnjeni v arial ali times new roman pokončnih fontih velikosti 12 (do največ 16) pt. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja prispevkov.

Uspešno so zašile prve slamnike

Tečaj šivanja slamnikov v Slamnikarskem muzeju

Med 18. in 20. stoletjem je bilo slamnikarstvo v Domžalah in okolici ena izmed pomembnejših obrti na Slovenskem, danes pa je pomemben del slovenske kulturne dediščine. Z oživljanjem le-te si v Slamnikarskem muzeju, ki ga upravlja Kulturni dom Franca Bernika Domžale, prizadevamo za ohranjanje in popularizacijo obrti, ki je že delno zamrla. Oživljanje slamnikarstva ima pomembno povezovalno vlogo v lokalni skupnosti, pripomore h krepitvi lokalne identitete ter pomeni priložnost za tržno dejavnost in dopolnjevanje turistične ponudbe območja, na katerem je prisotno, hkrati pa tudi prispeva k njegovi pestrosti in posebnosti.

Slamnikarstvo kot živa kulturna dediščina

Eden glavnih projektov Slamnikarskega muzeja – ohranjanje slamnikarstva kot žive kulturne dediščine – se že izvaja v sodelovanju z lokalnimi društvi in posamezniki, ko se v različnih muzejskih programih tradicija pletenja slamnatih kit in izdelovanja slamnikov prenaša na mlajše generacije. Beležimo pa pomanjkanje šivilj, ki so nekdaj šivale v nedavno zaprti domžalski slamnikarski tovarni Univerzale, in bi delile svoje znanje na mlajše šivilje. Našo pobudo za organizacijo prvega osnovnega tečaja šivanja slamnikov je sprejel tudi župan Toni Dragar in Občina Domžale, ki je projekt finančno podprla. Z njihovo pomočjo smo lahko omogočili brezplačen tečaj.

Število prijav preseglo pričakovanja

Že v poletnih mesecih smo v lokalnih medijih objavili javni poziv k sodelovanju. Zaradi tehničnih omejitev (usposobili smo štiri stroje za šivanje slamnikov) je bilo omejeno tudi število mest. Povabili smo udeleženke in udeležence s šiviljskim predznanjem in smislom za modistično oblikovanje tekstilij ter jih pozvali, da v svoji prijavi navedejo šiviljske izkušnje in zapišejo, kakšen izziv jim predstavlja tovrstno izobraževanje. Vsekakor se tako velikega zanimanja nismo nadejali, saj smo prejeli trinajst prijav. Odločili smo se, da v tečaj sprejmemo vse in zato priredimo več krogov tečaja.

Potek tečaja

Prvič smo se srečali konec oktobra v uvodni predstavitvi domžalskega slamnikarstva. Strokovni poznavalec Roman Kos je tečajnice popeljal po muzejski zbirki, muzejska demonstratorka Milka Breznik jih je naučila osnov pletenja kit iz slame in tehnik, Danilo Vrhovnik pa jim je predstavil tehnično delovanje šivalnih strojev. Nato je sledil praktični del tečaja, ki ga je vodila muzejska demonstratorka in mentorica šivanja slamnikov Joži Košak. V štirih tednih je trem skupinam tečajnic predala svoje široko znanje in spretnosti šivanja slamnikov: od predpriprave kit iz slame do spoznavanja tehnologije šivanja in finalizacije slamnika, ter jih bodrila na poti k cilju tečaja, da vsaka samostojno zašije svoj slamnik.

Tečaj kot svojevrsten izziv

Na tečaj šivanja slamnikov so se prijavile udeleženke iz Domžal in okolice, različnih starosti, poklicev in izkušenj, a vse je združevala ljubezen do šivanja in želja po novih znanjih. Tečaj jih je uspešno opravilo enajst: Betka Burger, Ana Cajhen, Edita Jesih Nibrant, Lidija Marinič, Katja Paladin, Mateja Penca, Sonja Sedej Mirtič, Lidija Šivavec, Mojca Urbanija, Simona Werber Kostrevc in Tatjana Zupan. Spoznale so, da šivanje slamnikov ni preprosto, kot se sprva zdi, saj je potrebno veliko spretnosti in potrpežljivosti. A z veseljem bi se udeležile še nadaljevalnega tečaja, ki ga nameravamo izvesti naslednje leto. Tečaj šivanja slamnikov pa ni predstavljal posebnega izziva le udeleženkam, temveč tudi organizatorjem. Kako v razmeroma kratkem času izučiti kopico ljubiteljskih šivilj, jim bo uspelo doseči cilj – vsaka sešiti svoj slamnik? Ali bomo imeli dovolj slamnatih kit, kje primerne dobiti? Bodo štirje stroji za šivanje slamnikov tekoče delovali in kako uskladiti skupine, ki bodo šivale na njih? Zdaj ob zaključku projekta lahko rečemo, da smo vsi uspešno prestali prvi preizkus, tako tečajnice kot tudi organizatorji. Vsem pohvale za potrpežljivost!

KATARINA RUS KRUŠELJ
FOTO: MAJA USNIK IN MIRO PIVAR

1 Pletilja Milka Breznik je tečajnicam pokazala, kako se plete kita iz sedmih slamic.
2 Tečajnice šivajo pod budnim očesom mentorice Joži Košak.
3 Drugi dan tečaja so tečajnice podrobno spoznale delovanje šivalnega stroja ter predpripravo kit iz slame in njihovo likanje.
4 Tretji dan tečaja so začele z začetkom slamnika in ugotovile, da bi bilo lažje šivati, če bi bila kita širša.
5 Začetki šivanja so bili težki ...
6 V naslednji fazi so tečajnice že šivale svoje prve slamnike in menjavale različne modele.
7 Tečajnice so zašile ženske, moške in otroške slamnike.
8 Slamnik pod drobnogledom ...
9 Skupinski portret sodelujočih na zaključnem srečanju

ZDRUŽENJE BORCEV ZA VREDNOTE NOB OBČINE DOMŽALE

VABI

vse občane Domžal
na **spominsko slovesnost**
ob 71. obletnici tragedije borcev in aktivistov OF v Rudniku

ki bo v soboto, 9.januarja 2016, ob 10. uri
pri spomeniku padlim v Rudniku pri Radomljah.

Vabljeni in dobrodošli!

OBMOČNO ZDRUŽENJE RDEČEGA KRIŽA DOMŽALE

KRVODAJALSTVO

Vabilo h krvodajalski akciji

Daruj kri za življenje, postani pomemben del plemenite množice, ki že vrsto let daruje kri, nepogrešljivo energijo za življenje.

Vabimo vas, da se udeležite **krvodajalske akcije v Domžalah**
V četrtek, 14. 1. 2016, in v petek, 15. 1. 2016, obakrat med 7.00 in 13.00 v Domžalskem domu, Ljubljanska cesta 58, Domžale.

V akciji sodelujejo tudi krajevne organizacije Rdečega križa.

Hvala!

Iskrena hvala za vso vašo pomoč v letu 2015, ki je prineslo nove izzive, ki smo jih z vašo pomočjo uspešno rešili. Vašo plemenito in humano pomoč pričakujemo tudi v letu 2016, v katerem vam želimo veliko sreče, zdravja, osebnega zadovoljstva in prijetnih praznikov.

OBMOČNO ZDRUŽENJE RK DOMŽALE

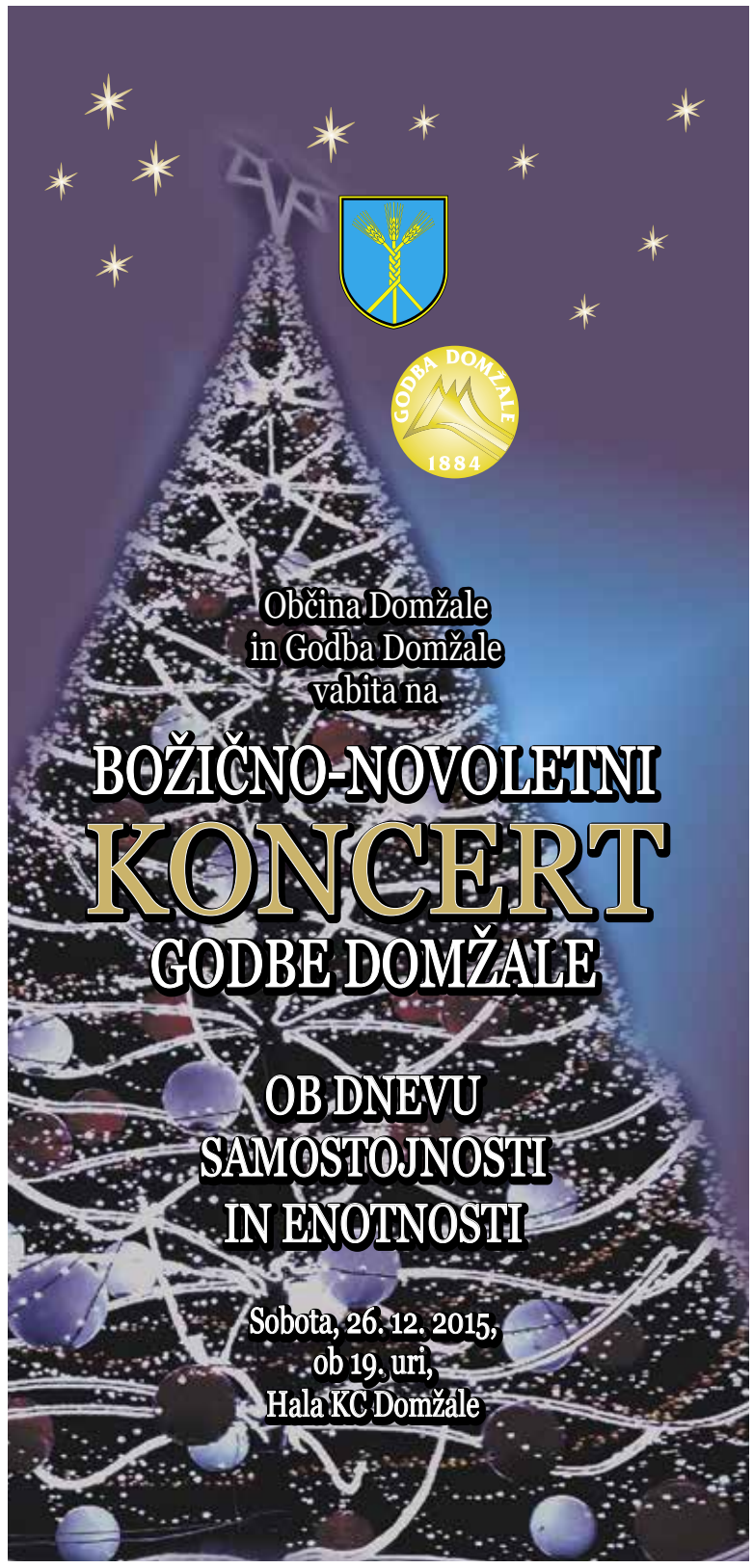

IZ URADA ŽUPANA

Najlepšega darila ne moreš kupiti

Globoko smo že zakorakali v čarobni december, mesec svetlečih luči in kopice daril, mesec, ki z dobrotami krasi marsikatero slovensko mizo in mesec, poln smeha, veselja in druženja. Toliko je lepega v treh dobrih možeh, vendar pa ne morem mimo tega, kako se tega obdobja spominjajo starejši, tudi sam.

Vsi se zelo dobro zavedamo velikih negativnih stvari, ki nam jih prinaša današnji tempo življenja. Vedno manj je medsebojnega druženja, časa za otroke in družino, oddiha, šport in rekreacijo, veselje in skupno zabavo. Vse več je stresa v službi, socialnih, družbenih in zdravstvenih problemov ter medsebojnih trenj. Zdi se, kot da vsak gleda le še sam nase.

Mlajšem bralcem težko rečem, naj se obrnejo nazaj v svoje otroštvo in naj se ob tem spomnijo, s kako malimi stvarmi so bili zadovoljni. To veliko bolje vedo njihovi babice in dedki, od katerih lahko slišijo marsikatero poučno zgodbo. Včasih smo najraje tekali po makadamskih poteh in skakali po lužah, se veselili praznikov, ki so nam na mizo prinesli nevsakdanje dobrote, doma izdelane igrače pa so prekašale vsako današnjo plastično znanstveno fantastiko in tehnologijo, ki jo marsikdaj še starši ne dojemamo več. Vem, da se vsi starejši zelo radi spominjamo otroštva, ob tem pa se zavedamo, da je danes marsikaj drugače in tako pač mora biti. Pa vendar, poskušajmo se ponovno približati vrednotam preteklih dni, ko ni vladal materializem, temveč medsebojno razumevanje in toplina družinskega doma.

Današnji tempo je za nas vse prehud. Ustavimo se in se ozrimo naokoli. Poglejmo, kje smo in kako smo zadovoljni sami s seboj. Če sploh smo. Se še družimo s prijatelji in bližnjimi ali le vsi hitimo domov. Povezanosti med ljudmi ni več, s tem tudi ne sodelovanja in komuniciranja.

Prihaja čas obdarovanj. Bodite skromni z darili, bodite bogati s pozornostjo. Pogosto, še posebej starejšim, je pomembnejša kot darilo le topla beseda in obisk najbližjih. Ne le naslednjih osem dni, temveč vse leto. Vsi bomo enkrat stari, vsi bomo potrebovali družbo in pozornost.

Naj vam za konec le še zaželim vse najlepše, saj so pred nami dnevi, ki se jih lahko skupaj veselimo, si zaželimo vse dobro, osebno srečo, veliko zdravja in srečno novo leto.

Toni Dragar, župan

Petindvajset let manevrske strukture narodne zaščite

Pripadniki MSNZ so ljudje, ki so hoteli in si predvsem upali v nekdanji skupni državi delati v dobrobit nove nastajajoče države Slovenije. Tretjega decembra so se v ta namen spet zbrali in se spominjali tistih časov.

Že leta 1968 so bile v nekdanji Jugoslaviji ustanovljene republiške enote Teritorialne obrambe. V Sloveniji so bile enote TO najbolje organizirane in opremljene, tega se je zavedala tudi Jugoslovanska ljudska armada. Kmalu po prvih demokratičnih volitvah v Sloveniji leta 1990 je JLA 15. maja izdala zloglasen ukaz SZ 625/1-90, na podlagi katerega je bila TO RS razorožena. Že leta 1945 se je zgodilo podobno, takrat je bila razorožena Slovenska partizanska vojska. Takrat se je 16 štabov TO, ob podpori občinskih oblasti, odločno uprlo. Republiška oblast se je zaradi neenotnega stališča do tega dejanja oglasila šele dva dni pozneje, 17. maja 1990, in prepovedala nadaljnjo oddajo orožja. Za mnoge je bilo že prepozno, sploh pa za tiste štabe TO, ki so orožje in opremo hranili v vojašnicah JLA. Slovenska javnost je bila ogorčena nad dejstvom, da je JLA orožje, ki je bilo last slovenskih občin, delovnih organizacij in krajevnih skupnosti iz njihovih skladišč premestila v svoje vojašnice, kjer je bilo praktično nedostopno našim republiškim obrambnim strukturam. Iz tega spontanega odpora je v nekaj mesecih nastal izjemno dobro organiziran projekt MSNZ (manevrska struktura narodne zaščite). V najstrožji tajnosti je bilo potrebno zbrati in usposobiti obrambne sile, ki bi skupaj z milico vojaško zavarovale demokratične spremembe v Sloveniji. Začelo se je obdobje, ko tistim vpetim v sistem MSNZ ni bilo lahko, saj so opravljali razne tajne in nemalokrat tudi zelo tvegane naloge. A vendar so globoko v srcu čutili, da delajo prav, da delajo nekaj velikega za Slovenijo.

Srečanje pripadnikov MSNZ ob 25-letnici

In kako je bilo v Domžalah pred petindvajsetimi leti?

V tedanji domžalski občini je bilo orožje v večjem delu premeščeno v vojašnico v Ljubljani, del pa so ga odgovorni posamezniki na OŠTO le uspeli prikriti in premestiti na tajne lokacije. V drugi polovici leta 1990 je bilo na širšem domžalskem območju organizirano sedemnajst tajnih skladišč. Posamezniki niso vedeli eden za drugega, edina vez sta jim bila Dominik Grmek in Milan Narat, ki sta bila zaposlena v štabu TO Domžale. Veliko orožja, streliva, minskih eksplozivnih sredstev in ostale vojaške opreme je bilo v tajna skladišča pripeljano v nočnih urah. Vozili so ga predvsem iz skladišča JLA iz Borovnice in Kočevske Reke. Četrtega oktobra 1990 je MSNZ prenehala obstajati kot tajna organizacija in je prešla v pristojnost TO RS. Orožje je na tajnih lokacijah ostalo vse do junija 1991, ko so bile postopno mobilizirane enote TO za obrambo samostojnosti. S sodobno oborožitvijo, za tiste čase, sta bila opremljena dva odreda in nekaj manjših enot.

Tajna skladišča na domžalskem območju so imeli: Dominik Grmek (Domžale), Janez Hribar (Domžale), Stane Kovač (Domžale), Anton Smrekar (Domžale), dr. Franc Habe (Domžale), Alojz Pichler (Domžale), Marko Senica (Podrečje), Karol Anžin (Prelog), Božo Cerar (Dob), Marjan Pohlin (Škrjančevo), Janez Stele (Dolenje), Ivan Kastelic (Kolovec), Franc Semprimožnik (Homec), Marko Trampuž (Mengeš), Janez Pirnat (Mengeš), Martin Voglar (Trzin) in Marjan Vesel (Lukovica).

Pripadniki MSNZ – poveljniki enot: Bojan Končan (Ljubljana), Milan Narat (Radomlje), dr. Janez Kušar (Trojane), Miran Kralj (Prelog), Darko Opara (Domžale), Franc Lipovšek (Rova), Franc Štrukelj (Radomlje), Bogdan Zupan (Radomlje), Jože Narat (Dob), Miran Stopar (Lukovica), Tomaž Blejec (Mengeš), Tomo Marc (Radomlje) in Janez Gregorič (Prelog).

Zahvala gre torej tistim, ki so zmogli in si upali aktivno sodelovati v učinkoviti pripravi na vojno. Vojna za Slovenijo brez njih ne bi trajala le deset dni, lahko se tudi ne bi končala z našim zmagoslavjem.

Janez Gregorič
Foto: Vido Repanšek

Naše novoletno drevo je najlepše na svetu

V sredo, 2. decembra, malo pred peto uro popoldne se je domžalski tržni prostor iz minute v minuto bolj polnil. Mimoidoči, ki morebiti niso vedeli, kaj se dogaja, so bili kaj kmalu priča že skoraj silvestrskemu dogodku. Župan Občine Domžale Toni Draga, je namreč ob 17. uri prižgal luči na sedaj že tradicionalnem novoletnem drevesu.

Prižig luči na novoletnem drevescu spremlja vsako leto več ljudi.

Župan je obiskovalce povabil na številne dogodke Čarobnega decembra.

»To je najlepše novoletno drevo na svetu. Želim vam, da z današnjim odprtjem veselega decembra vstopimo v brezskrbni čas, v katerem se bomo veliko družili, veliko smejali in skupaj uživali v novoletnem vzdušju. Vabim vas, da se do konca letošnjega leta udeležite vseh dogodkov, ki jih prireja naša občina, in izkoristite vse lepo, kar vam še prinaša to čarobno obdobje. Novost letošnjih dogodkov je nov prireditveni šotor, ki bo postavljen tu poleg tržnega prostora. Sem bomo letos preselili tudi silvestrovanje,« je vse navzoče nagovoril župan v družbi ansambla Mladi gamsi, ki je zabaval množico. Prižig novoletnih luči je bil podprt s pestro ponudbo na prazničnih stojnicah, na katerih so njihove dobrote okušali občanke in občani.

Občina Domžale, Urad župana
Foto: Vido Repanšek

STOP. SMEŠNO LAHKO DO RESNIH NAGRAD!

OPRAVITE SVOJE PRAZNIČNE NAKUPE PRI NAS SMEŠNO HITRO IN RESNO PREPROSTO. ŠE VEČ, S PROMOCIJSKO KODO, KI JO PREJMETE V ENI OD TRGOVIN NAŠEGA NAKUPOVALNEGA PARKA, OSVOJITE TUDI BOGATE NAGRADE.

2x iPad mini

1x prenosnik

1x skiro

KODO ZA NAGRADNO IGRO PREJMETE V ENI OD TRGOVIN.

STOP.SHOP. Slovenija

STOP. SHOP.

ENOSTAVNO HITREJE, VEDNO CENEJE.

PIKAPOLONICA OTROŠKI SVET · ZOOTIC · DEICHMANN · TAKKO

LJUBLJANSKA CESTA 151, DOMŽALE

VELIKI INTERVJU

SKORAJ VSAK DAN ME PRESENETI PODATEK, KDO VSE ŽIVI V DOMŽALAH

TONI DRAGAR, ŽUPAN OBČINE DOMŽALE

Ob koncu leta je prav, da se ozremo po minulih uspehih in pokukamo proti prihodnjim izzivom. Tudi tokrat smo to naredili skupaj z županom občine Domžale Tonijem Dragarjem.

Mateja Kegel Kozlevčar
Foto: Iztok Dimc

Ob koncu leta je prav, da se ozremo po minulih uspehih in pokukamo proti prihodnjim izzivom. Tudi tokrat smo to naredili skupaj z županom občine Domžale Tonijem Dragarjem. Sprehodili smo se skozi številne investicijske projekte, pozabili nismo niti na socialno šibke, župan pa je izpostavil cilje občine, kako postati invalidom, starostnikom, mladim in celo čebelam prijazno mesto. Ker se v zadnjih tednih veliko govori o garažni hiši, pa ‚selitvi' gasilcev pod okrilje zavoda, v igri pa sta tudi menjavi direktorja Centra za socialno delo ter Zavoda za šport in rekreacijo, smo spregovorili še o tem. Za konec nam je župan zaupal tudi svoje osebne želje za prihodnje leto.

Če se ozreva v iztekajoče leto, kateri so bili ključni projekti leta 2015?

To je bilo prvo leto po volitvah, ko smo pohiteli, ter decembra 2014 sprejeli proračuna za leti 2015 in 2016, da smo lahko takoj začeli z investicijami. Kaj vse smo delali, ste videli po razkopanih cestah. Zamenjava vodovodnih in kanalizacijskih cevi, ki so bile stare tudi do 50 let, teče s polno paro, verjetno bomo v nekaj letih vzpostavili situacijo, kakršna mora biti. Kot del evropskega projekta poteka kompletna rekonstrukcija vrtine na mengeškem polju v sodelovanju z občinama Trzin in Mengeš. Veliko napora je vloženega v nadgradnjo Centralne čistilne naprave Domžale-Kamnik, projekt, v katerem sodeluje sedem partnerjev in kjer so nam obljubili evropska sredstva. Seveda pa vedno prihaja do problemov, če niso finančni, so lastninski, s soglasji, pa tudi s sodelovanjem države. Prav tukaj smo zelo nezadovoljni in ni čisto vseeno, kdo je na vladi. Delamo po načrtih, a se pojavijo tudi izredne situacije, kot je bilo letos na področju protipoplavnih ukrepov. Kar se tiče komunalne izgradnje, govorimo o milijonskih zneskih, naša ideja pa je, da bomo še vsaj naslednjih 30 let pili vodo iz pipe, kar bo verjetno zelo kmalu dobrina.

Investicije potekajo tudi na mehkejšem družbenem delu, sodelujemo v projektu invalidom prijazna občina, v okviru katerega smo zagotovili dostopnost za invalide do občinske stavbe in upravne enote, v postopku je tudi izbira izvajalca za izgradnjo dvigala v prvo in drugo nadstropje občinske hiše, da bodo tako mamice z vozički kot ljudje na invalidskih vozičkih lahko prišli tako do moje pisarne kot do načelnika upravne enote, ki je v drugem nadstropju. Ta investicija bo izvedena po koncu zime. Nadaljujemo z izgradnjo in vzdrževanjem otroških igrišč po vsej občini in nadgradnjo rekreacijske poti ob Kamniški Bistrici. Veliko se dogaja tudi okoli tržnega prostora, ki je zaživel, vzpostavili smo sistem v Slamnikarskem muzeju, zaživeli so Menačenkova domačija, likovna galerija, bazen, drsališče ... Trudimo se, da se dogaja na različnih področjih na vseh območjih naše občine. Zelo pomembno je področje sociale, od otroškega varstva, predšolske in šolske vzgoje, sanacije, ekologije. V letu 2015 smo veliko naredili, veliko pa nas čaka tudi v letu 2016.

Naložba v garažno hišo morda izgleda kot nasedla, a imamo pozneje možnost tako nadgradnje, imamo uveljavljen sistem upravljanja in čas bo pokazal svoje ... Garažna hiša je danes tam, lepo se je vključila v okolje, imamo jo in čez čas bo čisto naša. Zanjo smo tudi že prejeli ves evropski denar.

Kakšen je pogled v leto 2016?

V prihodnjem letu načrtujemo sanacijo kanalizacije desnega kraka Kolodvorske ulice, od železniške postaje proti veleblagovnici, zapora bo predvidoma v juliju in avgustu, ko je manjša obremenitev prometa. Istočasno bomo sanirali most čez Kamniško Bistrico pri Športnem parku, ki je v slabem stanju, in potrebuje rekonstrukcijo. Sledi druga faza Bukovčeve, zapora bo na Viru, nato Koliška ulica. Rekonstrukcijo potrebuje tudi most med Dobom in Podrečjem, nekaj ulic v centru mesta, asfaltiranje izven centra, večja zadeva pa bo cesta Dob - Češenik - Turnše. Napovedujemo tudi začetek gradnje Osnovne šole Ihan, ki naj bi 1. septembra 2017 zaživela, saj OŠ Domžale in PŠ Ihan pokata po šivih. OŠ Ihan bo devetletka, s čimer bomo razbremenili OŠ Domžale. Imamo pa na našem rezervnem seznamu za okoli 2 milijona evrov različnih investicij, od komunale, športa in rekreacije, javnih zavodov, tudi dolgove, kot je športna ploščad v Krtini. Ko bo denar, jih bomo realizirali, in takrat tudi zaprli konstrukcijo za OŠ Ihan, sledila bo potencialna širitev OŠ Preserje pri Radomljah, zaključek energetskih sanacij vseh šol in sanacija vrtca Urša.

Garažna hiša je eden od projektov, ki je v medijih dvignil precej prahu, medtem ko med občani še ni zaživela. Kdaj pričakujete, da se bo prijela tudi med ljudmi in zakaj menite, da je niso posvojili takoj na začetku?

To je posebna zgodba. Pred volitvami je bil objavljen razpis, znotraj katerega je bilo ponujenih 1,5 milijona evrov za izgradnjo t. i. Park & Ride (Parkiranj in se pelji) projekta za razbremenitev Ljubljane z avtomobili. V Domžalah smo že imeli pripravljeno idejo, kako rešiti parkiranje v mestu, zato smo se morali na hitro odločiti ali projekt sprejmemo ali ne. Vedeli smo, da bo odločitev problematična v smislu razumevanja: ali boš vzel denar in naredil nekaj, kar morda ne bo delovalo tako, kot je treba, ali pa vse skupaj pustimo in poslušamo očitke, da nismo vzeli 1,5 milijona evrov evropskega denarja. Odločili smo se, da bomo hišo naredili ne glede na to, da smo vedeli, kakšen postopek predpisuje Evropa. Za pet let je predviden sistem Parkiraj in se pelji, po petih letih pa garažna hiša brez obveznosti postane last občine Domžale. Do takrat potekajo mesečne kontrole. Zavedamo se, da je zasedenost garaže slaba, upamo le, da se bodo pokrili vsaj stroški upravljanja. Dokler bo v Domžalah parkiranje brezplačno, dokler bomo imeli najemno pogodbo s Slovenskimi železnicami za parkirišče za SPB-1 in dogovor s Tušem, da ostane makadamsko parkirišče odprto, hudega navala na garažno hišo ne bo. Imamo pa povpraševanje okoli 30 stanovalcev, ki bi želeli najeti parkirna mesta, a zaradi sistema in pridobljenih evropskih sredstev pet let to ni možno, saj mora biti po 22. uri garažna hiša prazna. Po človeški plati sicer ne razumem tega načina, a zavedamo se, da bo pet let hitro minilo. Naložba v garažno hišo morda izgleda kot nasedla, a imamo pozneje možnost tako nadgradnje, imamo uveljavljen sistem upravljanja in čas bo pokazal svoje. Trenutno je povprečna zasedenost 40 vozil dnevno, kar je relativno malo, a se počasi prijema. Garažna hiša je danes tam, lepo se je vključila v okolje, imamo jo in čez čas bo čisto naša. Zanjo smo tudi že prejeli ves evropski denar.

Smo pa želeli v okviru projekta dati dodano vrednost predvsem za prebivalce SPB-ja, ki praktično nimajo igrišča, zato smo se odločili, da bomo v prvem delu pripravili park, ki še nima končne podobe, gre za fitnes na prostem, dva koša, klopi. Od spomladi pa bo na steni garažne hiše plezalna stena, ki bo pod upravljanjem Zavoda za šport.

Pred dobrim letom ste na soočenju kandidatov za župana pred ponovno izvolitvijo bili eden redkih, ki ste zagovarjali, da se v Domžalah veliko dogaja. Če pogledamo koledar dogodkov, ki se bodo v decembru odvili v Domžalah, je temu res tako. Kako občina poskrbi za raznolikost družbenega dogajanja v mestu in kako podpirate ostale organizacije v občini pri tem?

To sem takrat podkrepil tudi s konkretno informacijo z osrednjo stranjo našega časopisa, kjer je mesečno dejansko na dveh straneh navedeno, kaj vse se dogaja v občini. Kulturni dom, CZM, knjižnica so naše temeljne institucije, ki skrbijo za tovrstne dogodke, a tukaj so tudi Zavod za šport, društva, klubi, tudi v Radomljah, Dobu, Ihanu imamo zelo močne skupine, ki pripravljajo prireditve. Zelo dobro sodelujemo tudi z Zvezo kulturnih društev in JSKD. Glede na to, kam vse me povabijo, vem, da se veliko dogaja. Imamo preko 200 društev, od športnih, kulturnih do društev, kot so simfonični orkester, godba, pustna sekcija, KD Studenec, ki pripelje v mesto vrhunske opere in zelo dobro obiskane domače prireditve ... Smo edina občina v Sloveniji, v kateri se sta se lani na mestnem derbiju srečali prvoligaški ekipi v nogometu – Domžale in Radomlje. Letos decembra se je zgodila tudi zgodovinska tekma v prvi slovenski košarkarski ligi med Helios Sunsi in Lastovko. Teh prireditev je vsak teden veliko, imamo vrhunske športe, tudi mlajše kategorije v ligaškem sistemu, pa ples, atletika, karate, polovica biatlonske reprezentance je iz naše občine. Zelo dobro se je prijel tudi kino na prostem, kjer smo ukinili vstopnino. Vse več se dogaja tudi ob Kamniški Bistrici, veliko imamo tekaških prireditev, v naše mesto prihajajo spektakli, kot je bil kronometer. Imamo tudi zasebne iniciative, ki v mesto privabljajo glasbo, komedijo pa amaterska društva, kot sta KD Mlin Radomlje in KD Ihan z revolucijo, kot je bila predstava Moje pesmi moje sanje, ki je bila ves čas razprodana. Trudimo se, da imajo občani veliko izbire. Morda tisti, ki pravijo, da se nič ne dogaja, vsega tega ne vedo, ali pa to govorijo namenoma. Tudi v decembru nas čaka konkreten program. Mesec smo začeli s prižigom luči, kjer smo bili presenečeni nad visokim obiskom, dogajalo se bo tako na tržnem prostoru kot v Češminovem parku, kjer nas bosta, kot vsako leto, obiskala Božiček in dedek Mraz, tam bodo jaslice s svetlobnimi efekti. Sledilo bo dogajanje pod šotorom v centru Domžal, kamor letos vračamo tudi silvestrovanje, ki v Športnem parku nekako ni zaživelo. Ves konec meseca bo dogajanje na tržnem prostoru, od Veseljakovega tedna, rock večer za mlade, Petkove pumpe, za vse generacije in verjamem, da bo obiskovalcem všeč. Vabim vse, da se nam pridružijo.

Zadnje mesece se veliko govori tudi o prenosu poklicne gasilske enote iz Heliosa na občino. V ustanavljanju je javni zavod. Boste od Heliosa odkupili tudi opremo? Kaj to pomeni za obstoječih 37 gasilcev, zaposlenih v CPV?

Odločitev, da ustanovimo javni zavod, je bila pogojena z odločitvijo Heliosa, da ne bo imel poklicne gasilske enote v dosedanji obliki, ampak le za svoje potrebe. To je pri nas prižgalo rdečo luč, saj CPV predstavlja sistem javnega gasilske službe, ki deluje na našem prostoru, med dru-

gim ima tudi koncesijo za avtocesto in predor Trojane. Zavod bo pokrival celotno upravno enoto. Sprejeli smo Odlok o ustanovitvi, sedež ostaja Količevo 2 a, za kar imamo soglasje vseh občin in Heliosa, vsi, ki danes izvajajo to javno službo, pa naj bi ostali v delovnem razmerju in še naprej opravljali delo, za katerega so že usposobljeni in imajo ustrezno opremo. Sicer pa smo mi že delni solastniki opreme in prostora, s Heliosom smo dogovorjeni za najem kompletnih prostorov, postopoma bomo odkupili tudi opremo. Imamo izjavo Heliosa o najemu storitve s strani zavoda, podobno obljubo so nam dali tudi tisti, obiskal sem vse, ki danes najemajo storitve od CPV. Edina bojazen, da bi se kaj spremenilo za zaposlene, so poslovni razlogi, če bi se katero od podjetij odločilo za drugačno pot, a mi zagovarjamo dolgoročne pogodbe za vsaj 10 let z namenom, da lahko nova oblika organiziranosti zaživi s 1. 7. 2016. Ker so naši partnerji občine, država in vrhunska podjetja, ne pričakujem odstopanj. Naša ekipa, skupaj z vršilcem dolžnosti Francem Anžinom, bivšim vodjo pravno-kadrovske službe v Tosami, ki je bil 25 let načelnik civilne zaščite, in ki dobro pozna sistem zaščite in reševanja, bo speljala vse pravne zadeve. Zavod je s 23. 12. 2015 uradno registriran.

V zadnjih tednih letošnjega leta prihaja do sprememb na pozicijah pomembnih zavodov v občini. Razpis je bil za direktorja Centra za socialno delo, ponoviti je bilo treba razpis za direktorja Zavoda za šport in rekreacijo. Kakšna so vaša pričakovanja od bodočih direktorjev tako pomembnih institucij?

Pri CSD sodelujemo le kot en od članov sveta, glavno besedo ima ministrstvo za delo. Sam sem dobil na mizo le ime kandidatke, za katero naj podamo mnenje, kar bomo storili na naslednji seji občinskega sveta. Na državnem nivoju tovrstni izbori potekajo precej mimo lokalnih skupnosti. Naš CSD pokriva pet občin, nihče od nas pa ni vedel, kdo so kandidati in kdo bo izbran, vemo le toliko, kolikor nas obveščajo naši člani v svetih zavodov. To pa velja za vse zavode, kjer je ustanovitelj država. Kjer pa smo ustanovitelji zavodov mi, imamo seveda v njihovih svetih mi večino, to velja v tem primeru za Zavod za šport. Žal se je pri izboru v prejšnjem postopku prikradla napaka, saj je svet zavoda občinskemu svetu poslal v soglasje dva kandidata, kar pa ni možno, saj se daje soglasje vedno za eno osebo, zato smo morali vse skupaj ponoviti. V tem trenutku tečejo postopki, predstavitve kandidatov, konec meseca pa bo svet zavoda odločal o morebitnem kandidatu. Tudi na občini smo sedeli s svojimi kandidati, odprti sta bili dve opciji, ali vzeti domačega strokovnjaka, ki pozna okolje ali pa izbrati nekoga od drugje, ki bi v naš prostor prinesel nekaj novega, seveda z izkušnjami vodenja in poznavanja športa. Odločili smo se, da damo priložnost domačemu in tako prišli do štirih kandidatov. Upam, da bo odločitev sveta zavoda najboljša, da bomo z novim direktorjem sodelovali vsaj tako dobro, kot smo z dosedanjim, ki odhaja po več kot 10 letih.

Res pa je, da občani tudi v zavodih, kjer mi ne vodimo postopkov, gledajo na to kot odločitve občin, tukaj govorimo o CSD, Domu upokojencev, Zdravstvenem domu, Knjižnici, Upravni enoti, šolah in vrtcih. V resnici imamo pod svojim okriljem le štiri zavode, v katerih lahko vplivamo na sestavo in direktorje. Sem pa z vodji posameznih zavodov zadovoljen in jim vsako leto povem zgodbo o košarkarskem sodniku, ki je vedno najboljši takrat, ko se ga ne opazi in ne dela problemov. To velja za vse direktorje, ravnatelje in vodje. Upam pa, da bomo imeli srečno roko tudi pri izbiri direktorja Zavoda za zaščito in reševanje.

Če se ustaviva na področju sociale. Občina Domžale je pristopila k projektu odpisa dolgov. Prav tako poteka v občini projekt Viški hrane. Kako ocenjujete sodelovanje organizacij v Domžalah na področju najbolj ranljivih skupin?

Kar se tiče odpisa dolgov, je bila največja proceduralna napaka, da so župani in direktorji podpisovali izjave, še preden je zakon veljal, na vse to sem že pred tem opozarjal. V zakonu je zakomplicirano tudi to, kdo izpolnjuje pogoje. To je bil manever države v smislu biti všečen. Mi smo dejansko mislili, da bomo s tem nekaj rešili, ker nekaj ljudi, ki imajo dolgove je tudi v Domžalah. A izkazalo se je, da je takih manj kot 10.

Kar pa se tiče razdeljevanja viškov hrane, pa moram pohvaliti ekipo. Mi smo po sestanku vključili v projekt tudi institucije, ki prejemajo proračunska sredstva, vključili smo vse prostovoljce, od Karitasa, Rdečega križa, NK Domžale, Lionsov, Dom upokojencev ... Smo se pa dogovorili, da bomo na projektu prek javnih del poskusili zaposliti nekoga, ki bo projekt koordiniral, saj se služba dogaja vsak dan med 21. in 23. uro, ko se zapirajo trgovine in se pobira hrana in zjutraj od 7. do 10. ure, ko se razdeljuje. Gre za hrano, ki jo morajo velike trgovine vsak večer oddati, vse pečeno, kuhano, za kar je rok uporabe še dva dni, a ne smejo več prodajati. Do zdaj so morali za odvoz tovrstne hrane plačevati, zdaj pa pridejo naši prostovoljci, ki so ustrezno opremljeni in to odpeljejo naprej. Govorimo o več tonah hrane na leto! Resnično gre za projekt, ki prerašča prostovoljstvo in vesel sem, da je uspešen, po drugi strani pa sem žalosten, da moramo to početi, saj časi niso prijazni, zato prihaja do socialnih, finančnih in duševnih stisk.

V Domžalah si prizadevate, da bi postali Mladim prijazna občina. Katere pogoje izpolnjujete in kaj občina ponuja mladim občanom in občankam?

Da bi bili invalidom prijazno mesto, popravljamo vse klančine, postali smo Unicefovo mesto, se prijavili na razpis za mesto, prijazno čebelam, starostnikom in mladim. Po vseh teh kriterijih vidimo, kaj nam še manjka. Določene projekte za mlade bomo ali pa smo že začeli izvajati znotraj CZM, ki je v določenem času spremenil način dela in ni bil več tisto, za kar smo mislili, da bo. Z novo direktorico poskušamo to urediti in delati za vse mlade, saj imamo mladih več vrst. Menim, da so mladi vsi do 30 let, kakšen pa tudi pri 84 letih, kot je naša Mara Vilar. Ustanovili smo tudi komisijo za mlade, ki pripravlja strategijo potreb mladih, govorimo o prostorskih, finančnih in programskih zadevah. Sestavljena je zelo pluralno, člani so različni po spolih, izobrazbi, ni politično, ampak posvetovalno telo župana in od njih pričakujem, da bodo podali tudi uresničljive ideje. V projekt sta vključeni tudi obe podžupanji. Upam, da bo rezultat viden tudi na terenu.

Je pa dejstvo, da so šole v Ljubljani, prav tako je priljubljeno, da gredo mladi zvečer ven v Ljubljano. Ni več tako, kot je bilo včasih, ko je bil cel projekt iti v Ljubljano, a radi bi mlade privabili nazaj. To počnemo tudi s prireditvami. Upam, da nam bo uspelo. Spomnim se 10 do 12 let nazaj, da smo to že poskušali, vse je potekalo relativno dobro, dokler je bila struktura. Posebna zgodba je tudi Študentski klub Domžale, kjer se je veliko dogajalo, nato pa so fantje in dekleta odrasli, prišlo je do težav ... Vendar pa ravno v tem času zainteresirani študentje ustanavljajo nov študentski klub v občini, tako da jim bomo poskušali pomagati tudi skozi razpise, saj je njihovo financiranje s strani študentskega servisa bistveno manjše, kot je bilo včasih, a klub mora delovati. V Domžalah imamo zelo veliko dijakov in študentov.

Moje želje so povezane z družino, najbližjimi, prijatelji, s katerimi smo ekipa in že delamo načrte, da bomo skupaj navijali na Pokljuki, v Planici, načrtujemo jadranje, skupinske piknike. Rad sem v družbi, se poveselim, a ko je treba delati, se dela.

Turizem. Občutek imamo, da smo v Domžalah nekoliko izgubili smisel za to, da se ne znamo povezati, vse prevečkrat je slišati, da nimamo kaj pokazati. Kam bi vi kot župan peljali skupino turistov, tujih ali domačih, ko bo obiskali naše mesto?

Moram odkrito povedati, da se ves čas borim z mnenjem, da Domžale niso turistično mesto, a menim, a to ni čisto res. Sicer nismo turistični v smislu mondenosti, ne vem kakšnih hotelov, a kljub temu imamo kar nekaj za pokazati. Imamo zgodovino, tradicijo, v letošnjem letu smo odprli slamnikarsko pot, imamo nekaj učnih poti, žalosti pa me, da se z gradom Krumperk nič ne premakne. Imamo tudi edinstvenega hrošča Robiča, pa Železno jamo na Gorjuši. Lepo je, da se pohvalimo, da je v naši občini deloma tudi Arboretum, pa jih peljemo tja, jim pokažemo grad Jablje, čeprav je v drugi občini, pokažemo jim tudi Čebelarski muzej, poskušamo delovati regijsko. Nahajamo se v regiji skupaj s Kamnikom, ki je bolj staro in turistično mesto, mi pa smo mladi. Upamo, da bomo z ustanovitvijo Domžalskega informacijskega centra (DIC), ki naj bi prevzel vlogo turizma, zaživeli. Ljudem bi se morali pokazati tudi prek Regijske razvojne agencije Ljubljana in jim ponuditi možnost, da turiste, ki jih ima Ljubljana, pripeljejo v Slamnikarski muzej, po slamnikarski poti, na Gorjušo, lahko imajo ‚mini Postojnsko jamo' zelo blizu. A potrebni so volja, prostor, denar in načrt. V novi sestavi komisije za turizem poskušamo to izvesti, v prihodnjem letu je v načrtu ustanovitev DIC-a, pravno-formalna ureditev prostora, ki naj bi bili za sedaj v prostorih na ploščadi pri športni dvorani, desno od vhoda, kjer je bil včasih loto, pa potem sadje zelenjava. Prostor je že ves čas naš in smo ga zdaj tudi dobili nazaj v posest in iz njega lahko nekaj naredimo, je v centru in dostopen vsem.

Zanimiva pa je anekdota z obiska gostov iz prijateljskega mesta s Primorske, ki smo jih skozi Kamnik peljali na Veliko planino v Domžalski dom, kar je bilo za njih zanimivo. Bilo je čudovito in zvečer na večerji so nas vprašali, kako velika je naša občina. Na koncu sem jim moral odkrito povedati, da smo se peljali skozi občino Kamnik, saj na turizem gledamo regijsko, smo vsi več ali manj prijatelji in skupaj lahko naredimo marsikaj.

Če je bila nekoč naša občina najbogatejša, še v času združenih občin, pa danes temu ni več tako. Gospodarstvo je precej okrnjeno, pa vendar, na kakšen način Občina Domžale podpira rast in razvoj lokalnega gospodarstva? Kje vidite prednosti za gospodarski razvoj v Domžalah in kje so slabosti?

Lokalna skupnost ima edino pristojnost na temo gospodarstva – urbanizem. Občine nimamo več pristojnosti, kot smo jih imele včasih. To priznavajo tudi moji kolegi, nekdanji župani in predsedniki izvršnih svetov, ki jih vsako leto januarja povabim na kosilo. Takrat so imeli v svojih rokah vsa orodja, davčno, geodetsko, inšpekcije, policijo, vse je bilo v pristojnosti župana, občine so bile večje in finančno močnejše. Domžale so takrat to znale izkoristiti, predvsem zato, ker so se ves čas zanašali nase in cenili in spoštovali svoje ljudi. Ljudje so to vračali tako, da so bili pridni in razvijali gospodarstvo tako v ekstenzivnih panogah kot podjetništvu. V najboljšem času smo imeli prek 2000 obrtnikov in podjetij, ki pa so s spremembo sistema počasi ugašala. Z nostalgijo govorimo o Induplati, Univerzale, Toko, ki jih ni več. To je treba jemati kot dejstvo, da se je bilo treba prestrukturirati. Sprašujejo me tudi, zakaj v Domžalah ni veliko novih trgovin. Trgovino naredi investitor, jaz lahko le posredujem željo občanov. Pomagamo lahko le v smislu prijaznosti izgradnje komunalnih vodov, cest, razsvetljave.

Tudi na gospodarstvo gledam regijsko, saj je v domžalskih podjetjih Helios, Količevo Karton, Lek in Tosama več kot pol zaposlenih občanov drugih občin in tudi to je v redu, le vedeti je treba, da Domžale kot lokalna skupnost zelo težko karkoli naredijo na področju gospodarstva. Imamo ideje, da bi zniževali davke, investitorjem omogočili nižji komunalni prispevek in vsakdo, ki do mene pride z novo idejo in možnostjo odpiranja novih delovnih mest, mu rečem, naj prinesejo poslovni načrt, kjer bodo navedeni tudi viri financiranja, saj je lažje nekaj govoriti, kot pa narediti. Žal smo tudi občina, ki ima več zaposlenih izven našega mesta kot v mestu, kar je eden od kriterijev, ki ga merijo na področju razvoja in nas uvršča na drugo ali tretje mesto, sicer bi bili lahko prvi. Z gospodarstvom sodelujemo, kolikor je mogoče, tudi ob prevzemu Heliosa smo imeli predstavitev na občinskem svetu, podane so bile določene zaveze. Je pa tako, da te načeloma tisti, ki pride v tvoj prostor, posluša, a na koncu svojo vlogo odigra kapital.

V Domžalah imamo konkretno priseljevanje. Bi lahko rekli, da imajo občani v našem mestu vrednote našega mesta, da se z mestom poistovetijo in ne le ‚prihajajo spat' v Domžale?

Domžale seveda so spalno naselje, saj imamo 11.000 gospodinjstev, imamo bloke, hiše in vsi v gospodinjstvih spimo. A se pri nas vseeno marsikaj dogaja. Je pa res, da ljudje po cele dneve delajo v drugih občinah, so med tednom relativno slabo prisotni, zato jih skušamo zvabiti ob sobotah na tržni prostor s prireditvami. Tudi tisti, ki niso avtohtoni Domžalčani, želimo, da se počutijo dobrodošle, zato privabljamo k predstavitvi občine, iz katerih sicer prihajajo. Naši stalni gostje so Korošci, Prekmurci, Primorci, da se na tak način povežejo z domačo kulturo in spoprijateljijo z nami. So se pa nekateri zelo dobro vključili v naš domžalski sistem, sodelujejo pri javnih in humanitarnih projektih, prihajajo na prireditve in so Domžale vzeli za svoje. Še vedno pa so nekateri, predvsem v novejših stanovanjih, ki so v Domžale prišli zaradi bližine Ljubljane in se od petka do nedelje še vedno vračajo k staršem. A to velja le za generacijo, ki je zdaj tukaj, njihovi otroci hodijo v šole, vrtce, glasbeno šolo, na športne treninge in bodo čez čas postali pravi Domžalčani. Seveda pa se bodo nekateri tudi odselili.

Ali znamo izkoristiti intelektualni kapital svojih občanov in kje še vidite priložnosti za nadgradnjo, večjo vključenost v vsakdanje življenje in pri dvigu kvalitete bivanja?

Ko smo pisali strategijo do leta 2025, so bili eden od mojih tematskih sklopov tudi znani Domžalčani in Domžalčanke, ki so v poslovnem, političnem in kulturnem svetu prestopili meje naše občine. Skoraj vsak dan me preseneti podatek, kdo vse živi v Domžalah, od ministrov, umetnikov, do direktorjev, bančnikov, skratka veliko vrhunskih slovensko in širše poznanih strokovnjakov, znanstvenikov, doktorjev znanosti in vsak ima svojo idejo. Pri pripravi strategije smo poklicali vse, ki jih poznamo, da nam pomagajo, podajo njihov pogled in koncepte. Bilo je zanimivo, saj smo dobili mnenja zgodovinarjev, finančnikov, računalničarjev in iz vsega tega naredili, kar se je dalo.

Vsako leto ste z občani in občankami na silvestrovanju. Verjetno bo tudi letos temu tako. Kdaj pa si vi privoščite osebni pobeg?

Z osebnimi pobegi je problem, saj mi vsako leto ostane med 25 in 30 dni dopusta, ker ga ne uspem porabiti do junija, dokler mi odštevajo še star dopust. Vsake toliko je treba pobegniti. Je pa res, da kamorkoli grem, me poznajo, in vedno se najde nekdo, ki me na dopustu povpraša za kakšen pločnik, prostor v vrtcu. Sredi Egipta so me že spraševali, zakaj zimska služba pride k njim čisto nazadnje. Moj plan je tak, da kolikor se da izkoristim prvomajske počitnice, dopust od konca julija do 15. avgusta, ko je pri nas bolj mrtvilo, tukaj pa so še krompirjeve počitnice. Za novo leto pa sem doma. Vmes rad pobegnem na Veliko planino, ki mi je zelo pri srcu, in na morje, kjer imam veliko prijateljev, zato se pogosto kar usedemo v avto in gremo za dva dni na morje. Več žal ne gre, saj so tukaj obveznosti. Sem pa definitivno ljubitelj morja, jadranja in to je tisto, česar si ne pustim vzeti.

Ko župan ni samo župan ... kaj so vaši največji osebni izzivi v prihajajočem letu?

Osebni izzivi so več ali manj povezani z najbližjimi, odraščajočima otrokoma, kako preživeti kakšen dober dan. Vedno znova ponavljam, da ne smeš nikoli zanemariti svojih prijateljev in prijateljic, ki jih imam kar nekaj, smo namreč velika skupina. Iz izkušenj in pogleda nazaj vidim, da te lahko hitro pozabijo in kot vedno rečem mojim fantom in dekletom, ko te ni, te ni. Danes si tukaj, si župan, vsi te poznajo, hvalijo, kdor te ne hvali, govori za tvojim hrbtom. A kot vedno pravim, če govorijo za mojim hrbtom, sem korak pred njimi. Moje želje so povezane z družino, najbližjimi, prijatelji, s katerimi smo ekipa in že delamo načrte, da bomo skupaj navijali na Pokljuki, v Planici, načrtujemo jadranje, skupinske piknike. Rad sem v družbi, se poveselim, a ko je treba delati, se dela.

Občina Domžale je velika občina in moja želja je, čeprav bo težko, da tudi jaz osebno pomagam pri tem, da ostane vsaj tako, kot je, sploh glede na to, da nam znižujejo sredstva, nam zmanjkuje denarja ... Upam, da bo kak občan zadel na lotu, da bomo dobili 15 odstotkov davka. Vsakokrat, ko to povem, se ljudje smejijo, a jaz mislim resno. Delamo dolgoročno, gledamo vsaj 10-20 let naprej, skrbimo za kvalitetno izvedbo projektov. Trudim se, da se vse naredi, tako na osebnem, službenem in še kakšnem področju. ❐

V oktobrski številki Slamnika (številka 10/2015) smo v intervjuju z Milanom Mariničem pomotoma zapisali, da je bil član štiričlanskega Upravnega odbora Prešernovega sklada. Pravilen zapis se glasi: *»V tem času sem bil tudi štiri leta član Upravnega odbora Prešernovega sklada.«* Zahvaljujemo se za razumevanje.

TEMA MESECA

KAJ JE ZAZNAMOVALO LETO 2015 V NAŠEM MESTU?

Tudi minulo leto so Domžale zaznamovali raznovrstni dogodki, o katerih smo poročali v Slamniku. Delček utripa iztekajočega leta smo zbrali tudi v zadnji številki leta 2015.

Mateja Kegel Kozlevčar
Foto: arhiv Slamnika

V našem mestu imamo številna aktivna društva, organizacije, pa zavode in celo posameznike, športnike, kulturnike in druge, ki skrbijo za pestro dogajanje skozi vse leto. Tudi minulo leto so Domžale zaznamovali raznovrstni dogodki, o katerih smo poročali v Slamniku. Delček utripa iztekajočega leta smo zbrali tudi v zadnji številki leta 2015.

Iztekajoče leto smo začeli z razglasitvijo najboljših športnikov v preteklem letu. Nagrada najboljše športnice je pripadla Teji Gregorin, med moškimi je bil najuspešnejši Jernej Damjan. Seveda so nagrade prejeli tudi številni drugi mladi športniki in športni delavci. Zlato priznanje je prejela Urška Lavrač, ki je svojo življenjsko športno pot posvetila atletiki, priznanje za dolgoletno delo na področju športa, predvsem nogometa, pa je prejel Stane Oražem.

»Visoki stroški na eni strani za stanovalce in zlata jama na drugi strani za upravnika, opisujejo življenje v SPB-ju,« smo zapisali v začetku leta, ko smo se lotili preverjanja situacije v največjem poslovno-stanovanjskem objektu v občini. Kdo v resnici lahko reši položaj objekta, v katerem živi velik del prebivalcev naše občine in kakšne so pristojnosti občine ter predvsem, zakaj se tako dolgo ne premakne ureditev SPB-1, smo se spraševali. Mnenja so še danes deljena.

Mesec februar je v našem mestu posvečen festivalu gorniškega filma. Zadnji februarski konec tedna so bile v Domžale že devetič usmerjene vse poti plezalcev, alpinistov, pustolovcev ter ljubiteljev gorske narave in kulture.

Pomembno odločitev so v začetku leta sprejemali tudi devetošolci, ki so izbirali kam naprej v srednjo šolo. Še pred tem se je zgodil medobčinski otroški parlament, kjer so tokrat osnovnošolci, od nižjih do višjih razredov, raziskovali ne le poklice sedanjosti, ampak tudi poklice prihodnosti. Še enkrat več do dokazali, da domišljija ne pozna meja, ob tem pa pokazali tudi veliko sposobnost pri povezovanju realnih potreb, ki šele vstopajo v naša življenja. Pozabili nismo niti na kulturni praznik ob smrti našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Kulturni program, ki ga je popestril Feri Lainšček s pesniško-glasbeno zasedbo, je v minulem letu odprl slavnostni govornik Anton Komat, tudi kolumnist našega glasila.

SPB-1

Športniki in športnice leta

Otroški parlament

Varne točke

Fotografska dediščina

Slamnikarski sejem

PGD Dob

Garažna hiša

Knjigobežnice

Festivali

Protipoplavni ukrepi

KK Helios

Bioplinarna Ihan

Domžalske Ljudske pevke

Marjan Bolhar

TEMA MESECA

Premiki na pomembnih področjih

Čeprav je bilo leto 2014 tisto, ko se je veliko govorilo o domžalskem premazniškem velikanu, pa smo nekatere stvari razodeli v Slamniku tudi v intervjuju z Geraldom Martensom, kjer smo med drugim lahko prebrali, da je: *»v Domžalah enostavno čudovito, imamo veliko možnosti za športne aktivnosti.«* In če smo še v začetku leta spremljali (ne) komunikacijo med občino in Heliosom, se je pozneje razvilo sodelovanje, ki je že obrodilo sadove – prenos dejavnosti Centra požarne varnosti na novi javni zavod v lasti občine. Leto 2015 je bilo torej prelomno tudi s tega vidika, predvsem pa usmerjeno v iskanje poti, ki bo najboljša za našo lokalno skupnost.

Smo se pa po nekaj letih ponovno spomnili varnih točk, ki jih imamo v Domžalah 15, koordinira jih Center za mlade, sicer pa se izvajajo pod okriljem Unicefa, ki je nacionalni koordinator programa. *»Vsak otrok in mladostnik se lahko znajde v situaciji, kjer sam ne vidi izhoda ali pa si ne more, ne zna pomagati. Pomembno je, da v taki situaciji ve, kje lahko poišče pomoč, predvsem pa, da ga nekje pričaka odrasla oseba, ki mu bo v oporo,«* smo ob tem zapisali.

V marcu smo kot prvi napovedali novo svetovno turistično atrakcijo v našem mestu, saj smo v Domžalah kot tretja občina v Sloveniji dobili prvo sobo pobega (Energy escape room) z naslovom Skrivnost Nikole Tesla, ki je nastala po zamisli mladih Domžalčanov, na jesen se je prvi sobi pridružila še ena (Recept za popoln umor). Še ena zasebna pridobitev v naši občini pa je Blunout klub, jazz & blues prostor v centru Domžal (na Kolodvorski ulici), ki odpira vrata komedijantom, pisateljem, pesnikom, slikarjem, fotografom in seveda glasbenikom. Že v prvih tednih je klub postregel z zanimivim programom, ki privablja lepo število obiskovalcev.

Spoznajmo se, praznujmo skupaj

Smo pa v marcu predstavili tudi novo sekretarko Območnega združenja Rdečega križa Domžale Majdo Mernik, ki je v prostovoljnih vrstah že več kot 20 let. Ob tem je izrazila tudi željo, da bi nekoč dejavnost Rdečega križa vstopila v osnovne šole v Domžalah kot interesna dejavnost predvsem v obliki, ki bi spodbujala prostovoljstvo, solidarnost, strpnost in medsebojno povezanost.

Minulo leto je bilo tudi v znamenju fotografije, v okviru projekta Domžalski ustvarjalci na Menačenkovi domačiji so večjo pozornost namenili fotografski dediščini. Spomnili smo se tudi Vilija Majheniča, domžalskega fotografa, ki je v našem prostoru pustil svoj pečat.

Ker aprila v naši občini praznujemo občinski praznik, je bil tudi tokrat pripravljen pester program. Med novostmi je bilo srečanje v Češminovem parku, ki so ga poimenovali Spoznajmo se, praznujmo skupaj, namen pa predvsem povezovanje občanov in občank. Seveda ne smemo spregledati niti slavnostne akademije, kjer se je občina z zlato plaketo poklonila Tomažu Habetu, ki je v iztekajočem letu poleg občinske zlate prejel tudi Gerbičevo nagrado za življenjsko delo, srebrno občinsko priznanje je prejel Igor Kuzmič in bronasto Zdenka Katkič.

Domžale s slamnikarsko potjo

Četrti mesec pa ni bil posvečen le občinskemu prazniku, pač pa tudi čisto pravim urbanim gladiatorjem, ki so se prvikrat preizkušali tudi na blatnem terenu v občini Domžale. Da je to odlična priložnost za preizkušanje zmogljivosti, premikanje meja in utrjevanje timskega duha, je potrdilo tudi prek 300 udeležencev. Poleg urbanih gladiatorjev smo pozno poleti v Domžale dobili še eno timsko športno prireditev – igre brez meja oziroma jadranske igre. Dogodek, ki se je odvijal na domžalskem kopališču, je postregel z zanimivimi (vodnimi) boji, ki so zmagovalcem omogočili uvrstitev v nadaljnje tekmovanje, saj Jadranske lige potekajo tudi izven meja ne le naše občine, ampak tudi Slovenije. Še ena pomembna stvar se je zgodila v Domžalah na področju turizma – odprli so novo tematsko pot, ki so jo poimenovali Sprehod med tovarnami slamnikov v Domžalah ali krajše Slamnikarska pot.

V maju je v Domžalah vršalo. V zraku je bilo čutiti napetost, ki je naraščala vse do sredine junija, ko se je zgodilo – prvič je skozi naše mesto potekal del trase Maratona Franja. Bili smo namreč del vožnje na čas – kronometra Ljubljana - Domžale - Ljubljana, atraktivnega kolesarskega dogodka, ki je zahteval visoko stopnjo zagotovljene varnosti vseh tekmovalcev. Skozi Domžale je v letošnjem letu potekal tudi svetovni tek Wings For Life.

V maju je bil v Domžalah izveden tudi posvet na temo socialnega podjetništva kot oblike priložnosti za razvoj ne le podjetništva kot takega, ampak tudi lokalne skupnosti in drugačne vrste gospodarstva. Ker nesreča nikoli ne počiva in je dobro biti pripravljen na vse situacije, so konec maja izvedli tudi veliko občinsko zaščitno-reševalno vajo Domžale 2015, ki je tokrat potekala na lokaciji Doma upokojencev in v njegovi okolici.

Poletne urice smo, pokriti s slamniki, krajšali s Knjigobežnicami

V juniju, ko je počasi že dišalo po poletju, smo se ponovno pokrili s slamniki, ki smo jih lahko kupili, ali pa morda celo sami naredili na tretjem slamnikarskem sejmu. V tem času je tudi PGD Dob praznovalo 125-letnico obstoja, kar so v Krajevni skupnosti Dob izkoristili za slovesno otvoritev tudi šeste enote vrtca Urša. Seveda je le-ta nastala v okviru novega gasilskega doma, ki je hkrati tudi dom krajanov. Ker smo o novi garažni hiši, ki je vrata odprla letos poleti, več povedali že v intervjuju z županom, naj tokrat omenimo le še, da je šlo za investicijo, vredno 2,2 milijona evrov, od katerih je občina 1,5 milijona evrov pridobila s strani Evrope.

S poletnim soncem in aktivnostmi na prostem so Domžale dobile tudi Knjigobežnice. Če ste slučajno skozi leto spregledali, kaj to je, naj vas spomnimo, da gre za samostoječe mini izposojevalnice knjig na prostem, ki omogočajo vsem ljubiteljem branja, tudi mlajšim, prebiranje knjižničnega gradiva na prostem, na svežem zraku, na klopci, v senci pod drevesom ali ob otroškem igrišču. V Domžalah jih je moč najti na petih mestih.

Iztekajoče leto smo počastili tudi s 60-letnico Gasilske zveze Domžale, ki danes združuje štirinajst prostovoljnih gasilskih društev iz občin Domžale in Trzin, skupaj pa premorejo prek 3.200 prostovoljcev, ki dobro opremljeni in usposobljeni premagujejo izzive na terenu.

Avgusta, ko so nekateri še na dopustih, so se domžalski košarkarji že pripravljali na prvoligaško sezono. Prvič v zgodovini domžalskega športa sta se na to pomembno nalogo pripravljali kar dve ekipi, tako KK Helios Suns kot tudi novopečeni prvoligaši KK Lastovka. Ekipi sta se prvič srečali na uradnem terenu v začetku decembra, kdo je bil zmagovalec pa si lahko preberete na športnih straneh tokratnega Slamnika. Konec poletja je kot nalašč za dva domžalska festivala, če ima prvi Etno-rock festival že resnično dolgoletno tradicijo, pa se vse bolj prijemlje tudi drugi, Festival ŽIVI, ki je tokrat potekal tretjič.

Pisali smo o ukrepih za izboljšanje poplavne varnosti v naši občini, saj so bile v minulem letu potrebne investicije na tem področju z namenom izboljševanja protipoplavne varnosti. V Domžalah se namreč zavedajo, da je lahko škoda, ki jo povzročijo poplave, še večja, če na njih nismo ustrezno pripravljeni.

V septembru smo se odzvali na pobude naših občanov, da preverimo, kaj se dogaja na območju bioplinarne Ihan. Ker so se krajani Male Loke, Bišč in širše okolice že nekaj časa pritoževali nad onesnaževanjem vodotoka Kamniške Bistrice, smo preverili na terenu in se prepričali, ali potekajo ukrepi v smeri izboljšanja tehnoloških procesov z željo boljšega življenjskega standarda za vse občane.

Ob tednu otroka v letošnjem oktobru smo se posvetili otrokom z diagnozo ADHD, gre za otroke, ki so hiperaktivno impulzivni, imajo motnjo pozornosti ali oboje. Z nami je o tem spregovorila vodja domžalske enote Študijsko raziskovalnega centra za družino, ki tudi našim občanom nudi brezplačno terapevtsko pomoč.

Domžalske Ljudske pevke osvojile srca Slovenije

2.872.759 evrov je vredna investicija, ki sama po sebi ne bi bila tako zanimiva, če ne bi bila pomembna za vse nas občane – gre namreč za investicijo, ki nam bo še dolga leta zagotavljala pitno vodo, pa ne le občanom Domžal, pač pa tudi Trzina in Mengša, saj gre za projekt, ki presega meje naše občine. O tem smo pisali v oktobrski številki Slamnika.

Skozi vse leto je bilo pestro dogajanje na tržnem prostoru, ki že dobiva tako stalne obiskovalce ob sobotah dopoldan kot tudi nove obraze, ki ne le prihajajo po sveže sadje in zelenjavo, ampak vse bolj tudi na druženje z drugimi občani in občankami. To je bila v minulih mesecih tudi priložnost, da tisti, ki še niso, v živo spoznajo Maro Vilar in njene Ljudske pevke. Zlata dekleta so namreč navduševala publiko ne le v našem mestu, ampak po širni Sloveniji in še dlje, saj so s šegavimi nastopi osvojile srca Slovencev, ki so jih v oddaji Slovenija ima talent odpeljali vse do finalne oddaje. Od petja do kulture. Velik kulturni pečat je v naši občini pustil Milan Marinič, ki je vodenje Kulturnega doma Domžale odpravljal vse od njegove ustanovitve pa do leta 2014, ko je taktirko predal novi direktorici. V oktobru se je poslovil od aktivnega delovanja, se upokojil, a obljubil, da bo domžalski kulturi ostal zvest in še naprej pomagal pri soustvarjanju kvalitetnih kulturnih vsebin.

Še ena športna legenda se je razvila v Domžalah. Marjan Bolhar, športnik s srcem in dušo, nas že leta razveseljuje s svojimi športnimi rezultati, pa tudi ustvarjanjem novih, mladih športnih borcev. Letošnje jesen nas je vse razveselil tudi z bronasto medaljo s svetovnega kickboxing prvenstva. Čeprav je po tem načrtoval upokojitev kot aktiven športnik, se je po velikem uspehu in prigovarjanju številnih odločil, da vendarle nadaljuje svojo pot.

Res imamo v Domžalah stvari, predvsem pa ljudi, na katere smo lahko ponosni. Če bi koga od njih radi srečali, pa se le pridružite ob koncu leta na katerem od srečanj ali rajanj v našem mestu. ❐

JANUAR 2016

Mestni kino Domžale

komedija / Le tout nouveau testament / režija: Jaco van Dormael / scenarij: Thomas Gunzig, Jaco Van Dormael / igrajo: Pili Groyne, Benoît Poelvoorde, Catherine Deneuve, François Damiens, Yolande Moreau, Laura Verlinden, Serge Larivière , Didier De Neck, Marco Lorenzini, Romain Gelin, Anna Tenta, Johan Heldenbergh, David Murgia / 2015, Belgija, Francija, Luksemburg / 112'

Ste vedeli, da Bog živi in da z uporniško hčerko in tečno ženo stanuje v socialnem stanovanju v Bruslju? Norčava belgijska komedija svetopisemsko izročilo postavi povsem na glavo. Bog obstaja! Živi v Bruslju, a je prava baraba, nemaren do svoje žene in hčerke. O njegovem sinu vemo vse, o njegovi hčerki pa zelo malo. Njeno ime je Ea in ima deset let. Nekega dne se upre svojemu očetu, vdre v njegov računalnik, njen načrt pa ima apokaliptične posledice. Vsem ljudem na svetu bo namreč prek SMS sporočil razkrila natančen datum njihove neizogibne smrti ...

akcijski film, western / The Hateful Eight / režija: Quentin Tarantino / scenarij: Quentin tarantino / igrajo: Samuel L. Jackson, Kurt Russell, Jennifer Jason Leigh, Walton Goggins, Channing Tatum, Tim Roth, Michael Madsen, Bruce Dern / 2015, ZDA / 167'

Tarantinov osmi film zgodbo postavlja v čas deset let po ameriški Državljanski vojni ter spremlja dogodivščine Marquisa Warrena (Samuel L. Jackson), bivšega vojaka in lovca na glave, ki zaradi snežnega meteža obtiči v majhnem mestu v Wyomingu. Med nepredvidljivo vožjo po zasneženi divjini se po naključju sreča z Johnom Ruthom (Kurt Russell), ki prevaža zapornico Daisy (Jennifer Jason Leigh), kmalu pa spozna še preostalo petico, ki bo zaokrožila „osmico" iz naslova. Vsi imajo svoja ozadja in skrivne načrte, ki stopnjujeno napetost v zasneženi postojanki, kamor so se zatekli pred viharjem. Začne se nevarna igra prevar in spletkarjenja in le vprašanje časa je, kdaj bo izstreljen prvi naboj.

komična drama / Taxi / režija: Jafar Panahi / scenarij: Jafar Panahi / nastopajo Jafar Panahi, Hana Saidi, Nasrin Sotoudeh / 2015, Iran / 82'

Kljub prepovedi iranskih oblasti Jafar Panahi ponovno poprime za kamero, tokrat pritrjeno na armaturno ploščo taksija, in skozi duhovito, provokativno, psevdodokumentarno vožnjo po ulicah Teherana sestavi mozaik sodobne iranske družbe. Taksi vozi po živahnih teheranskih ulicah. Za volanom je režiser filma osebno, v njegov avto pa vstopa mesto v vsej svoji raznolikosti: moški in ženska se pričkata, ali je obešenje primerna kazen za tatiče avtomobilskih gum, prodajalec piratskih devedejev v družbi slavnega taksista zavoha enkratno poslovno priložnost, poškodovani pešec v smrtnem strahu zdrdra svojo oporoko v kamero prenosnega telefona, dve nervozni ženički z ribo v skledi bežita pred grožnjo prekletstva, Panahijeva nečakinja pa na lastni koži ugotovi, da je resničnost sila muhasta reč, ki včasih ne uboga niti režiserja.

biografska drama / The Big Short / režija: Adam McKay / scenarij: Adam McKay in Charles Randolph po knjigi Michaela Lewisa / igrajo: Christian Bale, Steve Carell, Ryan Gosling, Brad Pitt, Melissa Leo, Hamish Linklater, John Magaro, Rafe Spall, Jeremy Strong, Marisa Tomei / 2015, ZDA / 130'

Leta 2005 so štirje obstranci iz finančnega sveta videli, česar velike banke, mediji in vladni nadzorniki niso želeli - da grozi zlom svetovnega gospodarstva. Njihova drzna stava proti bankam oziroma ameriški ekonomiji jih je popeljala globoko v mračno drobovje sodobnega bančništva, kjer niso smeli verjeti nikomur in ničemur ... Christian Bale, Steve Carell, Ryan Gosling in Brad Pitt tvorijo četverico velikih igralskih imen, ki bo dobesedno slekla težko razumljivo bančno izrazoslovje ter brez usmiljenja posvetila luč na pogubne posledice človeškega pohlepa in neumnosti.

Nagrade, festivali: Srebrni medved za najboljšo režijo, nominacija za zlatega medveda, Berlin 2015. Hongkong. Sydney. Los Angeles. Jeruzalem. Odessa.

MestniKino Domžale

Mestni kino Domžale
Ljubljanska 61
t. 722 50 50
www.kd-domzale.si

DRUŠTVA

na kratko

DRUŠTVO IZGNANCEV DOMŽALE

Hvala za vse dobro v letu 2015

Društvo izgnancev Domžale, ki kot krajevna organizacija deluje v okviru Društva izgnancev Slovenije 1941–1945 in deluje v občinah Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin, je uspešno zaključilo leto 2015, v katerem je posebno pozornost namenilo uresničevanju pravic žrtev 2. svetovne vojni, z organizacijo in udeležbo na različnih spominskih prireditvah pa obeležilo tudi 70-letnico vrnitve iz izgnanstva. V celoti smo uresničili naš program, zato zahvala vsem članom in članicam, ki so zvesto hodili na naše aktivnosti. Vabimo vas, in tudi vse druge člane, da se nam pridružite tudi v letu 2016.

V decembru 2015 in od januarja do konca marca 2016 ter v decembru 2016 bodo uradne ure vsak ponedeljek, ostale mesece pa vsak prvi ponedeljek v mesecu med 9.00. in 10.00 v prostorih KS Domžale, Ljubljanska cesta 58 (nasproti Metalke na dvorišču Domžalskega doma).

Prosimo, da nam sporočite, če poznate socialno ogrožene člane, ki bi jim radi pomagali. Društvo izgnancev Domžale se hkrati vsem svojim članom in članicam zahvaljuje za njihov prispevek k obnovi hlevov pri gradu Rajhenburg ter vas prosi, da članarino in naročnino za Vestnik poravnate čim prej. Hvala! Občini Domžale in Občini Lukovica se iskreno zahvaljujemo za njun prispevek za našo dejavnost, saj nam njuna finančna pomoč omogoča normalno delo.

Vsem želimo mirno, prijetno in zdravo vse leto 2016, morda tudi v naši družbi!

VERA VOJSKA

DRUŠTVO DIABETIKOV DOMŽALE

Trideset let obstoja

Društvo diabetikov Domžale v letu 2016 obeležuje že 30 let obstoja. Laično in strokovno povezuje vse svoje člane – tiste iz občine Domžale in tiste iz sosednjih občin Trzin, Mengeš, Moravče in Lukovica. Nudi jim vso dodatno podporo pri premagovanju kronične sladkorne bolezni: strokovna predavanja, pohodi, okrevanja, druženja, seznanjanje z novostmi, edukacija v skupinah, kako živeti disciplinirano, pa vendar sproščujoče ... in še bi se našlo marsikaj.

V Domžalah v dveh dispanzerjih vodijo približno 4500 diabetikov, kar predstavlja 8 odstotkov vseh prebivalcev v omenjenih občinah. V društvu se tudi zavedamo, da svojci sladkornega bolnika prav tako nosijo levji delež pri zdravljenju vsakega posameznika. Objavljamo aktivnosti društva za prvo trimesečje v letu 2016 in sporočamo, da toplo vabimo k sodelovanju vse, ki se zavzemajo za zdrav način premagovanja tegob, tako diabetike kot njihove svojce, znance, prijatelje ali samo podporne člane društva.

Ob tej priložnosti želimo vsem ljudem dobre volje predvsem aktivne in prijazne praznike ter izpolnitev tistih drobnih skritih želja; vsem želimo moči, da vsak dan znova – vzdržimo – skupaj zmoremo!

Srečno!

Z roko v roki z Osnovno šolo Dob

Na Osnovni šoli Dob in njeni podružnici v Krtini namenjajo prehrani učencev veliko pozornosti in skušajo ob njeni skrbi upoštevati tudi možnosti lokalne pridelave. Že vrsto let pa skupaj s čebelarji, v zadnjih letih je to Čebelarsko društvo Krtina, Dob, pripravijo tudi tradicionalni slovenski zajtrk.

ČEBELARSKO DRUŠTVO KRTINA DOB Tudi letos je bilo tako in tudi letos na srečanju z učenci, to so bili tokrat učenci prvega razreda, ni manjkalo gostov, med katerimi so bili Renata Kosec, podžupanja Občine Domžale, Saša Dragar z ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter Marja Ravnikar, predsednica sveta KS Dob. Čebelarsko društvo Krtina, Dob, njegov predsednik Marjan Koderman na šoli vodi tudi v slovenskem merilu zelo uspešen čebelarski krožek, ki kljub mladosti z vseh slovenskih tekmovanj prihaja z medaljami in priznanji, je s krožkarji pripravilo praktično predstavitev življenja in dela čebel ter njihovega pomena za naravo in človeka. Najmlajše so seznanili tudi s pripomočki, ki jih čebelarji nujno potrebujejo pri čebeljarjenju. Poseben poudarek so dali sloganu Čebelica – moja prijateljica in med učence razdelil tudi publikacijo, s katero so najmlajšim na nazoren način prikazali življenje in delo čebelice ter njen pomen za zdravo prehrano.Najmlajši so v pogovoru pokazali veliko znanja o čebelah, saj jim matice, troti in čebele delavke niso bili neznani pojmi. Povedali so namreč, da imajo čebelnjake tudi ponekod doma. Še posebej so veliko vedeli o medu, ki ga dobro poznajo in ga mnogi tudi zelo radi namažejo na kruh. Kar veliko pa jih je ob tem povedalo, da vsako jutro pred odhodom v šolo tudi zajtrkujejo. Razveselili so se tudi kratkega filma o življenju čebel, članice Čebelarskega krožka pa so jim ob publikaciji razdelile posebne tattoje s kranjskimi sivkami, ki jih bodo še dolgo spominjali na srečanje s čebelarji. Ob koncu so učenci svojim gostom zapeli tudi pesmico o zajčku in nato vsi veseli odšli k zajtrku: med, maslo, kruh, mleko in jabolka – vse iz domačih krajev.

Oglasil se je tudi šolski radio, po katerem je vse učence nagovorila ravnateljica Barbka Drobnič. Opozorila je na pomen slovenske, lokalno pridelane hrane, pa tudi na potrebo po vsakodnevnem zajtrku, s katerim naj bi si učenci že zjutraj nabirali moči. Vsem je zaželela dober tek in povedala, da si bo šola tudi v prihodnje prizadevala, da bi učenci pojedli čim več slovenske hrane.

VERA VOJSKA

Za boljši in varnejši jutri

Zavarovalnica Triglav podarila donacijo PGD Rova

PGD ROVA Lani julija je minilo že več kot šest desetletij, od kar je s svojim plemenitim delom začelo Prostovoljno gasilsko društvo Rova, ki s svojim prostovoljnim požrtvovalnim delom skrbi za varnost vseh vasi v Krajevni skupnosti Rova, velikokrat pa prizadevni člani in članice društva pomagajo ob požarih in naravnih nesrečah tudi v sosednjih krajevnih skupnostih ter občini Domžale.

Številne generacije gasilcev in gasilk so se s prostovoljnim nesebičnim delom zapisale v zgodovino tega območja. Posebno skrb vsa leta namenjajo izobraževanju in usposabljanju – od začetnikov do gasilcev veteranov, skrbno urejajo svoj gasilski dom, ob tem pa se tudi zavedajo, da je zelo pomembna tudi najsodobnejša oprema, ki omogoča uspeh ob gašenju in pomoči ob naravnih nesrečah in drugih njihovih posredovanjih.

Pri zagotavljanju primerne opremljenosti – posebej pri zbiranju finančnih sredstev za nujno potrebna gasilska vozila, so vedno znali stopiti skupaj s krajani, pomagala je tudi občina, tako da se lahko pohvalijo, da so primerno opremljeni, vendar so želeli še več. Tako so se v zadnjem času odločili, da dotrajano staro vozilo, ki ni več ustrezalo varnostnim zahtevam, postajalo pa je tudi precej neučinkovito, zamenjajo z novim vozilom GVM-1 z nadgradnjo.

Za finančno pomoč pri nakupu oz. nadgradnji vozila so se obrnili tudi na Zavarovalnico Triglav, ki že vrsto let ob zaključku leta z delom finančnih sredstev, namenjenih za poslovna novoletna darila, daruje za preventivne projekte.

Odločitve Zavarovalnice Triglav, ki poudarja vrednote: strokovnost, varnost, družbena odgovornost, da med drugimi prav PGD Rova v okviru preventivne akcije Za boljši jutri, pomaga s 3.500 evri pri sofinanciranju ureditve gasilskega vozila, so bili člani in članice društva iskreno veseli, saj so menili, da je to tudi konkretno priznanje za njihovo plemenito delo. Pripravili so slovesno izročitev daril in nanj poleg vodstva Območne enote Zavarovalnice Triglav Ljubljana – direktorja Aleša Klementa ter njegovega pomočnika Primoža Rota in njunih sodelavcev povabili tudi vodstvo Občine Domžale: župana Tonija Dragarja in podžupanjo Renato Kosec. Kratka slovesnost, na kateri so se gostitelji – vodstvo PGD Rova s predsednikom Andrejem Pavličem in poveljnikom Miho Uršičem ter njunimi sodelavci, Zavarovalnici Triglav zahvalili za donatorski prispevek, sta o pomembnosti gasilske organizacije ter njenem plemenitem in humanem poslanstvu spregovorila direktor Aleš Klement in župan Toni Dragar ter oba izrazila prepričanje, da bo najsodobnejše opremljeno gasilsko vozilo omogočilo še boljšo usposobljenost in še večje možnosti, da hitreje in varneje posredujejo ob požarih in naravnih nesrečah.

Zavarovalnica Triglav je še enkrat potrdila svojo odločenost, pomagati Za boljši jutri, za pozitivne spremembe za ljudi in naravo, pa, ali celo predvsem, za gasilsko društvo, ki že več kot šest desetletij požrtvovalno skrbi za varstvo pred požari in s svojimi plemenitimi dejanji pomaga vselej in povsod, kjer je njihova pomoč potrebna.

VERA VOJSKA

Leto 2016 preživite z nami, lepše in lažje vam bo

Medobčinsko društvo invalidov Domžale je v letu 2015 praznovalo štiri desetletja uspešnega dela za dobro invalidov. V dneh pred novim letom so člani in članice prejeli koledar, s povabilom, da se pridružijo vsem preventivnim in drugim programom, ki jih društvo pripravlja za boljše zdravje in počutje.

MEDOBČINSKO DRUŠTVO INVALIDOV DOMŽALE Zelo pester je program **dejavnosti za ohranjanje zdravja**, ki poteka v vrsti slovenskih zdravilišč in v domu upokojencev v Izoli. Pripravljajo prijetne izlete in srečanja, posebej pa bi radi svoje člane povabili na posamezne preventivne aktivnosti. Tako v **okviru socialno zdravstvene dejavnosti** organizirajo meritve krvnega sladkorja, holesterola, trigliceridov, krvnega pritiska, pulza in telesne teže vsako prvo sredo od 15. do 17. ure ter prvi petek med 9. in 11. uro v prostorih društva.

Poskrbijo tudi za **rekreacijo in zdravo življenje** – v društvenih prostorih: za telesno zelo aktivne člane ob sredah med 18.00 in 19.30 ter ob četrtkih med 9.00 in 10.00; za telesno ovirane člane, ki so na berglah, vozičku ali imajo hojico ob torkih med 18.00 in 19.00. Prijavite se na sedežu društva v času uradnih ur ali dnevih aktivnosti in po telefonu na 031 355 092 (Helena).

Športna dejavnost poteka ob torkih in petkih med 9.00 in 11.00 na balinišču Budničar Količevo. V društvenih prostorih so treningi pikada ob sredah od 9.00 do 11.00, šah ob sredah med 9.00 in 11.00. Vse dodatne informacije dobite pri referentki za šport Lojzki Hribar 051 227 430.

Vabijo tudi v **ustvarjalne delavnice za ročna dela** ob torkih od 9. do 11. ure v društvenih prostorih. Vsako drugo sredo v mesecu nudijo **aktivnosti na domu težjim invalidom,** ki se ne morajo vključiti v dejavnosti v društvenih prostorih.

Termine **izobraževalnih delavnic** najdete objavljene v prostorih društva, kjer zagotavljajo tudi **individualno reševanje socialnih in zdravstvenih problemov članov invalidov**.

Družabno srečanje osamljenih in željnih druženja je vsako sredo od 16.00 do 18.00 v prostorih društva.

Seveda pa to niso vse aktivnosti, zapisane v programih Medobčinskega društva invalidov Domžale, zato vas vabijo, da se v času uradnih ur**:** sreda od 15. 00–17. 00 in petek od 9. 00–11. 00 oglasite v pisarni društva.

Društvo članom in članicam, želi vse dobro v letu 2016!

VERA VOJSKA

Izlet starostnikov

Dne 7. oktobra 2015 smo članice RK Dob popeljale naše starostnike na enodnevni izlet proti Štajerski.

RK DOB Kljub slabemu vremenu smo se tega dne popeljali prek Trojan do Braslovč, kjer smo si ogledali Marijino cerkev. Nekaj o njej nam je na avtobusu povedala že naša predsednica Elizabeta Tome, krajšo razlago pa smo dobili tudi v cerkvi.

Pot smo nadaljevali do Bio naravnega parka Nivo. Tu so nas prijazno pričakali in pogostili. Zgodovino in zdravilne učinkovitosti naravnega parka nam je v besedi in filmski obliki prikazal Janez Štusej. Po končanem predavanju smo si ogledali in preizkusili njegovo učinkovitost. Imeli smo tudi možnost bioresonančne meritve proti boreliji in nekaterimi drugimi boleznimi. Le-tega se je udeležilo kar nekaj naših izletnikov. Tudi zeliščarstvo ni manjkalo in konopljinih palačink, tako da smo bili s ponudbo zelo zadovoljni.

Napolnjeni z vsemi energijami, polni optimizma in dobre volje nas je pot peljala proti grajski vasi, kjer so nas v idiličnem okolju pričakali z odličnim kosilom. Za razpoloženje in dobro glasbo je poskrbel naš član g. Vrbančič, ki je s svojo harmoniko ustvaril prav posebno vzdušje, zato tudi plesa ni manjkalo.

Z nasmehom in iskrico v očeh smo se poslovili z motom, da se naslednje leto ponovno odpravimo novim dogodivščinam naproti.

KRAJEVNI ODBOR RK DOB
FOTO: ELIZABETA TOME

Ob prvih desetih letih uspešnega delovanja zasadili lipo

Park pod Molčilnikom v Dobu vsako leto spreminja svojo podobo in vsebino ter vse bolj postaja priložnost za prijeten sprehod, počitek in oddih vseh generacij Krajevne skupnosti Dob. Hkrati postaja tudi zelena oaza – vsako leto s kakim novim drevesom.

DRUŠTVO UPOKOJENCEV NAŠ DOM DOB Lipo, ki ji družbo dela pred kratkim zasajeno drevo Čebelarskega društva Krtina, Dob, je tako pred kratkim zasadilo Društvo upokojencev Naš dom Dob ter z njo obeležilo prvih deset let svojega uspešnega dela. Slovesnost ob obletnici je bila že pred kratkim in na njej so predstavili vrsto dejavnosti, ki bogatijo društvo ter vse članice in člane, ki jih je vsako leto več. Za njih so uredili uradne ure, obiskujejo zanimivosti in znamenitosti naše dežele, pogledajo pa tudi v tujino, imajo kolesarje, obiskujejo članstvo ob okroglih jubilejih in pred novim letom, predstavljajo svojo dejavnost na stojnicah, pripravljajo piknike in družabne igre, se srečujejo ob prazničnih dnevih, organizirajo Šolo zdravja in rekreacijo v telovadnici Osnovne šole Dob, sodelujejo z društvi upokojencev iz soseščine in gorenjske regije ter še in še ...

Potem ko ni bilo meseca v letu 2015, da ga ne bi povezovali s katero od pestrih aktivnosti, je bil tudi november priložnost za obisk Prlekije, za martinovanje in srečanje ob zasaditvi lipe, kjer se je zbrala vrsta članov. Nekateri konkretno – z lopatami in krampi, drugi le z nasveti so prispevali, da je lipa našla svoje mesto, ob njej pa tudi tabla, ki bo vse mimoidoče opozarjala, kdo je posadil to slovensko drevo, ki ga bodo zanesljivo prihodnja leta obiskovale čebele iz bližnjega čebelnjaka. Zanesljivo pa bo nova lipa zaradi številnih želja prisotnih, da bi zdravo rasla, tudi predsednika Feliksa Lampreta, dobro rasla in, podobno kot društvo, krepila svoje korenine in navduševala z dišečimi cvetovi.

Seveda pa s posaditvijo lepi v parku pod Močilnikom leta za Društvo upokojencev Naš Dob še ni konec. Pripravljajo se na obiske in voščila, ki jih bodo posredovali članov in članicam, kot vsako leto pa bodo tudi letos s prijetnim druženjem vstopili v novo leto, za katerega pričakujejo, da bo enako ali še uspešnejše kot letošnje. Enako privoščijo tudi vsem bralcem in bralkam Slamnika.

Vera Vojska

Lipa v decembru razveseljuje

Decembra je poseben čas veselja in pričakovanja. Zato je društvo Lipa Domžale pripravilo kar tri večje prireditve s kulturnim programom po Sloveniji.

DRUŠTVO LIPA DOMŽALE Najprej so se odpeljali v Srednjo vas pri Bohinju. Tam je v Domu sv. Martina razstavljala slikarka likovnega krožka Lipe Joži Anžin. Zaključek razstave je bila prilika, da se razvedri oskrbovance doma. Tretjega decembra 2015, na obletnico rojstva Franceta Prešerna, je predsednica Lipe Metka Zupanek po pozdravnem nagovoru prebrala njegovo Vrbo, Zlatka Levstek pa je ob spremljavi kitare zapela Pod oknom. Potem se je predstavila skupina kitaristk Lipe Strunice, vodi jih Damjana Praprotnik, z venčkom narodnih in narodno zabavnih melodij, pri petju so sodelovali tudi oskrbovanci, pesnici Janka Jerman in Zlatka Levstek sta vmes brali svojo poezijo. Oskrbovancem je bil ta lep sončen dan še svetlejši.

Lipina citrarska skupina Notice

V nedeljo, 6. decembra 2015, je društvo Lipa v Domžalah v KD Franca Bernika pripravilo že drugi Domžalski citrarski koncert. Poleg citrarske skupine Notice iz Lipe je nastopila tudi citrarska skupina Kulturnega društva Ihan, po novem Banda citrarska. Obe skupini vodi in z njimi igra na citre in na violino predsednik Citrarskega društva Slovenije profesor Peter Napret. To prireditev je poleg igranja tudi uspešno povezoval, uvodni in pozdravni nagovor pa je pripadel predsednici Lipe Metki Zupanek. Tenorist Klemen Torkar je prepeval z obema skupinama citrark in navdušil nabito polno dvorano. Gostje koncerta so bili še znana družina Galič. Mama Cita je s citrami spremljala svojega soproga in hčerko, ki sta pela in igrala na orglice pester program narodnih in božičnih pesmi. Čudovito. Za napoved prihajajočih praznikov so obiskovalci in nastopajoči skupaj zapeli Sveto noč ob spremljavi nežnih citer in virtuozne violine. Enkratno in ganljivo.

V petek, 11. decembra 2015, se je Lipa Domžale predstavila še v Kamniku. V dvorani DKD Solidarnost so zapele pevke pevskega zbora Lipe, ki ga vodi Marina Aparnik, literatke Janka Jerman, Mira Smrkolj in Zlatka Levstek so brale svoje pesmi in kratke zgodbe, citrarska skupina Notice s profesor Petrom Naratom je zažgala s svojim pestrim ubranim programom. Največji aplavz je požela plesna skupina Češminke, ki plešejo in pojejo s srcem, poučuje in vodi jih Boža Bauer. Kamničanom je društvo Lipa, Univerzo za tretje življenjsko obdobje Domžale, na katero smo upravičeno lahko ponosni, predstavila predsednica Metka Zupanek. Bilo je toplo in prijetno.

Zlatka Levstek

Sončki v Celju

Na povabilo društva Sožitje iz Celja, ki je v ponedeljek, 30. novembra 2015, praznovalo 50-letnico ustanovitve, smo se odzvali tudi člani Medobčinskega društva Sožitje iz Mengša, ki združuje občine Mengeš, Domžale, Moravče, Komenda, Lukovica in Trzin.

MEDOBČINSKO DRUŠTVO SOŽITJE Prireditev je potekala v prekrasni dvorani Celjskega doma. Po pozdravnem nagovoru predsednice društva Maje Vivod Brglez in podpredsednice Zveze Sožitje Andreje Rezman smo prisluhnili kulturnemu programu, katerega rdeča nit je bil ples. Soustvarjali so ga člani društev Sožitje iz Celja, Dobrne, Velenja, Šentjurja, Laškega in Mengša. Naši Sončki so prinesli na oder mladostno energijo in sonce. Pod vodstvom mentoric Bernarde in Monike Rozman so zaplesali dva živahna plesa in poželi buren aplavz. Skupino sestavlja enajst otrok s posebnimi potrebami, ki prihajajo iz okolice Kranja in so vključeni v naše društvo. Dobivajo se enkrat tedensko na plesnih vajah, ki potekajo v OŠ Voklo. Predsednica društva dr. Tatjana Novak je v imenu društva slavljencem čestitala ob visokem jubileju in jim poklonila sonce, narejeno iz kruha, simbolno kruh kot življenje. Veseli in zadovoljni smo se po prireditvi družili ob sladkih dobrotah, ki so jih pripravili gostitelji.

Metka Mestek, članica MOD Sožitje

Čestitke in dobre želje najstarejšim čebelarjem

V Domžalah na obisku Boštjan Noč, predsednik Čebelarske zveze Slovenije

Tako čebelarska društva kot Čebelarska zveza Slovenije (ČZS) v svojih programih namenjajo posebno skrb najstarejšim članom in članicam, ki z bogatimi izkušnjami pomagajo mlajšim, hkrati pa s svojimi spomini ohranjajo zgodovino in dediščino čebelarjenja na našem območju. Med deset najstarejših čebelarjev v Sloveniji, starejših od 90 let, članov društva in zveze, je v Domžalah Ivan Topole iz Čebelarskega društva Krtina, Dob. Ob 93. rojstnem dnevu ga je obiskal Bošjan Noč, predsednik, Anton Tomec, tajnik, in Barbara Dimc, poslovna sekretarka ČZS. V imenu društva sta mu vse najboljše zaželela predsednik Marjan Koderman in blagajnik Janko Kokalj, na prijetnem srečanju pa je bil tudi jubilantov sin Gregor.

Po čestitkah in dobrih željah, ki jih je bil Ivan Topole zelo vesel, spomnil se je tudi presenečenja – glasbene čestitke s Slakovim Čebelarjem, ki mu rad prisluhne, smo se s slavljencem vrnili na začetek življenjske poti 21. novembra 1922. Rojen je bil v Laškem kot deseti otrok kmečke družine. Oče je bil kar tri desetletja župan in jubilant je rojstnemu kraju ostal zvest do danes. *»Rad sem v Domžalah, vendar sem z dušo in telesom ostal Laščan,«* je povedal ob 90-letnici ob obisku čebelarjev na njegovem domu v Novi ulici. Pred letom se je zaradi zdravstvenega stanja in potrebne 24-urne skrbi in nege preselil v Dom upokojencev Domžale, o katerem ima same lepe besede, pa tudi o domačih, posebej o sinu Gregorju, ki ga obišče skoraj vsak dan. Obujamo spomine na drugo svetovno vojno, ko je moral oditi v nemško vojsko, nadaljevanje pa se bere kot roman. Vse do leta 1943 je delal v nekem skladišču, ob izkrcanju zaveznikov pa je bil v Normandiji, kjer so ga ujeli in ga odpeljali v Anglijo, od tod pa čez Gibraltar, v Bari in Split. Kot borec 5. prekomorske brigade je bil ranjen v Gospiću, po vojni pa nekaj časa šofer enega od tedanjih generalov, nato pa šofer kar nekaj slovenskih pomembnih funkcionarjev in direktorjev. Prav vseh, katerih službeni voznik je bil, se rad spominja, saj ni bil le njihov šofer, ampak zaupnik in *»vsi so me imeli radi«*, se z žarom v očeh spominja. V Domžale je prišel leta 1952 in družina je, kot številni drugi, zgradila hišo in dala ulici ime Nova ulica. Bil je eden redkih že pred desetletji z avtom – DKW master je bil to, prava klasa – se spominja. Čebelar je blizu 30 let, čebelnjak je imel ob hiši in vzorno je skrbel za prijateljice čebele. Dela ni zmanjkalo niti v velikem vrtu, ob katerem je bil tudi sadovnjak. Žal je moral dati pred leti čebelarstvu slovo: *»Čebele rabijo celega človeka,«* je povedal. Čebelnjak ob hiši ostaja kot dediščina., ki se ji družina ne bo odrekla. Kljub težavam z zdravjem jubilant ostaja optimist, zadovoljen človek, ki za vsakogar najde lepo besedo, tudi besedo zahvale. Posebej pohvali sina Gregorja, snaho Majo in tri vnuke: Manco, Jerneja in Domna, ne pozabi pa tudi na prvo pravnukinjo, ki je je bil posebej vesel.

Ob slovesu kar ni našel besed, s katerimi bi se zahvalil za prijeten obisk delegacije ČZS in domačega društva, ki mu ostaja tudi v prihodnje zvest.

Iskrene čestitke, gospod Ivan Topole, in naj le ponovim besede, ki sem jih zapisala ob vašem 90. rojstnem dnevu: *»Naj vam življenje na poti proti stotem rojstnem dnevu prinese veliko prijetnih obiskov in zdravja.«*

Vera Vojska

Pilates - zdrava hrbtenica - šola zdrave hrbtenice
KinVital
S KinVital v ZDRAVO in VITALNO leto 2016!
Ulica Antona Skoka 2, Domžale Tel.: 031 893 284 E-mail: info@kinvital.si

Deset spominov in opominov

Preteklosti se spominjamo, da bi se iz nje česa naučili.

ZDRUŽENJE BORCEV ZA VREDNOTE NOB Zato je Združenje borcev za vrednote NOB občine Domžale 28. novembra 2015 pripravilo pohod po poti spominov. Udeležilo se ga je prek štirideset pohodnikov. Zbrali so se pri spomeniku Borbe in dela, ki je sta ga 922 padlim borcem in žrtvam nacifašističnega nasilja v občini Domžale posvetila Tone Svetina in mladina Mlinostroja. Nato so obiskali še devet spomenikov ali spominskih obeležij.

Ustavili so se pri spomeniški mojstrovini Petra Lobode in Frančiška Smerduja, ki jo na razgibano postavljenih marmornih kvadrih krasi pet kipov: upornik, borec, mati z otrokom, interniranec in begunec iz koncentracijskega taborišča. V parku pri občini so počastili osamosvojitveno vojno leta 1991. Še posebej so omenili trzinsko bitko in v njej umrlega Edvarda Peperka in ranjenega Aleša Kodra.

Na Godbenem domu spominska plošča spominja na tri za svobodo padle godbenike. Potem jih je pot vodila do gasilskega doma v Študi, kjer so leta 1955 vzidali ploščo z imeni treh gasilcev – žrtev za svobodo. Ob reki so se vrnili v Domžale do spomenika talcem pri bistriškem mostu. Kamnito obeležje z reliefno podobo Triglava in imeni rodoljubov označuje mesto, kjer so Nemci že 3. septembra 1941 ustrelili deset talcev.

Nato so se podali na drugo stran Šumberka do spomenika, posvečenega umoru treh aktivistov: Franca Chvatala, Ignaca Hribarja in Venclja Perka. Ob spomeniku so spregovorili tudi o poteh in oblikah sprave med Slovenci ter dejstvu, da je možna le na osebni ravni, ne pa na državno predpisani ali celo zaukazani način.

Majda Zevnik polaga šopek k spomeniku talcem.

S Podrečja so se prek mostu sprehodili do obeležja trem kurirjem, ki so pri opravljanju svojih nalog padli v nemških zasedah. Pri vrtcu Urša so podoživeli usodo mlade aktivistke, Stanke Varšek - Lije, ki je do odhoda v partizane organizirala mladino, da je zbirala sanitetni material in pripravljala samostojne akcije proti okupatorju. Nekdanja tovarna Toko je bila tudi hvaležna svojim desetim delavcem - padlim borcem in žrtvam vojnega nasilja. Spomenik je postavila leta 1959, zdaj pa je v parku območja Krizant. Pohod so zaključili z druženjem na domžalski tržnici, kjer sta jih s partizansko koračnico in Kajuhovo pesmijo sprejela harmonikar Tone Malenšek in recitator Janez Hafner.

Na vsaki od spominskih točk je Vera Vojska spregovorila o obeležju; ženah in možeh, katerih imena so vklesana v kamen; dogodku in širših zgodovinskih okoliščinah ter času, v katerem je spomenik nastal. Da so se njene besede povsod dobro slišale in da je pohodnike vedno pozdravila partizanska pesem, je poskrbel Primož Košak. Majda Zevnik, podpredsednica ZZB NOB občine Domžale, je pri vsakem spomeniku položila šopek rdečih nageljnov. Dogovorili so se, da bo spominski pohod postal tradicionalen, obiskali pa bodo različne kraje in obeležja v občini.

Besedilo in foto: Igor Lipovšek

Gasilke PGD Homec zbrale skoraj tono hrane

Ljudem včasih ni potrebno dvakrat reči, niti jim ni potrebno ponuditi skoraj ničesar, le malo čaja, domačega peciva in prijazno besedo, da se jim odpre srce.

PGD HOMEC Gasilke PGD Homec smo v soboto in nedeljo v novembru ponudile malo, dobile pa veliko. Našemu vabilu na dobrodelno druženje ob pecivu in čaju se je odzvalo veliko dobrih ljudi, ki so nam pomagali z zbiranjem hrane za tiste družine, ki si jo težko privoščijo. Družili smo se v homškem gasilskem domu, kjer je bilo mogoče občutiti dobro voljo, slišati prijazno klepetanje, občasno pa tudi kakšno nostalgijo po pozabljeni vrsti hrane, ki je že dolgo nismo imeli na domačem jedilniku. Skupaj smo zbrali skoraj tono hrane, med njo pa je bilo ogromno sladkih priboljškov, ki jih bodo otroci decembra zagotovo zelo veseli.

Našega druženja so se udeležili tudi gasilci drugih prostovoljnih gasilskih društev, ves čas pa je bila z nami tudi vodja Anine zvezdice Kamnik Eva Cocej, ki je povedala: *»Izredno sem ponosna na vse prostovoljne gasilce v Homcu, saj so s svojim delom pripomogli k pomoči mnogim družinam v stiski in jim s tem pričarali nasmeh na obraz. Vesela sem, da je čedalje več ljudi, ki se odzovejo in želijo pomagati.«* Pozvala pa je tudi na njihovo akcijo, ki je potekala od 25. novembra do konca decembra. Vso zbrano hrano bo Anina zvezdica Kamnik razdelila tistim, ki jo zares potrebujejo.

Upale smo, da bomo skupaj polepšale praznični december drugim, ob koncu pa je bil zaradi odziva polepšan še naš november. Človeški radodarnost in solidarnost ne poznata meja, kar je pravzaprav že znano, včasih pa smo, ko se zgodi nekaj tako lepega, nanju še bolj živo opomnjeni.

Lucija Šarc
Foto: Marta Trček

Vse najboljše, Martin Juteršek!

Iskrene čestitke ob 80. rojstnem dnevu

Kako hitro gre življenje naprej, saj se nam zdi, da je bilo včeraj, ko smo jubilantki Vidi Juteršek segali v roko in ji želeli vse najboljše ob življenjskem jubileju, smo si mislili predstavniki krajevne organizacije borcev za vrednote NOB Dob, Krtina in Društva upokojencev Naš dom Dob, ko smo v začetku novembra spet potrkali na vrata zakoncev Juteršek v Dobu, na Bevkovi ulici 10. Tokrat je osem desetletij življenja in dela dopolnil Martin Juteršek, ki vse svoje življenje živi v Dobu.

Rojen je bil namreč 7. novembra 1935 v Dobu na domačiji pri Katrc v zdajšnji Ulici 7. avgusta. Starša, oče zaposlen v Tosami, mama je ljubeče doma vzgajala pet otrok, sta lepo skrbela za številno družino. Druga svetovna vojna je za jubilanta pomenila konec obiskovanja osnovne šole v Dobu, ki so jo Nemci požgali, pa tudi precej strahu in trpljenja družine, saj sta dva brata odšla v partizane. Po vojni se je šel k tedanjemu mojstru Končanu v Domžale učit za ključavničarja. Pot je premagoval s kolesom. Po služenju vojaškega roka si je boljši kos kruha skušal najti v Nemčiji, a le za krajši čas. Potem je delal v Induplati, pa Pr Bonač, ob delu pridno študiral, kot učitelj praktičnega pouka služboval tudi v nekdanji vajeniški šoli, svojo delovno pot pa končal v Leku.

Z ženo Vido imata tri sinove, posebej se veselita vnukov in vnukinj, ki ju radi obiščejo. Oba sta člana borčevske organizacije in društva upokojencev ter se veselita prijetnih izletov in druženj. Jubilant je že desetletja član Prostovoljnega gasilskega društva Dob. *»Najbrž od rojstva,«* se smeji, ko se spominja svojega očeta gasilca ter desetletij dela v enem najbolj pridnih društev. V njem je danes veteran, ponosen na priznanja in številne prijetne trenutke.

Posebej v veselje mu je njegova psica Zoja, prava prijateljica, s katero se vsako jutro sprehodita. *»Včasih sva šla na Podrečje in še dlje,«* se spominja jubilant Martin, *»zdaj se vsako jutro, ne glede na vreme, sprehodiva po ‹Smetiški ulici‘. Med sprehodom je dovolj časa za razmišljanje, za sproščene spomine na mladost, ki jih še posebej obujam, ko se vrnem domov in pogledam na nekdanjo Videmškovo gostilno, skoraj mojo sosedo, kjer sem kot mlad preživel veliko časa,«* je svojim obiskovalcem povedal krepak osemdesetletnik. Posebnih skrbi z zdravjem nima, zanesljivo pa k temu prispevajo dobra volja in vsakdanji sprehodi. Rad živi v jeseni življenja, prebere časopis, pogleda televizijo, posebej Štorija z Bertom, ki ga občuduje, precej manj pa njegove pupe, se mu je priljubila.

Vodstvi krajevne organizacije za vrednote NOB Dob, Krtina in Društvo upokojencev Naš dom sta slavljencu čestitali in mu zaželeli predvsem veliko zdravja in prijetnih trenutkov – z domačimi in njegovo Zojo.

Vera Vojska

ZDRAVSTVENA NEGA STOPAL
Pančur d.o.o.
01/72 45 106
031/353 347
(v stavbi zdravstvenega doma Domžale)
NE AVTO, NOGE SO NAŠE BOGASTVO.
Podarite svojim bližnjim DARILNI BON.

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, **29. januarja 2016.**

Rok za oddajo prispevkov je v **četrtek, 14. januarja 2016, do 12. ure.**

Pozorni tudi na starejše člane

Društvo vojnih invalidov Domžale deluje od leta 1992 kot invalidska organizacija v javnem interesu.

DRUŠTVO VOJNIH INVALIDOV DOMŽALE je del Zveze društev vojnih invalidov Slovenije. V našem društvu pridno delajo vojni invalidi, družinski člani padlih ali umrlih vojnih invalidov in prostovoljni člani. Imamo pester program, posebno skrb pa namenjamo starejšim članom in članicam. Obiskujemo jih in odboru poročamo o njihovem socialno-zdravstvenem stanju, glede na njihove razmere pa priporočimo tudi strokovno ali finančno pomoč.

Letos smo se zadnjič poslovili od sedmih članov v starosti od 80 do 93 let. Po želji sorodnikov je bil na pogrebih navzoč prapor, ki ga že več let nosi in varuje Janez Cerar, pogreba pa se udeleži delegacija društva; pokojniku poklonimo tudi cvetje.

Posebno skrb namenjamo članom v domovih upokojencev po vsej Sloveniji. Ob obiskih se z njimi pogovarjamo in jim prinesemo praktična darila.

V Domu upokojencev Domžale lepo skrbijo za svoje varovance. Tam so trije naši člani: Marija Kovač, Janez Topole in Mihael Barbič, ki je s 93 leti najstarejši član našega društva. Obiska, pogovora in darila so bili vsi zelo veseli, še posebej pa Mihael Barbič. Obiskali smo ga prav na njegov rojstni dan 6. oktobra, ko je tudi uprava doma zanj pripravila praznovanje s tortico, darilom in zdravico. Udeležila se ga je tudi direktorica doma mag. Nataša Zalokar.

Jubilant Mihael Barbič je ponosen na svoja leta. Pošalil se je, da živiš dolgo, če si spoštljiv, potrpežljiv in dober po srcu. Danes živi srečno in zadovoljno življenje, z ljubeznijo prijateljice in pozornostjo domskega osebja. Člani DVI Domžale želimo jubilantu še obilo zdravja in mu kličemo še na mnoga leta.

V letu 2016 želimo polno upanja, toplih stiskov rok, medsebojnega sodelovanja in zdravja!

Jože Novak

NANINE ČAROBNE KARIKATURE

DANICA GUBERINIČ - NANA

Domžalčanka, ki je z jugoslovansko žensko košarkarsko reprezentanco osvojila srebrno medaljo na evropskem prvenstvu, častna članica ŽKK Domžale ter ambasadorka domžalske košarke in ustvarjalka portretnih karikatur, digitalne grafike in drugih likovnih stvaritev

Vera Vojska
Foto: Iztok Dlmc in Nanin arhiv

Starejšim ljubiteljem domžalske, slovenske in nekdanje jugoslovanske košarke ime Danice Guberinič, med prijatelji bolj znane kot Nane, ni neznano. V sedemdesetih letih je kot članica jugoslovanske ženske košarkarske reprezentance osvojila srebrno medaljo na evropskem prvenstvu, uspešna pa je bila tudi kot klubska igralka in pozneje trenerka. A to je zgodovina, ki se je moja sogovornica sicer rada spominja, še rajši pa govori o novem izzivu, ki se ga je lotila pred nekaj leti, in tako postala še ena od številnih, ki dokazujejo, da je mogoče v jeseni življenja uresničiti svoje sanje. Lotila se je ustvarjanja portretnih karikatur in postala pri tem zelo uspešna. Za njo je kar nekaj razstav, predvsem pa številne odlično narisane karikature znanih Slovencev, ki so navdušile portretirance in ljubitelje tovrstnega ustvarjanja. *»Karikature rišem zgolj za hobi in čisti užitek, zraven se pa še zabavam,«* je izjavila v enem izmed številnih intervjujev. V Slamniku Domžalčanko Danico Guberinič - Nano predstavljamo prvič.

Košarka

Prijazno mladostno dekle, ki ji niti slučajno ne bi prisodila statusa upokojenke, se je rodila 15. junija 1955 v Domžalah. Rada se spominja, da je bil sprva njen dom prav zdajšnji Kulturni dom Franca Bernika Domžale, pri štirih letih pa se je družina preselila v hišo k stari mami ob Poti za Bistrico. Njeno otroštvo je bilo razigrano in polno otroških iger v naravi. *»Običajno otroštvo, z veliko druženja z otroki,«* pravi Nana in se spominja obiskovanja OŠ Venclja Perka. Prav nič ni kazalo, da je kot ustvarjena za uspešno športnico. Zaposlila se je v Univerzale in med 16. in 17. letom ljubiteljsko začela igrati nogomet. Nato je, povsem po naključju, za odlično športnico izvedel starosta domžalske košarke Mitja Šircelj in jo pripeljal v domžalsko žensko košarkarsko ekipo. Pa ne za dolgo. Njene spretnost in znanje, predanost športu in delavnost, ki ji je ne manjka nikoli v življenju, so zelo hitro opazili v ljubljanskih klubih KK Olimpija in ŽKK Ježica, pa tudi v tedanji jugoslovanski ženski košarkarski reprezentanci, za katero je igrala v letih 1977–1979 in odigrala 33 tekem. Najraje se spominja osvojene srebrne medalje na evropskem prvenstvu leta 1978 na Poljskem, ima pa tudi zlato in srebrno medaljo z balkanskih iger. Na uspešno košarkarsko kariero jo spominja zlata značka SFRJ za športne zasluge, naziv Zaslužni športnik Jugoslavije in leta 1978 prejeta mala plaketa Mesta Ljubljane. Po končani karieri je bila trenerka v klubih ŽKK Mengeš in ŽKK Domžale. Leta 1985 je z ekipo ŽKK Mengeš osvojila naslov slovenskih prvakinj. Za trenerske uspehe je prejela srebrno Bloudkovo značko.

Več kot 200 portretnih karikatur

Igranje košarke je vseskozi kombinirala z delom v Univerzale, ob delu pridobila srednješolsko izobrazbo, ob tem pa le leto dni profesionalno igrala košarko, za več tedaj ni bilo denarja. Po 15 letih dela v Univerzale se je odločila za samostojno podjetniško pot, ukvarjala se je z veleprodajo igrač in ob upokojitvi razmišljala o tem, *»da imam zdaj tudi jaz čas, da kaj poskusim«*. Že vrsto let jo je vznemirjalo likovno izražanje, v njej so se skrivali strast ter potenciali za risanje karikatur in odločila se je, da poskusi. Osnove likovnega izražanja je Nana pridobila pri akademski slikarki Nataši Jan, leta 2009 je opravila začetni tečaj slikanja v šoli – Od pike do slike. Pozneje je svoje učenje nadgradila pri prijateljici, slikarki Biserki Komac v Kranju, ki ji je še danes v veliko oporo. Letos je opravila šestmesečni spletni tečaj v šoli Schoolism Art Program v ZDA pod mentorstvom svetovno znanega karikaturista Jasona Seilerja in pridobila certifikat The Art of Caricature, ki ga imata v Sloveniji le dva ustvarjalca.

Likovnega ustvarjanja se vseskozi loteva z dušo in srcem, namenja mu ves čas, saj v njenem življenju trenutno ni prostora prav za nič drugega.

Dobro se spominja začetkov, ko je risala karikature znancev in prijateljev, prvi večji odmev pa doživela ob risanju karikatur Denisa Avdiča in Vida Valiča, ki sta bila nad njenim ustvarjanjem prijetno presenečena. Sledila je karikatura hokejista Anžeta Kopitarja in njegovo zadovoljstvo ter zahvala prek spletnih omrežij. Do danes je tako narisala več kot 200 portretnih karikatur, s katerimi je velika večina portretirancev zadovoljna.

In kaj je najpomembnejše pri njenem ustvarjanju? Najprej si portretiranca dobro ogleda, poišče njegove značilnosti, hkrati pa, ne glede na morebiten izrazit nos, brado ipd, skuša ohraniti na obrazu proporce. V glavi si zamisli karikaturo in jo ustvari. Najtežje je risati 'lepe' ljudi. Ljudje so namreč hitro zadovoljni z drugimi portretiranci, do sebe pa so navadno zelo kritični, včasih želijo biti lepši ... Ampak slednjih je bolj malo, kar je pokazala tudi zadnja razstava Portretna karikatura in digitalna grafika v Mengšu, na kateri smo videli množico zadovoljnih obrazov ob pogledu na vrsto razstavljenih karikatur. To je bila že njena šesta samostojna razstava, razstavljala je namreč že v Špas teatru v Mengšu, Knjižnici Domžale, Galeriji UKC v Kliničnem centru v Ljubljani, Cafe galeriji Pungert v Kranju, Kavarni Betnava v Mariboru in julija v Srbiji na Umetniški koloniji Krčedin.

Kot smo slišali na razstavi, se skozi risbo, slikanje in digitalno grafiko Nana kot ustvarjalka razkriva v svoji posebnosti do portretne karikature. Pri vseh njenih portretih je opazna natančnost in jasnost potez. Poleg komičnega preoblikovanja zajema bistvenost karakterja in očara opazovalca s poudarjenimi volumni. V pogledih njenih likov, izvzetih iz realnosti, smiselno ujame bistvo in s tem tudi prepoznavnost. Nanine karikature izžarevajo čarobnost, ki je individualna, a skrita v vsakemu izmed nas.

Pri ustvarjanju odprto sprejema in posega po dostopnih sodobnih tehnologijah, ki jih spretno obrača v svoj prid. Pri tem ima zdaj že osvojene svojstvene postopke. Čas, ki ga porabi za stvaritev posamezne karikature, je zelo odvisen od portretiranca; pri nekaterih je dovolj dve do tri ure, drugi potrebujejo skoraj en ustvarjalen dan. Ampak Nana nikoli ne hiti, prav vsakomur posveti toliko časa, kot ga je treba, da je zadovoljna s svojim delom.

Pri svojem ustvarjanju ji je v veliko pomoč elektronska grafična tabla, tanek zaslon, na katerega nariše z elektronskim peresom osnove karikature. Te nato prenese v računalnik, kjer ima na voljo številna orodja in programe, s katerimi nadaljuje svoje delo in ustvari dokončno želeno formo.

Avtorske grafike

Ugodno ocenjene so tudi njene avtorske grafike, o katerih sem prebrala: *»Podobne postopke kot pri ustvarjanju karikatur, uporablja tudi pri kreaciji najnovejših avtorskih grafik. Moja sogovornica v svojih tehnično in likovno izpopolnjenih procesih ustvarjanja pri novejših grafikah opazno prehaja v bolj avtorsko smer in še svobodnejše izražanje, podprto z znanjem in postopki iz preteklih, že osvojenih procesov. Poleg karikature svojo likovno zamisel svobodno vpenja v grafike, ki razkrivajo formo ženskega telesa ter elemente iz vsakdanjega okolja in krajine, ki pritegnejo njeno pozornost.*

Nana v svojih delih domiselno izraža poglobljene misli o lepoti življenja ter energiji vse-ustvarjanja. Njen akt se dopolnjuje v pripovednosti uporabe barv, ki jasno izžarevajo pozitivizem, zrelost, izpolnjenost ter poglobitev vase in svoje občutenje življenja na sploh.«

Dobre ocene njenega ustvarjanja so zelo pogoste, saj lahko preberemo tudi, da likovna dela Guberiničeve kažejo izredni smisel za likovno ustvarjanje, igro kontrastov in predstavo čiste figure, kjer z občutkom zapolni slikarski format, čeprav se je komaj pred leti intenzivneje lotila risanja in slikanja.

Ko govoriva o slikanju, risanju, ustvarjanju, je sogovorničin obraz poln navdušenja, ljubezen do umetnosti se ji kar riše na obraz, njene roke so, kot bi hotele tudi v pogovoru naslikati kaj novega. Zaupa mi, da uporablja tudi druge tradicionalne tehnike, kot so akril, olje, kreda, pastel. Vendar. Čeprav je tudi na tem področju opazna, ji ni toliko zanimivo. Tovrstna dela so le dodatek k portretni karikaturi, ki bo tudi v prihodnje ostala njena velika ljubezen in izziv.

In kaj je njena velika želja? Razstavljati doma, v Domžalah, kjer je kar nekaj priložnosti, ki pa jih sama še ni imela, pravi, in razmišlja o Galeriji, o KD Franc Bernik Domžale, kjer bi razstavni prostor lahko uredili tudi v sprejemnem prostoru, o Knjižnici Domžale, kjer je sicer razstavljala, vendar le v veliki dvorani, pa tudi drugje bi bilo mogoče predstavljati delo umetnikov, vseh domžalskih, ne le njeno ustvarjalnost, ki bi jo kot Domžalčanka res rada predstavila svojim someščanom. Vesela je, ker so njene razstave dobro obiskane, ker se skupaj z njo veselijo prijatelji iz košarkarskega obdobja, ki so ponosni na svojo kolegico, ki je ena od redkih slovenskih uspešnih portretnih karikaturistk. Nana veliko razmišlja o svojem ustvarjanju in če se je ob pomembnih košarkarskih tekmovanjih odločila za portretne karikature znanih košarkarjev, kot sta brata Dragič, je pred njo že nov smeli načrt: rada bi ustvarila portretne karikature slovenskih olimpijcev z medaljami. Čeprav jih je kar veliko, se ne boji novega izziva in prepričana sem, da bodo vsi zadovoljni: Nana in njeni portretiranci. Kot je, to mi je povedala ob koncu pogovora, zadovoljen s svojim portretom predsednik Borut Pahor, ki bo, tako kot večina Naninih portretirancev, karikaturo dobil v dar.

Domžale ima rada

Domžale ima rada, čeprav v njih nekaj stvari pogreša. Središče dogajanja se je po njenem mnenju iz centra preselilo na obrobje, k novemu trgovskemu centru, kjer pogreša, da bi imeli kompletno ponudbo za potrošnike, ne pa, da je ta razdrobljena in locirana na vseh koncih in krajih ter da pravega trgovskega centra, kot ga imajo mesta, podobna Domžalam, nimamo. Nerazumljivo ji je, da v mestu sploh ni trgovine z gradbenim in drugim podobnim materialom ter ne nazadnje opozori tudi na 'domžalski grad', ki bi ga lahko porabili za marsikaj, ne pa da žalostno propada. Pri tem misli seveda na Ten-ten, pred leti ponos nas vseh, danes pa propadajoč objekt, ki bi, primerno urejen, lahko koristil vsem, predvsem pa športnikom.

Danico Guberinič Nano najbrž v Domžalah premalo poznamo, dobro pa njene uspehe poznajo košarkarji in so nanje tudi ponosni, saj se je njena športna kariera začela prav v domžalski košarki. Zaradi vseh teh uspehov jo je ŽKK Domžale lani izbral za častno članico ter ambasadorko ženske košarke in skupaj bodo realizirali kar nekaj projektov. Pravijo, da bo takšna košarkarska legenda lahko tudi pravi navdih za naše uspešne mlade košarkarice. ❐

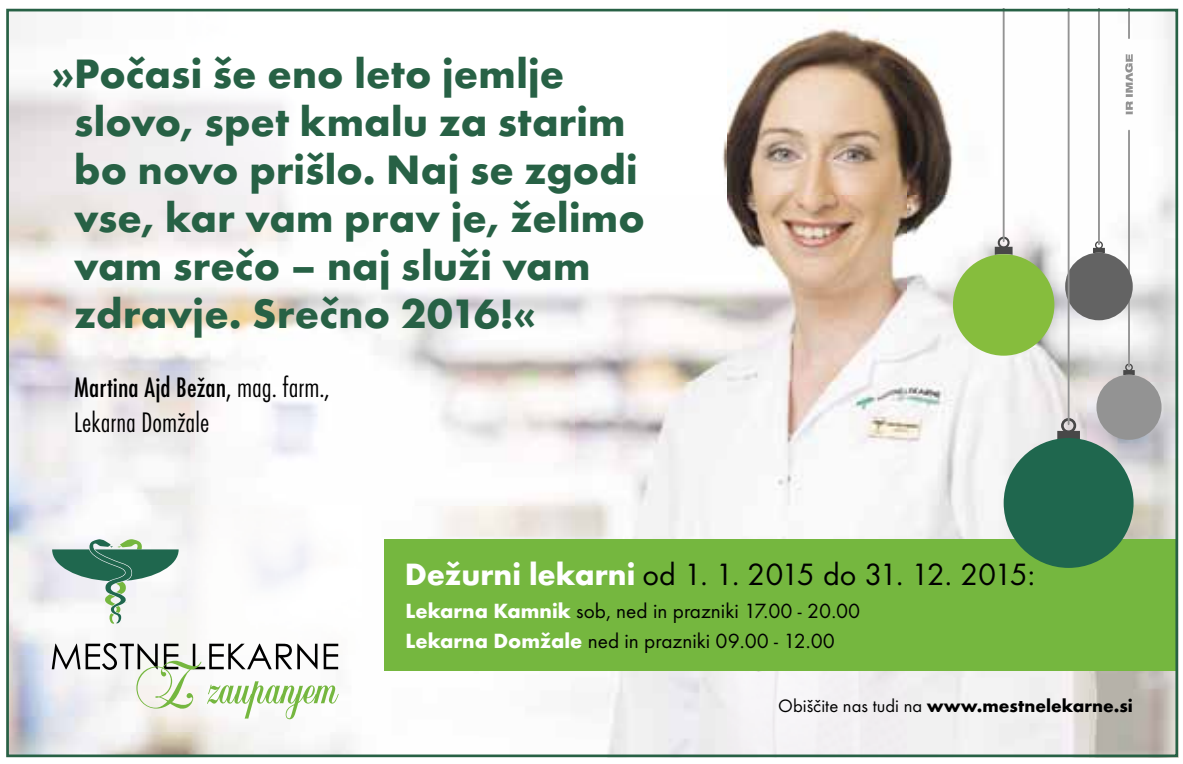

NOVICE

Miklavž je obdaril otroke iz rejniških družin

Otroke iz rejniških družin je obiskal sv. Miklavž v petek, 4. decembra, ob 17. uri v Kulturnem domu Groblje. Pričakovali so ga s posebnim veseljem in vznemirjenjem, saj ta dobri mož prinaša pridnim otrokom darila, porednim pa šibe.

Z igrico Miklavževo darilo v izvedbi veroučne skupine Župnije Jarše, Kulturnega društva Groblje nam je Miklavž poslal sporočilo, da je igra in druženje z vrstniki pravo veselje in zadovoljstvo. Čakanje nanj je bilo lepo. Prišel je z dolgo belo brado in belimi rokavicami. V eni roki je držal škofovsko palico, v drugi roki pa knjigo. V njej je imel z zlatimi črkami zapisano, kaj so počeli pridni otroci, in s črnimi, kaj so uganjali nepridipravi.

Otroci vedo, da rdeča večerna zarja pomeni, da Miklavž peče piškote za pridne otroke. Že kak teden pred njegovim prihodom mu pišejo pisma želja, ki jih potem položijo na okensko polico. Ta pisma Miklavž prebere in otrokom prinese darila. Že tradicionalno mu vse od leta 1998 darila za naše otroke pomagajo sestaviti dobri ljudje iz Rotary cluba Domžale. Mednje je v petek zvečer razdelil 117 lepih in uporabnih daril.

V Centru za socialno delo Domžale se v imenu vseh obdarjenih zahvaljujemo Rotary clubu Domžale, še posebej njihovi organizatorki Martini Oražem.

Marta Tomec

Mladim se je dogajalo – tudi na naši zbornici

Preplet podjetniških izkušenj in modrosti na eni strani ter mladostna neobremenjenost in kreativnost na drugi – to je lahko dobitna kombinacija za podjetnike in ambiciozno mladino. Možnost smo obojim dali tudi na domžalski obrtni zbornici, kjer smo gostili enega od Spiritovih dogodkov v okviru projekta Izzivi mladim.

Podjetniki in mladi, največ jih je bilo iz GSŠRM Kamnik, so skupaj z uveljavljenimi mentorji iskali odgovore na vprašanja petih zastavljenih podjetniških izzivov. Gostila jih je domžalska OOZ. Prvič so spoznavali podjetja in podjetnike, ki so jim predstavili svoj problem. Nato so skupaj z mentorji iskali načine, katero pot ubrati, da bi bil njihov nasvet kar najboljši. V skupinah so delali s podjetniki in na terenu, opravljali so anketiranja, poglobljene intervjuje in podobno, in prve dni novembra predstavili izsledke.

Ob tem so jih strokovno spremljali Mojca Skalar Komljanec s Spirita, podjetniški svetovalec Janez Kalan in inovatorka Ana Hafner. Podjetniki so si bili edini, da so se mladi na reševanje izzivov odlično pripravili in podali nekaj rešitev, ki jih že vpeljujejo v prakso.

Javna agencija SPIRIT Slovenija (Javna agencija Republike Slovenije za spodbujanje podjetništva, inovativnosti, razvoja, investicij in turizma) je v letu 2015 v okviru svoje blagovne znamke Mladim se dogaja izvajala nov program, ki predstavlja podlago za sistematično spodbujanje sodelovanja mladih s podjetji. Namen projekta Izzivi mladim je mlade med 15. in 29. letom starosti spodbuditi k ustvarjalnosti, inovativnosti in podjetnosti ter razvijanju spretnosti, ki bodo vplivale na njihov nadaljnji osebni in poklicni razvoj, podjetjem pa dati možnost pridobitve novih, svežih idej za rešitev njihovega izziva.

Javna agencija SPIRIT Slovenija s finančno podporo ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo v okviru programa Spodbujanje ustvarjalnosti, podjetnosti in inovativnosti med mladimi izvaja vrsto aktivnosti, s katerimi želi spodbujati ustvarjalnost, kreativnost in podjetnost pri ciljni skupini mladih. S tem mladim zagotavlja razvoj veščin, spretnosti in pridobivanje znanj, ki jim bodo omogočila uspešno poslovno pot v okviru njihovih poslovnih zamisli ali v okviru drugih poslovnih sistemov.

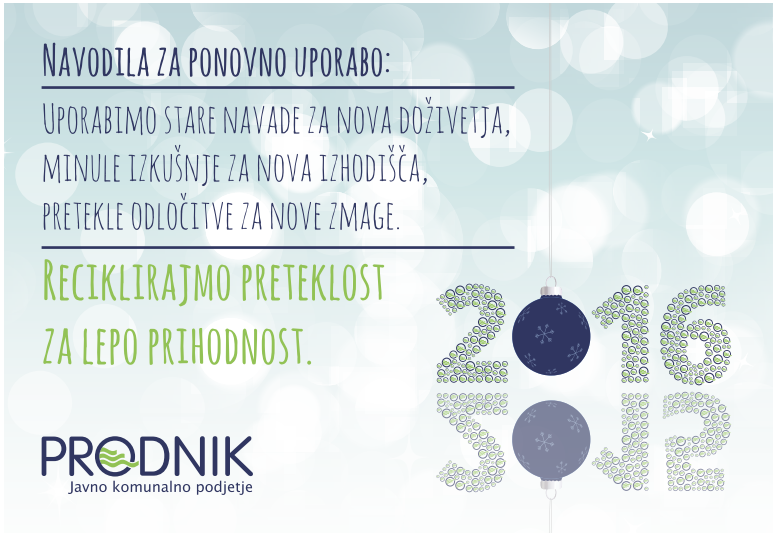

Investicije v infrastrukturo v Biščah

Prve pogovore o gradnji kanalizacije, vodovoda in obnove ceste skozi vas Bišče z oddelkom za investicijo občine Domžale smo člani iniciativnega odbora za izgradnjo infrastrukture vasi Bišče opravili že pred nekaj leti. Predlagali smo primeren časovni potek gradnje in njeno uvrstitev v investicijske načrte občine. Investicijski oddelek nam je pri tem zelo pomagal. Skupaj smo predvideli, da se bo začela gradnja kanalizacije in vodovoda v letu 2013 ter ceste v letu 2014. Zaradi problemov pri izdelavi projektov in ostalih vzrokov se je začetek gradnje kanalizacije in vodovoda premaknil v jesen leta 2014.

Obravnavali smo tudi zelo slabo stanje ceste od mlina Feliks prek krožišča pri kapelici do vasi Mala Loka in skozi njo, ki je potrebna obnove. Investicija za obnovo te ceste bo lahko prišla na vrsto v naslednjem investicijskem obdobju.

Gradnjo kanalizacijskega omrežja je v začetku oktobra 2015 začelo podjetje Elicom in je potekala brez večjih zastojev. Med izvajanjem del so bili opravljeni številni sestanki med predstavniki občine in vaščani pri usklajevanju obeh projektov. Konec oktobra sta bila zgrajena glavni vod kanalizacije in vodovod ter priključki vodovoda na posamezne objekte. Tehnični prevzem opravljenih del je bil opravljen brez večjih pripomb, tako da se je lahko začelo s priključevanjem objektov na kanalizacijo. Treba bo še preveriti, če bodo morali nekateri lastniki hiš v okolici mostu čez Kamniško Bistrico zaradi premajhnega padca individualni priklop izvršiti s pomočjo individualnih črpalk.

Po opravljenih kanalizacijskih delih je ostala cesta skoraj leto dni v nemogočem stanju. Vaščani so se skoraj ves čas spopadali s problemi vzdrževanja ceste, blatom in prahom. Pozneje je Komunalno podjetje Ljubljana opravilo potrebna dela in dokaj solidno uredilo nevzdržne razmere.

Gradnja ceste po projektu, ki je bil medtem nekajkrat dopolnjen, se je začela z večmesečno zakasnitvijo v začetku avgusta 2015. Dela je izvajalo podjetje Žveplar strokovno in kakovostno. Zaradi samega razporeda objektov je na prehodu skozi center vasi, kjer so stavbe precej blizu, široka le štiri metre. Nekaj problemov je bilo zaradi prilagoditev pri odvajanja deževnice in prostorskih omejitev. Nova cesta je bila dokončana sredi septembra, ko je bil opravljen tudi tehnični prevzem. Cesta je sicer nekoliko ožja od prvotno planirane, ima pa pločnik in cestno razsvetljavo. Žal ni bilo opravljeno asfaltiranje krajšega odcepa ceste pri mostu čez Kamniško Bistrico in povečanje mini krožišča pri kapelici, ki sta sicer bila predvidena v projektu, kajti finančna sredstva so se zaradi izrednih del izčrpala.

Cestno razsvetljavo bo treba dopolniti z dodatno svetilko, postaviti pa bo treba tudi prometne znake za omejevanje hitrosti, dva znaka za slepi cesti in opozorilo za zožitev ceste.

Za uspešno opravljene investicije moramo poleg izvajalcev pohvaliti predvsem investicijski oddelek Občine Domžale, ki se je izkazal z veliko mero pripravljenosti za sodelovanje z vaščani pri reševanju posameznih problemov, ki v projektu niso bili predvideni, jih je pa bilo treba rešiti.

Kanalizacija, vodovod in nova cesta so velika pridobitev za vas Bišče, ne smemo pa pozabiti na dovršitev del, ki niso bila opravljena v okviru letošnjega projekta ceste. V prihodnjem obdobju bo treba zadovoljivo rešiti še probleme kanalizacije za odročnejše dele vasi, ki niso bili zajeti v opravljenih investicijah. Cesto od mlina Feliks prek krožišča skozi Malo Loko, ki jo je zob časa že močno načel, bo treba rekonstruirati v naslednjem investicijskem obdobju.

Upamo in želimo, da bo tudi v prihodnosti tvorno sodelovanje med predstavniki vasi, krajevno skupnostjo Ihan in Občino Domžale rodilo sadove pri uresničevanju zastavljenih ciljev.

Komunalna podjetja opozarjajo: Trošimo več, kot je Zemlja sposobna proizvesti

Znano je, da trošimo več, kot je mati Zemlja sposobna proizvesti. Tema letošnjega Evropskega tedna zmanjševanja odpadkov, ki je potekal od 21. do 29. novembra, je dematerializacija. Kako ravnati, da odpadkov ne bi proizvedli oziroma, da bi jih proizvedli čim manj, po vodilu narediti več z manj.

Praktičen prikaz, ki so ga pripravili v Javnem komunalnem podjetju Prodnik na domžalskem tržnem prostoru, smo si ogledali tudi mi in se prepričali, koliko naravnih virov dnevno porabi vsak od nas. Skupaj kar 43 kilogramov:

- 17 kg za tehnologijo, knjige in časopise. **Nasvet:** Knjige, ki jih ne potrebujete več, izmenjajte na portalu za izmenjavo knjig.
- 13 kg za infrastrukturo in gospodinjstvo. **Nasvet:** Doma prerazporedite pohištvo tako, da boste čim bolje izkoristili naravno svetlobo.
- 10 kg za hrano in pijačo. **Nasvet:** Načrtujte svoje jedilnike in nakupe živil.
- 3 kg za transport. **Nasvet:** Poslužujte se sopotništva in vzemite na pot prijatelja ali (ne)znanca.

Ena najuglednejših in prepoznavnih ozaveščevalnih akcij Evropske unije na področju preprečevanja nastajanja odpadkov je Evropski teden zmanjševanja odpadkov (ETZO). Akcija, ki je v Evropi izjemno uspešna, v 28 državah izvaja več kot 25.000 komunikacijskih ukrepov ter vzpostavlja mrežo javnih in zasebnih akterjev, ki delujejo na področju preprečevanja odpadkov. ETZO je lani prejela nagrado za najboljši okoljski projekt programa LIFE+, letos pa poteka pod pokroviteljstvom Evropskega parlamenta, kar še dodatno potrjuje pomen in razsežnost projekta. V Sloveniji je koordinatorka Evropskega tedna zmanjševanja odpadkov Zbornica komunalnega gospodarstva, ki tudi sicer spodbuja zmanjševanje količine odpadkov, odgovorno potrošnjo in ohranjanje naravnih virov.

Miha Ulčar

Dvamilijonti obiskovalec v Termah Snovik

Od leve: podžupan Kamnika Matej Slapar, Petra Zlatoper, direktorica Term Snovik, nagrajenec Lovrenc Korošec, prokurist Term Snovik Ivan Hribar in Srečo Urankar

V Terme Snovik je 10. decembra prišel dvamilijonti gost bazena. To priča o priljubljenosti kopališča, ki je svoja vrata odprlo leta 2001 ter obiskovalcem ponudilo darove narave in termalno vodo.

Nekaj minut po deseti uri so z ragljo in konfeti pozdravili Lovrenca Korošca, ki je prišel v spremstvu žene Ivanke. Oba sta redna obiskovalca termalnega kopališča in njegove prednosti dobro poznata. Gospod se je zelo razveselil praktične nagrade, hkrati pa je postal tudi ambasador zdravilne termalne vode Term Snovik. Praktični nagradi so podelili še dvema obiskovalcema, ki jima je za las ušla magična številka. Celotno dogajanje so čez dan popestrili s kolesom sreče in praktičnimi darili za vse obiskovalce ter pogostitvijo vseh prisotnih.

Nagrade sta podelila prokurist Ivan Hribar in podžupan občine Kamnik Matej Slapar.

Naslednji, ki ga bodo pričakali z nagrado, bo trimilijonti obiskovalec. In to ste lahko prav vi.

Skupaj na poti, skupaj dobrodelni!

Župnijska Karitas Domžale vsako leto v Hali komunalnega centra Domžale organizira dobrodelni koncert Skupaj na poti, na katerega se odzovejo številni glasbeniki. Zbrana sredstva so namenjena pomoči ljudem v stiski.

To leto je za celotno Karitas v Slovenji posebno. Obeležuje četrt stoletja delovanja in pomoči mnogim s čutom ohranjanja človekovega dostojanstva, kar je glavno vodilo karitativnih delavcev. Župnijska Karitas Domžale je bila ustanovljena marca 1991. Njeno vodilo je dejavna ljubezen do bližnjega. To izkazuje tudi s pripravo vsakoletnega dobrodelnega koncerta, ki je bil letos v petek, 6. novembra.

Poleg številnih zvestih obiskovalcev so se dobrodelnega koncerta udeležili tudi ljubljanski pomožni škof msgr. dr. Franc Šuštar, domžalski župan Toni Dragar, podžupanji mag. Renata Kosec in mag. Jana Miklavčič, zastopnica generalnega pokrovitelja Martina Kovač, domžalski župnik mag. Klemen Svetelj in predstavniki lokalne skupnosti.

Koncert, ki ga je povezovala Petra Stopar, je postregel s pestrim programom za vse glasbene okuse. Nastopili so: ansambel Bitenc, Bog Bards, Petra Stopar, Slovenski citrarski kvartet, Ljudske pevke KD Domžale, Harmonk'n'roll, ansambel Marcela IN, Otroci družine Kovačič Ivanjko in Moj spev.

V govoru je msgr. dr. Franc Šuštar izrazil veselje, da je lahko spet skupaj s prisotnimi na vsakoletnem dobrodelnem koncertu. *»Beseda zahvale in občudovanja gre najprej vsem članom Župnijske Karitas Domžale, ki vse leto zavzeto opravljate svoje poslanstvo. Kadar je prisotna stiska človeka ali kakšna naravna nesreča, ste dejavni. Bog vam povrni. Prav tako se z veliko zahvalo obračam na vas, ki danes nastopate in nas obdajate z lepoto in tako lepo glasbo. Veliko veselje današnjega večera pa izvira tudi iz prisotnosti tolikih zvestih obiskovalcev in dobrotnikov. Vsak izmed nas je oblikovalec nocojšnjega večera, prav tako pa vsak na svoj način oblikuje naše sobivanje, naše medsebojne odnose, našo kulturo, našo politiko in naš svet. Vsak od nas je poklican, da dela dobro, da pomaga, da prinaša veselje in upanje svojim bližnjim«*, je povedal msgr. dr. Šuštar, ki je bil skupaj z Občino Domžale tudi častni pokrovitelj dobrodelnega koncerta.

Članom Župnijske Karitas Domžale, nastopajočim in obiskovalcem se je zahvalil tudi domžalski župnik mag. Klemen Svetelj.

Miha Ulčar

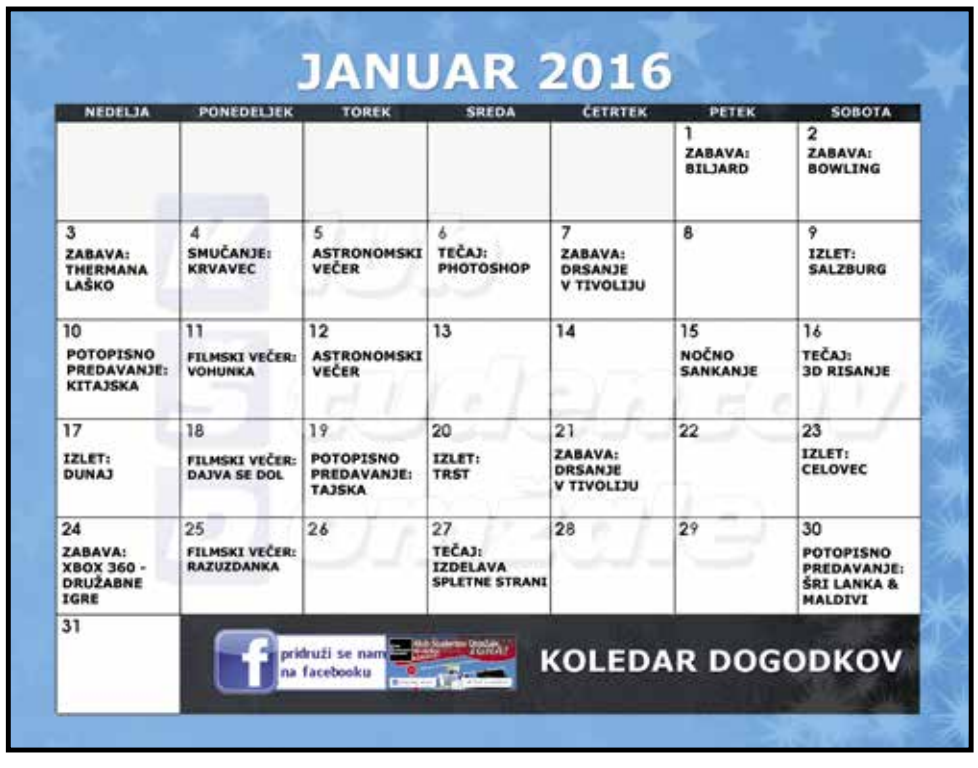

Zgodbe dr. Velimira Vulikića

Dr. Velimir Vulikić, častni občan Občine Domžale, se lahko pohvali, da je v svojem življenju napisal 26 knjig, med katerimi imajo posebno mesto strokovne knjige, v katerih je do podrobnosti opisal zgodovino zobozdravstva in njegove organiziranosti na Slovenskem, veliko bralcev je pridobil z biografijami znanih Domžalčanov, pred kratkim pa je izšla njegova 27. knjiga z naslovom Moje zgodbe – od šolarja do zobozdravnika. Kot je napisal, je v knjigi, uvodne misli je zapisal prof. dr. Matjaž Rode, zbral »torej, prejšnje in nove zgodbe, razmetane sem in tja, sem si želel spraviti v eno knjigo, ker bi sicer bile izgubljene. Hkrati sem menil, da njihove vsebine deloma zrcalijo tedanje stanje v državi, zlasti v armadi, kakor tudi v tedanjem vojaškem zobozdravstvu.«

Začetek nas popelje v rojstni kraj Vitomirico, med ljubeča starša družine z desetimi otroki, ki sta pripravljena storiti vse, da bi njuni otroci živeli lepše kot sama. Posebej si to želita za pridnega Veljka, ki v nekaj zgodbah opiše svoje otroštvo, revno, a lepo, in vrednote, ki jih je dobil od svojih staršev, pa tudi svoj pogled na velike socialne razlike, na trpljenje ljudi med drugo svetovno vojno ter boju za svobodo, v kateri je tudi družina Vulikić dala svoje žrtve. Nekatere zgodbe so prepletene s humorjem, ob nekaterih se bodo bralcu zanesljivo orosile oči, v vseh pa bo zagotovo spoznal, od kod je avtor črpal moč za pestro življenjsko pot.

Skupaj z njim potujemo po njegovi šolski poti, ga spremljamo pri odkrivanju skrivnosti vojaškega zobozdravstva, smo očarani nad njegovo ugotovitvijo, kako lepa je naša prestolnica in kar požiramo zgodbe o prvih korakih dentistične poti ter razmerah v tedanji JLA, do katere je v nekaterih zgodbah zelo kritičen. Pisatelj pa nas spusti tudi v njegovo zasebno življenje, kjer boste našli zgodbo in razmišljanje žene o njegovi Črni gori, posebej pa o domačih, kjer se je med njimi in Slovenko spletla trdna topla vez. Zanimive so zgodbe o njegovem študiju, kjer nas, velikokrat tudi na humoren način, opozarja na nujno potrebno srečo, v zadnjih zgodbah pa objavlja svoje spomine na potovanje v Ameriko in Kanado, še posebej prisrčni pa so spomini na daljše bivanje med Slovenci v Avstraliji. V zgodbah pa niso pomembni le dogodki, v njih se nam dr. Vulikić kaže kot

človek, ki veliko razmišlja in ob posameznih dogodkih tudi zna ocenjevati razmere, predvsem pa razmišlja o svojih ravnanjih v sistemu, posebej v armadi, ki tudi njemu ni bil vedno naklonjen.

Če doslej še niste poznali življenjske in delovne poti našega častnega občana, ki je za svoja strokovna in literarna dela prejel več pomembnih nagrad, vam bo branje knjige Moje zgodbe odkrilo tančico iz življenja in dela človeka, ki ima svoje življenje rad in kljub obilici neprijetnih dogodkov zna, če je le mogoče, govoriti in pisati o prijetnejši plati življenja, tudi z grenkobo, vendar optimistično. Lahko smo veseli, da je prekršil prav vseh deset črnogorskih zapovedi, ki jih boste našli na eni od zadnjih strani knjige, ter s svojim neumornim delom prispeval v zakladnico zgodovine zobozdravstva in naše nedavne zgodovine. Iskrene čestitke!

Vera Vojska

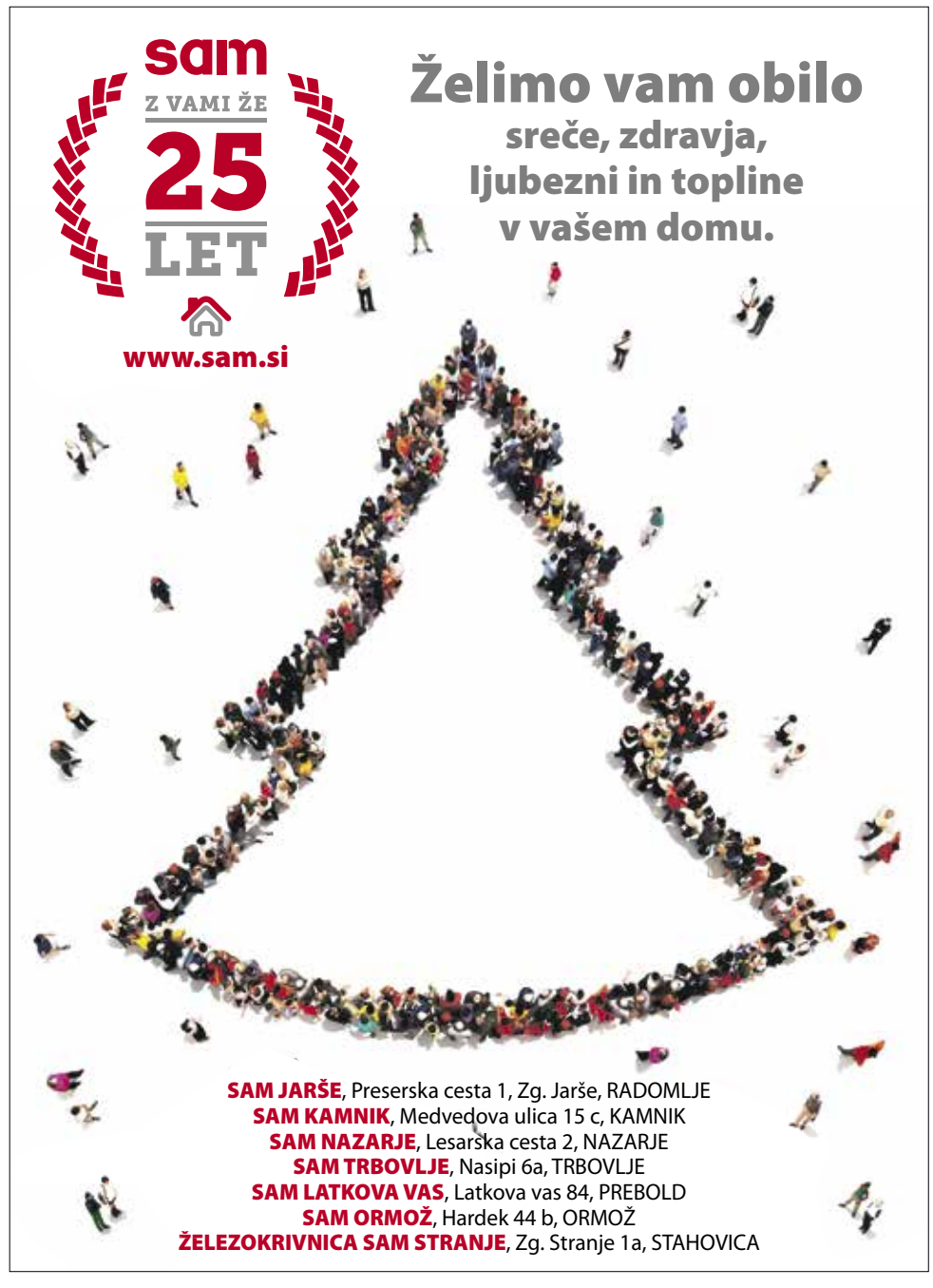

IZ NAŠIH VRTCEV IN ŠOL

na kratko

OŠ RODICA

Predbožično ustvarjalno vzdušje

V četrtek, 19. novembra 2015, je na OŠ Rodica potekal tehniški dan ob pripravah na vsakoletni božični sejem. Učenci smo bili razdeljeni v 21 skupin in vsaka je pod vodstvom učitelja ustvarjala svoje izdelke. Tako so na koncu nastale čudovite voščilnice, darilne škatlice, an-

gelčki iz testenin, leseni jelenčki, zabojčki za sadje, venčki iz kavnih zrn, glineni svečniki s potiskom čipke, obeski, božički, snežene krogle ... Pod vodstvom učiteljice kemije so nekateri izdelovali tudi mila, kreme in ognjičevo mazilo. V zraku je bilo čutiti prihajajoče božično vzdušje – dodatno ga je popestril omamen vonj po sveže kuhani marmeladi.

Učenke izbirnega predmeta šolsko novinarstvo

OŠ DOB

Obisk Evropskega parlamenta

V ponedeljek, ko so se naši učenci zbudili v prvi počitniški dan, smo se delavci OŠ Dob vozili čez Avstrijo in Nemčijo proti Franciji. Na dolgi poti smo si vzeli čas za ogled zanimivega in bleščečega muzeja kristalov Swarovski. Naslednji dan smo se sprehodili po nekaterih alzaških mestecih in vasicah, kot sta Colmar in Riquewihr. Občudovali smo bogato arhitekturno dediščino in živahen utrip življenja ljudi.

Popoldan smo prispeli na končni cilj naše strokovne ekskurzije – v mesto Strasbourg in Evropski parlament. Srečali smo se z gostiteljem, dr. Milanom Zverom. Poslanec je predstavil svoje delo, program plenarnega zasedanja ter se dotaknil tudi aktualnih evropskih tem s področja izobraževanja in demokracije. Opisal nam je svojo vlogo pri razvoju programa Erasmus+, saj je poročevalec Evropskega parlamenta za ta program.

Anja Kokalj

PODRUŽNIČNA ŠOLA KRTINA

Miklavžev sejem v Krtini

Pri Podružnični šoli Krtina se je prvi teden decembra odvijal tradicionalni Miklavžev sejem. Na stojnicah so učenci ponujali najrazličnejše dobrote iz krtkove pekarne, pridelke s šolskega eko vrta, uporabne in okrasne predmete, praznične venčke in še mnogo drugega. Na sejmu je bilo letos kar nekaj novosti. Uredili smo kavarno, v kateri so obiskovalci lahko posedeli in poklepetali ob soju sveč, se posladkali s toplo pijačo in palačinkami. Novost je bila tudi bolšja stojnica, na kateri so obiskovalci lahko izbirali med rabljenimi oblačili, okrasnimi predmeti in družabnimi igrami. Z zanimanjem je bila sprejeta tudi dražba rabljenih oblačil, ki so doživela stilsko preobrazbo ob pomoči izkušenih oblikovalcev Srednje tekstilne šole iz Kranja. Presenečenjem pa kar ni bilo konca. Po prijetnem kulturnem programu nas je obiskal sv. Miklavž s spremstvom in tako postavil zvezdico na vrh našega druženja.

Anja Kokalj

Novoletni bazar

Na Osnovni šoli Domžale se je 1. decembra 2015 odvijal jubilejni 10. novoletni bazar.

OŠ DOMŽALE Učenci in zaposleni na OŠ Domžale so se dalj časa pripravljali na ta dogodek. Izdelke za bazar so učenci izdelovali pri likovnem snovanju in gospodinjstvu, učenci razredne stopnje pa tudi med poukom. Večina učencev je prinesla tudi eno ali dve škatli piškotov, ki so jih spekli doma.

Dobrodelnost ima na naši šoli že dolgoletno tradicijo. Prvi dobrodelni bazar je bil organiziran leta 2005 na pobudo psihologinje Mire Marinšek in s pomočjo ostalega učiteljskega zbora. Takrat se je naša šola pridružila Unicefovi akciji Kupimo kozo. Izkupiček, ki je bil zbran na takratnem bazarju, je bil namenjen otrokom v Nigru. Skozi leta se je izkazalo, da vedno več učencev naše šole potrebuje pomoč, zato je v zadnjih letih izkupiček z bazarja namenjen šolskemu skladu.

Organizacijo letošnjega bazarja je prevzela Mojca Kanduscher, pri pripravi pa je pomagala vsa šola. Letos so bili učenci in učitelji OŠ Domžale še posebej ustvarjalni, zato je bil bazar zelo pester. Na stojnicah se je prodajalo veliko različnih ročno ustvarjenih izdelkov. Prodajali so glinene zvončke, voščilni-

ce z različnimi motivi, škatle, obeske, steklene krogle z bleščicami, zapestnice ... Učenci so pri gospodinjstvu in tudi doma tako kot vsako leto pekli piškote. Vseh skupaj je bilo naprodaj 650 škatel domačih piškotov. Bazar je ponovno popestril srečelov z več kot 400 srečkami. Izdelki in srečke so pošli v dveh urah in bazar se je tako končal eno uro pred predvidenim zaključkom.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste z dišečimi piškoti ustvarili božično-novoletno vzdušje, in vsem, ki ste z izdelki ali pa s prispevki pomagali pripraviti raznolik in uspešen bazar.

Sara Baddredine, Hana Glumac in Sean Filipovič 8. c

Ura za programiranje

Se še spomnite, kako je bilo, preden so računalniki postali tako pomemben del našega življenja?

OŠ RODICA Dandanes si življenja in dela brez pomoči računalnika pogosto težko predstavljamo, saj živimo v svetu, ki je obdan s tehnologijo. Vemo tudi, da ne glede na področje, ki ga bodo učenci izbrali za svojo kariero,

Tretješolci OŠ Rodica pri uri za programiranje

so njihove možnosti za uspeh večje, če bodo poznali, kako tehnologija deluje. Da bi princip njenega delovanja približali učencem, smo se na Osnovni šoli Rodica pridružili kampanji Hour of code ali Ura za programiranje. Gre za projekt, ki hkrati poteka v več kot 180 državah po vsem svetu in katerega namen je osveščanje o pomembnosti izobraževanja na področju IKT znanj ter promocija znanja in veščin 21. stoletja.

Znotraj te kampanje smo v tednu od 7. do 13. decembra 2015 izvedli Uro za programiranje v dveh oddelkih tretjega razreda. Učenci so se tako na zabaven način spoznali z osnovami računalniškega programiranja in s tem tudi z delovanjem tehnologije. Pri izvedbi Ure za programiranje so sodelovali tudi učenci prostovoljci iz 9. razreda, ki so bili tretješolcem na voljo, če so potrebovali pomoč, tako da so lahko v programu napredovali v svojem tempu. Nekateri učenci so bili za računalnikom že zelo spretni, nekateri nekoliko manj, vsi skupaj pa smo dokazali, da se lahko prav vsak (na)uči računalništva.

Zakaj pa je učenje računalništva sploh pomembno? Z zgodnjim začetkom učenja računalništva lahko postavimo dobre temelje za uspeh v vseh poklicih 21. stoletja. Ker učenje računalništva izboljšuje reševanje težav, logiko in ustvarjalnost, menimo, da bi moral imeti vsak učenec priložnost za tovrstno učenje.

Maja Tartara

Tradicionalni slovenski zajtrk

Kruh, mleko, maslo, med in jabolka so v petek, 20. novembra, zadišali po vrtcu in potešili našo lakoto.

VRTEC URŠA Prav zares je bil poseben dan. Imeli smo Tradicionalni slovenski zajtrk. V takem vzdušju se je dan tudi nadaljeval. Nekateri otroci so se spremenili v čebele, drugi so zaplesali čebelji ples, likovno ustvarjali, prepevali in deklamirali pesmice. Vse se je vrtelo okrog čebelic in zdravja. V vsem tem živžavu, v Vrtcu Urša, so nas obiskali predstavniki Občine Domžale in člani Čebelarskega društva Krtina-Dob s spremstvom najmlajših članov. To nam je bilo še posebno v veselje, saj smo vedno veseli obiskov. Ves november smo se pogovarjali o zdravem načinu življenja in hrani, nikakor pa nismo pozabili na našo sivo čebelo, kranjsko sivko. Vsi otroci in zaposleni Vrtca Urša smo zelo veseli, da smo vključeni v projekt Tradicionalni slovenski zajtrk – ko po vsej Sloveniji zadiši po domačem ...

Anja Maček

Branje povezuje

Tudi letos je v Medgeneracijskem centru Bistrica potekala delavnica medgeneracijskega branja.

SREDNJA ŠOLA DOMŽALE Dijaki 4. letnikov Srednje šole Domžale skupaj s stanovalci Medgeneracijskega centra Bistrica pod mentorstvom profesorice Nine Stopar prebirali knjigo Ferija Lainščka z naslovom Ločil bom peno od valov. Na Medgeneracijskih bralnicah je sodelovalo 20 navdušenih bralcev in bralk.

Na prvem srečanju smo se pogovarjali o tem, kaj bi lahko pomenil naslov knjige in ustvarjali slike/ilustracije na to temo. Na naslednjih dveh srečanjih smo govorili o vsebini knjige. Razmišljali smo o pomenu družine za našo življenjsko srečo, o tem, kaj je ljubezen in katere vrednote so v življenju res pomembne. Stanovalke in stanovalec Lovro, skoraj vsi že v osmem desetletju življenja, so z nami delili življenjske izkušnje in modrosti. O svojih občutkih, o dojemanju ljubezni in družine smo spregovorili tudi dijaki. Na tretjem srečanju smo razmišljali o tem, kaj bi pisatelja povprašali in sestavili vprašanja za pogovor s cenjenim umetnikom. Naša srečanja smo čudovito zaključili z literarnim pogovorom in ob prijetnih melodijah pevke Ditke.

Za nas dijake medgeneracijske bralnice niso bile pomembne le, ker je knjiga Ločil bom peno od valov naše maturitetno čtivo, čeprav smo imeli ob tem priložnost osebno spoznati pisatelja Ferija Lainščka, temveč zaradi

zabavno-poučnih trenutkov, ki smo jih s stanovalci MGC Bistrica doživeli to toplo, barvito jesen. Ob prebiranju odlomkov smo delili včasih bolj, včasih manj različne poglede na svet, prepričanja, izkušnje in občutja. Z gotovostjo lahko rečem, da smo se dijaki na srečanjih naučili veliko tega, kar nam ne bo koristilo le na maturi, pač pa v življenju. To pa je edino, ki šteje!

Neža Leben, dijakinja 4. e gimnazije Domžale

Četrti novoletni bazar Vrtca Urša

Uspešno smo zaključili že 4. novoletni bazar Vrtca Urša, ki je potekal 5. decembra 2015 od 10.00 do 12.00 v enoti Češmin.

Stojnice so bile polne unikatnih domačih izdelkov.

VRTEC URŠA Bazar je imel dobrodelno noto, ves zbrani denar je šel v dobrodelne namene za deklico Lizo, ki obiskuje naš vrtec ter potrebuje pomoč za nakup medicinskih pripomočkov in za stroške terapij.

Priprave na bazar so potekale že teden prej, ko smo zbirali izdelke staršev in zaposlenih vrtca. V soboto od 8. ure dalje smo se začeli zbirati in pripravljati stojnice. Starši so se sami dogovorili, kdo bo ponujal izdelke in kako bodo poskrbeli za privlačen videz stojnic. Prišlo je lepo število obiskovalcev, med njimi starši in otroci, ki obiskujejo naš vrtec, babice, dedki, zaposleni Vrtca Urša in naključni mimoidoči. Vsi z enakim namenom, da s svojim prispevkom priskočijo na pomoč deklici. Zadovoljno so ogledovali stojnice, saj je bila izbira zelo pestra, bili so piškoti, voščilnice, okraski, knjige, igrače, čaji, marmelade, med, sladkarije, kozmetika, škatlice presenečenja, srečelov, čaj, kava, oblačila, odeje, copati, nakit, venčki, svetleče lučke, pisala in še mnogi izdelki, ki so dobili nove lastnike. Za še bolj veselo vzdušje je poskrbela glasbena skupina The Eccentric, ki nam je veselo igrala in pela. Ob koncu smo bili vsi več kot zadovoljni, izdelkov na stojnicah pa je ostalo zelo malo in bodo na voljo v vseh enotah vrtca, da zanje lahko prispevajo še vsi, ki nas niso uspeli obiskati.

Dobrodelni bazar za deklico Lizo se je končal s toplimi sončnimi žarki. Vsi navzoči smo nasmejanih obrazov odhiteli domov v objeme bližnjih z mislijo, da smo s skupnimi močmi zbrali krasen izkupiček.

V imenu UO Sklada Vrtca Urša se iskreno zahvaljujem vsem staršem in njihovim otrokom, delavcem Vrtca Urša, sponzorjem, glasbeni skupini The Eccentrics in gasilcem, ki so nam posodili mize in klopi.

Sabina Urbanija, članica sklada Vrtca Urša
Foto: Teja Krečan

Apostol slovenske klavirske glasbe 20. stoletja

8. februarja 2011 so v Domžalah že odprli dvorano Acija Bertonclja, zdaj pa Kulturni dom Franca Bernika Dožale in IGIZ/IMIS CIMRS Univerze v Mariboru napovedujeta še simpozij, ki bo 12. februarja 2016, in monografijo Acija Bertonclja v obliki zbornika.

Franc Križnar
Foto: Tihomir Pinter

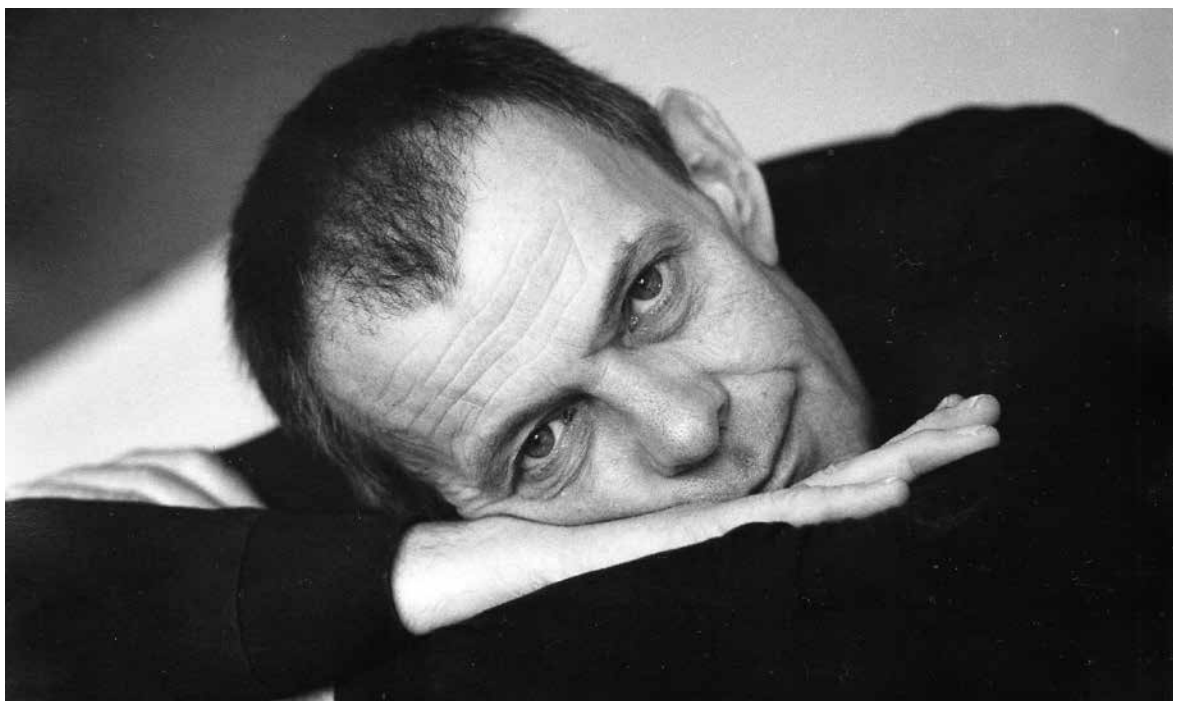

Aci Bertoncelj je bil rojen 27. avgusta 1939 v Ljubljani. Prvih osem let ga je učila Z. Bradač. Enaindvajsetleten (1960) je končal študij klavirja v razredu prof. H. Horak na AG in se izpopolnjeval v tujini. Kot najpomembnejši pianist takratnega jugoslovanskega prostora je nastopal doma in v tujini. Še posebej se je posvečal sodobni glasbeni literaturi, improvizaciji in celo jazzu: v Komornem ansamblu Slavka Osterca (1962–1982), kot 'rezidenčni' pianist Simfonikov RTV Slovenija (1966-1980), v Slovenskem (klavirskem) triu (od 1968 naprej) oz. Triu Tartini (do 1992), kot pedagog na AG (1979–2002; od 1989 kot redni profesor UL), v (Klavirskem) Duu Bertoncelj-Haas, z violončelistom H. Schiffom, na poletnih tečajih v Viktringu/Celovcu, v Glasbeni šoli Frana Koruna Koželjskega v Velenju; bogata pa je tudi njegova diskografija idr. Za vse to je 1972 prejel nagrado Prešernovega sklada, 1997 pa je bil imenovan za častnega člana DSS. Umrl je 22. septembra 2002 v Domžalah, kjer je nazadnje tudi živel in je pokopan. **(Franc Križnar)**

Družina Bertoncelj se umešča med stare domžalske družine, ki so s svojo prisotnostjo, delom in dejavnostmi na mnogih področjih družbenega življenja (kultura, društva, šport) zelo zaznamovale utrip časa, v katerem je ta družina živela. V 19. stoletju sta Domžale zelo zaznamovala Acijev praded Pavel B. in Acijev oče Franc, ki sta se, vsak v svojem času, dejavno povezovala z drugimi, predvsem v gospodarstvu uveljavljenimi družinami, vključevala pa sta se tudi v sokolski, dramski in nogometni utrip tedanjih Domžal, o čemer govore številni dokumenti tistega časa. Temelj delovanja družine Bertoncelj je bil seveda mlin, ki so ga predniki postavili na eno od mlinščic, ki so že od poznega srednjega veka tekle skozi Domžale, številnim mlinom, kovačijam, žagam in fužinam pa dajale pogonsko moč, seveda tudi Bertoncljevemu. Acijeva mati – Marija (Mici), rojena Škrabar, je izhajala iz znamenite slamnikarske družine Alojza Škrabarja, ki se je v začetku 19. stoletja podal v Ameriko, v tridesetih letih istega stoletja pa se je vrnil domov. Kupil je propadajočo slamnikarsko tovarno Franca Mazovca in nadaljeval slamnikarsko pot v domovini. Z njim sta se vrnili tudi obe Škrabarjevi hčeri, ki sta domov vrnili tudi bel pianino, na katerem sta se v Ameriki poprej glasbeno usposabljali. Ta pianino pomeni tudi na simbolni ravni začetek h klavirju naravnane naklonjenosti Bertoncljeve družine, posredno pa je tudi povzročitelj usmeritve Micijinega sina Acija na omenjeni inštrument. **(Matjaž Brojan)**

V življenju Acija Bertonclja je mogoče prepoznati pet delnih prekrivajočih si obdobij, ki jih lahko označimo takole: 1. otroštvo v Domžalah, 2. na poti k dovršeni virtuoznosti, 3. iskanja, 4. v vrstah glasbenih modernistov, 5. pedagoško delo. Od teh je najpomembnejše predzadnje, ko se je mladi virtuoz v okviru vala nove glasbe razvil kot modernistični umetnik, ki je bistveno sooblikoval slovensko glasbeno življenje v šestdesetih in sedemdesetih letih 20. stoletja. **(Jurij Snoj)**

Kulturna skupnost Domžale (KSD) je ob ustanovitvi leta 1971 prevzela skrb za spomeniško varstvo nacionalizirane cerkve v Grobljah z znamenitimi freskami baročnega slikarja Franca Jelovška. Njeno odlično akustiko in ambient je sklenila izrabiti še za poletne koncerte. Te je iz svojega proračuna tudi financirala in soorganizirala z ZKO ter drugimi vse do ukinitve leta 1989. Do leta 1975 je programsko sodelovala z DGUS in njenim predsednikom, violinistom Rokom Klopčičem. V naslednjem poldrugem desetletju pa je funkcionar KSD in ZKO, ravnatelj GŠ Domžale Stane Habe k sooblikovanju inštrumentalnega dela grobeljskih koncertov pritegnil domžalskega rojaka in mednarodno afirmiranega pianista Acija Bertonclja. Ta je programsko pripravil 65 koncertov, s pritegnitvijo tudi tujih umetnikov v različnih kombinacijah pa na njih od leta 1972 igral kar dvajsetkrat. Po Bertoncljevi zaslugi so se grobeljski koncerti uveljavili med slovenskimi glasbenimi prireditvami. Zato mu je KSD podelila Kersnikovo plaketo in k vlogi ob prvi izvolitvi v naziv docent na ljubljanski AG priložila svoje priporočilo o njegovi družbeni dejavnosti. **(Miroslav Stiplovšek)**

Moji spomini na Acija Bertonclja, kakor sem ga spoznaval kot sooblikovalca 'stilnih koncertov' v Grobljah v osemdesetih letih prejšnjega stoletja in pozneje, ob koncu stoletja, ko sva sodelovala pri zadnjih grobeljskih koncertih ter začela sooblikovati koncertni program novoustanovljenega javnega zavoda Kulturni dom Franca Bernika. Aci je bil zagotovo razgledana osebnost s kritičnim (in tudi ironičnim) odnosom do dogajanja v družbi. Drobnih, lahko tudi kratkih srečavanj z Acijem, se spominjam kot spodbud, ki so vplivale tudi na moj odnos do oblikovanja kulturne in še posebej glasbene ponudbe novoustanovljenega javnega zavoda KDFB. **(Milan Marinič)**

V Domžalah, mladem mestu, nastalem leta 1952, se je vzporedno z rastjo mesta bujno razrasla glasbena dejavnost s številnimi pevskimi zbori, Simfoničnim orkestrom Domžale-Kamnik, Godbo Domžale, Glasbeno šolo Domžale, Kulturnim domom Franca Bernika idr. V obravnavanem obdobju pomembno izstopa Mednarodni festival komorne glasbe Groblje, med poustvarjalce le-tega pa se je z zlatimi črkami vpisal domžalski pianist Aci. **(Veronika Šarec)**

Vloga Acija kot izvajalca, s poudarkom na izvedbah repertoarja slovenske klavirske glasbe 20. stoletja skozi oči časopisnih objav, je velika. Časopisne objave, ki govorijo o Aciju kot izvajalcu in podrobneje predstavljajo značilnosti Bertoncljevih izvedb slovenske klavirske glasbe, se glede na vsebino objav izkažejo za osrednje. **(Tjaša Ribizel)**

Aci je bil na domžalski glasbeni sceni kar precej prisoten glede na to, da je bil kot profesionalni glasbenik – pianist in pedagog – mednarodno uveljavljen. Njegov odnos je ostal profesionalen tudi v Domžalah. Pa ne samo to: bil je tudi prijateljski, tako kot moj profesor klavirja na oddelku za dirigiranje na ljubljanski AG, kot sogovornik o strokovno-teoretičnih vprašanjih, predvsem pa kot solist z našim orkestrom, Simfoničnim orkestrom Domžale-Kamnik na številnih koncertih. Z nami je bil Aci pogost solist na novoletnih, grobeljskih in letnih koncertih. Izpostavil bi izvedbe Varšavskega koncerta Richarda Addinsella in treh mojih del: Poema, Pomladna suita in Imortele v skupnem muziciranju. Kljub svoji strokovnosti je bil odličen sodelavec tudi z amaterji. **(Tomaž Habe)**

Življenje, delo in pomen mojega vrstnika, prijatelja in sodelavca, pianista Acija Bertonclja v slovenskem prostoru poudarja njegovo širino in prepoznavnost umetniške osebnosti. Pomemebno je bilo tudi Acijevo pedagoško delo: najino mladostno prijateljstvo in poznejše sodelovanje, repertoar ter najpomembnejši koncertni nastopi. Dodajam še spisek slovenskih skladb, ki sva jih javno izvajala in ki jih večino hrani naša radijska hiša kot arhivske posnetke. V zadnjem delu opisujem, kako smo prijatelji Aci, violončelist Ciril Škerjanec in jaz leta 1968 ustanovili klavirski trio, ki se je od leta 1971 imenoval Slovenski trio, leta 1974 pa smo prevzeli končno ime Trio Tartini. Govorim o našem velikem entuziazmu in o tem, kako smo zelo hitro širili naš repertoar. Poročam tudi o koncertih, uspehih in gostovanjih v mnogih evropskih državah in ZDA. Zadnji nastop Tria Tartini je bil v Piranu, rojstnem mestu G. Tartinija, 24. julija 1992. Dodal sem še spisek petih klavirskih triov slovenskih avtorjev, ki smo jih večkrat izvajali in tudi arhivsko posneli za RTV Ljubljana. **(Dejan Bravničar)**

Šestdeseta leta na domačih tleh so pogosto omenjena kot čas politične 'odjuge' in 'otoplitve' v smislu odprtja geografskih kot tudi estetskih meja. V tem času, natančneje leta 1966, je Simfonični orkester slovenske radiotelevizije začel voditi Samo Hubad, leta 1960 pa je študij na Akademiji za glasbo v razredu prof. Hilde Horakove zaključil pianist Aci, ki je med leti 1966 in 1980 intenzivno sodeloval z orkestrom naše radijske hiše. **(Marko Šetinc)**

Aci je za arhiv Radia Slovenija posnel mnogo skladb, ki se še danes redno pojavljajo na sporedu tretjega programa Radia Slovenija. Nekoliko manj znan pa je morda njegov poustvarjalni angažma v različnih krajih po Sloveniji. Prispevek se osredotoča na Bertoncljevo sodelovanje na koncertih Mednarodnega festivala komorne glasbe Groblje in Kulturnega doma Franca Bernika v Domžalah. **(Mihael Kozjek)**

Bertoncljevi nastopi v okviru celoletnega delovanja Ljubljanskega festivala so nanizani v desetletnem obdobju od prvega 15. marca 1977 v abonmaju Vrhunski tuji in domači umetniki, ki je predstavljal izjemne umetnike, do zadnjega 21. avgusta 1987 s flavtistom Cvetom Kobalom. Dokumentirani so z odmevi v tisku. Zanimiv je tudi Acijev izbor koncertnega klavirja v švicarskem Veveyju za potrebe Ljubljanskega festivala. **(Henrik Neubauer)**

Acijeva pedagoška pot na AG se je začela s preizkusnim predavanjem, na katerem sem sodeloval še kot študent-demonstrator v njihovi prvi generaciji. Tu so še vsi njegovi diplomanti, nastopi študentov z orkestri, Prešernovi nagrajenci AG in UL, intervjuji z nekaterimi njegovimi najuspešnejšimi študenti: M. Hribernik, S. Krečič, B. Govže, L. Malahodky idr. ter nenazadnje kot kolega na AG. Klavirski duo Aci Bertoncelj in Hinko Haas je nastal leta 1995. Pa repertoar, najpomembnejši koncerti, krstne izvedbe, Bartokov Koncert za dva klavirja, tolkala in orkester s Simfoniki RTV, snemanja in zgoščenka. **(Hinko Haas)**

Acija sem spoznal v glasbenem internatu v Žibertovi ulici v Ljubljani. Prvič sem ga prav zares (zbrano) poslušal na enem od recitalov, ki jih je imel kot najstnik v dvorani Slovenske filharmonije. Pozneje sem se mu približal, ko je kot pianist izvajal dela slovenskih skladateljev svoje generacije. Tak, kakršen je bil kot mlad, živahen in iskriv sogovornik, je bil tudi kot zrel mož. Čeprav je imel odlično tehnično znanje, je dal prednost glasbi, interpretaciji. Od drugih pianistov se je razlikoval po tem, da nikogar ni posnemal, da ga ni preveč zanimalo, kako igrajo drugi. Kot interpret je bil samosvoj, izviren, neponovljiv, ustvarjalen. Če že razmišljam o Aciju Bertonclju, potem se bo moj razmislek sukal okrog njegovega pogleda na interpretacijo. **(Pavel Mihelčič)**

Aci Bertonclej je kot pianist v severovzhodni Sloveniji nastopal na koncertnih odrih Maribora in drugih mest v regiji. Tu so njegovi nastopi: od recitalov do sodelovanj s priznanimi orkestri in dirigenti, zato so zanimivi koncertni sporedi in odzivi na izvedbe izpod kritiških peres. Aci je bil pianist, ki je korenito vplival na jugoslovansko in slovensko glasbeno umetnost ter pianistično stroko. Globok pečat je pustil tudi v glasbenem življenju severovzhodne Slovenije. **(Manja Flisar Šauperl)**

Aci je v Glasbeni šoli Frana Koruna Koželjskega v Velenju začel poučevati septembra 1994, leto po tem, ko je šola dobila koncesijo za izvajanje srednješolskega programa. Kot priljubljeni profesor je znal navdihovati svoje dijake, pa tudi sodelavce, Glasbena šola Frana Koruna Koželjskega Velenje pa se še danes s pripravljanjem Mednarodnega klavirskega tekmovanja klanja njegovemu delu. **(Urška Šramel Vučina)**

Bil je zelo širok in vsestranski človek ter umetnik; človek široke izobrazbe, ogromnih izkušenj in velikega srca. **(Simon Krečič)**

Kot neposredni Acijev kolega na klavirskem področju sem ga z različnih pogledov tudi spremljal ves čas njegove kariere, saj sem bil po eni strani starejši kolega, pa še preživel sem ga. Tudi moje delovanje je bilo podobno, kot je bilo Acijevo pianistično, še dodatno pa sem ga še posebej spremljal kot profesionalni radijski delavec in kot esejist, kritik. Tako bom v nekaterih omenjenih pa še drugih vidikih obudil in osvetlil spomine nanj. **(Leon Engelman)**

KDFB in IGIZ/IMIS CIMRS UM bosta s podporo Občine Domžale po simpoziju (2016) izdala monografijo-zbornik s članki razpravljalcev in dodala še nekaj pisem, ki so jih prav za to priložnost napisali Aciju v spomin njegovi najbolj tesni sodelavci tistega časa in prostora. **(Ivo Petrić, Heinrich Schiff idr.)** ❐

Simpozij: v petek, 12. februarja 2016, od 9.00 do 15.30 v Tomčevi dvorani Kulturnega doma Franca Bernika

Koncert: v petek, 12. februarja 2016, ob 17.00 v Dvorani Acija Bertonclja Glasbene šole Domžale.

GŠd Glasbena šola Domžale
Univerza v Mariboru
Kulturni dom Franca Bernika Domžale
OBČINA DOMŽALE prostor zadovoljnih ljudi

Eksotika impresionizma in vonj po Aziji

Drugi koncert 18. sezone koncertnega, modrega abonmaja KDFB – tokrat prvič razdeljen na predkoncertni pogovor – predavanje in sam koncert.

Zanimiv predkoncertni program je nasploh prvič (torek, 8. decembra) pripravil naš umetniški vodja **Mate Bekavac.** Sam ga je vodil s pomočjo tehnike in igral na odru, pridružila pa sta se mu še odlični pianist **Per Runberg** in naš dramski igralec, recitator **Pavle Ravnohrib.** Tudi nekaj občinstva se je nabralo, za prvič morda kar nepričakovano! Bilo pa je tudi odzivno in kar je bilo za razlagatelja in animatorja Bekavca več kot spodbudno. V glasbi si je prvič izbral ... nenavadno, tuje, kar je zagotovo tudi v kombinaciji z (glasbenim) impresionizmom kar zanimivo. Saj je šlo koncem 19. in na začetku 20. stoletja prav tukaj za nov slog. Ta se še dandanes odlikuje po nenavadni zvočni barvitosti, izjemni občutljivosti pri ponazarjanju vtisov, harmoniji, ki sega prek meja durovsko-molovske tonalitete in eksotičnih vplivih. Njegov najpomembnejši predstavnik, ki se je v obdobju 1890–1920 pojavljal predvsem v Franciji, je Claude Debussy; z njim ali ob njem pa še M. Ravel, A. Skrjabin, M. d. Falla, C. Scott, F. Delius idr. Tudi književnost je bila tukaj ob slikarstvu in drugih likovnih žanrih pomembna. Šlo je za neke vrste zapozneli Wagnerjev 'Gesamtkunstwerk', povsem drugje, na povsem drugačen način in seveda s povsem novo umetnostjo.

Glavna poanta tega predavanja je bila orkestralna skladba (posnetek, razlaga, priredba za klavir in klarinet ...) C. Debussyja Preludij k favnovemu popoldnevu (1892–94), za katero je skladatelj dobil navdih v slavni pesmi francoskega impresionističnega pesnika Stephana Mallarmeja. Tako literatura kot glasba v tem delu pojeta o favnu: rimskem bogu-varuhu pastirjev, čred, polj in gozdov: od uvodne in nesmrtne flavte (solo), prek (lesenih) pihal, oddaljenih klicev (francoskih) rogov, bistrega toka harfnih zvokov, teme prihajajo in odhajajo, se razvijajo, odvijajo in zaključujejo, da bi na koncu izginile kot meglice, ki se dvignejo v zrak in se razprši na

kosmiče. Da, to je (glasbeni) impresionizem, ki pa mu očitno tudi druge umetnosti niso daleč. In prav slednje, torej razlaganja na neke vrste interdisciplinaren in multidisciplinaren način je Bekavcu uspelo. Seveda tudi zato, ker je takoj dodajal vso (glasbeno) eksotiko, ki jo je poznal tako Debussy kot Francija, četudi seveda ta (nova) glasba na začetku še zdaleč ni bila sprejeta tako, kot jo slišimo in tudi razumemo danes. Danes je pač to klasika glasbene moderne ali sodobnosti, noben bav-bav, pravo blagoglasje.

Seveda pa je tudi tokrat imel naš Bekavac po uri in pol tegale uvodnega ogrevanja v rokavu še enega asa. To je bil koncert, ki je sledil, zdaj že pod drugim naslovom, pa vendarle smo lahko tudi v Vonju po Aziji poslušali v literarnem in glasbenem pogledu spet sprego najmanj dveh umetnosti. Kajti v koncertno potovanje, v daljne dežele – vonj, mamljivost in mističnost oddaljenega, nedostopnega: Vonj po Aziji so se le trem umetnikom na velikem odru KDFB na naslednjem, skoraj tri ure trajajočem (novem) Bekavčevem glasbenem maratonu pridružili še: flavtistka **Irena Kavčič,** kitarist **Jure Cerkovnik,** violončelist **Igor Mitrović** in tolkalec **Jože Bogolin.** Nova in odlična Bekavčeva ekipa je seveda predkoncertno ogrevanje samo nadaljevala; letela je spet na glasbenih pa še dramaturško skoraj neokrnjenih in scenskih '»seansah' glasbe in poezije. Medtem ko je začel svoje klavirske pred-, med- in poigre pianist Runberg (Charles Koechlin, Pokrajine in marine), je začel s prebiranjem in poglobljenimi dramskimi interpretacijami vrhunske impresionistične in azijske poezije tudi naš igralski as Ravnohrib. Charles Baudelaire, Paul Verlaine, Arthur Rimbaud vse do oddaljenega Indijca Rabindranatha Tagoreja; vmes pa: flavta in klavir (Albert Roussel, Krishna), violončelo solo (Bright Sheng, Letni časi, Majhna zeljnata glava, Pijani ribič), spet klavir solo (Leopold Godowsky, Ulice stare Batavije/Jakarta v Indonesiji, Buiten zorgovi vrtovi, Vulkan Bromo na peščenem morju, C. Debussy, Pagode) in za sklep prvega strnjenega dela 'attacca' še Jesenski večer iz Treh akvarelov za flavto, violončelo in klavir Philippeja Gauberta; in vmes še nesmrtni S. Mallarme in njegova Jesenska tožba! Ena sama milina med besedo in glasbo, ena sama dramatika opažene lirike, skratka bolj neke vrste jam session v klasični glasbi in literaturi kot pa koncert s tradicionalnimi ali morda celo konvencionalnimi prijemi; seveda ob množici neštetih kombinacij izvrstnih izvajalcev. Tudi v resni muziki je pač tako, da veliko glasbo naredijo še večjo največji izvajalci. In to je vse skupaj več kot držalo v sicer maratonskem koncertu, ki se je z drugim delom iztekel komaj tam nekje do 23. ure.

Od literarnega in zaradi Vonja po Aziji zdaj le še indijska, Tagorejeva neskončna, včasih tudi kar predolga poezija in Moby Dick Hermana Mellvileja. Od muzike pa najprej Šest japonskih vrtov za tolkala in elektroniko (1994) Finke Kaije Saariaho in z našim izvrstnim Bogolinom; potem pa še Čarobna zora za flavto in kitaro, še enkrat B. Sheng Iz sedmih napevov, slišanih na Kitajskem za violončelo solo, Proti morju za flavto in kitaro Toruja Takemitsuja in sklep še Jasno jutro iz zdaj že znanega ciklusa Treh akvarelov za flavto, violončelo in klavir Ph. Gauberta.

Verjetno bo spet višek te letošnje sezone že napovedani Silvestrski koncert (31. 12. 2015), ki ga je umetniški vodja M. Bekavac že naslovil: New York, New York ...

Dr. Franc Križnar

MM KARTON

ODDAJAMO OBJEKT ZA GOSTINSKO DEJAVNOST

K

Količevo Karton d.o.o., uspešno podjetje z dolgoletno tradicijo proizvodnje kartona na Količevem in 370-imi zaposlenimi, **odda v najem gostinski objekt v skupni izmeri 240 m² z dvoriščem in parkirnimi prostori na lokaciji Vir, Papirniška cesta 1, 1230 Domžale, namenjen za nuđenje gostinskih storitev** in drugih registriranih dejavnosti, ki jih je v najetem gostinskem lokalu mogoče opravljati, in ima vsa potrebna obratovalna dovoljenja. V lanskem letu je bila prenovljena notranjost objekta.

Najemnik bo, poleg gostinskih storitev odprtega tipa, pripravljal in razdeljeval malice za naše zaposlene. Predvideva se priprava cca 40.000 obrokov prehrane med delom letno, t. j. v vseh delovnih izmenah in vse dni v letu (tudi ob sobotah, nedeljah in praznikih) na 2 lokacijah, 2x dnevno oziroma v skladu s sprotnimi dogovori).
Pričakujemo trajno poslovno sodelovanje, zato oddajamo objekt za nedoločen čas.

Vse zainteresirane vabimo k oddaji ponudbe za najem oziroma poslovno sodelovanje, ki naj vsebuje:
- oceno razvoja lokacije s poslovnim načrtom,
- predstavitev gostinske ponudbe,
- ceno mesečnega najema,
- ceno dnevne malice za zaposlene.
- reference, priporočila.

Vašo pisno ponudbo v zaprti kuverti s pripisom **»PONUDBA ZA NAJEM GOSTINSKEGA OBJEKTA«** pričakujemo **do 15. 1. 2016** na sedežu podjetja **KOLIČEVO KARTON d.o.o., Vir, Papirniška cesta 1, 1230 Domžale.** Upoštevali bomo samo tako poslane ponudbe. Prednost pri najemu bodo imeli ponudniki, ki bodo ob najboljšem razmerju cena / kakovost malice izkazali uspešnost dosedanjega dela na gostinskem področju ob obetajočem poslovnem načrtu.

Za pridobitev vseh potrebnih informacij za pripravo kvalitetne ponudbe predlagamo ogled objekta in informativni sestanek s predstavnikom podjetja.

Za vsa dodatna pojasnila smo vam na voljo na tel. št. **01 729 05 40,**
e-mail: **kadri@mm-karton.com**.

Valčki, uverture, operne arije, filmske melodije in narodno-zabavna glasba – vse v enem

Simfonični orkester Domžale-Kamnik je v letošnjem letu nastopil že na devetnajstih različnih dogodkih, to številko pa bo v zadnjih decembrskih dneh povišal še s tremi novoletnimi koncerti – že petinštiridesetimi po vrsti.

SIMFONIČNI ORKESTER DOMŽALE-KAMNIK
Člani Simfoničnega orkestra Domžale-Kamnik smo v preteklem letu preigrali številne najrazličnejše partiture; spomladi smo med drugim uspešno izvedli eno od železnih del simfoničnega repertoarja, simfonično pesnitev Vltava Bedřicha Smetane, v poletje smo vstopili z eksotičnimi južnoameriškimi ritmi ter filmsko glasbo, jesen je bila v znamenju muzikala Moje pesmi, moje sanje in italijanskih opernih arij, ki smo jih skupaj z opernim solistom Mirom Solmanom predstavili v starem dobrem italijanskem Oderzu, leto pa bomo sklenili s tradicionalnim novoletnim koncertom.

Na njem bomo simfoniki skušali prikazati zanimiv in raznolik izbor skladb, ki bodo nazorno prikazale širino repertoarja, s katerim se srečujemo vsak teden. Težko je izluščiti delo, ki bi predstavljalo vrhunec koncerta, zato pa bo vsako od njih sestavljalo pester glasbeni mozaik, s katerim vam želimo polepšati praznične decembrske dni. Uvod v koncert, ki ga bo z besedo povezoval karizmatični violončelist Luka Vasle, bo z uverturo k opereti Lahka konjenica Franza von Suppéja vsekakor udaren, protiutež pa bodo predstavljale strastne arije v izvedbi italijanskega tenorista Dominga Stasija. Ne bo manjkalo niti filmskih melodij in narodno-zabavne glasbe. Za to bo poskrbel premišljen in posrečen aranžma Bojana Adamiča, ki je pred desetletji za Simfonike RTV Slovenija priredil znameniti valček Spomin Slavka Avsenika, s temama iz filmov Vojna zvezd in E. T. vesoljček pa se bomo poklonili tudi ustvarjalnosti Johna Williamsa. Ozračje bosta ogreli polki Trič trač in Na lovu Johanna Straussa mlajšega, zazibali se bomo s Cvetličnim valčkom iz baleta Hrestač Petra Iljiča Čajkovskega, ob koncu koncerta pa bomo skupaj z Johannom Straussom mlajšim pluli še Na lepi modri Donavi.

Spored koncerta ponuja zares pester izbor glasbenih del, kjer bo lahko prav vsak prišel na svoj račun. Če smo vam morda še kaj zamolčali, pa odkrijte 27. decembra ob 19. uri in 30 minut v Hali komunalnega centra Domžale.

Mihael Kozjek
Foto: Blaž Peterka

65 let glasbene šole s posluhom

Glasbena šola Domžale je 26. novembra v Tomčevi dvorani Kulturnega doma Franca Bernika priredila slavnostni koncert ob 65. obletnici obstoja, na katerem so se predstavili najboljši učenci in skupine.

Glasbi in otrokom predan kolektiv domžalske glasbene šole že častitljivih 65 let neprekinjeno poučuje in vzgaja nadarjene mlade talente. V bogati zgodovini institucije se je marsikateri od nadebudnih talentov razvil v vrhunskega glasbenika, kar danes potrjujejo koncertni mojster orkestra Slovenske filharmonije Janez Podlesek, violinistka Maja Savnik, ki je postala članica Avstralskega komornega orkestra, ne nazadnje pa tudi ravnatelj, pedagog in vsestranski glasbenik Miran Juvan, evfonist in učitelj Luka Einfalt, pianist in zborovodja Tomaž Pirnat, pa še bi lahko našteval.

Ravnatelj Juvan je v slavnostnem nagovoru med prijetnim in barvito dekoriranim koncertom povedal, da gre za glasbeno šolo s posluhom. Da smo poslušalci zagotovo imeli kaj slišati, so potrdili navdihujoči nastopi posameznih učencev, otroški zbor Domžalčki pod vodstvom Andreje Polanec, harmonikarski orkester, ki ga je vodil in odlično pripravil Žan Legat ter najštevilčnejša zasedba in dolgoletni ponos Glasbene šole Domžale, pihalni orkester pod vodstvom Luke Einfalta. Videli smo tudi simpatični videoposnetek, v katerem so najmlajši predstavili svoje igrive izkušnje, želje in glasbeni šoli zaželeli vse najboljše.

Navdihujoči nastopi mladih glasbenikov

Iz množice nastopajočih je težko izluščiti izstopajoča imena, vsekakor pa si posebno omembo zaslužijo mladi, ki so v svojem nastopu pokazali tisto nekaj več. S pogumom in prepričljivostjo je bučen aplavz požela akordeonistka Petra Kmetič, ki je izvedla sodobnejše delo z naslovom 3-3-2 Bogdana Precza. Zelo suveren je bil tolkalec Aleksander Simionov, ki je z briljantno tehniko in predanim muzikantskim zanosom izvedel sklepni stavek Koncerta za marimbo in orkester Neyja Rosaura. Seveda ne moremo mimo nastopa saksofonistke Teje Komar, ki je v igrivem četrtem stavku Male latinske suite Jérômeja Naulaisa pokazala široko paleto izraznih možnosti in lahkoten polet, prepričljiva pa sta bila tudi nastopa pianistov Jureta Juvana in Mateja Malija. Prvi je subtilno podal Fauréjevo Improvizacijo, op. 84, št. 5, Mali pa je ponotranjeno predstavil Bachovo Fugeto v G-duru, *BWV902*. Eden vrhuncev večera je bil tudi nastop mladega violinista Gala Juvana, ki je Čardaš Vittoria Montija, po katerem radi posegajo največji violinisti sedanjosti, izvedel v maniri pravega virtuoza.

Po nižji glasbeni šoli pot vodi na Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana ali v glasbeno društvo

Da je Glasbena šola Domžale kot osrednja tovrstna izobraževalna ustanova v regiji resnično na pravi poti, potrjuje dejstvo, da je v zadnjih letih izbrusila številne mlade talente, ki se zdaj kalijo na srednji stopnji ter svoje šolanje uspešno nadaljujejo na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana. V šolskem letu 2011/12 so bili na ljubljanski konservatorij sprejeti Neža Capuder, Neža Kolar, Katja Kos, Nejc Pirnat, Blaž Stopar, Stina Strehar, Maša Svetlin, Ana Šuštar in Gregor Pirnat, naslednje leto Annemarie Glavič, Ana Stoschitzky in Teja Komar, v letu 2012/13 Andrej Omejc, Luka Papež, Barbara Štimec, Lorina Marolt Vajda, Mihael Zore Juvan in Matej Avbelj, predlani Žan Avbelj, Hana Močnik, Maja Pungerčar in Žiga Svetlin, lani pa še Urh Štempihar Jazbec in Anja Hribar. Pri tem velja omeniti še izjemen dosežek Aleksandra Simionova, ki je leta 2014 na državnem tekmovanju mladih glasbenikov Republike Slovenije TEMSIG osvojil absolutnih 100 točk, zlato plaketo in 1. nagrado. To pa ni edini pokazatelj kvalitetnega dela z mladimi, saj velik del učencev po končanem šolanju v glasbeni šoli svoje znanje plemeniti v katerem izmed uspešnih kulturnih društev v regiji, kot so Godba Domžale, Mengeška godba, Simfonični orkester Domžale-Kamnik in druge, manj konvencionalne komorne zasedbe.

(Še en kazalec uspešnega dela Glasbene šole Domžale predstavlja izjemno zanimanje otrok in njihovih staršev za vpis. Število interesentov je pri posameznih glasbilih v primerjavi z razpisanimi mesti kar nekajkrat večje. Vodstvo šole se trudi delovati v skladu s sredstvi, ki so na voljo, in v glasbeno šolo po poštenem ključu sprejmejo pridne, nadarjene in ukaželjne mlade. Juvan pri tem še posebej opozarja na dejstvo, da ima država vendarle dovolj posluha za kulturo, pomaga pri javnem financiranju tovrstnih zavodov in tako ohranja možnost, da je šolanje dostopno praktično vsem.)

»Tako kot te ganejo tvoji otroci, te ne gane nihče ...«

Že smo omenili nastopa dveh ravnateljevih sinov – violinista Gala in pianista Jureta Juvana – ki sta pokazala, da sta glasbeni talent podedovala po starših. O odnosih znotraj glasbene družine nam Juvan na kratko pove takole: *»Tako kot si lahko kritičen do lastnih otrok, ne moreš biti do nikogar, hkrati pa velja tudi obratno; tako kot te ganejo tvoji otroci, te ne gane nihče. Vse vrednote, ki jih gojimo v naši družini, se namreč zrcalijo v naših otrocih, ki morajo biti pridni, marljivi in pošteni. V glasbi ni enostavnih rešitev. Obstaja le vsakodnevno delo oziroma vadba in vesel sem, da sta fanta začutila to, kar imata v krvi. Kot smo slišali na koncertu, si je uvod v Čardaš izmislil sam,«* še pravi Juvan in dodaja, da je treba podpirati otrokovo inovativnost in razigranost. Le tako se namreč lahko razvije glasbenikov lasten umetniški izraz.

Slavnostni koncert je bil v letošnjem letu glavni dogodek, s katerim je Glasbena šola Domžale obeležila svojo 65-letnico, ob tem pa je izdala še mini brošuro, v kateri so zaobjeti delo, dogodki in vidnejši dosežki učencev v zadnjih petih letih. Večje slavje glasbene šole s posluhom, kot jo je označila profesorica Andreja Humar, Juvan pa je to idejo z veseljem podprl, lahko po ravnateljevih besedah pričakujemo čez pet let. Hkrati priznava, da je treba ostati realen, na trdnih tleh in delati kvalitetno še naprej. *»Prepustimo se tistemu, kar delamo vsak dan, in če delamo pošteno, potem se nam ni treba bati za uspešno prihodnost. Sam sem nadaljeval delo prejšnjega ravnatelja Antona Savnika. Ker sem glasbenik, so moji pogledi absolutno vsebinski, naravnani h glasbi, zato menim, da moram ohraniti ta neposreden stik s pedagoškim delom.«*

Glasbeni šoli Domžale in njenemu kolektivu na čelu z Miranom Juvanom torej v prihodnje želimo le najboljše, predvsem pa še naprej uspešno delo s kulturno in osebnostno vzgojo mladih, ki se bo poznala ne samo v domžalskem prostoru, temveč tudi širše po Sloveniji. Glede na slišano in videno se za to ni bati! **FOTO: NEMEC**

Dan odprtih vrat v Leku, članu skupine Sandoz, v Mengšu

v soboto, 9. januarja 2016, ob 10. uri
(Kolodvorska 27)

Odpiramo vrata v 70. leto našega delovanja na mengeški lokaciji. Pomembno vlogo ima v razvoju in proizvodnji izbranih farmacevtskih učinkovin visokih vrednosti ter podobnih bioloških zdravil. Visokotehnološke procese spremljamo s stalnimi naložbami v napredne okoljske tehnologije.

Rastemo v sodelovanju z lokalno skupnostjo.

V Mengšu je doma znanje. Ponosni smo na vrhunske dosežke in mednarodno kakovost naših več kot 900 sodelavcev.

Pridružite se nam in spoznajte, kje in kako ustvarjamo.

Vabljeni tudi na ogled razstave, posvečene utripu naših krajev v začetku 20. stoletja, vsestranskega domačina in fotografa Petra Nagliča (1883-1959).

lek
član skupine Sandoz

Najuglednejši Delodajalec /13

POLNI CERTIFIKAT Družini prijazno podjetje

Lek farmacevtska družba d. d., Verovškova 57, 1526 Ljubljana, Slovenija • www.lek.si

DOGAJA SE ...

KOLEDAR KULTURNIH PRIREDITEV V OBČINI DOMŽALE/ JANUAR

Film: Hokus pokus Albert
Mestni kino Domžale, 10. januarja

Razstava: Mitja Kokol - Asemblaži
Menačenkova domačija, 12. januarja

Trnuljčica
Kulturni dom na Močilniku v Dobu, 17. januarja

Vroča Župa: Pravljice iz sosednje doline
Menačenkova domačija, 20. januarja

Razstava: Meta Horvat - Spomini
Center za mlade Domžale, 21. januarja

Poezija in klovnovstvo
Knjižnica Domžale, 26. januarja

1. januar petek

Mestni kino Domžale
17.00 | VOJNA ZVEZD: SILA SE PREBUJA
Akcijski domišljijski spektakel / 30 let po Jedijevi vrnitvi se Vojna zvezd nadaljuje – težko pričakovani sedmi del kultne vesoljske pustolovščine iz galaksije daleč stran.

20.00 | JASTOG
Utopična romantična komedija / Colin Farrell in Rachel Weisz v nenavadni ljubezenski zgodbi Yorgosa Lanthimosa / nagrada žirije v Cannesu ter evropska filmska nagrada za scenarij in kostumografijo.

2. januar sobota

Mestni kino Domžale
10.00 | SNOOPY IN CHARLIE BROWN – FILM O ARAŠIDKIH
Animirani film / sinhronizirano, 6+ / Charlie Brown, Snoopy, Lucy, Linus in preostala druščina priljubljenih likov iz stripov Charlesa M. Schulza so dočakali krst na velikih platnih.

18.00 | ČISTO NOVA ZAVEZA
Komedija / norčava belgijska komedija svetopisemsko izročilo postavi povsem na glavo.

20.15 | VOJNA ZVEZD: SILA SE PREBUJA
Glej opis pod 1. januar.

3. januar nedelja

Mestni kino Domžale
16.00 | PESEM MORJA
Animirani film / podnapisi, 7+ / ganljiva pripoved z zgodbo sodobne družine, ki se sooča z izgubo mame.

18.00 | JASTOG
Glej opis pod 1. januar.

20.15 | VOJNA ZVEZD: SILA SE PREBUJA
Glej opis pod 1. januar.

5. januar torek

Knjižnica Domžale
9.30 | IGRALNE URICE
Za predšolske otroke od 3. leta dalje ter starše, skrbnike, dedke in babice / obvezna predhodna prijava na oddelku za otroke in mladino.

Mestni kino Domžale
18.00 | TAKSI
Komična drama / kljub prepovedi iranskih oblasti Jafar Panahi ponovno poprime za kamero, pritrjeno na armaturno ploščo taksija, in skozi vožnjo po ulicah Teherana sestavi mozaik sodobne iranske družbe / Berlinski zlati medved.

20.00 | PODLIH OSEM
Akcijski film, western / osmi film Quentina Tarantina obeta vse, kar smo od režiserja navajeni do zdaj: odlične like, izvrsten dialog, ogromno prelite krvi in naval testosterona!

Blunout klub
20.00 | EL KACHON
Koncert / El Kachon ni samo skupina, so vibracije in čustva / vstopnina: 5 €.

9. januar sobota

KD Franca Bernika
10.00 | PO SLIKANICAH MAXA VELTHUIJSA: ZALJUBLJENI ŽABEC
Sobotna otroška matineja
Lutkovna predstava / Lutkovno gledališče Fru-Fru / režija: Jelena Sitar / igrata: Marjan Kunaver in Irena Rajh Kunaver / 35' / 2+ / slikanica Maxa Vetlhuijsa se spremeni v lutkovno pripovedko o zaljubljenem žabcu.

Mestni kino Domžale
18.00 | ČISTO NOVA ZAVEZA
Komedija / norčava belgijska komedija svetopisemsko izročilo postavi povsem na glavo.

20.15 | DANSKO DEKLE
Biografska drama / izjemna ljubezenska zgodba o Lili Elbe in Gerdi Wegener, ki svoj zakonski zanos in umetniški navdih črpata iz ene od prvih sprememb spola v zgodovini.

10. januar nedelja

Mestni kino Domžale
16.00 | HOKUS POKUS ALBERT
Animirani pustolovski film po knjigi Gunille Bergström / 4+ / včasih življenje poskrbi, da se najbolj magične stvari zgodijo brez uporabe čarovnije.

17.30 | DANSKO DEKLE
Glej opis pod 9. januar.

KD Franca Bernika
20.00 | NEJC GAZVODA: MENJAVA STRAŽE
Abonma gledališki RDEČI in IZVEN
Mestno gledališče ljubljansko / režija: Nejc Gazvoda / igrajo: Gašper Tič, Nina Rakovec, Domen Valič, Uroš Smolej / predstava avtorja mlajše generacije o slovenskem značaju in ljudeh, vezanih na usodo enega bifeja.

Blunout klub
20.00 | STAND UP S KOMIKI CEH ZA SMEH
Glej opis pod 6. januar.

14. januar četrtek

Galerija Domžale
19.00 | LARISSA TOMASSETTI: ZAMENJAVE
Odprtje razstave / s slikarko se bo pogovarjal Jurij Smole / razstava bo odprta do 28. januarja 2016.

Knjižnica Domžale
19.15 | ČRTICE OBČUTKOV
Odprtje razstave / razstava fotografij in risb / razstavljata: Polona Novak in Rok Sevšek / razstava je na ogled od 11. do 29. januarja / vstop prost.

KD Franca Bernika
20.00 | NEJC GAZVODA: MENJAVA STRAŽE
Abonma gledališki ZELENI in IZVEN
Glej opis pod 13. januar.

15. januar petek

Knjižnica Domžale
16.00 - 18.30 | DVORANA IGRAČ
Od igrače do igroknjige / predstavitev knjižnične igroteke / za otroke od 3. leta dalje / vstop prost.

Mestni kino Domžale
17.30 | JOY
Biografska komična drama / zgodba o štirih generacijah družine in dekletu, ki postane ženska, ustanovi poslovni imperij in postane sama svoj gospodar.

Gasilski dom Ihan
19.00 | KONCERT HARMONIKARJEV FRAJTONARJEV
Koncert za vse ljubitelje diatonične harmonike / organizator: Turistično društvo Ihan / vstop prost.

Blunout klub
20.00 | SPOONFOOL

Mestni kino Domžale
18.00 | MOJA MAMA
Komična drama / avtobiografsko navdihnjena pripoved italijanskega mojstra Nannija Morettija, ki dramo spoprijemanja z izgubo nežno rahlja s komičnimi zapleti.

Knjižnica Domžale
19.00 | TELESNA AKTIVNOST: SREDSTVO ALI VREDNOTA
Predavanje in pogovor / predava: dipl. kineziologije Črt Korošec/ org.: Športno društvo KinVital / vstop prost.

Mestni kino Domžale
20.00 | ČISTO NOVA ZAVEZA
Glej opis pod 2. januar.

20. januar sreda

Knjižnica Domžale
17.00 | NINA NOVAK KERBLER: BRALNA URICA S HRTI
Prebiranje zgodbe o hrtih / obisk dveh hrtov / ustvarjanje / za otroke od 4. leta daje / obvezna je predhodna prijava na oddelku za otroke in mladino.

Menačenkova domačija
18.00 | VROČA ŽUPA: PRAVLJICE IZ SOSEDNJE DOLINE
Večer ljudskega izročila v besedi in pesmi / pripovedovalski dvojec: Rok Kosec in Goran Završnik, ki se vračata z novimi interpretacijami ljudskih pravljic za odrasle / vstop prost.

Blunout klub
20.00 | STAND UP S KOMIKI CEH ZA SMEH
Glej opis pod 6. januar.

Mestni kino Domžale
20.00 | VICTORIA
Kriminalna drama / burna nočna kriminalna avantura, ki jo nemški režiser Sebastian Schipper predstavlja v enem samem neprekinjenem kadru.

21. januar četrtek

Mestni kino Domžale
18.00 | VRNITEV DOMOV
Glej opis pod 12. januar.

Knjižnica Domžale
19.00 | ALEŠ JUVANC: NA KOLESU DO

26. januar torek

Knjižnica Domžale
9.30 | IGRALNE URICE
Glej opis pod 5. januar.

Knjižnica Domžale
17.00 | KAMIŠIBAJ: DVA OSLA
Pripovedovanje zgodb ob besedi in sliki / ustvarjalnica / za otroke od 4. leta dalje / Kamišibaj gledališče / vodi: Marjeta Hribar / obvezna je predhodna prijava na oddelku za otroke in mladino.

Mestni kino Domžale
18.00 | DANSKO DEKLE
Glej opis pod 9. januar.

Knjižnica Domžale
19.00 | POEZIJA IN KLOVNOVSTVO
Literarna kavarna / gosta: Tina Janežič in Tomaž Lapajne Dekleva / vodi: Mirjam Slanovec / vstop prost.

Mestni kino Domžale
20.30 | VICTORIA
Glej opis pod 20. januar.

27. januar sreda

Knjižnica Domžale
17.00 | PIKO OBIŠČEJO TATOVI
Pikina čajanka / za otroke od 5. leta dalje / animatorka: Lidija Smerkolj Turšič / obvezna prijava na oddelku za otroke in mladino.

Slamnikarski muzej
18.00 | SREČANJA POD SLAMNIKI: DR. LARISA BROJAN
O gradnji slamnatih hiš / pogovor z arhitektko dr. Lariso Brojan, ki se je z omenjeno tematiko srečala tudi v okviru podiplomskega študija v Združenih državah Amerike / vstop prost.

Mestni kino Domžale
18.00 | TAKSI
Glej opis pod 8. januar.

Knjižnica Domžale
19.00 | BELI ŽERJAV: JAPONSKA PRAVLJICA
Pravljice za odrasle / pripovedovanje in analiza: Mirjam Slanovec in Luka Hrovat.

31. januar nedelja

Mestni kino Domžale
16.00 | MEDO S SEVERA
Glej opis pod 17. januar.

18.00 | VELIKA POTEZA
Glej opis pod 22. januar.

20.30 | POVRATNIK
Pustolovski film, drama / oskarjev nagrajenec Alejandro González Iñárritu in Leonardo DiCaprio združita moči v epski zgodbi o preživetju in moči človeške odločnosti.

Razstave

Slamnikarski muzej
300 LET SLAMNIKARSTVA NA SLOVENSKEM
Stalna razstava

IZ STRAŽIŠČA PO EVROPI: SITA IZ KONJSKE ŽIME
Gostujoča razstava Gorenjskega muzeja Kranj je na ogled do 31. maja 2016.

Galerija Domžale
LARISSA TOMASSETTI: ZAMENJAVE
Razstava bo na ogled od 14. do 28. januarja 2016.

Galerijski atelje – gostuje v Domu upokojencev v Domžalah
POZDRAV NOVEMU LETU 2016: DANIJEL LOVRO FUGGER
Razstava je na ogled do 10. januarja 2016.

Knjižnica Domžale
ANGELI: ANA-MARIJA KRUŠIČ
Razstava slik angelov je na ogled do 10. januarja 2016.

ČRTICE OBČUTKOV: POLONA NOVAK IN ROK SEVŠEK
Razstava fotografij in risb bo na ogled od 11. do 29. januarja 2016.

ZLATE HRUŠKE 2015: RAZSTAVA MLADINSKIH KNJIG IZ LETA 2014
Razstava knjig, ki so prejele znak za kakovost Zlata hruška bo na ogled od 4. do 24. januarja 2016.

ALI POZNATE VRTČEVSKO URŠO: VRTEC URŠKA
Razstava izdelkov, ki upodabljajo maskoto vrtca Urška bo na ogled od 25. januarja do 14. februarja 2016.

Knjižnica Domžale
17.00 | KAMIŠIBAJ: MURENČEK IN MRAVLJA
Pripovedovanje zgodb ob besedi in sliki / ustvarjalnica / za otroke od 4. leta dalje / Kamišibaj gledališče / vodi: Marjeta Hribar / obvezna je predhodna prijava na oddelku za otroke in mladino.

6. januar sreda

KD Franca Bernika
9.30 | NEBOJŠA POP TASIĆ PO LJUDSKIH MOTIVIH: ZLATA PTICA
Abonma OTROŠKI
Lutkovna predstava / Lutkovno gledališče Maribor / režiser: Silvan Omerzu / igrajo: Maksimilijan Dajčman, Barbara Jamšek, Metka Jurc, Elena Volpi, Anže Zevnik / 50' / ljudska pravljica o kralju, treh sinovih in jablani, na kateri rastejo zlati sadeži.

11.00 | NEBOJŠA POP TASIĆ PO LJUDSKIH MOTIVIH: ZLATA PTICA
Glej opis zgoraj.

Blunout klub
20.00 | STAND UP S KOMIKI CEH ZA SMEH
Stand up večer / združenje slovenskih stand up mačkov in zelencev, ki vas poizkušajo do solz nasmejati / vstopnina: 5 €.

7. januar četrtek

KD Franca Bernika
9.30 | NEBOJŠA POP TASIĆ PO LJUDSKIH MOTIVIH: ZLATA PTICA
Abonma OTROŠKI
Glej opis pod 6. januar.

11.00 | NEBOJŠA POP TASIĆ PO LJUDSKIH MOTIVIH: ZLATA PTICA
Abonma OTROŠKI
Glej opis pod 6. januar.

8. januar petek

KD Franca Bernika
9.30 | NEBOJŠA POP TASIĆ PO LJUDSKIH MOTIVIH: ZLATA PTICA
Abonma OTROŠKI
Glej opis pod 6. januar.

11.00 | NEBOJŠA POP TASIĆ PO LJUDSKIH MOTIVIH: ZLATA PTICA
Abonma OTROŠKI
Glej opis pod 6. januar.

Knjižnica Domžale
12.00 – 14.00 | PRVA RAČUNALNIŠKA POMOČ
Vsak drugi petek v mesecu / prijave sprejemata: Gorazd Jesihar in Janez Dolinšek na 01 724 12 04.

Alternativa-zdravje Radomlje
16.30 | GLASBENA URICA ZA MALČKE
Brezplačna predstavitev programa Musikgarten z možnostjo vpisa v pomladni semester / za otroke od 1. do 5. leta / vodi: dr. Veronika Šarec / obvezna prijava na prijava@glasbeni-svet.si.

Knjižnica Domžale
17.00 | STRAHEC
Družinska lutkovno-ustvarjalna delavnica / za otroke od 4. leta dalje / izvajata: Mirjam Slanovec in Nives Podmiljšak / izdelava lutk: Mirjam Slanovec / obvezna predhodna prijava na oddelku za otroke in mladino / obvezna prisotnost starša ali skrbnika.

20.00 | PODLIH OSEM
Glej opis pod 8. januar.

11. januar ponedeljek

Knjižnica Domžale
18.00 | ANTON KOMAT: ČE BOSTE MOLČALI, BODO KAMNI GOVORILI
Srečanja z ustvarjalci / pogovor z avtorjem vodi: Cveta Zalokar / vstop prost.

KD Franca Bernika
20.00 | ERLEND LOE: DIVJAK
Abonma glasbeno scenski DRUGI in IZVEN
Komedija / SiTi Teater in Kreker / režija: Aleksander Popovski / dramatizacija romana Doppler Erlenda Loeja: Simona Semenič in Milan Marković Matis / igrajo: Uroš Fürst, Katarina Čas, Primož Pirnat / komedija o človeku, ki se upre pravilom življenja ... in se sam odseli v gozd.

12. januar torek

Knjižnica Domžale
9.30 | IGRALNE URICE
Glej opis pod 5. januar.

Knjižnica Domžale
17.00 | KAMIŠIBAJ: ZAJEC IN ŽELVA
Pripovedovanje zgodb ob besedi in sliki / ustvarjalnica / za otroke od 4. leta dalje / Kamišibaj gledališče / vodi: Marjeta Hribar / obvezna je predhodna prijava na oddelku za otroke in mladino.

Menačenkova domačija
18.00 | MITJA KOKOL: ASEMBLAŽI
Odprtje razstave izbranca lanskega likovnega natečaja v Menačenkovi domačiji / razstava bo odprta do 30. januarja / vstop prost.

Mestni kino Domžale
18.00 | VRNITEV DOMOV
Drama / veličastna ljubezenska zgodba iz časa prelomnih političnih dogodkov, kakor jo vidi velikan kitajskega filma Zhang Yimou.

Knjižnica Domžale
19.00 | MEDIJSKO MANIPULIRANJE ZA SODOBNE OBLIKE SUBJEKTIVNOSTI
Filozofski večer / predava: dr. Dušan Rutar / vstop prost.

Mestni kino Domžale
20.00 | TAKSI
Glej opis pod 8. januar.

13. januar sreda

Knjižnica Domžale
10.00 | MASAŽA DOJENČKA
Biba leze ... – cikel srečanj za starše z dojenčki / predava: Mojca Kurent / srečanje vodi: Simona Glavan / vstop prost.

Knjižnica Domžale
17.00 | Z IGRO V GLASBENI SVET
Glasbena urica / vodi: Veronika Šarec / za otroke od 0 do 5 let s starši ali skrbniki ter dedki ali babicami / obvezna je predhodna prijava na oddelku za otroke in mladino.

Knjižnica Domžale
19.00 | ANDREJ MIKLAVC: ŠEPETALEC ŠPORTNIM OTROKOM
Predstavitev knjige in pogovor z avtorjem / pogovor vodi: Domen Jarc / vstop prost.

Koncert / zakladnica petdesetih, šestdesetih in sedemdesetih let / klasike pravega črnskega bluesa / vstopnina: 5 €.

Mestni kino Domžale
20.00 | 2001: VESOLJSKA ODISEJA
Abonma filmski PETEK
Znanstvenofantastični film / Kubrickova prelomna in vizionarska znanstveno-fantastična klasika, eden od najboljših filmov vseh časov.

16. januar sobota

Mestni kino Domžale
10.00 | HOKUS POKUS ALBERT
Glej opis pod 10. januar.

18.00 | JASTOG
Glej opis pod 1. januar.

20.15 | PODLIH OSEM
Glej opis pod 8. januar.

17. januar nedelja

Kulturni dom na Močilniku v Dobu
16.00 | TRNULJČICA
Za ABONMA in IZVEN
Klasična gledališko-lutkovna pravljica bratov Grimm v izvedbi lutkovnega gledališča FRU-FRU Ljubljana / rezervacije na 041 420 610.

Mestni kino Domžale
16.00 | MEDO S SEVERA
Animirana pustolovščina / sinhronizirano, 6+ / severni medved Norm se s tremi prijatelji znajde v kaotičnem New Yorku, kjer ga čakajo dogodivščine.

17.45 | DANSKO DEKLE
Glej opis pod 9. januar.

20.15 | JOY
Glej opis pod 15. januar.

18. januar ponedeljek

Knjižnica Domžale
19.00 | THOMAS PIKETTY: KAPITAL V 21. STOLETJU
Razprava / sodelavci Instituta za delavske študije: Miha Andrič, Rok Kogej, Tibor Rutar / vstop prost.

Mestni kino Domžale
18.00 | TAKSI
Glej opis pod 8. januar.

20.00 | 2001: VESOLJSKA ODISEJA
Abonma filmski PONEDELJEK
Glej opis pod 15. januar.

19. januar torek

Knjižnica Domžale
9.30 | IGRALNE URICE
Glej opis pod 5. januar

Mestni kino Domžale
10.00 | BETTIE GRE
Komična drama / Catherine Deneuve med potovanjem po francoskem podeželju odkriva še nepoznane kraje ter poskuša obnoviti vez z odtujeno hčerko in vnukom.

Knjižnica Domžale
17.00 | KAMIŠIBAJ: DEKLICA JERICA IN LONEC MLEKA
Pripovedovanje zgodb ob besedi in sliki / ustvarjalnica / za otroke od 4. leta dalje / Kamišibaj gledališče / vodi: Marjeta Hribar / obvezna je predhodna prijava na oddelku za otroke in mladino.

BAKUJA
Potopisno predavanje / popotnik: Aleš Juvanc / vstop prost.

Center za mlade Domžale
19.00 | META HORVAT: SPOMINI ...
Odprtje slikarske razstave.

Mestni kino Domžale
20.00 | MOJA MAMA
Glej opis pod 19. januar.

22. januar petek

Kulturni dom Radomlje
18.00 | KONCERT UČENCEV GLASBENE ŠOLE DOMŽALE
Nastop učenk in učencev z radomeljskega okoliša ter komornih skupin in orkestrov GŠ Domžale / vstop prost.

Mestni kino Domžale
18.00 | JOY
Glej opis pod 15. januar.

20.00 | VELIKA POTEZA
Biografska drama / resnična zgodba o štirih obstrancih iz finančnega sveta, ki so že leta 2005 napovedali zlom svetovnega gospodarstva.

Blunout klub
20.00 | GWEN HUGHES (ZDA)
Koncert / Gwen, soul in jazz bosonoga pevka / vstopnina: 13 € / v primeru odpovedi Blues etcetera – tržaški zapriseženi Bluesmani / vstopnina: 7 €.

23. januar sobota

KD Franca Bernika
10.00 | ZELENI ŠKRAT ARIEL
Sobotna otroška matineja
Glasbena predstava / Glasbeno gledališče Melite Osojnik / glasba: Blaž Jurjevčič / besedila pesmic: Neža Maurer / nastopa: Melita Osojnik / 35' / 3+ / uglasbene otroške pesmice Neže Maurer v predstavi o Zelenem škratu.

Mestni kino Domžale
16.00 | SNOOPY IN CHARLIE BROWN – FILM O ARAŠIDKIH
Glej opis pod 2. januar.

18.00 | VELIKA POTEZA
Glej opis pod 22. januar.

20.30 | ČISTO NOVA ZAVEZA
Glej opis pod 2. januar.

24. januar nedelja

Mestni kino Domžale
16.00 | PESEM MORJA
Glej opis pod 3. januar.

18.00 | DANSKO DEKLE
Glej opis pod 9. januar.

20.30 | PODLIH OSEM
Glej opis pod 8. januar.

25. januar ponedeljek

Mestni kino Domžale
18.00 | JASTOG
Glej opis pod 1. januar.

20.30 | VRNITEV DOMOV
Glej opis pod 12. januar.

Mestni kino Domžale
20.00 | VELIKA POTEZA
Glej opis pod 22. januar.

Blunout klub
20.00 | STAND UP S KOMIKI CEH ZA SMEH
Glej opis pod 6. januar.

28. januar četrtek

Center za mlade Domžale
18.00 | ŠOLA? NI PANIKE! – TEHNIKE UČENJA ZA STARŠE
Predavanje / vodi: psihologinja Nina Mavrič.

29. januar petek

KD Franca Bernika
10.00 | BOBRI NA POTEPU – IRA RATEJ: GLEDALIŠČE OD A DO Ž
Gledališka predstava za šole / SNG Drama Maribor / režija: Ivana Djilas / igrata: Mirjana Šajinović, Vladimir Vlaškalić / 55' / pogled v gledališko zakulisje in spoznavanje vlog vseh, ki ustvarjajo gledališko predstavo.

Knjižnica Domžale
17.00 | ZAPLEŠIMO V PRAVLJICO
Ples in gibanje / za otroke od 4. do 6. leta starosti / v sodelovanju s Plesno šolo MIKI / prijave na oddelku za otroke in mladino.

Mestni kino Domžale
17.30 | JOY
Glej opis pod 15. januar.

20.00 | KO ODPREM OČI
Drama / 18-letnica Farah s petjem v klubih, kjer se zbira tunizijska mladina, izziva vladno cenzuro / prejemnik Europa Cinemas Label v Benetkah.

Blunout klub
20.00 | BLUESTEAM
Koncert / skupina, narejena za užitek v bluesu / vstopnina: 5 €.

30. januar sobota

Galerija Domžale
10.00 | BOBRI NA POTEPU – MOJE PRVE ABSTRAKCIJE
Ustvarjalna sobota v Galeriji Domžale ob razstavi Larisse Tomassetti / program je namenjen najmlajšim udeležencem (od 3. leta dalje) v spremstvu staršev / 90' / vstop prost / prijave na: simona@kd-domzale.si.

Mestni kino Domžale
10.00 | HOKUS POKUS ALBERT
Glej opis pod 10. januar.

Menačenkova domačija
16.00 | PUSTNE MASKE S KIPARJEM JOŽETOM TÖNIGOM
Delavnica / vodi: kipar Jože Tönig, avtor prepoznavnih pustnih mask na virskem pustnem karnevalu / udeleženci bodo lahko izdelali svoje pustne maske / 2-3 ure / kotizacija: 12 €, otroci v spremstvu brezplačno / št. omejeno / obvezne prijave do 25. januarja na info@kd-domzale.si ali 01 722 50 50.

Mestni kino Domžale
18.00 | PESEM MORJA
Glej opis pod 3. januar.

20.00 | PREJUDICE
Drama / prenos bo v živo iz Rotterdamskega filmskega festivala.

Tečaji, natečaji

RAČUNALNIŠKI TEČAJ ZA ZAČETNIKE
Knjižnica Domžale za svoje člane organizira računalniški tečaj za začetnike, kjer vam bomo predstavili delovanje in zgradbo računalnika, seznanili se boste z osnovno uporabo računalnika, programom Word in se naučili osnov interneta. Tečaj bo potekal vsako sredo in petek od 10.00 do 12.00. Obvezne prijave sprejema Helena Dakič Prelc na tel. št. 01 724 12 04 ali e-naslov: helena.prelc@dom.sik.si. Število mest je omejeno. Tečaj je brezplačen.

5. LIKOVNI NATEČAJ: AKVAREL
K sodelovanju vabimo ljubiteljske slikarke in slikarje iz Domžal in okolice. V tokratnem natečaju se posvečamo slikarski tehniki akvarel. Na natečaju lahko sodelujejo avtorji/ice, ki so starejši od 18 let in se bodo prijavili do 15. januarja 2016. Likovni natečaj bo potekal od 15. januarja do 15. februarja 2016. Vabimo vas, da si pravila natečaja in razpisane nagrade ogledate na spletni strani www.kd-domzale.si, kjer je dostopna prijavnica. Pokrovitelj natečaja: Art Ljubljana, d. o. o., trgovina z umetniškim materialom.

Info

Center za mlade Domžale
Ljubljanska cesta 58, Domžale,
T 01 722 66 00, info@czm-domzale.si
www.czm-domzale.si

Galerija Domžale
Mestni trg 1, Domžale (trgovski kompleks Vele) Odprta v času razstav: od torka do petka od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sobotah od 10.00 do 12.00; ob praznikih, nedeljah in ponedeljkih zaprto. Za skupine (več kot 10 oseb) po dogovoru tudi izven časa odprtosti. Vstop prost, dodatna ponudba plačljiva.

Knjižnica Domžale
Cesta talcev 4, Domžale
T 01 724 12 04 ali 01 722 50 80, info@dom.sik.si www.knjiznica-domzale.si

Kulturni dom Franca Bernika Domžale,
Ljubljanska 61, Domžale
T 01 722 50 50, info@kd-domzale.si
www.kd-domzale.si

Kulturno društvo Jožef Virk Dob
Ulica 7. avgusta 13, Dob
T 041 420 610

Menačenkova domačija
Cankarjeva ulica 9, Domžale
Odprta v času razstav: od torka do petka od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sobotah od 10.00 do 12.00; ob praznikih, nedeljah in ponedeljkih zaprto. Za skupine (več kot 10 oseb) po dogovoru tudi izven časa odprtosti. Vstop v domačijo in na razstavo prost, dodatna ponudba plačljiva.

Slamnikarski muzej Domžale
Kajuhova 5, Domžale (domuje v Godbenem domu Domžale) Odprt: od torka do petka od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sobotah od 10.00 do 12.00; ob nedeljah in ponedeljkih zaprto. Za skupine (več kot 10 oseb) po dogovoru tudi izven časa odprtosti. Vstopnina. Muzejska trgovina. Dodatna ponudba plačljiva.

Galerijski atelje
Ulica Matije Tomca 6, Domžale

Koledar dogodkov

Zbiranje in urejanje koledarja: **Matija Kralj**
Fotografije: **Iztok Končina, promocijsko gradivo**

Koledar kulturnih prireditev izhaja v glasilu Slamnik. Urednik ne odgovarja za spremembe programov. Za točnost informacije odgovarja prijavitelj dogodka. Uredništvo si pridružuje pravico do krajšanja prispelih informacij. Informacije o dogodkih v februarju pošljite v pisni obliki, do **20. januarja**, na elektronski naslov: **koledar@kd-domzale.si**.

KULTURA

KOLUMNA • ODTIS ČLOVEČNOSTI

LENART ZAJC

NOVOLETNA ŽELJA

Pred kratkim je v domžalski knjižnici potekal pogovor z zgodovinarjem, profesorjem dr. Božom Repetom, ki ga je vodila Cveta Zalokar. Pogovor je potekal o njegovih zadnjih knjigah: S puško in knjigo ter Milan Kučan, prvi predsednik. Priznati moram, da sem se druge svetovne vojne od osnovne šole pa do danes že pošteno naposlušal, in sem te teme naveličan, pa tudi Kučan se mi sam po sebi ne zdi ne vem kako zanimivo branje, ampak, ker dr. Repeta zelo visoko cenim še iz dni, ko je bil moj predavatelj, saj ni nikoli podlegal tendencioznemu zgodovinarstvu, ki smo mu priča dandanašnji, ko se skuša na novo prikrojevati zgodovinska dejstva, pač po potrebah dnevnih političnih naročil. Ne, dr. Repeta smo študentje cenili, ker je vedno ohranjal objektivnost in se držal preverljivih dejstev, obenem pa izpuščal govorice. Če temu dodamo še zanimivost pogovorov z avtorji, kot jih vodi Cveta, seveda takšnega večera nisem mogel izpustiti.

Pogovor o knjigi S puško in knjigo mi je še po zaključenem pogovoru dal misliti, saj izpostavlja pomen kulture in umetnosti, ki je bila ves čas prisotna v partizanskem boju. Seveda, takrat je šlo za obstanek naroda ali pa njegovo dokončno izginotje, za biti ali ne biti, in partizansko vodstvo se je še kako dobro zavedalo, da narod lahko preživi le, če goji lastno umetnost in kulturo, še zlasti pisano besedo. Tako sta imela knjiga in kulturni boj znotraj Narodno osvobodilnega boja enak pomen, kot ga je imel oborožen boj. Ni čudno, da v tem obdobju ne najdemo med partizani le vrhunskih avtorjev, ki so vstopili v slovensko literarno zgodovino, pač pa so svoje zgodbe zapisovali tudi preprosti ljudje, ljudje, ki so bili komajda pismeni, pa so vseeno želeli zapisati svojo izkušnjo, in jo deliti s soborci.

Na drugi strani, tisti, ki je zaradi takšnega ali drugačnega razloga pokleknil pred okupatorjem in se mu podredil, tam posebnega ustvarjalnega zanosa ne najdemo. Edina izjema je briljantni, mladi lirični pesnik France Balantič, Kamničan, ki je pri rosnih dvaindvajsetih letih umrl v spopadu med domobranci in partizani. Ne morem razumeti vzgibov nekoga, ki je po eni strani iz slovenščine tkal čudovito poezijo, po drugi pa se je bil pripravljen pridružiti vojaški sili, ki je prisegla človeku, ki se je zarotil izkoreninjenju slovenskega jezika, človeku, ki je izrekel besede: *»Naredite mi to deželo nemško!«*

Ne razumem in nočem razumeti, zakaj bi se pesnik bojeval na strani tistih, ki hočejo izkoreniniti njegov lasten narod zoper tiste, ki so ga želeli ohraniti in na oltar uničenja lastne identitete žrtvuje celo lastno življenje. Po drugi strani je res, da nisem živel v njegovem času in nisem delil njegove izkušnje, verjetno bo tudi zato ta njegova odločitev zame verjetno za vedno ostala nerazumljena. Pa vendarle, ko prebiramo njegovo poezijo, je vsakomur jasno, da njegova muza ni bila ne politika ne ideologija, religija ali sovraštvo. Njegova muza je bila ljubezen in njegovo poezijo prežema lepota.

In tukaj spet pridem do tistega, nerazumevanja, le da v tem primeru ne razumem svojih sodobnikov, ki so ob poizkusu preimenovanja kamniške knjižnice po pesniku, someščanu Balantiču, zagnali vik in krik, češ da se s tem gradi spomenik domobranstvu. Ne, dragi moji, ni tako, to ne bi bil noben spomenik domobranstvu, to bi bil spomenik vrhunski slovenski poezi-

„ ... našo, slovensko družbo obvladujejo predvsem predsodki, strah, nevednost, manipulacije, laži in še enkrat predsodki. Bi bila novoletna želja, da naj jih v letu 2016 zamenjajo razum, ljubezen in poezija, prevelika?

ji. To bi bil spomenik zmagi razuma nad predsodki, ki se jim Slovenci tako radi prepuščamo. Zanima me, koliko tistih, ki so tako ostro nasprotovali preimenovanju kamniške knjižnice, da je na koncu popustil celo župan, je sploh kdaj prebralo kakšno njegovo pesem? Zakaj se moramo sedemdeset let po vojni še vedno ukvarjati z napačnimi oziroma pravilnimi odločitvami naših starih atov, zakaj si ne moremo enostavno priznati, da nas je premalo, da bi se odpovedovali pesnikom, namesto da bi jih raje brali? Sodeč po referendumu o spremembi zakona o družini, ki ne bi spremenil nič, razen da bi omogočil dvema, ki se ljubita, okronanje njune ljubezni s poroko, pa jim tega nismo dopustili, lahko razumem, da našo, slovensko družbo obvladujejo predvsem predsodki, strah, nevednost, manipulacije, laži in še enkrat predsodki. Bi bila novoletna želja, da naj jih v letu 2016 zamenjajo razum, ljubezen in poezija, prevelika? ❐

Koncert MEPZ Klas Groblje ob 25-letnici slovenskega plebiscita

BODI ZDRAVA DOMOVINA

Železna jama – Gorjuša
27. decembra 2015
ob 16.30 in 17.45

Obvezno rezervacijo vstopnic lahko opravite na telefonskih številkah
031 419 291 ali 041 546 844
cena 5 €

Gost koncerta bo pesnik Tone Kuntner.

Pogled 2015

Mladinski fotografski natečaj Pogled 2015 k sodelovanju pritegnil fotografe iz vse Slovenije

V Kulturnem domu Franca Bernika so se v sredo, 25. novembra, zbrali številni fotografi iz celotne Slovenije. Razlog je bilo odprtje mladinske fotografske razstave natečaja Pogled 2015, ki ga je Center za mlade Domžale pripravil v sodelovanju s FKVK Mavrica in pod pokroviteljstvom Fotografske zveze Slovenije.

Otvoritev razstave je poleg čudovitih fotografij, prijetne glasbe in Mikijevih plesalcev, s svojimi humornimi vložki popestril še Domžalčan Luka Vasle. Na natečaju je sodelovalo kar 225 fotografov z več kot 2200 fotografijami. Najboljših 96 je prejelo medalje, diplome in nagrade sponzorjev, s katerimi je CZM Domžale želel spodbuditi vse k še bolj vnetemu pritiskanju na sprožilec in iskanju zanimivih motivov. Vsem sponzorjem se zahvaljujemo za sodelovanje!

Prireditev se je zaključila s pogostitvijo, na kateri ste lahko spoznali fotografe, delili vtise in občudovali nagrajene fotografije. Med nagrajenci sta tudi dva mlada domžalska fotografa, ki ustvarjata pod okriljem fotodelavnic Centra za mlade. Nik Snoj je za fotografijo Zapredenost v temi Prosta (ČB) prejel prvo nagrado, Neža Nemec pa za fotografijo Števila diplomo v temi Prosta (B). Čestitke njima in vsem ostalim nagrajencem!

Če ste odprtje razstave zamudili, brez skrbi. Čas, da si ogledate fotografije, imate vse do sredine januarja. Na ogled so v prostorih CZM na Ljubljanski cesti 58 vsak delavnik med 8. in 20. uro. Vabljeni!

Sponzorji: Foto Gm Lab, Foto Beseničar, Foto studio Majhenič, Fotomedia, Marjan Laznik, s. p., DigiFot, Harvey Norman, Terme Snovik, Foto Vidmar, Pustolovski park Geoss, Vodni park Bohinj, Siti Teater, Pustolovski park Straža pri Bledu.

FOTO: IZTOK KONČINA

Kam gre sonček?

XVI. celjska fotografska razstava v Železarskem muzeju Teharje.

V organizaciji JSKD območne izpostave Celje, Fotografske zveze Slovenije in Fotografskega društva Celje je bilo 4. decembra 2015 odprtje XVI. celjske fotografske razstave v Železarskem muzeju Teharje.

Tematika fotografskega razpisa je bila serija na temo voda in prosta tema. Članica Likovnega društva Mengeš Binca Lomšek se je izmed več kot dvesto prispelih fotografij iz vseh regij Slovenije uvrstila med štirideset izbranih na razstavo s svojo fotografijo na prosto temo Kam gre sonček?. Razstava bo odprta do 31. januarja 2016.

LIKOVNO DRUŠTVO MENGEŠ

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, **29. januarja 2016.**

Rok za oddajo prispevkov je v **četrtek, 14. januarja 2016, do 12. ure.**

Pri vsakem prispevku mora biti jasno razvidno, kdo je avtor prispevka, podpis fotografa in komentar k fotografiji.

Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali na naš **e-naslov.**

Citrarski koncert

Čudovit glasbeni in pevski večer

DRUŠTVO LIPA Univerza za tretje življenjsko obdobje Domžale, poznana tudi kot Društvo Lipa, je ob sodelovanju z območno izpostavo Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale prav na Miklavževo pripravila imeniten citrarski koncert. Ta je še enkrat več dokazal, da so citre med vsemi generacijami zelo priljubljen instrument, o čemer je govorila tudi Metka Zupanek, predsednica Društva Lipa, ki je vsem zaželela prijeten večer. Ob Citrarski skupini Notice iz Lipe smo prisluhnili še Citarski skupini iz Kulturnega društva Ihan, z njimi je zapel tenorist Klemen Torkar, navdušeno smo zaploskali tercetu družine Galič, svojo vsestranskost pa je kot voditelj še enkrat več dokazal prof. Peter Napret, imeniten glasbenik in predsednik Citrarskega društva Slovenije, ki nas je vodil skozi očarljiv večer.

Za slovo, ki pomeni nasvidenje do naslednjega citrarskega koncerta, je tudi tokrat polna dvorana dokazala, da imajo citre v Domžalah veliko ljubiteljev, saj njim in dobro zapeti ljudski pesmi vedno radi prisluhnejo. Za čudovit konec so nastopajoči skupaj z občinstvom ob spremljavi citer in violine zapeli času primerno Sveto noč, ki jih je na poti domov še dolgo spremljala kot čudovit spomin na Citrarski koncert 2015. Hvala Društvu Lipa, hvala vsem glasbenikom in pevcem ter imenitnemu povezovalcu prof. Petru Napretu.

VERA VOJSKA
FOTO: MARJAN LEVSTEK

AVTO VRHOVEC
www.avtovrhovec.si
Bukovčeva 17, Vir pri Domžalah
Vesele božične praznike in srečno 2016!
EKO RAZGRADNJA VOZIL
z izdajo ustreznega potrdila o razgradnji
GSM: 051 614 707

Marija Dodič, pesnica se predstavi

Knjižnica Domžale je v oktobru doživela zelo odmevno predstavitev nove knjige poezije.

KNJIŽNICA DOMŽALE Marija Dodič, članica literarnega krožka Lipe Domžale, je pogumno zbrala svoje izvirne pesmi in jih izdala v prvi samostojni knjigi Odtis duše. Kot sama pravi, so se pesmi znašle v njeni duši takrat, ko jo je življenje razočaralo in se ji je sesul svet. Kot rešilna bilka. In je pisala. Stih za stihom. Po upokojitvi se je pridružila literarnemu krožku Lipe, kjer je razvijala in plemenitila svoj poetični dar.

Marija Dodič in Zlatka Levstek

Marija Dodič je izdelana pesnica, globoka, čuteča. Njene pesmi so močne, drugačne, razmišljajo o vrednotah življenja, o našem poslanstvu na zemlji, o njej, o nas, o minljivosti, o ljubezni, o vesolju, o odhajanju ... Na predstavitvi so pesmi iz nove knjige brale njene literarne kolegice: Janka Jerman, Mira Smrkolj in Mija Stupica. Z avtorico Marijo Dodič sem se pogovarjala Zlatka Levstek. Za glasbeno dopolnitev prijetnega kulturnega večera sta na violino zaigrala Gal Juvan in Marjeta Banko, mentorica obeh je Anastazija Juvan, na klavirju pa ju je spremljal Miran Juvan. Od Meditacij Masseneta preko Laboda Saint Saensa do Montijevega Czardasa. Enkratno ujemanje Marijine poezije in glasbe. Nabito polna dvorana knjižnice je bila navdušena.

Upam, da bo zbirka pesmi Odtis duše, ki ji je Janka Jerman napisala zgovorno spremno besedo z naslovom V ritmu besed, našla pot do veliko bralcev in jim bodo pesmi segle v dušo. Kot so nam.

Zlatka Levstek
Foto: Marjan Levstek

Slikarka Anja Jerčič Jakob

Magistrica, akademska slikarka, Anja Jerčič Jakob (1975) ustvarja na področjih slikarstva in grafike.

GALERIJA DOMŽALE Zadnjih deset let se ukvarja z nenavadnim motivom – s slikanjem navadne detelje. Redki današnji umetniki tako nazorno slikajo motiv iz narave, ki ima že večstoletno tradicijo. Že leta 1502 je severnorenesančni umetnik Albrecht Dürer naslikal poljskega zajca z neverjetno natančnimi detajli zajčjega kožuha; morda danes popolnoma običajen motiv, a takrat pomemben dokaz umetnikovega slikanja za lastno dušo in ne le za plačilo naročnikov. Takšne risbe živali, delov teles in drugih detajlov najdemo sicer pri vsakem umetniku, vendar so jih večinoma uporabljali kot študije za večja platna. O zajcu, detelji in še več smo izvedeli v pogovoru med avtorico in galerijskim kuratorjem Jurijem Smoletom na odprtju razstave 17. decembra. Na razstavi pa nismo občudovali le natančno ‚herbarijsko' slikanje skorajda nepomembne detelje s cvetovi in koreninami vred, ki je z avtoričino pozornostjo postala skorajda otipljiva in nesmrtna, temveč tudi podobe gozdnih dreves *»z neverjetnim bivanjskim življenjem«*, je zapisal Jurij Smole, ko *»do potankosti naslika njihov vonj in vlažnost v prostoru«*. Skratka, razstava je vredna ogleda, odprta je do 30. decembra.

Katarina Rus Krušelj

MAK 2015

Tradicionalna meddruštvena fotografska razstava

FOTO KINO VIDEO KLUB MAVRICA Gostitelji 8. meddruštvene fotografske razstave MAK 2015 je bil Foto kino klub Mavrica Radomlje, k oddaji del pa sta bila, po tradiciji, povabljena Foto klub Anton Ažbe Škofja Loka in Foto klub Kamnik. Seveda ni šlo brez Fotografske zveze Slovenije in pokroviteljstva JSKD RS, območne izpostave Domžale.

Prva tema je bila Slovenska stavbna dediščina, in kot je zapisano v lični brošuri, ki je izšla ob postavitvi razstave novembra v Kulturnem domu Radomlje, je imela žirija zelo težko nalogo, saj je prejela številne lepe fotografije, izmed katerih je morala izbrati pet lepših in tri najlepše. Med številnimi fotografijami kozolcev, mlinov, starih kmečkih domov, gradov – v vseh letnih časih in v različnih obdobjih, so žirijo s svojimi fotografijami najbolj prepričali: Janez Kosmač (Vhod), ki je prejel prvo nagrado, druga je šla v roke Mateje Absec (Upanje), tretje nagrade pa se je veselil Peter Pokorn (Koširjev mlin), diplome za poslana dela pa so prejeli: Tinkara Koleša, Matevž Cerar, Jože Kragelj, Peter Rojc in Mira Kavčič. Ob razstavi je članica žirije Dušica Kunaver med drugim zapisala: *»Želimo, da bi naša razstava pripomogla k osveščanju našega človeka, k spoznanju, da je bogastvo naše dediščine – naša dota za prihodnost. Pa tudi: Stara modrost glasi – ‹ne ljubiš, česar ne poznaš›. Poznati in ljubiti, kar je domače,*

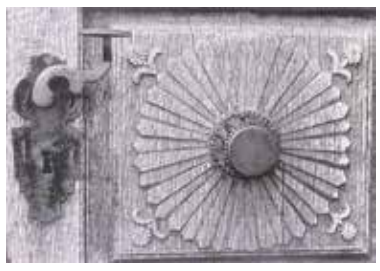

in spoštovati kar je tuje, je prava pot, ki vodi do miru in sožitja med narodi. Naj razstava Slovenska stavbna dediščina bo eden od korakov k temu cilju.«

V svoje mnenje o prosti temi z navezavo na nosilno temo Slovenska stavbena dediščina, je med drugim član žirije dr. Lado Kutnar zapisal: *»Bogat opus motivov tokratne razstave je slikovita manifestacija ustvarjalnega prepleta starejše in mlajše generacije treh društev, kar je očitno zagotovilo, da bo tudi dediščina fotografskega snovanja polno živela tudi v nekih novih časih, v katerih je poslanstvo tovrstnega druženja prešlo v precej drugačno vsebino in formo.«*

Poglejmo še nagrajence: 1. nagrada Klemen Brumec (Bela kraljica), 2. nagrada Albinca Kosmač (Ples), tretjo nagrado je prejela Mateja Absec (Ujemi me). Diplome so prejeli Blaž Peterka, Jože Kragelj, Blaž Janežič, Andrej Flerin in Jan Rojc. Vsem iskrene čestitke!

Čestitke tudi KD Foto kino video klubu Mavrica in še posebej organizacijskemu odboru, ki ga je vodil Uroš Resnik za imenitno realiziran projekt MAK 2015.

Vera Vojska

Izgnančev dnevnik

Predstavitev knjige Vere Beguš

KNJIŽNICA DOMŽALE V času, ko spomini na zgodovino odhajajo v preteklost in se o posameznih obdobjih življenja Slovencev ve čedalje manj, je dobrodošlo vsako pisno gradivo, ki ohranja življenjske zgodbe posameznikov, ki bi bile sicer pozabljene. Zapisane pa ostajajo med nami in skupaj še z drugimi gradivi opisujejo čas, ki bi bil sicer za vedno pozabljen.

Taka je drobna knjižica Izgnančev dnevnik, ki jo je po dnevniku in spominih Josipa Štolfe iz Krašnje napisala Vera Beguš, ki jo poznamo kot dolgoletno prizadevno kulturno delavko, ki s svojimi dejavnostmi na različnih področjih bogati življenje Krašnje, zdajšnje Občine Lukovica, njena prizadevanja in požrtvovalno delo pa so tudi del nekdanje Občine Domžale. Potem ko je bil Izgnančev dnevnik že predstavljen v Krašnji, smo o njem več izvedeli tudi na predstavitvi, ki jo je pripravila Knjižnica Domžale.

Življenjska zgodba Josipa Štolfe in njegove družine se začenja leta 1890 v Volčjem Gradu pri Komnu, kjer je bil rojen. Po prvi svetovni vojni je prišel z družino v Krašnjo in ji ostal zvest vse do svoje smrti, kot je do smrti ostal napreden, pokončen Primorec. Dnevnik obsega njegove zapise izgnanstva, ki se je začelo 21. maja, ko so ga Nemci odpeljali iz Krašnje oz. 6. julija, ko so Nemci vso sedemčlansko družino odpeljali v izgnanstvo v Lozovik, kjer so ostali do konca vojne . Že prvo srečanje v Srbiji mu je, kljub vsemu pomanjkanju, ki ga je bil deležen sam in družina, dalo slutiti, da ljudem ni vseeno, kar se je dogajalo. Zapisoval si je vse podrobnosti tedanjega življenja in prizadevanjih, da bi z delom preživel svojo družino. V dnevniku beremo o tesnih vezeh z drugimi Slovenci in družinami, ki so bili izgnani v Srbijo – najbolj poznana je bila družina Skok. Med besedili so objavljene tudi fotokopije avtentičnih dokumentov, kar dajejo dnevniku še poseben pomen, knjiga pa je tudi bogato ilustrirana.

Domov, v Krašnjo, so se vrnili junija 1945. Josip Štolfa je nadaljeval mizarsko obrt, od katere se ni nikoli ločil.

Krašnjani se svojega rojaka, ki je rad pripovedoval doživetja iz druge svetovne vojne, radi spominjajo, tudi zato, ker je bil svetovljan, ustanovitelj PGD Krašnja in dober človek.

Tako dnevnik Josipa Štolfe kot knjiga z enakim naslovom, ki jo je po dnevniku priredila Vera Beguš, izdalo pa Kulturno društvo Fran Maselj Podlimbarski, sta dragoceni pričevanji o izgnanstvu med drugo svetovno vojno, ki na tak način ostajata pomembna dokumenta tudi za prihodnost. Gospe Veri Beguš iskrene čestitke!

Vera Vojska

LARISSA TOMASSETTI
ZAMENJAVE
14. – 28. januar 2016

Vabimo vas na odprtje razstave, ki bo v četrtek, 14. januarja 2016, ob 19. uri v Galeriji Domžale.

Z umetnico se bo pogovarjal Jurij Smole.

www.kd-domzale.si / T: 01/722 50 50

GD
Galerija Domžale

Barvita orientalska predstava

V novembru in decembru smo si v Domu kulture v Kamniku lahko ogledali čudovito orientalsko predstavo Hamsa, pet elementov orientalskega plesa.

V predstavi plesalke raziskujejo pet velikih elementov mediteransko-indijskega kulturnega prostora. Koncept je v vsaki kulturi predstavljen malo drugače, v predstavi pa skozi ples predstavljajo vodo, zrak, eter, zemljo in ogenj. Tako se skozi dovršeno plesno predstavo lahno frfotanje zlije

v valovanje oceana, rečni meander in pršenje vodnih kapljic ... Nato izhlapi v brezčasno vesolje in se zavrti z zvezdami, se strdi v mehki čutnosti in zgosti na površini zemlje. Iz veselega trenja se vžge iskra, barviti, dinamični, vroči plameni ogrejejo ... Plesalke v izbranih barvitih kreacijah ustvarjajo brezčasen svet petih elementov. Vsak trenutek v predstavi Hamsa, pet elementov orientalskega plesa, je ustvarjen v medsebojnem delovanju petih velikih elementov ... Svet je tak, kot ga plešemo.

V predstavi sodeluje dvanajst plesalk (večina jih je iz okolice Kamnika in Domžal), ki skupaj ustvarjajo čutni plesni spektakel, ki gledalcem pričara enourno zlitje z orientalsko glasbo in gibanjem. Idejna zasnova in umetniško vodenje predstave je delo Nataše Kočar, za koreografijo pa so poleg Nataše poskrbele še Urša Perčič, Julia Tomšič in Helena Kastelec.

Jesenski koncert pesmi o vremenu

Že kar tradicija je, da v dneh pred prazničnim decembrom Ženski pevski zbor Stane Habe Društva upokojencev Domžale pripravi svoj jesenski koncert in z njim praktično odpre praznične dni.

ŽENSKI PEVSKI ZBOR STANE HABE DU DOMŽALE Tudi letos je bilo tako in dekleta, ki pojejo že 37 let in v posameznem letu naštejejo blizu 20 koncertov, so v avlo Osnovne šole Domžale konec novembra privabila številne ljubitelje slovenske pesmi. Tudi letos so koncert obogatile z nastopi gostov: Otroškega pevskega zbora Glasbene šole Domžalčki, Peškega okteta, Pevske skupine Rž iz Loke pri Mengšu, Pevce Janez Cerar Domžale, ob zaključku koncerta pa so se jim pridružile tudi pevke iz Šole zdravja Domžale.

Kot nam je na začetku koncerta povedala povezovalka Draga Jeretina Anžin, so se pevke, skupaj z zborovodkinjo Mariko Haller, odločile za pesmi o vremenu, med katere je povezovalka posejala še prav prisrčne reke o vremenu, ki so nam pomagali pri ugibanju vremena v letošnjem decembru in dvanajstih mesecih leta 2016.

Koncert so pevke začele s soncem :Lepa ura, sonce sije; Sijaj, sija sončece, Ja pa davi slanca padva in Lastovki v slovo so ubrano zazvenele in obiskovalcem je bilo jasno, da so pevke kvalitetno napredovale, kar so dokazale tudi v skupni pesmi Mamica je kakor zarja z Domžalčki pod vodstvom Jožice G. Vidic. Mladi pevci so dokazali, da jim ni tuje niti igranje na instrumente, prav

presenetili pa so nas z lepo zapeto Pesmijo sužnjev iz opere Nabuco. S katero drugo kot Pozdrav Moravški dolini bi lahko svoj del nastopa začeli Pevci peškega okteta pod vodstvom Petra Pirnata, ki so nas razveselili še z Bratci veseli vsi, Vinsko in Završki fantje, ki ne sme manjkati v programu odlične pevske skupine. Več kot odlično so se s svojim petjem pod vodstvom Andreja Ropasa predstavili pevke in pevci Pevske skupine Rž iz mengeške Loke. »Človek bi jih samo poslušal,« sem slišala komentar ob zapetih: Dečva, poglej me prav, Pohojena travca, Domača hiša in Ti poubč ja kna lumpaj. Glede na njihovo mladost je pred njimi še veliko uspehov.

In nato smo spet prisluhnili gostiteljicam, ki so nas s svojimi pesmimi še enkrat več spomnile na vreme: Po gorah grmi, Marička, Ta zima že zapoušča nas in Vremenska poročila. Preden pa smo zapeli vsi skupaj, so Pevci Janez Cerar Domžale, ki jih tudi vodi Marika Haller, zapeli Hladna jesen že prihaja in Sijaj mi sončece. Zadnji del koncerta je bil namenjen skupnemu petju s poslušalci, in skupaj z vsemi nastopajočimi smo zapeli Pesem o vinu, pa Mi Slovenci vinca ne prodamo, En hribček bom kupil in prav za konec Mi se imamo radi ...

In smo se res imeli vsi radi in radi smo prisluhnili petju. O njem je v zahvali za prijeten pevski večer govoril tudi dr. Franc Habe v imenu vseh treh domžalskih KS. Podeljeni so bili šopki, za dolgoletno in požrtvovalno delo ga je prejela tudi dosedanja predsednica zbora Ilonka Šarc.

Hvala, dekleta, in če smo že pri vremenu: vaš jesenski koncert je bil kot toplo rumeno sonce, ki nas bo grelo do naslednjega vašega koncerta.

Vera Vojska

Bomo tudi na Domžalskem dobili pravljično pot?

Srečanja pod slamniki v Slamnikarskem muzeju

SLAMNIKARSKI MUZEJ Irena Cerar, Domžalčanka, ki se vedno rada vrača v kraj, kjer ji je tekla zibelka, je že bila gostja Menačenkove domačije. Predstavila je ljudsko izročilo – pravljice in pripovedke, ki jih je doslej shranila v treh knjigah: Pravljične poti Slovenije, Pravljične poti v zgodovino in Kamniške pravljične poti

Rada se spominja svojega otroštva, je povedala sogovornici Katarini Rus Krišelj v novembrskem Srečanju pod slamniki v Slamnikarskem muzeju, tudi zato, ker je vsako jutro skozi šolsko okno pogledala kamniške hribe in če so bili lepi, je bil tudi njen dan lep. Študirala je primerjalno književnost, za kar je ‚kriva' učiteljica Majda Gnidovec, ki ji bo večno hvaležna, enako tudi staremu atu iz Zaloga pod Sveto Trojico – ljudskemu pripovedovalcu zgodb iz te vasi. Sicer pa je že deset let urednica National Geografic Junior in avtorica treh knjig pravljičnih poti, ki so izšle pri založbi Sidarta in je nanje zelo ponosna. Pripovedovanje pravljic je zanjo nerazložljiva strast, veselje, ko včasih le drobce zgodb z veliko truda oblikuje kot celoto za prihodnje rodove.

V pogovoru je pripovedovalka Irena Cerar povedala, da jo zanima interpretacija ljudske dediščine, pri kateri skuša biti inovativna, in najti način, kako bi vse generacije navdušila, jih začarala, da bi o desdiščini razmišljali, jo raziskovali in tako ohranjali in nadgrajevali ljudsko izročilo. V pogovoru je sodelovala tudi direktorica kamniške knjižnice mag. Breda Vukmir Podbrežnik in povedala, kako je bila pripovedka Veronika z Malega gradu vzrok za knjigo Kamniške pravljične poti, skupaj z gostjo pa sta tudi predstavili tri pripovedke.

Sogovornici sta spregovorili tudi o ljudskem izročilu na Domžalskem. Zgodbe so morda manj bogate kot v sosednji občini, ampak zanesljivo vredne, da jih ohranimo. Se jih bomo lotili sistematično, morda tudi ob pomoči Irene Cerar, ki zdaj pripravlja pravljične vodnike?

Vera Vojska
Foto: Miro Pivar

V MUZEJU Januar '16

MENAČENKOVA DOMAČIJA

Torek, 12. januar 2016, ob 18. uri | Odprtje
MITJA KOKOL
ASEMBLAŽI
Razstava | 12. – 30. januar 2016 | *Vstop prost.*

Sreda, 20. januar 2016, ob 18. uri
Večer ljudskega izročila v besedi in pesmi.
VROČA ŽUPA
Pravljice iz sosednje doline
Vstop prost.

Sobota, 30. januar 2016, ob 16. uri
Delavnica z akademskim kiparjem Jožetom Tönigom
Izdelava pustnih mask
2-3 ure / kotizacija: 12 eur, otroci v spremstvu staršev brezplačno / št. udeležencev omejeno / obvezne prijave sprejemamo do 25. januarja na e-naslov info@kd-domzale.si ali 01-722 50 50 (KDFBD)

SLAMNIKARSKI MUZEJ

SREČANJA POD SLAMNIKI
Sreda, 27. januar 2016, ob 18. uri | *Vstop prost.*
dr. Larisa Brojan
O gradnji slamnatih hiš z arhitektko iz Domžal, ki se je z omenjeno tematiko srečala tudi v okviru podiplomskega študija v ZDA.

3. december 2015 – 31. maj 2016
Razstava | *Vstop prost.*
Iz Stražišča po Evropi – sita iz konjske žime
GORENJSKI MUZEJ

Kulturni dom Franca Bernika Domžale
www.kd-domzale.si
T: 01/722 50 50

MENAČENKOVA DOMAČIJA Cankarjeva ulica 9, 1230 Domžale, menacenk@kd-domzale.si | Odprta v času razstav od tor. do pet. od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sob. od 10.00 do 12.00; ob praznikih, ned. in pon. zaprto.

SLAMNIKARSKI MUZEJ DOMŽALE Kajuhova 5, 1230 Domžale *(domuje v Godbenem domu Domžale)*, slamnikarski.muzej@kd-domzale.si | Odprt od tor. do pet. od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sob. od 10.00 do 12.00; ob praznikih, ned. in pon. zaprto.

Recenzija dveh filmov: **Moja mama in Sestrica**

Naj se tokrat osredotočimo na dva družinska filma, ki – vsak po svoje – govorita o izgubi in smrti na eni strani ter o odrešujoči naravi ljubezni na drugi.

Prvi je najnovejši izdelek 'italijanskega Woodyja Allena', režiserja z močnim avtorskim pečatom, Nannija Morettija, ki se je skozi ustvarjanje Moje mame slej ko prej soočal z izgubo svoje lastne matere, ki je – podobno kot filmska mati – prav tako nedavno preminula. In če je nanj slednji ustvarjalni proces nemara deloval katarzično, bi to težko trdili tudi za njegov film, ki žanrsko variira nekje med satiro in melodramo, njegov

Moja mama

Sestrica

končni učinek pa je razmeroma neroden, na trenutke celo nekonsistenten filmski izdelek. Čeprav je izbira glavne igralke Margherite Buy, ki se skupaj z bratom Giovannijem (Moretti) sooča s prihajajočo izgubo neozdravljivo bolne matere, v tem kontekstu dokaj posrečena, pa njen filmski značaj v vlogi režiserke, ki se sočasno nahaja sredi snemanja svojega novega celovečerca, praktično razvodeni. V kombinaciji z ameriškim igralcem, glavne zvezde njenega filma, ki ga precej klišejsko, vendar v celoti dokaj zabavno in všečno, upodobi John Turturro, je njena filmska pozicija tako stereotipna, da bi jo upravičeno lahko poimenovali kot 'verzijo Woodyja Allena za reveže'. Čeprav so nekatere Morettijeve scenaristične domislice potencialno duhovite in nemara celo inovativne, pr. ko sugerira svojim igralcem, da naj bodo pri svoji igri 'zraven karakterja', kar lahko razumemo tudi kot družbeno kritiko vseh tistih 'poklicu predanih' igralcev, ki se do te mere identificirajo s svojo vlogo, da imajo potem določene težave v svojem zasebnem življenju. Tako sporočilo pa žal gledalcu ni v celoti posredovano, saj v slednjem primeru še vedno močno prevladuje filmska ideja nad njeno izvedbo, kar je sicer že dodobra razširjena bolezen evropskega filma. Ne moremo pa reči, da film ni po svoje tudi ganljiv, saj se z njim prav gotovo lahko poistoveti slehernik, ki je zaradi smrti v družini že izgubil koga od bližnjih svojcev in čemur nemara lahko pripišemo tudi skoraj osemminutne stoječe ovacije na filmskem festivalu v Cannesu. Škoda le, da taka – emotivno resnično močna tematika – ni dobila tudi dosledne izvedbe, vključno s filmskimi statisti, ki pretežno delujejo le kot skrajno iritirajoča in slabo koordinirana filmska kulisa.

Drugi filmski izdelek je japonska melodrama Sestrica, režiserja Hirokazuja Koreede, ki je predvsem 'lep' družinski film in nič kaj dosti drugega. Po smrti očeta tri sestre spoznajo še četrto, najmlajšo polsestro, in jo povabijo v svoje skupno domovanje. Znotraj same zgodbe gre pretežno za prikaz neproblematičnih odnosov med štirimi sestrami, pri katerih je dramski vrhunec selitev fanta ene izmed njih v ZDA, pa še to je speljano tako mimogrede, – podobno kot večina stvari v filmu – da ne občutimo prav nobenega notranjega razcepa oziroma konflikta. Zdi se, kot da zgodba sploh ne obstaja, in da gre predvsem za prikaz tistih drobnih življenjskih trenutkov, ki na koncu tvorijo naša življenja, vendar problem nastane takrat, ko je slednje izvzeto iz vsakršnega konteksta. Pri režiserjevi ambiciji doslednega prikaza tistih najfinejših plati japonske tradicije, sploh ne vemo v katerem letu se nahajamo: ritem filma je vseskozi počasen, s sumljivo čistimi in neomadeževanimi filmskimi značaji, za katere se zdi, da so brez vsakršnih tehtnejših življenjskih skrbi, nikjer nobenih mobitelov in računalnikov, ki drugače brezkompromisno vdirajo v naš vsakdan – sploh pri Japoncih, ki so najverjetneje svetovni rekorderji po številu instantnih fotografij. Če pa je po drugi strani režiserjev osrednji motiv skrit v nostalgični želji, da prikaže družbeno življenje, kot je bilo nekoč (kdaj, ne izvemo) ali nemara kar za nekakšna fiktivna nebesa, od katerih pa je sodobni človek vse dlje, mu je morda celo uspelo. Žal pa svetništvo, brez privlačnih antagonistov, na filmu funkcionira le poredko.

Vendar če v tem prednovoletnem času želite predvsem filmsko meditacijo brez slehernih vdorov nasilja, bi se vam najbrž lahko godilo tudi slabše.

Oba filma si lahko ogledate tudi v Mestnem kinu Domžale.

Žiga Čamernik

Vroča ljubezen do gora in elektrike

Gorniški večer z Andrejem Pečjakom

KNJIŽNICA DOMŽALE Alpinist, varuh gorske narave, državni in mednarodni sodnik v lednem plezanju, član Alpinističnega odseka Planinskega društva Domžale, inovator, tudi na področju alpinistične opreme, direktor Instituta Metron za razvoj in predelavo električnih vozil, skupaj z ženo Jasno, s katero je tesno povezan v vseh projektih, sta promotorja lednega plezanja – vse to in še marsikaj več je Andrej Pečjak, s katerim se je v decembrskem gorniškem večeru v Knjižnici Domžale pogovarjal Borut Peršolja. Andrej pleza od leta

1988, za njim je več kot 1000 vzponov, med njimi blizu 20 prvenstvenih smeri, bil je član številnih gorniških odprav, pa tudi eden prvih urednikov alpinistične internetne strani PD Domžale.

Andrej Pečjak je zanimiv sogovornik, tako v povezavi z gorništvom kot s področjem električnih avtomobilov – prvim že iz leta 1982 – ki so njegova posebna ljubezen. Trenutno je najaktualnejši Metron 7, s katerim je brez vmesnega polnjenja dosegel s 726 km svetovni rekord. Je tudi glavni junak popularne knjige Vida Pečjaka Drejček in trije marsovčki.

S številnimi fotografijami je predstavil pestro življenjsko in delovno pot, tesno povezano z ženo Jasno in dvema hčerkama. Prehodil je pot od zavzetega raketnega modelarja, avtomobilističnega navdušenca, izumitelja, planinca, ki je bil pri devetih letih z očetom prvič na Triglavu – do precej drznega alpinista od leta 1988. Član Alpinističnega odseka PD Domžale je od leta 1989. Spomnil nas je na uspehe v lednem plezanju, na odprave in številne alpiniste – prijatelje, med njimi Silva Kara, Janeza Jegliča, Benka Pavla Kozjeka in druge.

Njegova vizija je – vse trajnostno – mobilnost, poraba energije v hiši, razvoj, pridelava hrane in nenazadnje tudi kontrola rojstev. Z njim smo prevozili pot od prvega voznega električnega vozila iz leta 2007 do najhitrejšega, največjega, najboljšega tudi najdražjega Metrona 7, čigar tehnologija električnega pogona in baterij je bila razvita v Sloveniji z domačim znanjem in rešitvami. Slišali smo tudi za prednosti električnih avtomobilov in o sodelovanju s samostojnimi slovenskimi podjetji, pomemben pa je tudi prispevek k nadgradnji električnih invalidskih vozičkov.

Njegov moto je Kjer je volja, je pot, ugotavlja pa, da volje primanjkuje – pa ne pri njegovih projektih. Bil je nominiran za World Tehnology Award, se uvrstil med finaliste in dobil priložnost, da svet njegovo mnenje o obnovljivih virih sliši tudi prihodnje leto.

V pogovoru sta se z Borutom Peršoljo lotila narave – ki ji moraš vrniti, kar ji odvzameš; gora. v katerih se Andrej vedno počuti kot doma, dajo mu občutek domačnosti – domovine, rojstnega kraja; odnosa do gora in narave, ki ni slab, dokler se vanj ne vmešajo ekonomski odnosi. Znanje je pomembno, pohvalil je celovito organiziranost PD Domžale po odsekih, svojega dela v vodstvu društva in postavljanja prve plezalne stene v hali. Konkretno je predstavil svoje inovacije pri oblikovanju alpinističnega kladiva, klina (pomagala Karo, Jeglič) in cepina, pogovor pa je tekel tudi izboljšavah orodij za ledno plezanje, o razvoju osebne in tehnične planinske opreme (boljši materiali, elektronika), v prihodnosti nahrbtnik s sončnimi celicami? Sogovornika sta ob pomoči obiskovalcev prijeten gorniški večer zaključila z vprašanji, voščilom za srečno gorniško 2016 in s povabilom na naslednji gorniški večer v februarju 2016.

Vera Vojska
Foto: Miro Pivar

Tretji večer Klubskega festivala ljubiteljskega filma in videa

Proti koncu novembra je bilo v Kodrovi dvorani Kulturnega doma Radomlje spet živahno, saj so si ljubitelji filma lahko ogledali pester program 3. večera Klubskega festivala ljubiteljskega filma in videa Radomlje 2015.

FOTO KINO IN VIDEO KLUB MAVRICA RADOMLJE Skozi filmski večer, kjer smo lahko med obiskovalci pozdravili tudi Metoda Marčuna, predsednika sveta KS Radomlje, nas je vodil Igor Lipovšek, ki je ob tem obudil delčke pestre zgodovine Mavrice, posebej se je zaustavljal ob njihovi uspešni orga-

nizaciji različnih prireditev – posebej festivalov, s katerimi je Mavrica vsa leta dokazovala svojo dobro organiziranost.

Med drugim so še danes ponosni na izvedbo republiških srečanj ljubiteljskih filmskih ustvarjalcev, ki jim je bila zaupana večkrat. Festivali so trajali kar po več dni, saj je bila bera slovenskih tovrstnih klubov in društev zelo bogata. Posebej z velikim veseljem smo se ob gledanju filmov spomnili tudi na prispevek Mavrice, ki je bila v 70. letih najboljše tovrstno društvo v državi, k popularizaciji ljubiteljskega filma v naši državi ter njegovo medijsko odmevnost, saj je ljubiteljski film prav ali celo predvsem po Mavričini zaslugi našel pot v številne medije.

Prijeten filmski večer se je začel s filmom Od zrna do kruha, ki je bil deležen vrste nagrad, danes pa bi njegov avtor Matija Kosmač lahko dodal še najmodernejše spremembe na tem področju, pa jih sploh ne bi bilo veliko. Nato smo se ustavili v Srednjeveških dnevih v Kamniku, posnetih v letu 2004, ki jim je sledila še ena, še danes znana, kamniška etnografska prireditev Dnevi narodnih noš in oblačilne dediščine, ki ohranja ljudsko izročilo. Del tega smo našli tudi v naslednjem filmu Starosvetski smučarji. Sledila je prava, sicer zelo kratka učna ura, v kateri nam je ljubiteljski kipar Miha Kač pokazal, kako je nastal kip pesnika in pripovednika Antona Kodra, v katerega dvorani smo bili, film pa nas je spomnil tudi na slovesnost ob odkritju kipa velikega Radomljana. Prijeten večer smo zaključili s spomini na delo dramske sekcije, na eno izmed zadnjih slovesnih odprtij Prešernove ceste ter pogledom na enega izmed festivalov, z zgodovino katerih smo 3. večer pravzaprav začeli. Zadnji prikazani film nas je že popeljal v novoletni čas in iskrene želje Foto, kino video kluba Mavrica, da se v letu 2016 čim večkrat srečamo. Pogled na žive jaslice v Ligojni so nas namreč že popeljale v praznične decembrske dneve, ko bodo člani Kulturnega društva Foto, kino video klub Mavrica Radomlje že razmišljali o filmskem in video letu 2016. Pa srečno – v imenu Mavrice – vsem ljubiteljem njihovega dela!

Vera Vojska

B DENT, d.o.o. **Zdravo in uspešno 2016**
KRAŠNJA 57A
1225 LUKOVICA

- popolna zobozdravstvena oskrba in svetovanje
- zgodnja diagnostika paradontalne bolezni in zdravljenje z laserjem
- vstavitev implantatov
- brezkovinska keramika

b dent d.o.o.

TELEFONI:
ZOBOZDRAVSTVENA ORDINACIJA: **01/7234-522**
ZOBOTEHNIČNI LABORATORIJ: **01/7234-515**
MOBILNA ŠTEVILKA: **031/684-212**

WWW: b-dent.com
EMAIL: bdent.krasnja@gmail.com

Sitarstvo z Gorenjskega

Gostujoča razstava v Slamnikarskem muzeju

SLAMNIKARSKI MUZEJ Podobno kot so bile nekoč Domžale center slamnikarstva, je bilo Stražišče pri Kranju središče proizvodnje sit iz konjske žime. Iz tega najstarejšega in največjega središča (širše v vaseh med Kranjem in Škofjo Loko) so od 16. do srede 20. stoletja prek 200 vrst sit za sejanje moke, začimb, pretlačevanje in precejanje razpošiljali po vsej Evropi in Sredozemlju, celo v Ameriko. V muzejskih in zasebnih zbirkah po Sloveniji so našteli prek 130 žimastih sit, tkanih v kar 73 rumeno-rdeče-črno-belih vzorcih. To bogastvo sitarske dediščine, ki se ni ohranila v nobeni drugi deželi, na gostujoči razstavi Gorenjskega muzeja Kranj predstavljamo z izvirnim orodjem, siti in fotografijami.

V skupni organizaciji Gorenjskega muzeja Kranj in Slamnikarskega muzeja, ki deluje v okviru KD Franca Bernika Domžale, je odprtje razstave potekalo na Prešernov rojstni dan, 3. decembra. Zbrali smo se v spodnjem delu muzeja, kjer sta ob petju domžalskih ljudskih pevk Šola zdravja sitarstvo in prikaz tkanja sit predstavili avtorici razstave mag. Tatjana Dolžan Eržen in Helena Rant iz Gorenjskega muzeja Kranj. Ta zanimiva, že izumrla obrt, se je na podoben način razvijala kot domžalsko slamnikarstvo, le da ima starejše korenine ter ni dosegla zlate dobe industrializacije. Namreč, sredi 19. stoletja je sitarstvo začelo upadati in je izdelovanje sit postajalo dopolnilna dejavnost samskih članov kmečkih družin. Preostale sitarske družine so bile zelo revne, zato so se v 20. stoletja med prvimi zaposlili v kranjskih tekstilnih tovarnah. Konkurenca cenejših žičnatih sit in sit iz umetnih vlaken ter zaposlovanje sitarjev v tovarnah so pripomogli k zamrtju te stare dejavnosti.

Gorenjski muzej v Kranju si več kot desetletje prizadeva, da bi ljudje v okolici Kranja poznali žimasta sita kot dragoceno kulturno dediščino. Že leta 2001 je organiziral študijski krožek Sitarstvo, katerega člani so raziskovali življenje in delo sitarjev, zbirali stare fotografije in razglednice, proučevali arhivsko gradivo in popisali ter fotografirali še ohranjena sita v muzejskih in zasebnih zbirkah. Delo članov krožka je bilo temelj za pripravo kataloga sit in razstavo, ki sta bila javno predstavljena leta 2007. Gorenjski muzej je izdal katalog ohranjenih sit in priročnik o sitarstvu, posneli so kratek film in na to staro dejavnost opozorili tudi na stalni razstavi v prenovljenem gradu Khislstein v Kranju. Razstava je gostovala v Slovenskem etnografskem muzeju, v Tehniškem muzeju Slovenije in v kobilarni Lipica. Pomembnim muzejskim ustanovam se pridružuje še Slamnikarski muzej, kjer si razstavo lahko ogledate brezplačno do konca maja 2016.

Katarina Rus Krušelj

Enci benci na kamenci

Medgeneracijsko druženje z ustvarjalci

KNJIŽNICA DOMŽALE je v sklopu razstave Enci benci na kamenci 8. decembra gostila medgeneracijsko druženje z ustvarjalci razstave. Na razstavi so bile

na ogled ilustracije priznanega slovenskega ilustratorja Zvonka Čoha ter keramične interpretacije njegovih ilustracij slušateljic Univerze za tretje življenjsko obdobje Ljubljana in Lipe iz Domžal pod mentorstvom Lučke Šičarov. Na samem druženju so kulturni program obogatili otroci iz Vrtca Urša (skupina Ribice), ki so delček slovenskega otroškega izročila, zbranega v knjižni zbirki Enci benci na kamenci simpatično predstavili številnim obiskovalcem.

Akademski slikar Zvonko Čoh je širši javnosti najbolj poznan kot ilustrator otroških literarnih del. Zelo smo počaščeni, da je pomemben košček svojega opusa dal na ogled tudi obiskovalcem Knjižnice Domžale. Njegove hudomušne ilustracije so krasile avlo knjižnice do 12. decembra. Pomemben del razstave so bile tudi keramične interpretacije, nad katerimi je bil Čoh navdušen. Na prireditvi je po pozdravnem nagovoru direktorice knjižnice mag. Barbare Zupanc Oberwalder dobila najprej besedo oblikovalka unikatne keramike Lučka Šićarov in nato Zvonko Čoh. Učencem OŠ Rodica je odgovoril na vsa njihova vprašanja, ob tem pa še nekaj malega narisal. Na druženju z ustvarjalci so uživali tudi varovanci Doma upokojencev Domžale. Po uradnem delu so Zvonka Čoha otroci oblegali kot velikega zvezdnika in ga prosili za ne malo podpisov. Vsem je prijazno ustregel. Zbrani smo še malo pokramljali, se še enkrat sprehodili mimo razstavnih panojev in se počasi razšli.

Sonja Jurišević, Knjižnica Domžale

Podoba se na ogled postavi

Razstava risb, slik in vizualnih komunikacij mag. Blaža Slaparja

KNJIŽNICA DOMŽALE November je bil v Knjižnici Domžale v znamenju mag. Blaža Slaparja, ki je razstavljal risbe, slike in vizualne komunikacije, širša javnost pa ga pozna tudi kot ustanovitelja Likovne šole, v kateri je

zbral več kot 120 ljubiteljev risanja in slikanja ter njihove ustvarjanje predstavil na več razstavah. Tokratno odprtje razstave v Knjižnici Domžale je bilo nekaj posebnega, saj smo slikarja in oblikovalca spoznali skozi pogovor ob njegovih razstavljenih delih, ki ga je spretno vodila Bernarda Mal.

Mag. Blaž Slapar je sicer rojen 26. oktobra 1982 in je po osnovni šoli končal Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo ter Akademijo za likovno umetnost – smer vizualne komunikacije, kjer je dobil tudi nagrade in priznanja. Več kot le-te mu je pomenilo sodelovanje z mentorjem, žal že pokojnim Zdravkom Babičem, ki ga je ‚naučil', da nisi umetnik, če znaš le dobro risati, ampak moraš znati v svoje življenje vplesti tudi ljudi. Predstavil je svojo magistrsko nalogo, povezano s filmom, njegovo veliko strastjo, spoznali pa smo tudi v letu 2009 ustanovljen oblikovalski studio. Njegova umetniška dela kažejo realista, ki uživa v ustvarjanju umetniških del prav z vseh področij. Veliko dela po naročilu, slika pokrajine, na katerih ohranja dediščino, ustvarja logotipe, plakate, oblikuje naslovnice knjig, zgoščenk; pa koledarje, voščilnice ob jubilejih, posebno skrb pa namenja celostni podobi posameznih dogodkov ter oblikovanju različnih propagandnih gradiv in zloženk. Posebej sta se s sogovornico zaustavila pri projektu, ko je skupaj s Karitas v obliki denarja skušal opozoriti na trgovino z ljudmi, znan je njegov prispevek k prepoznavanju gradu Tuštanj. Ob razstavi je bil pripravljen tudi ličen katalog, ki kaže na ustvarjalno pot mag. Blaža Slaparja, ki mu ob razstavi iskreno čestitamo.

Vera Vojska

Kvadrat in krog, kocka in krogla

Regijska tematska razstava

GALERIJA DOMŽALE V prvi polovici decembra je bila v Galeriji Domžale v organizaciji območnih enot Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Domžale in Kamnik na ogled peta regijska tematska razstava izbranih likovnih del z območja Gorenjskega z naslovom: Kvadrat in krog, kocka in krogla. Gostitelj slovesnega odprtja najboljših likovnih del je bil Pavel Pevec, tajnik območne enote Domžale, ki je povedal, da je namen razstave prikazati kakovostne rezultate ljubiteljske likovne ustvarjalnosti, razstavo pa je na pot med ljubitelje pospremil s Turškim maršem Orkester flavt Glasbene šole Domžale, pod vodstvom mentorice Andreje Marčun.

O vsebini in ustvarjalcih razstave je govoril akademski slikar Janez Praprotnik, ki je skupaj z akademskim slikarjem Janezom Zalaznikom, ta je vodil dva seminarja, na katerih je bila sodelujočim umetnikom predstavljena vsebina natečaja, pripravil regijski izbor. Svoja dela je na razpis poslalo blizu 70 ljubiteljskih ustvarjalcev, tretjina pa je bila izbrana za regijsko razstavo:

Likovno društvo Kamnik (Mitja Kokol), Likovna skupina Univerze za tretje življenjsko obdobje (Dragica Šetina, Tatjana Žmavec), Puhart Kranj (Boštjan Kuhar, Dragica Kurillo, Ines Martinjak, Marija Štern, Ivo Oman), Likovno društvo Senožeti Radomlje (Feliks Hribernik, Tone Kramarič, Jelka-Ela Moravec, Helmtrud Pirc, Tomaž Skulj, Nuša Slatner, Alenka Sušnik, Marija Šešet, Danica Šraj, Irena Šuštar, Jana Vesel, Veronika Židanek) ter samostojna avtorja Anton Benedik in Branko Murko. Najboljša dela z regijske bodo razstavljena tudina republiški razstavi.

V svojem nagovoru je Janez Praprotnik, akademski slikar, povedal, da ustvarjalci redkeje namenoma uporabljajo teme iz letošnjega naslova, ki jim je bil pravzaprav tudi povabilo k analizi in uporabi teh oblik. Pohvalil je njihov trud in znanje ter različno razumevanje in upoštevanje namena razpisa, saj so nekateri ustvarili enostavna umetniška dela, drugi pa so ustvarjali bolj pestro, dekorativno. Ocenil je, da so najbolj uspela tista dela, v katerih so variirali eno od oblik oz. likov razpisa. Vsem ustvarjalcem je zaželel v bodoče veliko uspeha pri njihovem ustvarjanju.

Ob koncu je Pavel Pevec prejel zahvalo za prispevek, ki je omogočil in uredil mnogo predstavitev del likovnih društev.

Vera Vojska

Slovenska glasba za evfonij, 2015

Ars Slovenica – CD Luke Einfalta

Za prvo slovensko ploščo z glasbo za evfonij je poskrbel eden vodilnih ali kar edini slovenski solist Luka Einfalt (roj. 1975), Domžalčan. Poznamo ga kot 'glavnega promotorja' evfonija na Slovenskem, tole pa mu je uspelo z založbo Edicije Društva slovenskih skladateljev. Na njej je izvirna slovenska glasba avtorjev Tomaža Habeta, Davida Beoviča, Nenada Firšta, Črta Sojarja Voglarja, Jake Puciharja in Pavla Mihelčiča. Je pa seveda z njim, torej z evfonijem, kar nekaj zadržkov, zato ni čudno, da je vsem tem skušal ustreči in jih razložiti kar avtor (obsežnega) besedila Mihael Kozjek.

Skratka, gre za instrument, ki mu tako kot v očitni praksi tudi dandanes posvečajo veliko pozornost tudi v (slovenskem) glasbenem šolstvu. In pri tem ima prav solist Einfalt tudi kot pedagog poglavitno vlogo. Svoje znanje, ki ga je pridobil na Slovenskem, je nazadnje še nadgradil v tujini in med drugim leta 2010 dokončal še podiplomski študij evfonija v Luzernu pri Thomasu Rüediju. Ves ta čas pa je igral in (nazadnje) tudi snemal: Jesenske serenade, Koncertni atelje Društva slovenskih skladateljev, Svetovni glasbeni dnevi – Slovenija 2015 ... Ploščo so Einfaltu pomagali posneti še pianist Zoltan Peter in Simfoniki RTV Slovenija z dirigentom Simonom Krečičem. Začetek plošče predstavlja prva slovenska skladba oz. diptih (Preludij, Caprice) T. Habeta iz leta

1999 za evfonij in klavir v tipičnem postmodernističnem duhu. Tudi Beovičevi postmodernistični Trije preludiji za tenorsko tubo in klavir (2008) so nastali na pobudo solista. Part solističnega evfonija pa spominja na jazzovske improvizacije, saj tudi klavirska spremljava (v ozadju) močno poudarja sinkopirane ritme. Einfaltovo povabilo je sprejel tudi N. Firšt z Euphorio za evfonij solo (2010). Že v samem naslovu gre za neke vrste značilnost za omenjeno zasedbo, gre pa za enostavčno delo, razdeljeno na pet kontrastnih odstavkov. Č. Sojar Voglar je prispeval tristavčni kontrastni Koncert za evfonij in godalni orkester (2010). Gre za prvo slovensko tovrstno (koncertantno in simfonično) delo. J. Pucihar je naslovil dvodelni So/Tako Einfalt za evfonij in simfonični orkester (2011): vse od predstavitve (solističnega) evfonija, izjemno spevnega in mehko zvenečega trobila do njegove maksimalne virtuoznosti. Zadnje delo na tej plošči pa je spet za solistični evfonij z naslovom Sam v sobi (2002) skladatelja P. Mihelčiča. Skladateljev prepoznavni modernistični glasbeni izraz tudi tokrat ne manjka v tem tridelnem delu.

Dr. Franc Križnar

Kulturni dom Franca Bernika Domžale

JANUAR 2016 MESEČNI KOLEDAR

sobota, 9. januar
10.00 / Sobotna otroška matineja
Po slikanicah Maxa Velthuijsa: ZALJUBLJENI ŽABEC
lutkovna predstava / Lutkovno gledališče Fru-Fru / režija: Jelena Sitar / igrata: Marjan Kunaver in Irena Rajh Kunaver / 35' / 2+ / Slikanica Maxa Vetlhuijsa se spremeni v lutkovno pripovedko o zaljubljenem žabcu.

ponedeljek, 11. januar
20.00 / abonma glasbeno scenski DRUGI in IZVEN
Erlend Loe: DIVJAK
komedija / SiTi Teater in Kreker / režija: Aleksander Popovski / dramatizacija romana Doppler Erlenda Loeja: Simona Semenič in Milan Marković Matis / igrajo: Uroš Fürst, Katarina Čas, Primož Pirnat / Komedija o človeku, ki se upre pravilom življenja ... in se sam odseli v gozd.

sreda, 13. januar
20.00 / abonma gledališki RDEČI in IZVEN

četrtek, 14. januar
20.00 / abonma gledališki ZELENI in IZVEN
Nejc Gazvoda: MENJAVA STRAŽE
Mestno gledališče ljubljansko / režija: Nejc Gazvoda / igrajo: Gašper Tič, Nina Rakovec, Domen Valič, Uroš Smolej, Janez Starina, Tjaša Železnik, Milan Štefe / Predstava avtorja mlajše generacije o slovenskem značaju in ljudeh, vezanih na usodo enega bifeja.

sobota, 23. januar
10.00 / Sobotna otroška matineja
ZELENI ŠKRAT ARIEL
glasbena predstava / Glasbeno gledališce Melite Osojnik / glasba: Blaž Jurjevčič / besedila pesmic: Neža Maurer / nastopa: Melita Osojnik / 35' / 3+ / Uglasbene otroške pesmice Neže Maurer v predstavi o Zelenem škratu.

BOBRI 8. ljubljanski festival kulturno-umetnostne vzgoje

BOBRI NA POTEPU V DOMŽALAH
KD Franca Bernika, Mestni kino Domžale in Galerija Domžale se letos prvič pridružujejo ljubljanskemu festivalu kulturno-umetnostne vzgoje Bobri, ki se iz prestolnice, kjer poteka že osmo leto, seli tudi v Domžale.

petek, 29. januar / 10.00 / KD Franca Bernika / **za šole**
Ira Ratej: GLEDALIŠČE OD A DO Ž
gledališka predstava / SNG Drama Maribor / režija: Ivana Djilas / igrata: Mirjana Šajinović, Vladimir Vlaškalić / 55' / Pogled v gledališko zakulisje in spoznavanje vlog vseh, ki ustvarjajo gledališko predstavo.

sobota, 30. januar / 10.00 /Galerija Domžale / **za IZVEN**
MOJE PRVE ABSTRAKCIJE
Ustvarjalna sobota v Galeriji Domžale ob razstavi Larisse Tomassetti / 90' / 3+

ponedeljek, 1. februar / 10.00 / Mestni kino Domžale / **za šole**
ponedeljek, 8. februar / 10.00 / Mestni kino Domžale / **za IZVEN**
MALI PRINC
animirana domišljijska pustolovščina / Le Petit Prince / režija: Mark Osborne / scenarij: Mark Osborne, Bob Persichetti in Irena Brignull po romanu Antoina de Saint-Exuperyja / glasovi: Vesna Pernarčič, Primož Pirnat, Uroš Smolej, Borut Veselko, Gašper Jarni, Andrej Murenc, Domen Kalan / 2015, Francija, Italija / distribucija: Cinemania Group / 108' / sinhronizirano, 6+

sreda, 3. februar / 10.00 / Mestni kino Domžale / **za šole**
PESEM MORJA
animirani film / Song of the Sea / režija: Tomm Moore / scenarij: William Collins, Tomm Moore / glasovi: David Rawle, Brendan Gleeson, Lisa Hannigan, Fionnula Flanagan, Lucy O'Connell, Jon Kenny, Pat Shortt, Colm Ó'Snodaigh, Liam Hourican, Kevin Swierszcz / 2014, Irska, Danska, Belgija, Luksemburg, Francija / distribucija: Karantanija cinemas / 93' / podnapisi, 7+

četrtek, 4. februar / 10.00 / KDFB / **za šole in vrtce**
OBISK DR. EKA
lutkovna predstava / Lutkovno gledališče Fru-fru / režija: Irena Rajh Kunaver / nastopata: Irena Rajh Kunaver in Matevž Gregorič / 4+ / Lutkovna predstava o ekologiji in odgovornemu odnosu do našega okolja.

sobota, 6. februar / 17.00 / KD Franca Bernika / **za IZVEN** / omejeno število gledalcev!!
DVE ZGODBI O TREH ZAJČKIH
kamišibaj gledališče / Atelje Slikovedke / ilustracije: Jure Engelsberger / nastopata: Jerca Cvetko in Jure Engelsberger / 40' / 2,5+ / Dve zgodbi o treh pogumnih zajčkih, s katerimi bomo spoznavali kamišibaj gledališče.

BOBRI INFO / Prijava šol na dogodke bo potekala od 4. januarja dalje na elektronski naslov **simona@kd-domzale.si** ali na tel. 722 50 50 in velja do zapolnitve mest. Že od začetka januarja pa bodo na voljo tudi vstopnice za ostale družinske prireditve. **Vstop na vse prireditve festivala Bobri na potepu je brezplačen.**

KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE
Ljubljanska 61, Domžale
T 722 50 50
www.kd-domzale.si
sledite nam tudi na Facebooku
facebook.com/kd.francabernika

IZBR@NO V KNJIŽNICI DOMŽALE

Izbral in uredil: Janez Dolinšek

knjige za odrasle

Nuccio Ordine

Koristnost nekoristnega: manifest

Cankarjeva založba, 2015

Italijanski filozof Nuccio Ordine nam s prebiranjem filozofskih in literarnih klasikov pokaže, da koristnosti ne gre enačiti z donosnostjo. Četudi pustimo ob strani mnogotere dosežke človeškega duha, se moramo zavedati, da današnja tehnična superiornost temelji na številnih spoznanjih, ki jim v času nastanka ni bilo moč pripisati uporabne vrednosti. Presojanje koristnosti nekega kreativnega početja z vidika trženjske uspešnosti ima lahko pogubne učinke ne le za znanost, ampak tudi za umetnost in kulturo. Finančni utilitarizem zamejuje duha in ubija svobodo čudenja in motrenja sveta. Če torej želimo razrešiti nakopičene zagate, bo potrebno za začetek spremeniti pogled na koristnost.

Miriam Drev

Nemir

Modrijan, 2014

Roman se dogaja v devetdesetih letih prejšnjega stoletja in je razdeljen na tri dele, v katerih Slovenka Ema in Indijka Sangita spregovorita o svojem odnosu s Tiborjem, v Avstriji živečim Madžarom, ki je iz svoje domovine zbežal že kot najstnik po zatrti revoluciji leta 1956. Ločena Ema, ki ima dve hčerki, s Tiborjem začne ljubezensko razmerje na daljavo, ki je sprva razburljivo in strastno, sčasoma pa Tiborjeve sence iz preteklosti vedno bolj mračijo njun odnos. Sangita je Tiborja spoznala v študentskih letih, ko je prišla iz Indije v Avstrijo študirat. Iz poznanstva se je razvilo globoko prijateljstvo, ki pa ni nikoli preraslo v ljubezenski odnos. Pripovedovanji obeh protagonistk – Eme, ki Tiborja šele spoznava, in Sangite, ki ga pozna že mnogo let – počasi osvetljujeta temačnost Tiborjeve kompleksne in karizmatične osebnosti, usodno zaznamovane s preteklostjo ... Roman odlično razgalja težavnost grajenja in vzdrževanja ljubezenskih in prijateljskih odnosov treh zelo različnih posameznikov iz različnih kultur ter se ob tem uspe izogniti pastem iskanja krivde in obžalovanju njihove minljivosti. Ema, Sangita in Tibor prav tako iznenada, kot so vstopili v življenja en drugega, iz njih tudi izstopijo. Konec odnosov, kakršenkoli že je, sicer ponavadi boli, a življenje nam vedno znova ponuja nove začetke ...

Jon Kabat-Zinn

Kamorkoli greš, si že tam

Iskanja, 2011

Pozornost je starodavna budistična praksa, ki je izjemno pomembna za življenje v sodobnem svetu. Pozornost je povezana s prebujanjem in življenjem v skladu s samim seboj in svetom. Pozornost pomeni posvetiti se nečemu na poseben način: z namenom, v sedanjem trenutku in brez presojanja. Nagnjeni smo k temu, da se ne zavedamo, da dobesedno ves čas mislimo. Neprekinjen tok misli, ki teče skozi naš um, nam ne daje premora za notranjo tišino. Če želimo kamorkoli priti ali se kakorkoli razvijati, lahko krenemo le od mesta, kjer stojimo sedaj.

Pascal Bruckner

Pridni sinko

Modrijan, 2015

Francoski pisatelj in filozof Pascal Bruckner je slovenskim bralcem že znan. V slovenščini je leta 2004 izšlo njegovo delo Nenehna vzhičenost, esej o prisilni sreči. Pozneje smo dobili v prevodu še njegov roman Ljubezen do bližnjega, letos pa prevod romana Pridni sinko. V njem se avtor loteva nikoli izpete teme oče – sin, in to z močnimi, boleče iskrenimi avtobiografskimi poudarki. V središču je odraščanje sina ob očetu despotu, šovinistu in antisemitu, ki pretepa in še kako drugače trpinči ženo in edinca. Sin si poišče svoj izhod v knjigah, te ga rešujejo pred obupom in dolgočasjem, ob tem pa domače štiri stene zamenja z boemstvom, študira, začne s pisateljevanjem, si najde svojega intelektualnega očeta, profesorja Rolanda Barthesa … Obenem odkritosrčno priznava, da je bil spopad z očetom najbogatejša dediščina, kajti ko je moral misliti zoper očeta, ki seveda ni bil le tiran, marveč tudi razgledan, omikan človek, bralec klasikov, si je izostril mišljenje. Pridni sinko je iskrivo, mestoma bridko, vseskozi pa duhovito branje o 'hudobnem' očetu in 'pridnem' sinku.

knjige za otroke in mladino

Mandy Hager

Dragi Vincent

Miš, 2015

Življenje sedemnajstletne Tare je težko, skrbeti mora za invalidnega očeta, pa tudi z mamo se ne razume, saj je ta do nje hladna in brezbrižna. Žaluje za svojo ljubljeno sestro in slučajno odkrije zamolčano skrivnost, da je naredila samomor. Njena edina uteha je slikanje, obožuje umetnost in Vincenta van Gogha. V tolažbo bere pisma, ki sta si jih pošiljala Vincent in njegov brat Theo. Tara mora pomagati tudi pri finančnem vzdrževanju družine, zato ob popoldnevih pomaga v domu upokojencev. Tam spozna Maxa, ostarelega profesorja, ki razume njeno ljubezen do umetnosti. Max ji stoji ob strani, pomaga ji pri odraščanju in odkrivanju resnice o boleči preteklosti njene družine. Čeprav se je pisateljica lotila težkih tem, kot so smrt in nerazumevanje v družini, je roman tudi zgodba o odpuščanju, razumevanju in ljubezni, saj svetloba na koncu prežene temo.

Jan Ormerod

Čudodelni iskalec vode

Skrivnost, 2014

Avstralska slikanica nas opozarja na problem, ki se sicer v naših krajih zdi zelo abstrakten in oddaljen, ker imamo srečo, da živimo v krajih, zelo bogatih z vodnimi viri, vendar pa je po svetu čedalje več območij, ki se tudi zaradi pospešenih klimatskih sprememb, spopadajo z velikim pomanjkanjem vode in sušami. Podobno je tudi pri Davidovi družini na avstralskem podeželju, kjer že zelo dolgo ni bilo nobenih padavin. In zato morajo vodo zajemati iz kakšno uro oddaljenega vodnjaka. Nekega dne oče Davidu potoži, da je škoda, ker dedka ni več, ker je imel sposobnost z bajalico najti vodo, ampak da je to sposobnost, ki jo ima le eden izmed tisočih. David ponoči sanja, da ima to sposobnost in naslednji dan poišče palico v obliki črke y ter se loti iskanja. In res se palica odzove in ponoči iz izkopane luknje priteče voda ... Zelo aktualna slikanica, ki poleg že opisanih poudarkov o globalni problematiki otroke vzpodbuja tudi, da verjamejo vase in v svoje sposobnosti ...

Živa Viviana Doria

Čudežna skleda medu

Atelje Doria, 2015

Medved je imel čudežno skledo medu, ki je bila vedno polna. Imel jo je samo zase. Ker pa mu je to postajalo dolgočasno, se je le s težavo odločil, da bo svoj med delil z drugimi živalmi. Ponudil ga je lisici, zajcu, ježku, beli goski ... V zahvalo je dobil košaro jesenskega kostanja, ogrlico iz pisanega jesenskega listja, polno košaro zrelih hrušk, toplo jopico ... Pravljica nam sporoča, da moramo prijateljstvo, če želimo, da bo sladko kot med, srčno negovati. Toplino prijateljstva in jeseni pa nam v zgodbi pričarajo tudi ilustracije.

medioteka

DVD

Miss Julie

Maipo Films & The Apocalypse Films Co., 2014

Predloga za film je bila Strindbergova drama izpred 150 let. Zgodba govori o zdolgočaseni in osamljeni mladi aristokratinji Juliji, ki je prestopila stroge meje hierarhije in morale tedanjega časa. Zapeljala je služabnika svojega očeta, angleško-irskega grofa. Spustila se je v vrtinec oblastnosti in strasti, ki mu niti skupaj s slugo, niti vsak sam zase nista bila kos. V strahu in obupu sta se kot v transu odločila, da mora Miss Julie sama končati travmo, ki bi jo tako ali tako pokončala. Bila je pripadnica višjega sloja, a kot ženska ni bila svobodna. Zdrobilo jo je kolesje, katerega gonilo so bile razlike med družbenimi sloji in neusmiljena pravila zlasti za ženske.

POLITIČNE STRANKE

SDS / MAG. TOMAŽ DEŽELAK, ČLAN OS IN PREDSEDNIK OO SDS

Srečno novo leto in vse dobro v letu 2016

Pred nami je čas obdaritev in toplih želja. Čas, ko si bomo zaželeli vse dobro in polno zdravja v prihajajočem letu, ko bomo rekli srečno novo leto. Zato se spodobi, da naredimo kratek pregled našega dela in poizkusimo upravičiti vaše zaupanje. V letu, ki se izteka, smo se predvsem zavzemali k izpolnitvam predvolilnih zaobljub. Ena izmed njih je bila tudi znižanje stroškov cene vodarine in omrežnine za oskrbo s pitno vodo. Priznati moramo, da žal v svojem trudu nismo bili ‚uslišani' (uspešni), saj kot izhaja iz članka Pojasnilo glede pobude za sklic izredne seje, nas je ‚oče občine' kot otroke pobaral o (ne) razlogih glede sklica izredne seje. Ker menimo, da njegovi razlogi niso upravičeni, ga vljudno opominjamo, da 46. člen Poslovnika občine Domžale nedvoumno določa, da sejo lahko skliče najmanj četrtina občinskih svetnikov (voljo za sklic so s podpisi izrazili svetnice in svetniki različnih strank in list: Hrovat, Grmek, Lončar, Pečnik, Ambrož–Marčun, Škofic, Šuštar, Stegnar, Breznik, Oražem, Resinovič-Reza, Marčun in Deželak – 41,94 odstotka občinskega sveta), pri čemer se mora v zahtevi za sklic izredne seje jasno navesti razloge za sklic, predložiti gradivo, o katerem naj svet razpravlja, in predloge sklepov. Vse navedeno so predlagatelji naredili. Torej navedba, da ni podlage za sklic izredne seje, je lahko: 1. nesmisel, 2. nepoznavanje lastnih predpisov in 3. ignoranca volje izvoljenih predstavnikov ljudstva (občinskih svetnikov). Ker se občinska uprava zadnjih deset let kadrovsko bistveno ni spremenila, si lahko sami ustvarite svoje mnenje. Vendar ne bomo obupali, zato se bomo v letu 2016 v naši svetniški skupini SDS zavzemali za znižanje komunalnega prispevka (tako za podjetnike kot tudi za mlade), za ponovno oblikovanje obrtnih con, znižanje stroškov na vaših položnicah iz naslova čistilne naprave, ki bodo marca verjetno poskočile za nekaj 10 evrov, za ureditev odnosov med občino in SPB, za ureditev protipoplavnih ukrepov, za korektno ureditev politike glede profesionalnih športnih društev in ... še marsikaj, zato z novim letom uvajamo t. i. ‚govorilne ure'.

“ Vsi, ki menite, da vam lahko kakorkoli pomagamo, ste vabljeni vsak prvi ponedeljek v mesecu med 17.15 in 18.15 v našo pisarno na Ljubljansko cesto 58. Veselimo se vašega obiska in pogovora z vami ter še enkrat: vesele in mirne praznike.

Vsi, ki menite, da vam lahko kakorkoli pomagamo, ste vabljeni vsak prvi ponedeljek v mesecu med 17.15 in 18.15 v našo pisarno na Ljubljansko cesto 58. Veselimo se vašega obiska in pogovora z vami ter še enkrat: vesele in mirne praznike.

NSI / ANDREJA ŠUŠTAR

Srečno!

Letos Nova Slovenija praznuje svojo 15. obletnico delovanja. Ob tej priložnosti smo na občinski ravni pripravili prireditev, na kateri smo podelili zahvalne plakete številnim članom, ki so del stranke že vseh 15 let njenega obstoja. V sredo, 25. novembra 2015, smo se v večernih urah na povabilo občinskega odbora Nove Slovenije Domžale in regijske ženske zveze NSi Ljubljana-vzhod zbrali v Kulturnem domu v Grobljah. Na začetku nas je nagovorila predsednica NSi Ljudmila Novak. Besede zahvale je namenila članom, ki s svojim 15-letnim članstvom izkazujejo zvestobo in podporo Novi Sloveniji, k še tesnejšemu sodelovanju pa je povabila člane volilnih odborov po predlogu NSi. Osrednja gostja večera je bila Slovenka leta Sonja Pungertnik, ki zaradi svoje slepote na svet gleda z drugačnimi očmi. V svojem razmišljanju se je dotaknila tematike s področja izobraževanja, problemov invalidnih oseb, kulture in aktualnih družbenih dogajanj. Celoten večer je z nekaj točkami kulturnega programa obogatila družina Kozjek. Ob koncu smo se še nekoliko pomudili ob domačih dobrotah v prijetnem druženju. Precejšen odziv povabljenih, članov in simpatizerjev nam je povedal, da je v družbi, kjer so naši pogledi in upi usmerjeni v isto smer, vsakomur lepo, saj nam to daje nov zalet, moč in veselje, da si še naprej prizadevamo za tisto, kar je prav in dobro za našo skupnost, za našo prihodnost.

“ V imenu OO NSi Domžale vam želim blagoslovljen božič! Da bi ob jaslicah občutili tisti mir, ki ga svet ne more dati in ga preprostemu in ponižnemu srcu prinaša samo Bog. Ponosno praznujmo dan samostojnosti in enotnosti. Da bi cenili in spoštovali svojo domovino in skrbeli za ohranitev vrednot, ki dajejo trdnost našemu narodu. In seveda, srečno novo leto! Da bi v njem dograjevali in utrjevali vse dobro, za kar smo se trudili do zdaj, da bi se ponosno ozrli v preteklo leto in v novega kot svetlo luč ponesli vse, kar nas je letos osrečevalo, bogatilo in povezovalo med seboj.

Bližajo se prazniki, ki nas napolnjujejo z mirom, toplino, upanjem pa tudi z mnogimi novimi pričakovanji.

NSI / LJUDMILA NOVAK, PREDSEDNICA IN POSLANKA

Spoštovane bralke in bralci Slamnika,

želim vam blagoslovljene božične praznike in vse dobro v prihajajočem letu 2016. Prav tako vam želim, da bi ponosno in z ljubeznijo do domovine praznovali dan naše samostojnosti in enotnosti.

LTD / MAG. RENATA KOSEC

Srečno na vseh vaših poteh

Prišel je čarobni december, mesec pisanih trakcev in darilnega papirja, mesec, ki je prepojen z vonjem smole in smrekovih iglic, cimeta in pomaranče, peke piškotov in medu ter mesec, ki z darili obdari najmlajše in z dobrotami krasi marsikatero slovensko mizo.

Za vso to čarobnostjo pa se skrivajo mnoge žalostne zgodbe posameznikov in družin, ki živijo v težki socialni stiski in se vsakodnevno soočajo s težavami, kako naj pripravijo dostojno kosilo, zagotovijo svojim primerna oblačila, poravnajo mesečne obveznosti, in ne nazadnje, kako naj otrokom pojasnijo, zakaj jih dobri trije možje niso obdarili, pa čeprav so bili skromni in pridni celo leto?

To so stiske premnogih ljudi, ki živijo v naši neposredni bližini. Lahko so naši znanci, sosedje, prijatelji, sorodniki, pa jih ne opazimo, saj smo preveč osredotočeni na svoje življenje, naše male, nepomembne težave in probleme. Pa vendar imamo vedno znova možnost, da postanemo pozorni, odpremo oči in opazimo ljudi v težavah, si vzamemo čas, jim prisluhnemo, se z njimi pogovorimo in jim pomagamo najti pot, po kateri bodo šli naprej. Pogosto je dovolj le spodbudna beseda, ki jim vlije moč in energijo za iskanje rešitev.

**“ Naj vse nas vodi naslednje voščilo:
So poti, ki vodijo v nove kraje,
so poti, na katerih se marsikaj doživi,
so poti, ki vodijo v nova spoznanja,
in so poti, ki vodijo v srca ljudi.
Srečno na vseh vaših poteh ...**

Življenje je polno presenečenj, ovir, vzponov in padcev, zato bomo vedno bolj potrebovali drug drugega. Potrudimo se, da se bo raven spoštovanja in razumevanja v nas samih dvigovala, bodimo pozitivni in zadovoljni, to pa prenašajmo na vse okoli nas.

Drage občanke in občani! Ob prihajajočih praznikih vam svetniki in svetnice LTD – Toni Dragar - Lista za vse generacije želimo lepe, prijetne in tople praznične dni v družbi svojih domačih in vseh tistih, ki jih imate radi, v novem letu pa vam želimo zdravja in osebnega zadovoljstva.

MARIJA PUKL / PREDSEDNICA OO DESUS

Ne pozabite nase!

Morala bi biti s snegom pobeljena narava, morali bi biti otroci rdečih lic od 'maužanja', morali bi jesti kislo zelje, repo, suho sadje, ričet ...

Sneg pade čedalje pozneje, otroci posedajo pred računalniki ali pa hodijo po trgovskih centrih, jemo celo leto isto, ker je vse na dosegu roke na policah. Ves čas bi radi imeli vse ne glede na to, kje se nahajamo. Ves svet je ena ogromna vas, saj povsod lahko kupiš iste stvari, ješ isto hrano ... Dobro, da se narava še ne da. Jeseni listje še odpade, spomladi narava še vzbrsti, tudi novo leto bo konec decembra potrkalo na naša vrata tako kot vsako leto doslej.

To pa naj bi bil čas pogleda nazaj, obračun, kaj smo uspeli uresničiti na osebni, poslovni, družbeni ravni.

Imeli smo nekaj sej Občinskega sveta, bolj ali manj zahtevnih vsebin, s čedalje manj točkami in s čedalje manj razpravami.

Organizirali smo delavnice na temo 'socialno podjetništvo', ki jih je obiskalo več zainteresiranih, zlasti mladih občanov. Moram priznati, da kljub dobri volji zaenkrat nismo bili uspešni, ker še nismo uspeli pripeljati projekta v fazo uresničitve. Zakaj ne? Zato, ker nimamo zadostne podpore na eni strani po strokovni plati s strani vodstva in strokovnih služb občine, pa tudi ni izkazane volje za pomoč z vsem, kar dovoljuje zakonodaja in omogočajo stvarne možnosti naše občine.

Aktivno delamo na razvoju turizma v naši občini, kjer pa imamo močno podporo župana in verjamemo, da bomo s skupnimi močmi uspeli uresničiti čimveč nalog, ki smo jih začrtali v programu dela.

Po novem letu bodo usklajene pokojnine, kar bo sicer malo, a vendar bo s tem nekoliko dvignjena osnova, za nadaljnja usklajevanja.

“ Tudi v letu 2016 bo dosti dela za tiste, ki dobro v srcu mislijo ter imajo željo po spremembah in izboljšanju življenja. Naj bo naša želja tokrat za Novo leto 2016 nasvet: »Ne pozabite nase, imejte se radi, ljubite življenje in naravo, ljubite vse okoli sebe.«

Pokojnine so v primerjavi s povprečno plačo v desetih letih padle za 9,2 odstotka.

Ob takšnih gibanjih je nujno urediti dolgotrajno oskrbo, ki bo omogočala starejšim vključevanje v različne oblike pomoči, ki bodo morale biti dostopne tudi tistim z nizkimi pokojninami. Tudi v letu 2016 bo dosti dela za tiste, ki dobro v srcu mislijo ter imajo željo po spremembah in izboljšanju življenja.

Naj bo naša želja tokrat za Novo leto 2016 nasvet: »Ne pozabite nase, imejte se radi, ljubite življenje in naravo, ljubite vse okoli sebe.«

METOD MARČUN / LISTA ZA DOMŽALE

Z upanji v leto 2016

Čas hitro teče in že se končuje prvo mandatno leto tudi zame kot predstavnika Liste za Domžale. Običaj je, da pred novim letom potegnemo črto in (kritično) pogledamo, kaj od načrtovanega nam je uspelo uresničiti in česa ne. Že takoj na začetku naj omenim, da se pogosto počutim nemočnega, ko spremljam potek in uresničevanje projektov v naši občini. En glas ni veliko in tudi ob izdatni podpori opozicijskih glasov se stežka prevesi v našo korist.

Letošnje leto se mi zdi leto zamujenih strateških investicij. Kdor si želi napredka ali razvoja, mora najprej obvladovati prostor – zemljišče. V Domžalah pa smo se odrekli predkupne pravice – lahko bi rekli –, na strateško pomembnih zemljiščih. Odločitev je bila sicer argumentirana s ‚tehtno' obrazložitvijo, vendar kljub navedbam slednja nikakor ni bila skladna s sprejeto občinsko strategijo. Zakaj tako?

Tudi na prostoru, rezerviranem za obrtno cono Želodnik, so zemljišča vrnili v prejšnje stanje. Žal zdaj izvedba obrtne cone ni več mogoča, čeprav bi se morda po ‚čudežu' pokazala rešilna bilka v vlogi investitorja.

Pa nič zato, bo pa vsaj čistilna naprava zgrajena v skladu z EU standardi, da ne bomo plačevali kazni za odplake in tu pridobili nekaj EU sredstev. Res? Tudi znižanje cen komunalnih storitev bi bilo dobrodošlo, čeprav so vsa prizadevanja opozicijske manjšine glede rešitve tega vprašanja do danes ostala žal neuslišana. In ne gre za malenkostno vsoto, vsaj na letni ravni ne.

“ Lista za Domžale vam želi obilo uspehov, zdravja, osebnih zmag in uresničenih želja na osebnem področju v prihajajočih božičnih praznikih in v novem letu 2016.

Pa ‚naša' lepa garažna hiša: kar sameva, morda jo naslednje leto oživimo, da ne bo kot speča Trnuljčica.

Ni pa vse tako črno-belo, vsaj nekaj se je tudi postorilo, kar je bilo načrtovanega in zapisanega v načrtu razvojnih programov (NRP).

Resda pa je december čas radosti, dobrih želja in obdarovanj, zato skrbi in težave lahko za nekaj časa postavimo v drugi plan. Z več optimizma zato pričakujmo prihajajoče leto 2016.

DOMŽALE, OBČINA ŠPORTA ZA MLAJŠE IN MLADE PO SRCU

PRIMOŽ AHAČIČ, ŠPORTNO DRUŠTVO SONČEK S ŠKRJANČEVEGA PRI RADOMLJAH

Primož Ahačič je predan športu. V Občini Domžale s Športnim društvom Sonček svojo športno energijo že 11. leto prenaša na mlajše generacije.

Tina Drolc
Foto: Iztok Dimc in arhiv Primoža Ahačiča

V Domžale je prišel iz Gorenjskega, kjer je kot pravi Tržičan treniral smučanje. Ljubezen do smučanja je ostala tudi po končani Fakulteti za šport. Danes s smučarsko deskarskimi tečaji in vikend šolo smučanja najbolj zaznamuje dejavnost društva.

Primož ni zgovoren. Ob vnaprej pripravljenih vprašanjih se malo nasmiha, kima in odgovarja s kratkimi stavki. Razgovori se, ko ga začnem spraševati o smučanju, tečajih, otrocih. Takrat odgovori tudi na moje vprašanje, kako je začel z društvom. Počasi je, ob svojem rednem delu športnega pedagoga, vedno več prostega časa namenil športnemu društvu, dokler se zaradi preobremenjenosti ni resno poškodoval. Takrat se je odločil, da bo v polni meri aktiven v društvu in tako najmlajšim, otrokom in mladim, ponudil možnost, da se tudi sami zaljubijo v šport. S Primožem se poznava že dalj časa, zato se v intervjuju tikava.

Športno društvo Sonček je bilo ustanovljeno pred enajstimi leti. Kako se danes spominjaš začetkov društva?

Pobuda za organizacijo prve vadbe za malčke se je razvila v krogu prijateljev, ki smo imeli majhne otroke in podobne interese, da se naši otroci strokovno vodeno, varno in redno gibajo. Z vadbo malčkov je začela žena Katja, ki je še danes učiteljica športa na osnovni šoli. Že prvo leto se je vadbe za malčke, stare od 2 do 5 let, udeležilo 10 otrok. V enem letu je interes za varno, vodeno vadbo najmlajših prerasel krog prijateljev in tako je bilo ustanovljeno Športno društvo Sonček.

Pred enajstimi leti ste kot društvo začeli z vadbo za malčke. Kdaj ste se odločili za organizacijo smučarko deskarskih tečajev in vikend šole smučanja?

S Katjo sva bila oba smučarska trenerja in do leta 2004 sem delal kot trener v SK Kristjanija v Ljubljani. Zadnje leto, ko sem še treniral, smo za naše malčke organizirali prvo šolo smučanja na Rogli, ki je potekala vsak konec tedna. Interes za smučanje je bil nad pričakovanji, zato smo, tudi na pobudo udeležencev, v času novoletnih in zimskih počitnic pripravili tudi smučarski tečaj. Zaradi bližine smučišča je, tako kot zdaj, potekal na Krvavcu.

Zdaj vikend šola smučanja ne poteka več na Rogli, ampak na družinskem smučišču Bodental, tečaj smučanja in deskanja med počitnicami pa ostaja na Krvavcu. Se je v tem času, v enajstih letih, spremenilo še kaj?

Lahko rečem, da je vikend šola smučanja bolj izpopolnjena in bolje organizirana. Otroci so vključeni v šolo smučanja, starši pa se lahko odločijo za tek na smučeh ali za šolo karvinga. Zdaj imamo v društvu program za celotno družino. Smučišče Bodentall je manjše, družinsko smučišče, zato je odnos tukaj lahko veliko bolj oseben. Ugotovili smo tudi, da se malčki in njihovi starši na tem smučišču počutijo varnejše.

Otroke ponovno pritegniti v alpsko smučanje, v takem številu kot v preteklosti, je nemogoče. Zato je potrebno poudariti vsestranski razvoja otroka, da obiskuje čim več športnih zvrsti, da otrok pridobi ogromno gibalnih informacij, ki jih lahko pozneje uporabi v svoji izbrani športni disciplini.

Pred 10 leti smo ob zaključku vikend šole smučanja organizirali tudi prvo zaključno tekmo, kar je še posebej zanimivo za otroke. Z vožnjo med količki so podobni svojim vzornikom, pravim tekmovalcem, hkrati pa pokažejo tudi svoj napredek, novo znanje staršem. Na letošnji jubilejni, deseti tekmi smo razrezali tudi torto.

Kaj pa se je spremenilo pri smučarko deskarskih tečajih v času novoletnih in zimskih šolskih počitnic?

Smučarko deskarski tečaji so petdnevni tečaji smučanja oziroma deskanja, kar pomeni, da gre otrok vsak dan od doma in se tja tudi vrne. Prvo leto smo imeli zbirno mesto odhodov v Domžalah in Radomljah. Pozneje so se nam pridružili tudi otroci iz sosednjih občin Mengeš, Komenda ... Pred štirimi leti smo na pobudo staršev organizirali zbirno mesto tudi za otroke iz Ljubljane.

Tečaji niso namenjeni le nadgradnji smučarskega znanja, ampak otroka naučimo tudi samostojnosti, npr. kako skrbi za svojo smučarsko opremo, kako se pripravi na smučanje, druženja v manj homogenih skupinah ... Smučarska oprema otrok je zaradi lažje logistike spravljena na Krvavcu.

V letošnjem letu bomo ponovno organizirali tudi beli teden smučanja in deskanja v času zimskih šolskih počitnic in sicer v Italiji, v Civetti. Naši malčki rastejo in si želijo večjih smučišč, zato smo se odločili, da družinam ponudimo tudi to možnost. Lani smo tečaj v tujini organizirali prvič, odziv je bil neverjeten in tudi letos, ko smo zmogljivosti še povečali, smo jih razprodali že v oktobru. V dopoldanskem času so malčki in otroci v šoli smučanja, popoldan pa svoje znanje lahko pokažejo staršem. Beli teden je poleg smučarskega napredka otrok plus tudi za starše, saj imajo nekaj prostih smučarskih uric zase.

Poleg vikend šole smučanja ter tečajev smučanja in deskanja za otroke in mlade organizirate še druge tečaje smučanja. Omenil si tečaje za smučarske vaditelje in obnovitvene seminarje za učitelje v osnovnih šolah. Lani ste pri izvedbi smučarskih športnih dni sodelovali s srednjo in osnovnimi šolami v občini Domžale. Lahko kaj več poveš tudi o tem?

Športno društvo Sonček je član Smučarske zveze Slovenije in tako vsako leto organiziramo tečaj za učitelje alpskega smučanja prve stopnje. Udeleženci pridobijo naziv učitelj alpskega smučanja 1 in licenco, s katero lahko poučujejo na slovenskih smučiščih.

Poleg tega organiziramo tudi obnovitvene in licenčne seminarje za učitelje smučanja, ki morajo vsako leto pred začetkom sezone licence obnoviti.Športno društvo Sonček na pobudo osnovnih in srednje šole v občini Domžale nudi tudi strokovno pomoč, spremstvo naših usposobljenih smučarskih učiteljev, oziroma pomoč pri organizaciji zimskih športnih dni, npr. organiziramo prevoz, prehrano in strokovno spremstvo. Tudi sam sem bil učitelj športa na osnovni šoli, zato vem, kakšna odgovornost je za šolo organizacija zimskih športnih dni. Ti dnevi so posebno pomembni za tiste otroke, ki z družinami ne smučajo ter se s snegom in smučmi srečajo prvič oziroma poredko. V dogovoru s šolami lahko zanje izvedemo poseben program, od izposoje opreme do prvih, lahko tudi individualnih korakov na smučeh.

Ali bi rekel, da uspeh Tine Maze vpliva na zanimanje za smučanje, za šport?

Prav gotovo njeni uspehi vplivajo na interes za smučanje. V Sloveniji smo na dobri poti, da ponovno vzgojimo dobre smučarje. Slovenski smučarski klubi so sprejeli novo strategijo oziroma nov način razmišljanja, kako pritegniti mlade v alpsko smučanje, alpsko šolo smučanja in nato morda v vrhunski šport, v vrhunske smučarje. V klubih ne razmišljajo več tako enostransko kot v preteklosti, ko so otroke vzgajali le v tekmovalce. Zdaj je njihov cilj vzgoja vsestranskih športnikov, saj otroci poleg smučanja osvajajo še druge gibalne veščine. Tako obstaja več možnosti, da bodo mladi ostali odlični športniki tudi po prehodu v smučarsko elito.

Torej bi lahko rekli, da se spreminja odnos otrok, pričakovanja staršev in trenerjev do športa? V preteklosti se je zdelo, da mora biti že vsak otrok, mladinec na meji profesionalnega športa in da je športna rekreacija za ohranjanje gibalnosti, kondicije in vzgoje za zdrav način življenja med otroki, mladimi vse manj pomembna.

V preteklosti ni bilo toliko različnih zimskih športov, na voljo so bili le alpsko smučanje, smučarski skoki in tek na smučeh. Otroke ponovno pritegniti v alpsko smučanje, v takem številu kot v preteklosti, je nemogoče. Zato je potrebno poudariti vsestranski razvoja otroka, da obiskuje čim več športnih zvrsti, da otrok pridobi ogromno gibalnih informacij, ki jih lahko pozneje uporabi v svoji izbrani športni disciplini. Ti otroci, ki so v preteklosti trenirali alpsko smučanje, niso imeli razvitega širokega spektra gibalnih informacij, ni bilo baze in če ni baze, se kariera športnikov pri mladincih navadno zaključi.

Ali ni prav vaš program za malčke, stare od 2 do 5 let, usmerjen v razvoj otrok s širokim spektrom gibalnih informacij?

Res je. Vadbo običajno vodijo študenti fakultete za šport, ki obiskujejo smeri športna rekreacija, osnovna motorika ali gimnastika. Pozneje se otroci specializirajo v določene športne discipline, panoge in se posvetijo izbranemu športu. Otrok si navadno v prvi triadi osnovne šole izbere šport, ki ga pozneje tudi obiskuje. Naš cilj je splošno in vsestransko športno opismenjevanje otrok, s poudarkom na gimnastičnih prvinah. Gimnastika je nedvomno osnova vseh športov oziroma ponuja največ različnih gibalnih informacij.

Za najmlajše organizirate tudi tečaje plavanja kot dodatno popoldansko dejavnost – celoletno šolo plavanja oziroma sodelujete s šolami in vrtci v programu Naučimo se plavati. Zakaj je plavanje tako pomembno?

Plavanje je po mojem mnenju izpostavljeno, ker so se na nacionalni ravni odločili, da se zmanjša število neplavalcev. Za uresničevanje tega cilja je pomembno, da otrokom ponudimo plavalne tečaje že v predšolskem obdobju. Plavalno usposabljanje pomeni, da so otroci v 6. razredu plavalci. Žal se ta cilj ne uresničuje. Finančna sredstva na tem področju so se v zadnjih letih vsaj za četrtino skrčila.

Na praznovanju 10. obletnice društva je bila kot ena od aktivnosti društva omenjena tudi organizacija rojstnodnevnih zabav?

Že nekaj let izvajamo tematske rojstnodnevne zabave v telovadnici, zadnje leto pa se je povečalo povpraševanje po rojstnodnevnih zabavah v bazenu v Kamniku, kjer otroci resnično uživajo v vodnih vragolijah. Malčkom, otrokom in mladim želimo ponuditi možnost vključevanja športa v vse svoje aktivnosti, tudi v rojstnodnevne zabave.

Tudi 10. obletnico Športnega društva Sonček ste praznovali športno in presenetili tako malčke, otroke kot njihove starše. Ali lahko bralcem poveš kaj ste pripravili?

Deseto obletnico društva smo praznovali najprej ob prihodu Božička v Češminovem parku v Domžalah. Postavili smo gibalni poligon in vsem, ki so se preizkusili, ponudili nagrade oziroma izžrebane posameznike brezplačno vključili v naše programe. Ko je prišel Božiček, smo razrezali tudi dve torti velikanki. Pozneje, na zaključku smučarske sezone, vikend šole smučanja, smo na smučišču Bodental za vse udeležence pripravili še posebej bogato pogostitev s torto in glasbo.

Šport je del tvojega življenja, ki ga zadnjih 10 let aktivno širiš tudi med sokrajane. Kaj se je v tem času po tvojem mnenju v Domžalah najbolj spremenilo?

V zadnjih desetih letih je naraslo število športnih društev, lahko rečem, da je v primerjavi z drugimi občinami v Sloveniji, v občini Domžale število športnih društev izredno veliko. Želel bi si, da bi to pomenilo tudi večjo športno aktivnost med mladimi in boljšo športno infrastrukturo. ❐

ŠPORT

Leto sprememb in posodobitev

Kronologija dogodkov v Nogometnem klubu Roltek Dob je, kot vsako leto, zanimiva za branje, saj je klubski urnik zapolnjen s tekmovanji in treningi prav vsak dan, pa naj to velja tako za člansko A ekipo kot tudi za najmlajšo selekcijo (u7) cicibanov.

NK ROLTEK DOB Mladinske selekcije, le-teh je sedem (u7, u9, u11, u13, u15, u17 in u19) in njihovi trenerji, ki tvorijo **Mladinsko šolo nogometa**, so sicer v letošnji sezoni prikazale izjemen napredek, tako v tekmovalnem delu kot v vzgojno-izobraževalnem. K temu vsako leto zagotovo pripomorejo nogometne priprave v Rovinju, trenerji pa se morajo vsako leto usposabljati in potrjevati licence. Najmlajše selekcije, tj. selekcije cicibanov (u7-u11) se preizkušajo na turnirjih, kjer se ne vodi statistika, zahtevnost ligaškega sistema tekmovanja pa prvič 'okusijo' pri 'mlajših dečkih', oz. od selekcije u13 dalje. Prav u13 NK Roltek Dob, ki jo trenira Žan Cerar, je naredila ogromen preskok, saj se je z naslovom prvaka 2. Mnz Ljubljana 2014/2015 uvrstila v 1. Mnz Ljubljana, ki je najvišji rang tekmovanja.

'Starejši dečki' oz. **selekcija u15** prav tako tekmuje v najvišjem rangu tekmovanja, tj.1. Mnz Ligi Ljubljana.

Kadeti in Mladinci (u17 in u19) zelo uspešno branijo barve Dobljanov v 2. SKL-Zahod oz 2. SML-Zahod. Jesen bodo kadeti 'prezimili' na odličnem 4. mestu, mladinci pa na 6. mestu, vodi pa se tudi skupna lestvica, kjer NK Roltek Dob zaseda 4. Mesto v ligi Mnz Gorenjska.

Članska A ekipa, ki je v minuli sezoni 2014/2015 osvojila odlično 3. mesto na končni lestvici v 2. SNL, je v zadnji letih kot stabilen drugoligaš letošnjo sezono nadaljevala malce manj zanesljivo, le-to je botrovalo k menjavam na v zadnjem času 'vročem trenerskem stolčku', ki ga je po Mitrakoviču, Jelenu, Smolnikarju in Šabotiču ne dolgo nazaj ponovno zasedel Damjan Romih iz Šentjurja.

Prav pod trenersko 'taktirko' Romiha so 'Modri' iz Doba v sezoni 2013/2014 osvojili naslov prvaka 2. SNL, zato so pričakovanja o ponovitvi uspeha toliko večja.

Jesenski del letošnjega prvenstva so člani A zaključili na 4. mestu prvenstvene lestvice 2. SNL.

Novost v klubu je **članska B ekipa**, ki je sestavljena v večini iz nekdanjih mladincev in ki jo vodi Dušan Smolnikar ter tekmuje v ligi Medobčinske nogometne zveze Ljubljana (Mnz Ljubljana), oz. v 5. slovenski nogometni ligi (5. SNL), kjer zasedajo vrh letvice brez poraza in so s tem odličnim dosežkom osvojili naslov jesenskega prvaka.

Veteranske novičke: Da so še vedno v tekmovalnem ritmu in žanjejo uspehe ter pobirajo lovorike, vedno znova dokazujejo tudi veterani NK Roltek Dob, ki so na 1. veteranskem turnirju v malem nogometu Trojane 2015 osvojili odlično 2. mesto.

Veterani sicer tekmujejo tudi v Veteranski ligi, kjer trenutno zasedajo 1. Mesto, v ligi pa tekmuje 15 ekip.

Letošnji kratek izsek t. i. 'kronologije dogodkov 2015' zaključujemo z malo manj športnim delom v klubu, vemo pa, da je zagotovo enako pomembna kot tekmovanja in treningi. To je infrastruktura Športnega parka Dob, ki je letos zahtevala velika finančna sredstva, saj se je obnovil v celoti namakalni sistem nogometne zelenice, Športni park Dob pa je bogatejši še za novo pomožno igrišče na vzhodni strani parka, kjer so asfaltirali dovoz do le-tega. V izgradnji so nove garderobe na severni strani parka. Vse to poteka v sodelovanju kluba z Občino Domžale.

Predsednik NK Roltek Dob Bojan Gasior predvsem poudarja, da so vse te investicije bile nujno potrebne.

Naj zaključimo letošnje leto z besedami Gasiorja: *»Vesel sem, da so naši člani doma vzgojeni, da ob igranju nogometa pridno študirajo in so se odločili, da sta najprej študij in delo, potem pa šport. V ekipi so uspešni dijaki, študentje in celo magistri. Za nas je nogomet šport vseh generacij, je priložnost za vsakega mladega, da v njem uživa, pridobi nova znanja in spretnosti ter se v okviru možnosti razvije v odličnega kadeta, mladinca in člana.«*

Vsi za šampione iz Doba! In srečno v 2016!

Informacije o tekmah, igralcih in ostalih dogodkih lahko spremljate tudi na klubski uradni spletni strani www.nkdob.si ter na naši Facebook in Twitter (@NkRoltekDob) strani.

GREGOR HORVATIČ
PRESS NK ROLTEK DOB
NKROLTEKDOB@GMAIL.COM

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, **29. januarja 2016.** Rok za oddajo prispevkov je v **četretk, 14. januar 2016, do 12. ure.**

Za vsa vprašanja smo vam na voljo na e-naslovu: **urednistvo.slamnik@gmail.com**

Košarkarji Heliosa in Lastovke z novima trenerjema

Po kar nekaj pretresih v ekipi domžalskih Helios Sunsev, ko so porazom sledile tudi jezne besede in celo pesti med košarkarji, je v Domžalah zazvenelo novo trenersko ime.

KOŠARKA Klub se je namreč razšel z dosedanjim trenerjem Gašperjem Okornom, ki je v minuli sezoni ekipo dvignil do zaključnih uspehov, na klop pa je že sedel 51-letni hrvaški košarkarski strokovnjak Jakša Vulić. Trener, ki je nazadnje vodil košarkarje Splita, je hitro poprijel za trenersko taktirko in ‚šok terapija' se je še enkrat izkazala kot učinkovita, saj so semaforji doma in v tujini začeli kazati v smeri Heliosa.

Za začetek so po slabem začetku, ko je kazalo, da se Domžalčanom ne bo izšlo, na koncu slavili proti Hopsom iz Polzele z rezultatom 62:76 v prid Heliosa. Sledil je nepričakovan poraz proti Union Olimpiji mladih v pokalu Spar, kjer so bili mladi Ljubljančani presenetljivo boljši s 77:74. A že na naslednji tekmi so v domači športni dvorani Helios Suns pokazali pravi obraz in mlade Olimpijine košarkarje premagali s kar 104:59. Konkretno presenečenje so pripravili tudi člani Helios Suns mladi, ki letos zastopajo domžalske barve v tretji ligi. V 4. krogu pokala Spar so namreč po dveh visokih zmagah (80:55 in 97:48) izločili ljubljanski Slovan.

Po dvojnem uspehu v pokalu je sledila tudi prva domača tekma v mednarodnem pokalu Sixt Alpe Adria. Helios Sunsi so gostili slovaško ekipo Levice Patrioti in jo premagali z visoko razliko 90:52. Še druga zmaga v pokalu Sixt Alpe Adria je padla proti ekipi Traiskirchen Lions. Helios je bil boljši za 10 točk, rezultat pa 81:71.

Med obema mednarodnima tekmama se je zgodilo tudi zgodovinsko srečanje, prvič sta se namreč pomerila dva domžalska košarkarska prvoligaša, Helios Suns in Lastovka. Tudi Lastovka je tik pred derbijem dobila novega trenerja, taktirko je začasno prevzel Jernej Čad. Košarkarji Helios Suns so pričakovano slavili, semafor pa je ob koncu tekme kazal rezultat 84:67.

Čeprav do konca leta ne bo več srečanj v domači dvorani, boste za naše košarkarje, poleg gostujočih tekem, lahko navijali še na zaključnem košarkarjem srečanju v letošnjem letu – All Stars 2015. **MATEJA KEGEL KOZLEVČAR**

Začetek zimske sezone

Začetek zimske sezone za člane in aktivnosti ostalih kategorij

SSK SAM-IHAN Navdušenci nad smučarskimi skoki ste zagotovo opazili, da se je zimska sezona za smučarje skakalce že začela, in sicer 21. novembra 2015 s tekmo v nemškem Klingentalu. Predstavnikov našega kluba trener ni uvrstil v ekipo.

Jure Šinkovec je bil v petek 11. decembra na celinskem pokalu v Reni na žalost diskvalificiran. V soboto je bil 27., v nedeljo pa je bil za finale prekratek. Tudi Jerneju se vikend v Nizhny Tagilu (Rusija) na žalost ni izšel.

Dvajsetega novembra je potekala podelitev priznanj in pokalov za poletni pokal Cockta, za sezono 2015 za vse kategorije. Ihanski skakalci so bili v tem tekmovanju zelo uspešni. V skupnem seštevku vseh kategorij in vseh tekmovalcev je zmagal Triglav Kranj, SSK Sam Ihan pa je zasedel izvrstno 3. mesto. V članski kategoriji skupno so naši tekmovalci z velikim naskokom zmagali pred drugouvrščenim Triglavom iz Kranja. Prav tako 1. mesto v ljubljanski regiji so si priskakali cicibani do 9 let. Med posamezniki je v članski kategoriji slavil Jure Šinkovec, sledijo mu Gašper Bartol, Peter Prevc, Rožle Žagar in Jernej Damjan. Lep uspeh naših fantov je s 4. mestom med članicami dopolnila Eva Logar.

Čeprav nas je narava skromno obdarila s prvim snegom, smo ponujeno z velikim veseljem sprejeli in opravili nekaj skokov na skakalnici v Ihanu. Zdaj s pričakovanjem zremo v nebo in čakamo naslednjo pošiljko, da bomo lahko svoje znanje s plastike prenesli še na sneg. Medtem kondicijo nabiramo na plastiki in kondicijskih treningih, med drugim tudi v telovadnici Fakultete za šport v Ljubljani.

Trening v telovadnici Fakultete za šport v Ljubljani

Vse nadobudneže, ki jih smučarski skoki zanimajo, vabimo, da se nam pridružijo na treningih. Več informacij dobite na www.ssk-ihan.si.

BESEDILO IN FOTO: SSK SAM IHAN

Uspešni na mednarodnih in slovenskih tekmovanjih

V Franciji je potekalo svetovno mladinsko prvenstvo, slovenska ekipa deklet je dosegla odlično 15. mesto.

NTS MENGEŠ S tremi zmagami proti Avstraliji, Madžarski in Egiptu ter tesnim porazom proti ZDA z 2:3, so naša dekleta presegla pričakovanja in se na tekmovanje uvrstile kot rezervna ekipa.

V Varaždinu je potekalo 44. odprto prvenstvo v namiznem tenisu s prek 200 tekmovalcev in tekmovalk iz 44 klubov, iz NTS Mengeš je uspešno nastopilo 13 tekmovalk in tekmovalcev. V ekipnem tekmovanju kadetinj sta se v finalu pomerili ekipi Mengeš 1 (Katarina Stražar, Nika Kobetič) in ekipa Mengeš 2 (Sara Stražar in Vita Kobetič). Prva ekipa je osvojila 1., druga pa 2. mesto. Uspešno je tekmovala ekipa mladink (Ana Tofant in Aleksandra Vovk), ki sta osvojili 2. mesto, fantje v kategoriji mladincev (Nejc Erjavec in Tim Pavli) pa 5. do 8. mesto. V kategoriji kadetinje-posamezno se je ponovil mengeški finale, Katarina Stražar je osvojila 1. mesto, Nika Kobetič pa 2. mesto. Vita Kobetič se je pomerila s sestro Niko Kobetič za vstop med osem najboljših in zasedla končno uvrstitev med 16 najboljšimi. Med mladinkami so nastopile Aleksandra Vovk, Ana Tofant in Katarina Stražar. Katarina Stražar je osvojila 2. mesto, Aleksandra Vovk 5. do 8. mesto, Ana Tofant pa se je uvrstila med 16 najboljših.

V Zagrebu je potekal zelo močan mednarodni memorialni turnir. Nekaj naših dosežkov: Ana Tofant (mladinke 5.-8. mesto, članice 5.–8. mesto); Nika Kobetič (kadetinje 5.–8. mesto, mladinke 9.-16. mesto), Tilen Šalja (kadeti 9.-16. mesto, mladinci 17.–32. mesto) in Rok Grad (kadeti (17.–32. mesto).

V Kidričevem pri Ptuju je potekalo 1. odprto prvenstvo za mlajše kadete in kadetinje. Odličen rezultat je dosegla Gaja Kobetič, ki je zasedla končno 3.–4. mesto. Naša druga predstavnica Eva Šobar se ni uvrstila v finale, je pa zmagala v tolažilni skupini. Pri fantih je Aljaž Goltnik zasedel 5.–8. mesto. Istočasno je potekalo tudi 1. odprto prvenstvo za člane in članice U21. Pri fantih nas je zastopal Nejc Erjavec, ki je bil za uvrstitev v glavni žreb prekratek za eno zmago. Preboj med najboljše je uspel vsem trem dekletom. Končna zmagovalka turnirja je postala Aleksandra Vovk. Na stopničkah je stala tudi Ana Tofant, žal pa se je Katarina Stražar z Ano srečala v četrtfinalu in izpadla.

V Tržiču je potekal Top turnir za kadete in kadetinje, iz našega kluba se ga je udeležilo sedem predstavnikov. Najboljši so bili: Katarina Stražar 1. mesto v 1. kvalitetni skupini; Nika Kobetič 3. mesto v 1. kvalitetni skupini; Tilen Šalja 2. mesto v 2. kvalitetni skupini.; Rok Grad 3. mesto v 2. kvalitetni skupini.

V 1. moški slovenski namiznoteniški ligi je ekipa NTS Mengeš jesenski del zaključila na odličnem petem mestu.

JANEZ STIBRIČ

Jesenski del zaključili na 3. mestu

Domžalski nogometaši so jesenski del sezone zaključili na odličnem tretjem mestu.

NK DOMŽALE Prvo mesto na prvoligaški lestvici ima po 22 krogih Olimpija, drugo mesto, pet točk pred Domžalami, pa je osvojil NK Maribor. Naši nogometaši v zadnjih petih krogih niso okusili grenkega poraza, saj so ves čas uspešno branili svojo mrežo ter v treh izenačenih izidih in po dveh zmagal prejeli le en zadetek v polno, medtem ko so jih sami dosegli sedem.

Zaradi slabega vremena prestavljena tekma v Krškem se je končala z izenačenim izidom, so bili pa nogometaši iz Krškega v zadnjih krogih tudi edini, ki so dosegli zadetek proti Domžalčanom. Za vodstvo domačih je v 61. minuti zadetek dosegel Čeh, Domžalčani pa so v 90. minuti izenačili po golu Črnica. Srečanje v Kopru je pripadlo Domžalam, kjer so zmagovalci povedli že v 3. minuti po zadetku Požeg Vancaša, nato pa v 38. minuti z zadetkom Morela zapečatili usodo Kopra tisti dan. Sledila sta dva derbija z vrha prvoligaške lestvice. Najprej so Domžale v Športnem parku ob Kamniški Bistrici gostile nogometaše Maribora, tekma se je končala brez zadetkov. Prav tako pa je bil izid 0:0 v Ljubljani, kjer so naši gostovali pri Olimpiji. Za konec pa še visoka zmaga proti nogometašem Rudarja iz Velenja. Domžalčani so jim kar štirikrat zatresli mrežo, strelci pa so bili Črnic v 36. minuti, v 45. minuti je Skubic uspešno izvedel enajstmetrovko, tretjič je mrežo zatresel Mance, končni izid 4:0 pa je dosegel Zec z golom v 59. minuti.

Nogometaši Domžal tako odhajajo na zaslužen oddih, na prvoligaških zelenicah pa bodo mreže nasprotnikov ponovno tresli predvidoma 27. februarja 2016, ko gostujejo v Novem mestu pri Krki.

Mateja Kegel Kozlevčar

V Domžalah rjovejo Tigri

Eden najhitreje rastočih športov v Sloveniji – ameriški nogomet je svojega predstavnika dobil tudi v Domžalah.

AMERIŠKI NOGOMET Tigri, kot se imenujejo, so letos osvojili naslov prvaka 2. slovenske lige in 2. mesto v domačem državnem prvenstvu brezkontaktnega ameriškega nogometa. Po le dveh letih delovanja je klub iz treh navdušencev zrasel v največji klub ameriškega nogometa v Sloveniji.

Ameriški nogomet se igra 11 na 11. Igralci nosijo zaščitno opremo, obramba pa zaustavi žogo tako, da igralca z žogo podre na tla. Gre za pravi moški šport, ki hitro pridobiva prepoznavnost po svetu.

Z brezkontaktnim ameriškim nogometom se je začelo tudi v Domžalah. Jernej Pavlič, bivši igralec in PR manager ljubljanskih Silverhawksov, danes pa predsednik kluba Domžale Tigers, je v letu 2013 organiziral poletno šolo ameriškega nogometa. Sicer iz Doba pri Domžalah, se je takrat odločil, da bi v prostem času poskusil za šport navdušiti tudi otroke iz domžalske občine. *»Prva dva meseca so na trening prihajali trije otroci. V glavnem smo si podajali žogo in se učili različnih elementov igre. Lahko si mislite, da treningi niso bili ravno najbolj zabavni, če je za igranje brezkontaktnega ameriškega nogometa potrebno vsaj 10 mož (igra 5 na 5, op. p.).«*

Ko so zamenjali lokacijo treningov, se je iz poletne igre začel razvijati klub. Jernej nadaljuje: *»Sprva je prišlo več otrok z lokalnih osnovnih šol, ki smo jih zaradi velikega števila morali razdeliti v dve selekciji in potem se nismo več ustavili. Z več otroki so v klub prišli tudi novi člani, začelo se je izobraževanje kadrov, širjenje v nadaljnje selekcije in zdaj, po dveh letih obstoja, imamo 7 selekcij in 130 aktivnih članov.«* Jernej pravi, da gre uspeh kluba pripisati sposobni ekipi in predvsem čarom tega športa. Ameriški nogomet obuja pozabljene vrednote, kot so disciplina, bratstvo, spoštovanje, predvsem pa požrtvovalnost in neustrašnost.

Domžale Tigers trenutno razvijajo moške selekcije v obeh različicah športa – ameriškem nogometu in flag footballu (brezkontaktni ameriški nogomet op. p.), kjer trenira tudi edina ženska ekipa v Sloveniji.

V enem letu do prvakov 2. slovenske lige: V letošnji 2. slovenski ligi so Tigersi suvereno zmagali vse tekme in tako osvojili prvo mesto. Več kot 30 fantov se štirikrat na teden pripravlja na naslednjo sezono, ko bodo igrali v mednarodni ligi AAFL. Pridružiš se jim lahko tako, da jim pišeš na info@tigers.si.

Ženska ekipa pogumno v avstrijsko FLL: Ženska ekipa Tigers je letos osvojila 7. mesto na največjem evropskem turnirju Big Bowl v Frankfurtu. V sezoni 2016 bo nastopala v avstrijski ligi FLL (Flag League Ladies). Na povabilo avstrijske zveze bodo domžalske Tigrice nastopale v družbi sedmih ekip v ligi, ki velja za najmočnejšo žensko ligo v Evropi. Prvenstvo se začenja spomladi 2016.

Podrobnejše poročilo o državnem prvenstvu si lahko preberete tudi na www.tigers.si.

Članska ekipa brezkontaktnega ameriškega nogometa: Za vse tiste, ki prihajate iz drugih športov in vam je ameriški nogomet pregrob – Domžale Tigers nastopajo tudi v državnem brezkontaktnem prvenstvu. Ekipa je po večini sestavljena iz bivših ameriških nogometašev, košarkarjev in nogometašev ter je letos v napeti finalni tekmi v zadnji sekundi izgubila proti ekipi iz Novega mesta, in tako že drugo leto zapored osvojila 2. mesto v Sloveniji. S treningi začnejo v marcu, že zdaj pa se lahko pridružijo kondicijskim treningom ekipe. Pišite jim na info@tigers.si.

Otroške selekcije: Najmlajše selekcije domžalskih Tigrov bodo naslednje leto nastopale v prvem slovenskem državnem prvenstvu za mlajše selekcije, obenem pa sta se v Domžalah formirali še dve ekipi, na OŠ Rodica, kjer trenirajo Lionsi, in na OŠ Radomlje, kjer z januarjem začnejo s treningi radomeljski Jaguarsi. Starši nadvse pozdravljajo nov šport v domžalski občini, kjer so dobrodošli vsi otroci od 6. leta naprej, ne glede na hitrost in težo, saj se spodbuja razvoj otrok pred tekmovalnostjo ter poudarja ekipni duh in disciplino.

Tigersem se lahko pridruži vsak ne glede na starost. Zimski čas je za to idealen – saj se začenjajo priprave na novo sezono. Za več informacij se obrnite na info@tigers.si.

na kratko

ŠAH

Prva članska liga zahod

Tomo Zupan iz Kranja zmagal, Domžale četrte. V Ljubljani je kar poldrugi mesec v treh vikendih potekala prva članska liga zahod za leto 2015, v kateri je zasluženo slavila zasedba Toma Zupana Prevodi Dvojka iz Kranja, ki jo je na prvi deski okrepil Hrvat Matej Blažeka. Druge so bile Trebnje BMP, tretja pa Nova Gorica.

Prve tri ekipe so odstopale po številu točk od drugih, med ostalimi je bila konkurenca bolj izenačena. Domžale so naposled osvojile četrto mesto, zaradi zasedenosti ali drugih razlogov pa niso uspele ves čas tekmovanja igrati z najboljšo zasedbo. Prav tako se je morala ekipa zaradi finančnih stroškov odpovedati Srbu Mladenu Milenkoviču iz Paračina. Med posamezniki so pozitivni izid dosegli Marjan Šemrl, ki je osvojil tri in pol točke iz šestih partij, Jože Skok s štirimi točkami iz sedmih partij, izvrstna pa je bila Vilma Nadvešnik, ki je ekipi iz štirih partij priborila dragocene tri točke. Jure Plaskan in Bojan Osolin sta iz sedmih partij iztržila po tri točke, Lan Turek Timotej pa iz treh poldrugo točko. Odigranih je bilo osem partij na šestih deskah, saj je sodelovalo devet ekip, ker je udeležbo žal odpovedal Val iz Kopra. Kapetan Domžal Franci Košir je svoje delo opravil zgledno, prav tako sodnik tekmovanja Bojan Arzenšek iz Kranja. Vrstni red: Tomo Zupan Prevodi Dvojka 36, Trebnje BMP 32, Nova Gorica 29,5, Domžale 23,5, Gorenjka Lesce 22,5, Komenda 20,5, Piran 20, Kočevje in Matrika ZVO Stari trg ob Kolpi s po 16.

Memorial Alojzij Jagodic

V spomin na pred leti zelo dejavnega mengeškega šahista Alojzija Jagodica je na Dobenu Šahovsko društvo Mengeš Trzin priredilo turnir v pospešenem šahu, na katerem je sodelovalo 29 udeležencev. Odigrali so sedem kol, zmagal je Dušan Čepon iz Ljubljane 6, pred Jožetom in Borisom Skokom s po 5,5 in Zorkom iz Kranja 5. Med veterani je bila najboljša Pavla Košir na devetem mestu.

Zmagovita trojka: (od leve) Jože Skok, Dušan Čepon in Boris Skok

Pokal Slovenskih železnic

V Ljubljani se je končal 9. cikel šahovskih turnirjev v pospešenem šahu za pokal Slovenskih železnic, ki spada med najmnožičnejša tovrstna tekmovanja pri nas. Odigrali so deset mesečnih turnirjev, sedem najboljših uvrstitev pa so šteli v skupno razvrstitev. Zmagovalec za leto 2015 je Evald Ule iz Ljubljane, drugi je Rus Piotr Timagin, tretji pa Dušan Zorko iz Kranja. Virjan Boris Skok je v skupnem seštevku zasedel osmo mesto, Domžalčan Jože Skok pa deveto. Med ženskami je bila najboljša članica Domžal, mojstrica Pavla Košir. Letos je na turnirjih sodelovalo 149 ljubiteljev šaha iz vse Slovenije. Predsednik Šahovskega društva Železničar Jožef Brežan, sicer iz Domžal, si želi, da bi lahko s pomočjo podpornikov 10. jubilejni cikel turnirjev za pokal Slovenskih železnic pripravili tudi v prihodnjem letu, če je le mogoče, znova v stekleni dvorani sedeža Slovenskih železnic, saj so letos morali gostovati v prostorih Gimnazije Šiška.

Jože Skok

ŠPORT

Uspehov polno leto 2015

Leto, ki pravkar odhaja v zgodovino, je bilo za Klub borilnih veščin Domžale zelo uspešno, saj je prineslo vrsto uspešnih nastopov, ki so vedno znova potrdili odlično delo celotnega kluba in predsednika Marjana Bolharja.

KLUB BORILNIH VEŠČIN DOMŽALE Če začnemo v Sloveniji, potem je tu šest naslovov državnih prvakov v kickboxing športu, ki so jih osvojili: Jan Gajšek, Teja Mihelčič, Marjan Bolhar, Petra Žejavac v dveh kategorijah ter Hana Mihelčič; vice državna prvakinja je postala Gaja Hribar, Monika Brovč in Ervin Torič pa sta osvojila bronasti medalji. Na Slovenija kickboxing open je Tim Leben zmagal, Matic Brovč je bil v svoji kategoriji drugi.

V tekmi za Svetovni pokal kickboxing je v Avstriji Petra Žejavac osvojila tretje, enako mesto pa je v Italiji pripadlo Janu Gajšku. V Boks ligi Boksarske zveze Slovenije 2015 sta bila uspešna Tilen Javoršek in Benjamin Seferovič, najbolj pa si bo leto 2015 po uspehih zapomnil Marjan Bolhar, saj je osvojil prvo mesto na North American Championships, na svetovnem članskem kickboxing prvenstvu pa je bil tretji. Vsem iskrene čestitke!

Pestro je bilo tudi sicer vse leto v klubu, saj so, ob tradicionalnih klubskih aktivnostih, izvedli še vrsto drugih, med njimi: udeležba na reprezentančnih treningih ter državnih, evropskih in svetovnih tekmovanjih, nastop na TV, prijateljski treningi z ekipo Črni panter iz Kranja, nogometnimi klubi: Domžale, Dob in Vir, PGD Dob – mladinke, redno so se udeleževali različnih izobraževalnih oblik, trenerskih tečajev, vadili samoobrambo, organizirali klubski tabor, predstavljali svoj šport v osnovnih šolah in vrtcih, Češminovem parku in Športnem parku Domžale, sodelovali v več čistilnih akcijah, pomagali pri kolesarskem kronometru v Domžalah, uspešno sodelovali z Bokksarsko zvezo Slovenije in ‚borilnimi' klubi iz vse Slovenije ter pripravili 1. ekscibicijski boks za rekreativce za Pokal Domžal. V decembru so obnovili prvo pomoč s profesionalnim reševalcem Urošem Geričem, obiskal jih bo Božiček, s sodelovanjem v Anini zvezdici pa bodo pomagali socialno ogroženim družinam. O drugih aktivnostih v decembru pa v prihodnjem Slamniku.

Ob koncu leta se iskreno zahvaljujejo za pomoč in podporo donatorjem, vsem navijačem in vsem drugim, ki so kakorkoli pripomogli, da je bilo leto 2015 za Klub borilnih veščin Domžale res uspešno. Vsem želijo mirne praznike ter zdravo, srečno in uspešno 2016!

Vera Vojska

Desetletnica kluba

V letu 2015 člani Športnega kluba Domžale (ŠRK) praznujemo desetletnico obstoja kluba.

ŠRK DOMŽALE Desetletnico druženja, rekreacije in športa. V vseh teh letih smo pridobili ve kot 200 lanov. Žal niso vsi aktivni oz. se nam pridružijo glede na razpoložljiv as, ki ga imajo.

Udeležujemo se kolesarskih maratonov in smo bili dvakrat najštevilčnejša ekipa na najvejem maratonu v Sloveniji, Maratonu Franja. Enako priznanje smo dobili tudi na Domžalskem maratonu, kjer smo eno leto z organizatorjem skrbeli za varnost kolesarjev na poti. Kot gostja, ki sta sodelovala in nam svetovala na naših kolesarjenjih, sta bila tudi Miha Koncilja in Andrej Hauptman.

Enako kot v kolesarjenju smo aktivni tudi v pohodništvu in pohvalimo se lahko z osvojitvijo Triglava. V teh letih smo skupaj osvojili tudi Kokrsko sedlo, Slavnik, Golico, Češko kočo, Triglavska in Krnska jezera, Nanos, Snežnik, Blegoš, Kofce in še mnogo nižjih vrhov v Sloveniji, kot so recimo Slivnica, Rašica, Lovrenška jezera, Šenturška gora, Sveti Jakob, Čeh. Ve let zaporedoma se udeležujemo tudi tradicionalnega pohoda po nagelj na Limbarsko goro in Jurievega pohoda v Muljavo.

Prav tako vsako leto pripravimo pohodniško oz. kolesarsko knjižico. Knjižica se je skozi leta spreminjala, njen namen pa je doseganje im vejega števila pohodniških in kolesarskih ciljev, lani pa so konec leta prejeli spominke za osvojene cilje v preteklem letu.

Tradicionalno vsako leto organiziramo dva piknika, ki sta družinsko usmerjena. V dopoldanskih urah se skupno udeležimo kolesarjenja ali pohoda, popoldne pa se družimo od igrah, kot so odbojka, košarka in nogomet ter ostalih družabnih igrah, kot so tek v vreah, vleenje vrvi ... Na nekaterih piknikih smo pripravili poligone za mlade kolesarje, teaj meta kopja in nordijske hoje.

Prav tako vsako leto organiziramo zimski dan. Dokler je bilo na razpolago ve sredstev, smo organizirali tudi tekmo v veleslalomu z merjenjem asa in podelitvijo medalj, žal pa si tega finanno ne moremo ve privošiti. Vseeno zimski dan organiziramo vsako leto, sestavljajo ga smuanje in deskanje, tek na smueh in pohod.

Enako tradicionalno vsako leto organiziramo pred začetkom adventnega asa delavnico, kjer lani lahko izdelujejo adventne venke in novoletne okraske, otroci pa veinoma izdelujejo novoletne estitke. Adventni as in koledarsko leto vedno zakljuimo s pohodom in kosilom na ‚Štefan dan', 26. decembra.

Zadnji dve leti sredstva namenjamo tudi za najem teniškega igriša dvakrat tedensko.

Ob 10. obletnici našega delovanja smo se odpravili na prvo mednarodno nordijsko pot med vinogradi, imenovano Vinotour na Štajerskem s startom v Sveini, kjer nas je pot vodila med slovenskimi in avstrijskimi vinogradi po slikoviti vinorodni pokrajini.

Veino naših aktivnosti promoviramo na naši spletni strani, kjer objavljamo prihajajoe dogodke in utrinke iz naših druženj (www.srk-domzale.com/).

ŠRK Domžale

Plešemo po vsem svetu!

V novembru so bili nekateri plesalci in trenerji iz Plesne šole Miki zelo mednarodni.

PLESNA ŠOLA MIKI Kar 24 plesalcev hip-hopa in show dancea je skupaj s trenerji za pet dni obiskalo London, naša trenerja in izjemna plesalca electric boogieja Andraž in Dejan pa sta se dva tedna potepala po Los Angelesu v Združenih državah Amerike. S potovanja so se vsi vrnili polni čudovitih vtisov, ki so jih z veseljem podelili tudi z ostalimi.

Andraž Mrak: *»Za obisk Los Angelesa sva se odločila zato, da nadgradiva svoje znanje in kulturo plesa. Pridobila sva kar nekaj novega plesnega znanja, spoznala sva ogromno plesnih učiteljev iz najrazličnejših plesnih stilov, izkazalo pa se je, da je nivo plesnega znanja veliko višji kot v Sloveniji. Tam seveda nisva obiskovala samo plesnih treningov, pač pa sva svoj prosti čas izkoristila tudi za ogled drugih znamenitosti in zanimivosti.«*

Pika Kostanjšek: *»V London sem se odpravila z namenom, da se naučim novih stvari, da spoznam nove plesne stile, plesalce in trenerje. Obiskala sem treninge različnih plesnih stilov, kot so Wacking, House, Jazz in Old school hip-hop. Najbolj všeč mi je bilo to, da smo poleg nadgradnje plesnega znanja poglobili tudi same odnose med nami plesalci.«*

Andraž, Pika in ostali soplesalci so prepričani, da je bila to ena najlepših izkušenj v njihovem življenju in vsem, ki se že ali se želite resno ukvarjati s plesom, priporočajo, da se opogumite in zaplešete tudi izven naših meja.

Tjaša Derstvenšek

Ženski nogometni klub Radomlje v letu 2015

Ko se leto poslavlja, je v navadi, da se ozremo nazaj, in pogledamo, kaj nam je prineslo.

ŽNK Spomnimo se trenutkov, ki so nam nekaj pomenili, in stvari, ki bodo ostale zapisane v nas in naših srcih. Ženski nogometni klub Radomlje je poleti praznoval že 3. obletnico uradnega delovanja. Neuradno so dekleta igrala nogomet že mnogo prej, pred tremi leti in pol pa smo se opogumili in naredili korak naprej. Verjamemo, da je prav vsaka izmed 120 deklet, ki trenirajo v našem klubu, hvaležna za to. Rumena družina se vsako leto poveča za nekaj članic, tako da bo tribuna za vse nas kmalu premajhna.

V letu 2015 smo tretjo sezono našega delovanja zaključili uspešno. Članice so si izborile 3. mesto slovenske ženske nogometne lige, pri čemer velja omeniti, da se je razlika med nami in drugo uvrščeno ekipo v primerjavi s prejšnjimi sezonami močno zmanjšala. Ekipi se je priključilo kar nekaj mlajših igralk, ki so svojo nogometno pot začele v našem klubu. Govorimo o dekletih ekipe U-17, ki so zaigrala v finalu državnega pokala, osvojila močan mednarodni turnir Komm Mit in si na koncu sezone tako kot članice zagotovile 3. mesto v ligi. Da je prihodnost za ŽNK Radomlje svetla, so celo leto dokazovale tudi nogometašice ekipe U-15, ki so se uvrstile na zaključni turnir, in njihove mlajše kolegice, deklice U-13. Oboje so prikazale velik napredek v igri in bile deležne marsikatere pohvale. Z najmlajšimi deklicami U-11 smo bili v Ajdovščini na festivalnem dnevu, kjer so lahko tudi one pokazale svoje znanje.

Ker želimo povečati našo prepoznavnost in dvigniti zanimanje za ženski nogomet, ste nas lahko opazili marsikje. Skupaj z NK Radomlje smo se zabavali na Čarobnem dnevu v Volčjem Potoku in izvedli t. i. Nogometne počitnice, pripravili novoletno/božično stojnico v centru Radomelj, se predstavili v oddaji Dobro jutro in na Radomeljski noči. Pomagali smo pri kresovanju v Športnem parku Radomlje, na Cordial Cupu in organizirali največji mednarodni nogometni turnir za deklice v Sloveniji, UKI Cup. Izjemno ponosni smo tudi na naše članice, ki so se skupaj z dekleti U-17 v Banjaluki pomerile s tamkajšnjo ekipo članic na prvi ženski mednarodni prijateljski tekmi v republiki Srpski ter tako še dodatno okrepile vezi med obema kluboma. Avgusta nas lahko srečate na pripravah na Rogli, pozimi pa se mudimo nekje ob obali.

Še vedno smo prisotni tudi na skoraj vseh okoliških osnovnih šolah, kjer izvajamo interesne dejavnosti Nogomet za dekleta in Igre z žogo, obiščete pa nas lahko tudi na igralnih dnevih, ko povabimo vsa ta dekleta na zabavno druženje na pravem nogometnem igrišču.

Kakšno pa je trenutno stanje? Članice so sezono 2015/16 začele odlično in bile kar nekaj časa na 2. mestu lestvice, nato pa je sledil hladen tuš, ko so po nekaj slabših predstavah zdrsnile na 4. mesto. Kljub temu so se pobrale in pokazale, da se bodo v spomladanskem delu lahko borile za najvišja mesta, poleg tega pa so se uvrstile tudi v polfinale slovenskega pokala in z malo sreče jih bomo lahko spremljali v televizijskem prenosu. Ekipa deklet U-17 kaže v letošnji sezoni odlično igro, s katero so si prislužile trenutno 3. mesto, a za drugim zaostajajo le za eno točko, tako da se lahko situacija hitro obrne. Ekipa DU-15 bo prav tako le s točko zaostanka prezimila na 2. mestu lestvice, deklice U-13 pa na tretjem. Novost v sezoni so naše najmlajše nogometašice U-11, ki letos premierno nastopajo v MNZ ligi U-10. Od prve tekme do danes so prikazale ogromen napredek in marsikateri ekipi fantov tudi povsem zasluženo odščipnile kakšno točko.

Ob koncu zelo uspešnega leta bi se tako radi zahvalili vsem, ki nas podpirate, nam pomagate in omogočate, da dosegamo in celo presegamo zastavljene cilje. Vedno več nas spremlja na naši spletni strani (www.znk-radomlje.si) in na našem Facebook profilu, obljubljamo pa, da se bomo tudi v bodoče trudili in poskušali narediti še več. Vam vsem pa želimo veliko uspehov, zdravja in veselja v prihajajočem letu. Srečno!

Vsi za šampionke rumene!

Uspešen 3. festival košarkarskih šol

Ženski košarkarski klub Domžale je v soboto, 5. decembra, organiziral že 3. festival košarkarskih šol.

ŽKK DOMŽALE To ni samo zabaven dogodek za deklice, ki se spoznavajo s to lepo igro, ampak tudi družinsko srečanje, saj so v nagradne igre vključeni tudi starši mladih igralk.

Poleg deklic iz OŠ Venclja Perka, Radomlje, Trzina in Komende-Moste, ki prihajajo iz naše košarkarske šole, smo k sodelovanju že drugič povabili tudi Žensko košarkarsko društvo Ledita. Da je bil festival še bolj pisan, so na dogodku sodelovale tudi deklice iz košarkarskih šol OKŠ Ljubljana, ŽKD Ilirija Ljubljana in ŽKD Ježica.

Prav vsa dekleta so pokazale veliko košarkarskega znanja in navdušeno polnila koše. Skupaj s starši so se pomerila v različnih spretnostnih igrah kot so ‚najnatančnejša družina', ali kateri očka je najspretnejši pri zadevanju košev z boksarskimi rokavicami. Tudi tokrat nas je že tradicionalno zabavala maskota Bojan, ki nam ga je posodilo podjetje JUB.

Najspretnejši so bili tudi tokrat nagrajeni z nagradami pokroviteljev dogodka podjetja JUB, Dnevnika in Hranilnice Lon, ki se jim zahvaljujemo za sodelovanje, kot tudi vsem prostovoljcem, trenerjem in našim dekletom. Zadovoljni obrazi deklet so nam največji dokaz, da smo tudi tokrat preživeli lepo in zabavno soboto.

Vsa dekleta, ki jim je všeč košarka, vabimo, da se nam pridružijo na treningih. Več informacij dobite na www.zkkdomzale.si.

Besedilo in foto: ŽKK Domžale

JK Ravbar spet zmagal v Pokalu Slovenije

Saj ne da bi se hvalili, ampak uspelo nam je. Vsi žrtvovani dnevi na vodi so se obrestovali. V razredu Regatne 3 smo prepričljivo zmagali. In ne le to – v skupni razvrstitvi vseh jadrnic (mednje šteje tudi Veliki Viharnik) smo bili tretji!

Lani smo v svojem razredu sicer tudi zmagali, ampak skupno smo se uvrstitli na deseto mesto. Zdelo se nam je, da bi morali biti letos vsaj nekje med prvimi petimi (to tako in tako pomeni, da smo računali na peto mesto), saj smo si za letošnjo sezono zadali tak cilj. Dosegli smo ga in presegli. Vrh vsega smo bili tudi med tistimi sedmimi posadkami, ki so bile na vseh regatah. Tudi to nam je pomagalo pri končnih točkah.

Posadko smo sestavljali krmar Uroš Koželj, trimer prednjih jader Marjan Osenk in njegov pomočnik Miran Flerin ter trimer glavnega jadra Andrej Flerin. Trimerji so tisti, ki učeno gledajo v jadro, ocenjujejo obliko jadra in tiste vrvice v vetru in čisto brez neke logike zategujejo ali popuščajo vrvi. Brez orgličarja Borisa Noseta bi bili težko uglašeni. Pa orglice niso glasbeni inštrument, ampak glavno stičišče vseh vrvi takoj poleg jambora. Da na startu nismo zapluli čez startno linijo, smo skrbeli primoti: Blaž Konečnik, Matej Narat in moja malenkost. Primoti skrbimo še za hitro pospravljanje jader, premetavanje na obratih, razpletanje vseh škotin, ko so vsa tri prednja jadra pripravljena in v napoto. In kritiziranje ostale posadke.

Za naslednjo sezono pripravlja JZS spremembe pravil (na slabše). Regate bodo skrajšali, pa še manj jih napovedujejo. Zato se v JK Ravbar pripravljamo, da bomo organizirali eno od regato. Zbiramo tudi informacije o regatah v tujini, da se pomerimo še v tujih vodah. Barcolana menda ne bo izvzeta. Ali nas bo spet vozila Mini Jena ali pa stopimo na krov dirkalnika na vodi, še nismo čisto odločeni. Lahko da bomo sestavili še eno ekipo! Dobivamo se vsak prvi torek v mesecu pri Kebru, osvojenih pokalov in članov kluba pa ne zgrešite v Tim baru v centru Breza. Samo namig ...

V novem letu vam veliko sreče in mirno morje želi JK Ravbar.

Miha Požek
Foto: Matjaž Klemenc

Uspešen zaključek triatlonske sezone za trisport

Miro Kregar, ultra triatlonec, je zgled številnim mladim triatloncem

TRIATLON Triatlon, šport, ki vključuje tri discipline (plavanje, kolesarjenje in tek), postaja vse bolj priljubljen tako pri najmlajših kot tudi pri odraslih ljubiteljih športa. Lahko bi rekli, da so tako plavanje, tek in kolesarjenje osnovne motorične discipline, ki naj bi jih osvojil vsak otrok. Iz tega razloga se verjetno vse več staršev odloča, da vključi svoje otroke v triatlon. Kamniški triatlonski klub Trisport, ki ga vodi Miro Kregar (ekstremni ultratriatlonec, 2013 svetovni prvak v Ultra triatlonu Havaji, letos peti), uspešno deluje že 20 let. Klub posebno pozornost namenja izobraževanju trenerjev, ki delajo z otroki. Usposobljeni trenerji, športni pedagogi, vaditelji triatlona z dolgoletnimi izkušnjami, predvsem dela z najmlajšimi, so tisti, ki so zaslužni za uspeh varovancev Šole triatlona Trisport Exoterm.

Skupina mladih triatloncev s trenerjem Alešem in Lizo

Tisti starši, ki želimo svoje otroke usmeriti v svet športa (rekreativnega ali tekmovalnega), v svet zdravega odraščanja, ga naučiti trdega dela in obenem sproščenega druženja, vemo, kako pomembno je, da otrok skozi igro spozna osnove plavanja, teka in pridobi motorične sposobnosti za kolesarjenje. Šola triatlona ima danes skoraj 60 otrok iz kamniške, domžalske in okoliških občin. Vseh članov kluba pa je že 120.

Trisport je torej največji triatlonski klub v Sloveniji. Uspešno delo se, poleg zadovoljstva otrok in staršev, vsako leto odrazi tudi v rezultatih tekem po Sloveniji in tudi v tujini. Poleg otrok, ki prihajajo na treninge, je v klubu poskrbljeno tudi za rekreacijo in treninge staršev. Klub ima tudi več plavalnih in tekaških skupin za odrasle ter organizirana kolesarjenja in spinninge pozimi. Torej tudi odrasli ljubitelji športa lahko svoj čas koristno uporabimo in si postavimo različne cilje. Udeležujemo se rekreativnih tekaških prireditev, triatlonskih tekem doma in v tujini in tudi daljših triatlonov in Ironman tekem. Spremljamo otroke na tekmah, istočasno pa tekmujemo tudi sami.

Trisport ima kar nekaj uspešnih mladincev, ki so člani slovenske mladinske triatlonske reprezentance. Najuspešnejši mladi člani so: Matevž Planko, Tjaša Vrtačič, Klemen Bojanc, Jan Škrjanec, Domen Obreza in še nekateri drugi, ki se jim pridno približujejo.

Vsako sezono se znotraj Triatlonske zveze Slovenije tekmuje v triatlonskem, duatlonskem in akvatlon pokalu. Najmlajši tekmujejo za cici pokal. Povsem v vrhu vseh pokalov so triatlonci Trisporta. Od vseh udeležencev tekem slovenskega cici pokala je kar polovico Trisportovcev.

Več o rezultatih si lahko pogledate na www.triatlonslovenije.si. O delovanju kluba pa na www.triaport-klub.si.

Romana Capuder
Foto: Tomaž Vrtačič

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, **29. januarja 2016.** Rok za oddajo prispevkov je v **četretk, 14. januar 2016, do 12. ure.**
Za vsa vprašanja smo na voljo na e-naslovu: **urednistvo.slamnik@gmail.com**

na kratko

SMUČARSKI KLUB IHAN

Srečno 2016!

Zima je tu! Ihanski tekači na smučeh in biatlonci smo že v svojem zimskem okolju, kjer se znova dokazujemo na tekmovanjih. Kako nam gre, lah ko preverite na spletni strani SK Ihan, http://www.tsklub-ihan.si

December pa ni samo čas naših preizkusov na smučeh, ampak tudi čas, ko se končuje leto in ko se ozremo nazaj. Leto 2015 je bilo v vseh letnih časih zelo barvito in uspešno, polno lepih trenutkov ob uspehih naših zares odličnih tekmovalcih.

Hvala vsem, ki ste nas spremljali in nam omogočili, da se je leto 2015, srečno končalo.

Ihanski tekači na smučeh in biatlonci vam želimo vse dobro v letu 2016!

Matjaž Pavovec

TAK

Novoletni turnir 2015

13. decembra je CF Celje gostil zadnjo tekmo v sezoni olimpijskega dviganja uteži – Novoletni turnir 2015. Sodila jo je članica TAK Domžale Petra Pavlič, ki je prvič nastopila v sodniški vlogi. V jeseni je namreč opravila sodniško izobraževanje, ta tekma pa je bila praktični preizkus, ki ga je po mnenju ocenjevalne žirije opravila brezhibno. Po tekmi so podelili tudi lovorike za dosežke v letu 2015. V članski konkurenci posameznic je prvo mesto osvojila Petra Pavlič, čeprav je jesenski del sezone izpustila zaradi hudega zloma roke pri delovni nesreči. V ekipni konkurenci je ženska ekipa TAK Domžale zasedla drugo mesto, fantje pa so bili v ligaškem delu tretji, v pokalnem pa drugi. Sezona je tako za letos končana, tekmovalke in tekmovalci pa se že pripravljajo za prihodnjo sezono in nove zmage.

Valentin Orešek

SRČNA IN PRIZADEVNA AKTIVISTKA

Tovarišica Pepca Žebovec: »Mladi nismo veliko razmišljali o nevarnostih, želeli smo se le boriti proti okupatorju ...«

Vera Vojska
Foto: arhiv Jožefe Žebovec

Svoje dragocene spomine na mladost, predvsem pa na obdobje druge svetovne vojne, nam je zaupala Jožefa Žebovec, prijatelji in znanci jo kličejo Pepca, znana kot srčna in prizadevna aktivistka, ki je vse svoje življenje v različnih organizacijah požrtvovalno delala za ljudi.

Rojena je bila 10. aprila 1925 v Jaršah v zelo napredni družini. Oče Ivan in mami Kati Giovanelli sta ljubeče skrbela za tri otroke: hči Pepco ter sinova Ika in Lovra. Ob ljubezni so od staršev prejeli tudi pozitivne vrednote in jim kot zavedni Slovenci ostali zvesti vse življenje. Oče Ivan, napreden župan, je bil že pred vojno preganjan. *»Takoj ob začetku druge svetovne vonje smo vedeli, da bo treba stopiti na stran, ki nam jo je velevala vest, v boj za svobodo,«* obuja spomine. Oče je bil predsednik OF v Jaršah in na Rodici, mama je delala v takratni AFŽ.

Njeno partizansko ime je bilo Verica

S spomini sva pohiteli v leto 1943, ko so mladi v maju dobili nalogo postaviti mladinsko organizacijo po vaseh. Z dekleti je organizirala trojke, vaške odbore, v vaseh Podrečje, Vir, Rodica, v vseh treh Jaršah, Preserjah in na Količevem. *»Mladi so mi zaupali in me postavili za predsednico,«* se spominja. Njeno partizansko ime je bilo Verica in imela je zelo močno podporo pri mladih. Z njo so delovale še Boža Skok, por. Habjan, žal že pokojna, Silva Osolin, poročena Šircelj, in Stanka Kralj, poročena Osolnik. V gibanje se je vključil tudi brat Lovro, ki je zbral pet fantov v pionirski vod. Fantje so zbirali obvestila in izvajali trosilne akcije. Mladina je zbirala sanitetni material, razna zdravila in material za tiskarno. Organizirali so se po vaseh, pozimi pa so bile aktivnosti razdeljene tudi po hišah, kjer so babice in mame pletle za partizane rokavice, nogavice, kape, šale in jopice za partizane. Material so jim dobavljali delavci, zaposleni v tedanjem Induplati.

»Glavna naloga našega odbora je bila prenašanje pošte in obveščanje o premikih sovražnika. Organizirali smo predstraže kurirjem, ki so vsako noč prihajali na to območje. Bili smo velika opora odborom AF in AFŽ,« se spominja in nadaljuje: *»Bili smo mladi, naivni in smo izvrševali vse naročeno, marsikatera drzna akcija pa je bila plod našega dela. Nismo razmišljali, v kakšne nevarnosti se podajamo. Tako smo obešali zastave na najvišja drevesa, napeljali vrv in spodaj napisali ‹Pazi minirano›. Švabi so ves dan stražili in se niso upali na drevo. Veliko živeža je bilo zbranega in odpeljanega na Rodico k Trnavcu, od tam pa ga je sin Miha vozil v Račo in Vrhpolje gospodarski komisiji. Skrivali smo pošto, v policijskih urah skrivaj prenašali ranjence in večkrat se vprašam, kako smo pravzaprav tedaj vse to zmogli.«*

Ob večerih so se navadno zbirali po vrtovih, da bi se lahko umaknili ali skrili, če bi prišli Nemci. Dobro se spominja, kako so psi opozarjali na prihode Nemcev: *»Najprej so zalajali v Zgornjih Jaršah, nato v Srednjih, potem pa smo že vedeli, da se moramo skriti.«* Skrbno je pisala poročila in jih vsak teden oddajala Rakovemu Janku. Mama, ki se je zelo bala zanjo, o njenih aktivnostih ni vedela, oče je vedel.

Mlado dekle Jožefa Žebovec Pepca med vojno

Tragična usoda brata Ika

Potem je pogovor nanesel na tragično usodo njenega brata Ika, rojenega 21. marca 1924. Konec leta 1943 je moral v nemško vojsko. Ni hotel, a je moral, saj je bilo dogovorjeno, da gre, da dobi osnovno znanje o poveljevanju, usposobljenih fantov med partizani namreč tedaj ni bilo. Odšel je v Niketzburg na Češkem na vežbanje, decembra 1943, ob koncu vaj, pa na dopust z vso bojno opremo, tudi z mitraljezom. Ob pomoči domoljubnega Čeha je v Celovcu sedel na vlak in srečno prišel domov. Po nekaj dneh doma je v pričakovanju, da ga pridejo iskat Nemci, odšel z orožjem v partizane. V februarju 1944 v Črni na Koroškem je bil njegov bataljon izdan, v bitki je bil hudo ranjen. Partizanske ranjence so skrili domačini v steljo. Prišli so Nemci, vse domače pobili in hišo zažgali. Ranjeni partizani, ki bi v stelji lahko pogoreli, so poskušali bežati. Ni jim uspelo. Nemci so jih naložili na kamion in razkazovali po vsej Koroški kot ujete bandite. Ika so odpeljali v Begunje, nato pa v Mauthausen, najhujše taborišče, kjer je moral po strmih stopnicah prenašati težke skale. Ker je bil po krvavi griži zelo oslabljen, je na stopnicah padel. Nemški oficir ga je s psom napadel in ustrelil. Po vojni jim je neznani taboriščnik s Prevoj povedal, da je šel mimo smrtno ranjenega brata, ki je še dvignil glavo in izdihnil: *»Povej mami, kako sem jaz umrl ...«*

Škofovi zavodi v Goričanah

Ker je bil pogrešan, Nemci pa so ugotovili, da je dezertiral, so imeli ‚na piki' vso družino. *»Četrtega oktobra 1944 so družino: očeta, mamo, mene in brata Lovra izselili in s kamionom odpeljali v Škofove zavode v Goričane – tedanje zbirno taborišče,«* se spominja. Spremljali so jih pijani raztrganci, ki so streljali v zrak. V njihovi hiši pa je soseda Martina Osolnika raztrganec Slavc dvakrat prerešetal z brzostrelko, tako da je takoj umrl. Martin Osolnik je stanoval in delal v mlinu Osolin v Jaršah. Tam je bila javka in vse najvažnejše se je dogajalo tam.

V Goričanah so jih večkrat pripravljali na transport v eno od taborišč v Nemčiji, pa Nemcem ni uspelo. Partizani so minirali progo in vlaki niso vozili. Razmere so bile zelo slabe za bivanje, velikokrat so bili lačni.

Srebrno priznanje za dolgoletno in požrtvovalno delo v borčevski organizaciji ji je izročil tedanji predsednik slovenskih borcev dr. Janez Stanovnik.

Mlada Pepca je takoj navezala stike z nekaj zanesljivimi študenti in potem so mladi ušpičili marsikaj, kar je jezilo gestapovce, ki jim ni bilo jasno, kaj se pravzaprav dogaja.

Svoboda

»Proti koncu aprila 1945 se neko jutro pripeljejo gestapovci iz Šentvida z avtomobili in tovornjaki. Vedeli smo, da ne bo nič dobrega. Mladim fantom so dali lopate in krampe ter jih odpeljali s kamioni. Mame so jokale,« obuja spomine moja sogovornica in nadaljuje: *»V kuhinji je bila kuharica ena od naših, hčerka pa je znala nemško. Izvedela je, do so gestapovci od bandita, ki je ušel od partizanov, izvedeli, kje so pokopani izdajalci, ki so jim partizani sodili in usmrtili. Gestapovci s stražarji so fante prisilili, da so v zaboje z golimi rokami naložili že razpadajoča trupla slovenskih izdajalcev. Več fantov je padlo v nezavest, slabo jim je bilo, morali so vse počistiti. Zaboje z 12 trupli so namestili pod okna gradu Goričane. Vsa okna smo morali odpreti. Sonce je neusmiljeno žgalo in je vse še bolj smrdelo cele tri dni in noči. Gestapovci so rekli, da se bomo banditi okužili in pocrkali. Na njihovo žalost se ni noben okužil. Našo družino so prišli obiskovat sosedje, pripeljal jih je z vozom Kobalčev ata iz Jarš in tudi teta Johana. Vsak teden so prišla dekleta, ki so bila organizirana, s sporočili.«* Moja sogovornica se spominja, kako so tihotapili sporočila. Delala je majhne žogice, vanje natlačila star papir, vmes pa sporočila. Metala jih je čez visoko skalnato ograjo s stranišča ob njej in dobivala enaka sporočila. Novice so si taboriščniki, ki so celo prisegali, da bodo novice ohranili zase, zvečer izmenjavali v kapeli, tako da so bili na tekočem. Pripravljali so se na osvoboditev in se o njej pogovarjali z žandarji s Koroškega z majhnim znanjem slovenščine.

»Čutili smo, da bo kmalu konec vojne, pod hribom, kjer je bila postojanka ta belih, so se trumoma pomikale bežeče množice: Nemci, ustaši, civili, vozovi, drugi peš. Živina je mukala lačna in žejna. Prileteli so titovci, vrgli bombo na grajski vrt – vse šipe so popokale, mi pa smo bili krvavi od zdrobljenih šip,« pripoveduje. *»Nato so izvedeli, da so partizani osvobodili Begunje. Pridrveli so ta beli in od lagefirerja zahtevali ključe in komando. On jim po naročilu ključev ni smel dati. Zapodili so se vanj, strgali obleko z njega in ga sramotili, nato so šli po sobah in v rokah nosili bombe in na smrt pijani grozili. V kuhinji so zahtevali od kuharic dobrote, se nažirali pijače, nas pa maltretirali, da nas bodo vse pobili. V pisarnah so uničili ogledala, razbijali in polivali s črnilom ter napisali Živel kralj Peter. Zaporniki smo bili pripravljeni. Ko so se v Preski pri Medvodah oglasili zvonovi in potrkavali, da je odmevalo v dolino, smo vedeli: svoboda je!«*

Spomini na 5. maj 1945 znova oživijo: *»Mi smo jokali, nismo vedeli, kaj bo. Poveljnik bele garde je ukazal pred vrata postaviti težki mitraljez in zavpil, kdor ne bo v petih minutah zunaj, bo mrtev. Še danes ne vem, kako smo se basali po kamnitih stopnicah s punkeljni, vstajali, padali, stari, mladi, tako se človek bori za tisto golo življenje ...«*

Spet doma

Domov v Jarše so se peljali z lojtrnikom, tik nad njim je priletelo nemško letalo, da je voznik zapeljal v kraj ... Prišla je krvavo priborjena svoboda. Bilo je veselo in žalostno. Spomini na trpljenje, na žrtve vojne, saj je vsak objokoval svoje padle ali umorjene od okupatorja.

»Prišli smo domov. Hiša nas je čakala, marsikaj je bilo odnešenega. Oče se je trudil, da dobimo nazaj. Rekel je: ‹Ne bom spal na tuji postelji, svojo hočem.› Dobili smo tudi živino in življenje se je počasi vračalo,« se spominja, pa tudi: *»Takoj sem organizirala naš odbor v Jaršah in drugih vaseh, priredili smo miting svobode, prepevali partizanske pesmi, bilo je nepopisno lepo. Vsi so pomagali pri pripravi prvih volitev in popisu prebivalstva. Moj oče, predvojni župan, je imel nalogo organizirati županstvo, ki se je imenovalo KLO. Pri vsem smo sodelovali člani Zveze slovenske mladine, kakor se je imenovala organizacija. Med vojno smo delovali tajno, po vojni pa organizirano. V organizacijo so se vključevali vsi, ki so to želeli. Začela se je obnova. Naša dežela je bila precej porušena in požgana. Vsepovsod so mladinske organizacije pridno pomagale pri udarniškem delu, tudi mi pri obnovi požganih jarške šole in doma v Grobljah, ki je dobil ime Zadružni dom. Mladina je prirejala mitinge, proslave in igre. Veliko je bilo veselja in razigranega petja, saj smo bili mladi in smo si želeli po trpljenju med vojno urediti življenje. Leta so tekla, mladi smo se razšli vsak po svoji strani, v šole, službe ... Vsi smo bili člani Osvobodilne fronte in organizirani v Rdečem križu, delo mladinske organizacije se na kratko ne da popisati,«* pove tovarišica Pepca, ki je bila takoj po vojni predsednica mladine, tudi sekretarka partije.

Po poroki leta 1949 in rojstvu treh otrok, ko so morale funkcije zaradi varstva otrok malo počakati, je spet postala aktivna. Pridno in požrtvovalno je delala v različnih organizacijah in društvih, posebej dolgo in aktivno v krajevni organizaciji borcev za vrednote NOB Vir. Za svoje prizadevno delo je prejela več priznanj.

Danes živi na Viru in rada obuja spomine. *»Včasih govori ure in ure,«* pove hči Helena, moja sogovornica pa se spet vrača v čas, ko je bila mlada in poudarja: *»Mladi nismo mislili na nevarnost. Borili smo se proti sovražniku po ‹svoje› in če smo bili pohvaljeni, smo delali še z večjim žarom,«* se smeji. Pove pa tudi, da ni zadovoljna, ker danes mladi ne poznajo naše zgodovine, posebej borbe in trpljenja proti okupatorju v času druge svetovne vojne ne. *»Morali bi se bolj potruditi, da bi o tem pisali v učbenikih, da bi mladi vedeli, da je bila svoboda pribojevana z življenji, s trpljenjem, da bi zgodovino cenili in spoštovali. Tudi država bi morala na tem področju narediti več,«* pravi in ji je prav, da se njeni spomini ohranijo.

Hvala, tovarišica Pepca, in naj vam bo pot proti stoletnici zdrava in prijazna! ❐

OBJAVE

Nekje v tebi je bila bol,
a ti zamahnil si z roko,
češ, zmagal bom ...
a vendar ni bilo tako.

ZAHVALA

Na nedeljsko jutro se je v 88. letu starosti ustavilo srce našega brata, strica in prijatelja

Lovrenca Giovanellija

iz Srednjih Jarš (10. 8. 1928–6. 12. 2015)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za darovano cvetje, sveče in udeležbo na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala praporščakom ZB iz raznih krajevnih organizacij ter društvom invalidov, upokojencev in gasilcem iz Jarš.

Zahvaljujemo se tov. Aleksandru Skoku iz KO ZB Jarše za besede slovesa in Osnovni šoli Rodica za darovano cvetje.

Hvala osebju Doma starejših MGC Bistrica za vso skrb in nego, Pogrebni službi Vrbančič za lepo opravljen obred ter pevcem in trobentaču. Posebna hvala tudi njegovemu prijatelju Petru Urbasu in njegovi ženi Milki za obiske in prijetne klepete ob kavici.

Še enkrat vsem in vsakemu posebej lepa hvala.
Hvala ti za trenutke, ki smo jih smeli deliti s teboj!

Vsi tvoji

Ni te več na vrtu in ne v hiši,
nič več glas se tvoj ne sliši.
Če lučko na grobu upihnil bo vihar,
v naših srcih je ne bo nikdar.

ZAHVALA

V novembru je v 87. letu sklenil svojo življenjsko pot

Albin Grašič

Aleševčev ata

Ob boleči izgubi moža, očeta, dedka, pradedka, brata in strica se zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje, sveče, za svete maše in drugo pomoč.

Posebna zahvala velja osebju Travmatološke klinike UKC Ljubljana, njegovi zdravnici Mirjam in patronažni sestri Špeli ter župniku in Prostovoljnemu gasilskemu društvu za lepo opravljen obred.

Hvala vsem, ki se ga boste spominjali!

Vsi njegovi
December 2015

Življenje naše kratko je,
končali bomo romanje,
odšli nad zvezde v pravi dom
in tam živeli z Jezusom.
Tam bomo našli drage vse,
ki v Bogu so odšli z zemlje.
Minil bo jok, odšla bo smrt,
nebeški raj nam bo odprt.

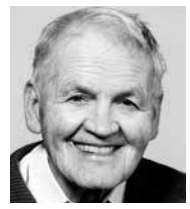

ZAHVALA

V 93. letu starosti je 29. novembra 2015 odšel v večnost naš ata, stari ata in pradedek

Vinko Letnar

iz Srednjih Jarš

Od njega smo se poslovili 1. decembra na mengeškem pokopališču. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo škofu dr. Francu Šuštarju, ki je vodil pogrebni obred, za njegove ganljive besede spodbude in tolažbe, domačemu župniku Matjažu Križnarju in duhovnikom Štefanu Babiču, dr. Antonu Štruklju, Janezu Kvaterniku, Lojzetu Hostniku, Francu Godcu, br. Mitji Ponikvarju in vsem ostalim, ki ste ga pospremili k večnemu počitku. Hvala vsem, ki ste nam izrazili sožalje in zanj molili. Hvala za darove za svete maše in v druge dobrodelne namene ter podarjene sveče. Hvala kvartetu Cvet za lepo petje, praporščakom PGD Jarše Rodica in Pogrebni službi Vrbančič.

Hčere Jožica, Marija, Barbara in Katarina z družinami, 19 vnukov in štirje pravnuki

V naša srca si se vpisal,
čas ne bo te več izbrisal.
In čeprav spokojno spiš,
z nami kakor prej živiš.

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 88. letu starosti sklenil naš dragi oče, dedek, pradedek, brat, tast, svak in stric

Anton Miklavčič

iz Domžal

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovo zadnjo pot.
Hvala osebju Doma upokojencev Domžale za njihovo nego in skrb, hvala župniku za lepo opravljen obred, Pogrebni službi Vrbančič, pevcem in praporščakom ZB Domžale. Hvala tudi govorki za poslovilni govor očetovega prijatelja Matjaža Brojana.

Žalujoči: sin Primož ter hčerki Nevenka in Jelka z družinami ter ostalo sorodstvo

Bolečina se da skriti,
tudi solze ni težko zatajiti.
Le ljube, skrbne mame
nihče nam ne more več vrniti.

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je v 53. letu zapustila naša draga hči, žena, mami , sestra in teta

Sonja Mali - Verbič

iz Zg. Jarš pri Domžalah

Iskreno se zahvaljujemo sosedom iz Jarš in Rožičnega, sorodnikom, prijateljem, sošolcem za vso pomoč, izrečena sožalja, sveče, darovane maše in cvetje. Posebej se zahvaljujemo župniku za lep obred, Pogrebni službi Vrbančič in kvartetu Krt za lepe pesmi.
Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in jo v tako velikem številu pospremili na njeno zadnjo pot.
Za vedno bo ostala v naših srcih.

Žalujoči vsi njeni

Pomlad bo na tvoj vrt prišla
in čakala, da prideš ti,
in sedla bo na rožna tla
in jokala, ker te ni.

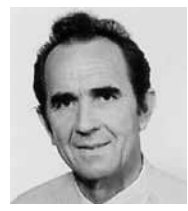

Svojo življenjsko pot je v 86. letu sklenil naš dragi mož, oče, dedek, pradedek, brat in stric

Janez Otolani

z Vira

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in sveče. Iskrena hvala tudi prijateljem kolesarjem za denarno pomoč.
Posebej se zahvaljujemo gospe Mimi Skok, Društvu čebelarjev Moravče in podjetju Termit Moravče za lepe besede slovesa.
Zahvala tudi patronažni sestri Miri Savnik za pomoč na domu in pevcem za lepo zapete pesmi.

Žena Angelca s sinovoma z družino

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj se je poslovil ljubljeni mož, oči, dedek in brat

Alojzij Gabrič - Luj

Iskrena zahvala Mileni, Marjanu, Maji in urgentni službi ZD Domžale za pomoč v zadnjih trenutkih njegovega življenja. Hvala vsem sorodnikom, sovaščanom, sošolcem, sodelavcem in prijateljem za izrečena sožalja in tolažilne besede, cvetje in sveče. Posebna hvala govornikoma Franciju Gerbcu in dr. Jeleni Markota. Hvala tudi Pogrebni službi Vrbančič, pevcem, trobentaču, PGD Jarše-Rodica in župniku Matjažu Križnarju za pogrebni obred.
Hvala prav vsem, ki ste se poslovili od Luja.

Užaloščeni: Neva, Mojca, Gorazd, vnuki in Maksi

Ko pošle so ti moči,
zaprla trudne si oči.
A čeprav spokojno spiš,
v naših srcih še naprej živiš.

V 94. letu se je od nas za vedno poslovila

Angela Peterka

rojena Vodlan
z Vira, Stritarjeva ulica 8

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste z nami sočustvovali, nam izrekli sožalje, podarili cvetje, sveče, darovali za svete maše in jo pospremili na njeni zadnji poti.
Prisrčna hvala župniku za lepe besede slovesa ter vsem in vsakemu posebej za pomoč in nego v zadnjih mesecih.

Vsi njeni

Spomini so kot iskre,
ki pod pepelom tlijo,
a ko jih razgrneš,
vedno znova zažarijo ...

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice, prababice, tašče, sestra in tete

Marije Vršnik

iz Zgornjih Jarš

se iz srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste se od nje poslovili in jo pospremili na njeni zadnji poti. Zahvala župniku za lepo opravljen poslovilni obred ter pevcem in Pogrebni službi Vrbančič.
Hvala vsem za izrečena sožalja, darovane sveče, cvetje in svete maše.
Ohranite jo v lepem spominu!

Žalujoči: vsi njeni

Ugasnila je luč življenja
in se prižgala luč spomina,
ko ostaja v srcu tiha,
skrita bolečina.

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 83. letu sklenil dragi mož, oče, stari oče in brat

Ivan Kavka

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za darovano cvetje, sveče, izrečeno sožalje in dobre misli ter humanitarni prispevek društvu Hospic.
Hvala župniku Matjažu Križnarju, pevcem in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in nam stojite ob strani.

Vsi njegovi

Vse na svetu mine,
vse se spremeni,
le spomin na tebe ostaja in živi,
ker dom je prazen in molči.

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 71. letu sklenila naša draga žena, mami in babi

Rozalija Pavlič

s Homca

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, znancem in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Hvala župniku Alojzu Hostniku in somašnikoma za lepo opravljen pogrebni obred.
Hvala vsem in vsakemu posebej za vse dobre misli in iskreno sočutje, za podarjeno cvetje, sveče in svete maše.

Vsi njeni

SPREJEM ZAHVAL

Zahvale in v spomin sprejemamo vsak delavnik med 10. in 12. uro, v sredo pa tudi med 14. in 16. uro osebno v uredništvu (Kulturni dom Franca Bernika Domžale) ali pisno v nabiralnik pri vhodu z zadnje strani oziroma po e-pošti slamnik@kd-domzale.si.

OBJAVE

V SPOMIN

Minilo je žalostno leto, odkar je mnogo prezgodaj svojo življenjsko pot sklenil mož, oči, dedek in tast

Milan Belovič

Zahvaljujemo se vsem, ki obiskujete njegov grob, prižigate svečke in ga ohranjate v lepem spominu.

Vsi njegovi

V SPOMIN

Dragu Velkavrhu

iz Štude

8. decembra 2015 je minilo leto dni, odkar si nas zapustil. Čas počasi celi rane in pogrešamo te vsak dan.

Hvala vsem, ki se ga spominjate, ga ohranjate v spominu in spomine delite z nami.

Vsi njegovi

V SPOMIN

Alojzij Gabrič – Luj

Na sončen novembrski dan smo se številni znanci in prijatelji skupaj z njegovimi najbližjimi na mengeškem pokopališču poslovili od našega prijatelja Alojzija Gabriča iz Srednjih Jarš, ki smo ga desetletja imenovali kar ‚doktor Luj'.

Ugasnila je lučka njegovega velikega srca, ki nam je neštetokrat pomagalo živeti in preživeti, saj nam je mnogim v bližnji in daljni okolici v štiridesetih letih njegovega dela v bolnišnici dr. Petra Držaja v Šiški pomagal na sto in en način: priti do dobrega zdravnika – specialista, dobiti prosto posteljo za mamo ali očeta, pomagati z nasveti ali tolažbo.

Rodil se je leta 1938 v Jaršah mami Elizabeti in očetu Alojziju kot drugi otrok za sestro Maksimiljano, pozneje pa se jima je pridružil še brat Miroslav. Težka vojna in povojna leta je preživel s svojimi vrstniki v skromnem, toda toplem domu v Jaršah, končal gimnazijo v Kamniku in potem še šolo za višje rentgenske tehnike v Ljubljani. Od prvega do zadnjega delovnega dne je delal na oddelku za radiologijo šišenske bolnišnice, ki mu je bila več kot dom.

S svojo delovno zavzetostjo in prijaznim odnosom do vseh bolnikov je postal sinonim za dobro bolnišnico in nekakšen njen zaščitni znak. Radi smo ga imeli vsi – sestre, reševalci, zdravniki in bolniki. Rad je dežural tudi takrat, ko so drugi odpovedali.

Na domžalsko-kamniškem območju nas je nešteto prosilo ‚doktor Luja' za pomoč, saj smo vedeli, da bo storil za nas in naše bližnje več kot kdorkoli drug. Čeprav ni bil zdravnik, je s svojim delom in dejanji dokazoval pravi pomen Hipokratove prisege: nuditi pomoč ne glede na starost, spol, vero, raso ali prepričanje, revnim in bogatim, vedno, kadar je to potrebno. Tudi potem, ko se je upokojil, so bila njegova vrata še vedno odprta za pomoč.

Naši družini od moje mame do očeta je pomagal vedno v najtežjih trenutkih, mene je odpeljal v bolnišnico pred 20 leti po infarktu. Naš ‚doktor Luj' je s svojim delom in nesebično pomočjo drugim dokazoval z dejanji in življenjem do zadnjega deset božjih zapovedi in kot pravi sveto pismo: »V njegovi hiši je bilo mnogo prostorov za vse vas«. Če bomo mi živi znali tako pomagati in odpuščati drugim, kot je to znal ‚doktor Luj', potem se bomo na najboljši način vsaj malo oddolžili in zahvalili tudi njemu, ki ga ni več med nami. Potem bo njegova luč še svetila med nami.

Franci Gerbec

Na homškem hribu že dolgo spiš,
minilo je, kot od vetra piš,
rodne Nožice gledaš tam gori,
ne pozabimo te nikoli.

V SPOMIN

20. decembra je minilo 10 let, odkar nas je zapustila draga žena, mami in babi

Milena Jamnik

rojena Dekleva

Hvala vsem, ki postojite ob njenem grobu in prižigate sveče.

Vsi njeni

Pomlad bo na naš vrt prišla
in čakala, da prideš ti.
In sedla bo na rožna tla
in jokala, ker te ni.

Svojo življenjsko pot je v 82. letu starosti sklenila naša draga žena, mama, stara mama, tašča, sestra in teta

Ana Kormanšek

z Vira

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste jo pospremili na njeno zadnjo pot. Hvala za vsa izrečena sožalja, darove za cerkev na Viru in svete maše. Hvala tudi župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsi njeni

Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
le delo tvojih rok ostaja.

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 73. letu sklenila

Greta Peterka

Hvala vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za darovano cvetje, sveče in izrečena sožalja.
Zahvaljujem se patronažnim sestram in medicinskemu osebju KO za gastroenterologijo, Japljeva ulica 2 v Ljubljani.

Mož Lojze

Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni,
a ostala je tišina,
ki močno boli. (Tone Pavček)

ZAHVALA

Minila sta dva meseca od zadnjega slovesa naše mame

Mare Grčar

Feliksove Mare iz Dragomlja 111

Iskreno se zahvaljujemo za izrečene besede tolažbe, cvetje, sveče in mašne namene ter zahvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti.
Hvala vsem in vsakemu posebej!

Otroci z družinami

V SPOMIN

Anton Miklavčič

Šestindvajsetega novembra letos smo se v Domžalah poslovili od Antona Miklavčiča, našega krajana, ki je s svojim življenjem, skromnostjo in predanim delom za resnično skupno dobro zaznamoval zadnjih 60 let Domžal.

Anton Miklavčič se je rodil v železničarski družini v letu 1928 v čudoviti vasi Rakitovec pod Kraškim robom, to je tam, kjer se celinska slovenska krajina nekako prelomi v primorski obmorski svet in kjer je sonce že prijaznejše tudi v zimskem času. Življenje pa je zaradi mnogih neprijaznih okoliščin manj prijetno, predvsem pa veliko bolj naporno in izpostavljeno večni burji. Ta je dolgo obdobje skozi leto glavni gospodar neprijazni izpostavljenosti vasi Rakitovec in drugih krajev, ki jih je Bog razpostavil v večno postavitev krajev in prav tako skromnih ljudi, ki so tod živeli.

V vasi Rakitovec mu je tekla mladost, bil je to čas, ko so glave v bližnji Italiji dvigali fašisti in jim je bilo poslušanje slovenskih besed neznosno početje, ki so ga kaznovali na vsakem koraku. Tone, takrat so mu dali začasno otroško ime Armando, je včasih pripovedoval, kako zelo so kaznovali vsako prijateljevanje Slovencev med sabo, zbiranje in predvsem slovensko govorjenje in petje. Kruti časi so prinašali hude preizkušnje v preživetvenih naporih ljudi v domači vasi. Kmetje so v strminah nad Rakitovcem kosili planinske pašnike, seno pa zavijali v rjuhe, iz njih pa napravili ogromne cule s senom in jih na hrbtih nosili v bližnji Trst, kjer so jih prodajali tistim, ki so v Trstu imeli krave ali osle.

Zaslužek je bil majhen, a bil je in četudi majhen, se je s kravo v domačem hlevu dalo preživeti. Fašizem in narodni ponos sta ga še kot mladoletnega poslali v partizane, kjer je preživel vojno kot kurir in borec. Tega pa Tone nikoli ni obešal na veliki zvon in nikoli tudi ni spravljal v denar ali uveljavljal svojih partizanskih zaslug. Ko se je svetovna vojna sklenila, se je usposobil za železničarsko službo in leta 1952 prišel v Domžale.

V Domžalah si je ustvaril družino, v domu na Ulici Antona Skoka pa zagotovil zavetje tudi ženi in trem otrokom: hčerkama in sinu. Opravljal je mnoge družbene službe, usposobil se je ob siceršnjem delu za socialno delo, delal je tudi v občinski upravi. Svoj čas in vek je zaznamoval s svojo milino, spravljivo, nekonfliktno naravo, saj je znal najti skupni jezik prav z vsakomer. Tudi hude preizkušnje, ki so mu posegale po delovnem mestu, in druge težave je znal premostiti tako, da je s svojo mirnostjo, pametjo in nastopom vedno prešel hude stvari na najboljši način. Ko je bil v pokoju, se je uveljavljal tudi kot učitelj prometne vzgoje, v pokoju pa se je ukvarjal še z rezbarstvom in lepimi sproščujočimi stvarmi.

Tone Miklavčič je bil po svoji naravi miren, preprost, na nek način prispodoba poštenjaka, kakršnih tačas posebno v politiki in družbenih razmerah danes ni več. Njegova zadnja desetletja so bila zaznamovana z mislijo na ljubo ženo, ki jo je izgubil zelo kmalu, to svojo ljubezen in večno navezanost nanjo pa je poudarjal na vsakem koraku. Zdaj je tam, kjer je ona, in gotovo si je vnovič želel srečanja z njo.

Z njim me je vezalo lepo in neskaljeno prijateljstvo. Pred leti me je povabil v svoj kraj Rakitovec, kjer je žarel pod tistim svojim Kraškim robom kot otrok v veselju in spominih na mladost, ko so mu rekli Armando.

Lepi so spomini na tega mirnega in dobrega človeka. Zaslužil si je moje in naše trajno spoštovanje ter mir v zadnjem počitku.

Svojcem izrekam v imenu številnih prijateljev iskreno sožalje.

Matjaž Brojan

ZAHVALA ZA POMOČ

Radi bi se zahvalili vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali ob požaru, ki je 7. septembra 2015 zvečer zajel gospodarsko poslopje.

V prvi vrsti gre zahvala vsem gasilcem PGD Studenec, PGD Žeje-Sveta Trojica, PGD Dob, PGD Vir, PGD Domžale-mesto in CPV Domžale, ki ste se klicu na pomoč odzvali hitro in v velikem številu ter s svojim znanjem in požrtvovalnostjo uspešno omejili požar in tako preprečili hujšo gmotno škodo.

Hvala tudi podjetjem Lanser, Brlec in Povirk, podjetju Prodnik za deponijo in vsem traktoristom za odvoz sena. Hvala tudi podjetju Korošec Peter, s. p., Krovstvo Ramovš, s. p., Sam, d. o. o., Krovstvo Igor Štebe, Stavbno kleparstvo Rožič Dob, ACM Cencelj, Bojanu Balohu in ostali ekipi za hitro obnovo gospodarskega poslopja.

Velika hvala gre tudi vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem, znancem, ki ste nam po svojih močeh na kakršenkoli način velikodušno pomagali, tako materialno kot finančno.

Ta dogodek je dokaz, da nesreča prav res nikoli ne počiva, prav tako pa tudi ne solidarnost in pomoč sosedu, sorodniku, prijatelju, znancu pa tudi neznancu v stiski.

Najlepša hvala vsem!

Družina Kocijančič

ČE MORDA ŠE NISTE ...

Bi tudi vi namenili del dohodnine v humanitarne namene

Ljudje bi pogosto radi naredili boljši svet in pri tem ne vemo, da to sploh ni tako težko. In še nič nas ne stane, če le izkoristimo, kar vsem davčnim zavezancem že osem let omogoča država. To je, da do konca leta po svoji presoji namenimo 0,5% dohodnine nevladnim organizacijam, ki s svojim delom bogatijo življenje v skupnosti.

Več kot polovica davčnih zavezancev v Sloveniji še ni izkoristila možnosti, da komu nameni 0,5% dohodnine, zato smo se v Rdečem križu Slovenije – OZRK Domžale odločili, da vas spomnimo in povabimo, da to storite do konca leta.

V teh dneh boste prejeli tudi obrazce, ki jih najdete tudi na povezavi:
http://www.fu.gov.si/fileadmin/Internet/Davki_in_druge_dajatve/Podrocja/Dohodnina/Letna_odmera_dohodnine/Obrazci/Zahteva_za_donacije_dec2014.pdf.

Hvala!

Območna organizacija Rdečega križa Domžale

OBČINA DOMŽALE

JAVNI RAZPIS ZA PRIJAVO SOFINANCIRANJA JAVNIH KULTURNIH PROGRAMOV IN PROJEKTOV V LETU 2016

I. Na podlagi Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Ur. l. RS, št. 77/07-UPB1, 56/08, 4/10, 20/11, 100/11-Odl. US: U-I-210/10-10, 111/13), Pravilnika za vrednotenje kulturnih projektov in programov, ki se sofinancirajo iz proračuna Občine Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 9/13, 11/15) Občina Domžale v letu 2016 načrtuje sofinanciranje javnih kulturnih programov in projektov v občini Domžale.

II. Predmet javnega razpisa: Predmet sofinanciranja so javni kulturni programi in projekti, ki se izvajajo na območju občine Domžale in pomenijo prispevek k zadovoljevanju kulturnih potreb občanov občine Domžale. Posamični kulturni projekti, povezani z založništvom, infrastrukturo in opremo za kulturne domove, ohranjanjem kulturne dediščine ter miklavževanjem, božično novoletnimi prireditvami ter silvestrovanjem se ne sofinancirajo v okviru tega javnega razpisa.

III. Pogoji za sofinanciranje:

- prijavitelj javnega kulturnega programa je pravna oseba, ki izvaja prijavljeni javni kulturni program na območju občine Domžale,
- prijavitelj kulturnega projekta je pravna ali fizična oseba, ki izvaja prijavljeni kulturni projekt na območju občine Domžale,
- prijavitelj mora imeti registrirano dejavnost za izvajanje programa oziroma projekta, ki je predmet prijave,
- prijavitelj ni subjekt, katerega program ali projekt je že financiran ali sofinanciran oziroma bi lahko bil financiran ali sofinanciran iz drugih občinskih proračunskih postavk,
- prijavitelj ni neposredni ali posredni proračunski uporabnik.

Pri postopku dodeljevanju sredstev se bodo upoštevale določbe Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Ur. l. RS, št. 69/11-UPB2) ali drugega zakona o dolžnosti izogibanja nasprotju interesov.

IV. Merila:

- načrtovano število samostojnih prireditev (nastopov) oziroma prireditev v lastni produkciji in število prireditev v soorganizaciji na območju Občine Domžale (število prireditev, delež lastne produkcije in lastne organizacije),
- število sodelujočih izvajalcev občanov občine Domžale po posameznih projektih oziroma programih in skupno,
- pričakovano število obiskovalcev, občanov občine Domžale,
- izvirnost, inovativnost, kakovost programov (vsebinska zaokroženost programa v smiselno celoto, aktualnost in inovativnost, reference),
- doseganje izjemnih individualnih ali skupinskih rezultatov v preteklem koledarskem letu (priznanja in nagrade na lokalnem/državnem/mednarodnem nivoju, pohvale v lokalnih/nacionalnih medijih),
- delež zagotovljenih lastnih neproračunskih sredstev (program ima stroške, namembnost in vire natančno opredeljene, delež sofinanciranja),
- delež programa, realiziran s prostovoljnim delom,
- že izkazana kvaliteta oziroma pomen za promocijo občine Domžale (kontinuiteta delovanja, dosežki, odmevnost in prepoznavnost, gostovanja),
- jasno opredeljeni cilji in nameni kulturnih programov oziroma projektov.

V. Višina proračunskih sredstev, ki jih bo Občina Domžale dodelila na podlagi tega razpisa posameznemu upravičencu, ne bo presegala 80% načrtovanih stroškov, povezanih z izvedbo prijavljenega kulturnega programa oziroma projekta.

Prijavitelj mora vlogi priložiti tudi natančen načrt stroškov po vrstah za izvajanje prijavljenega kulturnega programa oziroma projekta in zapisnik zadnje seje zbora članov, v kolikor je prijavitelj društvo, oziroma zapisnik zadnje seje organa upravljanja, ki ne sme biti starejši od enega leta.

Občina Domžale ne bo sofinancirala stroškov reprezentance (pogostitev ipd.), obdaritev, stroškov izletov oziroma ekskurzij, stroškov zdravilišč, stroškov telefonije in stroškov prevozov, ki niso v neposredni povezanosti z izvajanjem kulturnega programa oziroma projekta.

Najnižji znesek sofinanciranja, ki ga mora v skladu s pogoji in merili doseči prijavljen kulturni program oziroma projekt, ki je predmet tega javnega razpisa, je 200,00 EUR.

VI. Sredstva bodo dodeljena za kulturne programe oziroma projekte v letu 2016. Dodeljena proračunska sredstva za izbrane kulturne programe oziroma projekte morajo biti porabljena v proračunskem letu 2016, skrajni rok za predložitev zahtevka za izplačilo je 1. 12. 2016.

Prejemnik sredstev mora pri porabi sredstev upoštevati zakon, ki ureja javno naročanje, če so izpolnjeni pogoji, določeni v navedenem zakonu.

VII. *Okvirna vrednost razpoložljivih sredstev za javni razpis znaša v letu 2016:* do 114.000,00 EUR

Občina Domžale lahko javni razpis po svoji prosti presoji brez kakršnihkoli posledic razveljavi ali razdeli le določen del razpoložljivih sredstev.

Rok za oddajo vlog: 25. 1. 2016

VIII. *Razpisna dokumentacija obsega:*

- besedilo razpisa
- obrazec prijave.

Obrazec za prijavo lahko dvignete v vložišču Občine Domžale ali na spletni strani: www.domzale.si, pod rubriko Razpisi in je obvezni sestavni del prijave.

IX. Vloge z obrazcem, ki je obvezen del prijave, s pripisom »za javni razpis št. 610-14/2015 – NE ODPIRAJ« lahko vložite osebno v vložišče Občine Domžale, soba št. 4 ali pošljete priporočeno po pošti na naslov: Občina Domžale, Oddelek za družbene dejavnosti, Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale.

Prijavitelj lahko vlogo dopolnjuje oziroma spreminja do preteka razpisnega roka na način, kot je opredeljen v prejšnjem odstavku z obvezno navedbo, na katero vlogo se dopolnitev oziroma sprememba nanaša.

Odpiranje vlog bo dne 28. 1. 2016 ob 12. uri v sejni sobi v 1. nadstropju Občine Domžale, Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale. Odpiranju vlog, prispelih na ta javni razpis, sme prisostvovati zastopnik društva ali zveze društev, ki kandidira na razpisu oziroma mora imeti oseba pisno pooblastilo za zastopanje za ta primer.

Vse dodatne informacije dobite na telefonski številki: 01 722 01 00 int. 20150 (Tjaša Zanoškar).

X. Vlagatelji bodo o izidu javnega razpisa obveščeni v roku 60 dni po roku za oddajo vloge.

ŽUPAN TONI DRAGAR

Super novice za (bodoče) člane Kluba študentov Domžale!

Od januarja 2016 dalje bo za člane kluba na voljo super ugodnost – kino vstopnice za samo 1 evro v Mestnem kinu Domžale. Količina vstopnic bo vsak mesec omejena.

V primeru, da bodo vstopnice za 1 evro pošle še pred koncem meseca, lahko s člansko izkaznico koristiš tudi 50-odstotni popust ob nakupu. V tem primeru bo cena vstopnice le 2,25 evra. To še ni vse! Vsak mesec bomo na facebook strani kluba objavili tudi nagradno igro, v katerem bomo nekomu podelili brezplačne vstopnice za aktualno mesečno premiero, zato nas hitro poišči tudi na facebooku – Klub študentov Domžale.

To pa še ni vse! Za vse nove in obstoječe člane smo pripravili še nagradno igro.

Nagradna igra

Včlani se v Klub študentov Domžale ali pripelji novega člana ter sodeluj v veliki nagradni igri za lepe nagrade!

Nagrade: 1 x 200 EUR ali PRENOSNI RAČUNALNIK
10 x BREZPLAČNA UDELEŽBA NA PROJEKTIH
10 x USB KLJUČEK 512 Gb
20 x USB KLJUČEK 128 Gb

Organizator nagradne igre: Klub študentov Domžale

V nagradni igri lahko sodelujejo le člani kluba! Igra traja do 30. 6. 2016.
Splošni pogoji in pravila nagradne igre so objavljeni na spletni strani www.studentski-domzale.si.

Zakaj je dobro biti naš član, kako se včlaniti in kaj za včlanitev potrebuješ?
Odgovore najdeš na spletnih straneh straneh kluba: www.studentski-domzale.si.
Članarine ni!

OBČINA DOMŽALE

Odbor za občinska priznanja, proslave in prireditve v skladu z 12. členom Odloka o priznanjih Občine Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 10/09) objavlja

RAZPIS ZA POSREDOVANJE PREDLOGOV ZA PODELITEV PRIZNANJ OBČINE DOMŽALE V LETU 2016

Na podlagi citiranega odloka v Občini Domžale razpisujemo naslednja priznanja:

NAZIV ČASTNEGA OBČANA

Kriteriji za podelitev naziva častni občan so izjemni dosežki življenjskega dela, ki ga odlikujejo: vizionarstvo, dobrobit, sodelovanje in skrb za blaginjo občine ali promocijo občine.

PLAKETE OBČINE DOMŽALE

Plakete Občine Domžale so:

- zlata plaketa Občine Domžale,
- srebrna plaketa Občine Domžale,
- bronasta plaketa Občine Domžale.

Zlata plaketa se podeli za življenjsko delo, pomembne obletnice uspešnega dela ali za vrhunske uspehe in dosežke, ki so pomembni za razvoj in ugled Občine Domžale.

Srebrna plaketa se podeli za vrsto odmevnih dosežkov v daljšem časovnem obdobju, pomembnih za razvoj in ugled Občine Domžale.

Bronasta plaketa se podeli za odmevne uspehe v zadnjem obdobju – kot spodbuda za nadaljnje ustvarjalno delo.

V posameznem letu se lahko podelijo največ ena zlata, dve srebrni in tri bronaste plakete.

NAGRADE OBČINE DOMŽALE

Nagrado za uspešno delo se podeli za delovanje v daljšem časovnem obdobju na naslednjih področjih: kultura, šport in rekreacija, vzgoja in izobraževanje, raziskovanje, inovatorstvo, področje socialne in zaposlovalne politike, področje gospodarstva, organizacijsko delo v posameznem društvu, zdravstvo, civilna zaščita, varnost in promocija občine ter druge dejavnosti.

V posameznem letu se lahko podeli največ pet nagrad.

Predloge posredujejo politične stranke, posamezniki, pravne osebe, druge organizacije, skupnosti in društva ter drugi najkasneje do vključno **29. januarja 2016** na naslov: **Občina Domžale, Občinski svet, Ljubljanska c. 69, 1230 Domžale**

Predlog mora vsebovati naslednje podatke:

- **podatke o kandidatu:** ime in priimek oziroma naziv pravne osebe, rojstni datum v primeru fizične osebe, naslov, telefon, ter v primeru pravne osebe, še kontaktno osebo, v kolikor je to mogoče,
- **podatke o pobudniku:** ime in priimek oziroma naziv pravne osebe, naslov, telefon in v primeru, da je pobudnik pravna oseba, še kontaktno osebo,
- **vrsto priznanja in utemeljitev predloga.**

Ustrezne obrazce lahko dobite na spretnem naslovu www.domzale.si ali v Tajništvu občinskega sveta soba št. 35/I.

Odbor za občinska priznanja, proslave in prireditve predlogov, ki bodo prispeli po roku, ne bo upošteval.

PREDSEDNIK ODBORA
JOŠKO KOROŠEC

TOČEN NAZIV PREDLAGATELJA
(ime in priimek oziroma naziv pravne osebe): _____

(naslov, telefon ter v primeru, da je pobudnik pravna oseba, kontaktno osebo): _____

PODATKI O KANDIDATU ZA PREJEM PRIZNANJA
Ime in priimek (oziroma naziv pravne osebe): _____

Rojstni podatki v primeru fizične osebe: _____

Naslov, telefon, (ter v primeru pravne osebe, kontaktno osebo): _____

VRSTA PRIZNANJA: _____

Podrobna utemeljitev predloga: _____

Datum: Podpis (žig)

OBJAVE | PISMA BRALCEV

Voščila

Zanesljivo bo leto 2016, v katerem vam želimo veliko sreče, zdravja in prijaznih srečanj, še lepše, če boste obiskali katero od naših prireditev v Poletnem gledališču na Studencu. Prijetne vse praznične dni in dobrodošli!
Kulturno društvo Miran Jarc Škocjan

Mi se imamo radi, radi, radi ...
Naj bo srečno in zdravo ter veselo, polno prijetnih praznikov – tudi z našimi pesmimi!
Ženski pevski zbor Stane Habe DU Domžale

Voščilo bralcem Slamnika!
Člani društva želimo vsem našim simpatizerjem obilo sreče, zdravja in osebnega zadovoljstva.
Našim zvestim pokroviteljem, sponzorjem in donatorjem, brez katerih nam ne bi uspelo izpeljati in doseči zastavljenih ciljev, želimo veliko poslovnih uspehov.
Vsem skupaj želimo vesele in blagoslovljene božične praznike ter srečno, zdravo in veselo leto 2016!
Društvo krajanov naselij Spodnji in Zgornji Tuštanj

Vsem občankam in občanom želimo vesel božič, zdravja in uspešno v letu 2016!
Policijsko veteransko združenje Sever Ljubljana, odbor Domžale

Otroštvo je vodnjak, iz katerega črpamo vse življenje. Sodelujte tudi v letu 2016, v katerem vam želimo veliko zdravja, sreče in prijaznih dni, z nami pri naših aktivnostih, da vsem otrokom zagotovimo prijetno otroštvo.
Zveza prijateljev mladine Domžale

Vsem bralkam in bralcem Slamnika želimo srečno, zdravo in uspešno prihajajoče novo leto 2016. Naj medi!
Čebelarsko društvo Krtina, Dob

Poiščite pogum in hrabrost ter odločno voljo v vseh dneh leta 2016, ki naj bo srečno, zdravo in veselo za vse.
Klub borilnih veščin Domžale

Naj bo leto, ki prihaja, prežeto s srečo, z zdravjem in ljubeznijo.
Želimo vam vesel božič in srečno 2016!
Društvo narodnih noš in ohranjanja kulturne dediščine Domžale

Hitreje, višje, močneje. Naj vam naš moto pomaga, da bo leto 2016 za vas zdravo, uspešno in polno zadovoljstva!
Atletski klub Domžale

Vsem želimo prijeten božič, v letu 2016 pa veliko zdravih, srečnih in prijetnih dni – tudi z našo zdravo slovensko hrano.
Društvo podeželskih žena Domžale

Iskrena hvala vsem, ki ste bili z nami v jubilejnem 40. letu našega dela. Našim članicam in članom ter vsem našim prijateljem in sodelavcem želimo v letu 2016 veliko sonca, sreče, predvsem pa zdravja.
Medobčinsko društvo invalidov Domžale

Vsem članom Športno atletskega društva Mavrica v letu, ki prihaja, privoščimo obilico zdravja, veselja in smeha. Naj bo hitrost v vaših nogah in spretnost v vaših rokah. Privoščite si dan brez televizije in računalnika!
Srečno!
Tim ŠAD Mavrica

Veliko sreče, zdravja in prijetnih trenutkov tudi z nami vam v letu 2016 želi
Društvo izgnancev Domžale

Vse dobro v letu 2016 vam želi
Krajevna organizacija za vrednote NOB Dob, Krtina

Naj vam leto 2016 prinese veliko zdravja, sreče in prazničnega razpoloženja
Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine

Življenje z balinanjem je prijetnejše, prinaša zdravje in dobro voljo. Bodite tudi v letu 2016 z nami!
Balinarski športni klub Budničar Količevo

PISMA BRALCEV

Uredništvo si pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov, v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Prispevki za rubriko Pisma bralcev morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja.

Delavec ne odpušča delavca

Iniciativa za demokratični socializem je po Sloveniji predstavila predlog praktičnih izboljšav obstoječega ter v praksi velikokrat izigranega zakona Zakon o sodelovanju delavcev. Pokazalo se je, da lahko delodajalci na različne načine onemogočajo delavce pri uveljavljanju njihovih pravic ter da pri oblikovanju in delu organov delavcem ne daje vedno uporabnih navodil. Predlog prenove zakona je nastal na podlagi desetletnih opažanj ter želi povrniti moč vseh delavcev. Poglavitne rešitve predloga lahko razdelimo na a) razširitev pravic do soodločanja tako, da se omogoči pravica odločanja o individualnih in kolektivnih pravicah prekarnim delavcem, posameznikom, zaposlenim v bankah in koncernih odločanja, delavcem, zaposlenim pri samostojnih podjetnikih ter mejo imenovanja delavskega direktorja premakniti z današnjih 500 na 250. b) poglabljanje pravic do soodločanja tako, da bo delavsko soupravljanje postalo delavsko soupravljanje: delavski direktor imenovan ter odpoklican s strani sveta delavcev, politika odprtih knjig, kjer so delavcu na razumljiv način podani načrti razvoja podjetja ter poslovanja, svet delavcev se mora vključiti v poslovno določanje, skrb za spoštovanje dostojanstva zaposlenih in izboljšanje neposredne participacije tudi na skupščini družbe c) uveljavljanje v praksi, tako da se povečajo sredstva za zunanjo strokovno podporo in izobraževanje ter avtonomija razpolaganja z njimi. Prepoved odpuščanja, premeščanja in zniževanja plače za delavske predstavnike. Možnost pooblastitve člana sveta delavcev za pomoč pri uveljavljanju individualnih pravic zaposlenih. Poglobljeno si lahko izboljšave preberete na http://www.demokraticni-socializem.si/category/zsdu/, kjer vas vljudno vabimo, da podate tudi komentar, saj je ključnega pomena povezovanje in izpostavljanje glasu delavcev. Mi smo tisti, ki ustvarjamo dodatno vrednost ter dovolj je izkoriščevanj in teptanja pravic. Čas je za združitev vseh zaposlenih. Kdor dela, naj odloča!

Jan Gamberger,
Član Iniciative za demokratični socializem

Vrtca Savska ne damo!

Starši otrok, ki obiskujejo enoto Savska Vrtca Domžale, protestiramo zaradi občinske namere, da se omenjena enota v prihodnjih dveh letih zapre, hkrati pa tudi zaradi načina izvajanja ukrepov Občine Domžale (ki jih v vodstvu Vrtca Domžale očitno podpirajo) v zvezi s to odločitvijo.

V preteklem šolskem letu so se o zaprtju enote Savska najprej pojavile govorice, starši pa smo bili s strani ravnateljice vrtca Jane Julijane Pirman obveščeni o dogajanju šele potem, ko smo nanjo naslovili vprašanje glede prihodnjega delovanja vrtca. Dobili smo odgovor, v katerem ravnateljica pojasni, da enote Savska letos ni bilo na seznamu enot za vpis novincev, zagotovila pa je, da bodo v tem šolskem letu otroci, vpisani v vrtec, ostali v njem. Medtem ko za drugo šolsko leto (2016/17) po njenih besedah ne morejo z gotovostjo reči, ali bo na Savski še skupina, ali pa bodo otroke premestili drugam (v katero drugo enoto Vrtca Domžale). Vzgojiteljice so tedaj na občino naslovile pismo, enako pa smo naredili tudi starši, ki smo v svojem pismu poudarili, da se z nameravanimi ukrepi (torej z zaprtjem enote Savska) ne strinjamo, kot argument pa smo navedli več stvari. Med drugim to, da ima vrtec na Savski dolgoletno tradicijo, da je enota izjemno sodobno urejena in prostorna, kjer se optimalno prepletajo močne vezi med otroci, zaposlenimi in starši, da ima izjemno lokacijo sredi mesta, kar ima številne prednosti, da enota ponuja aktivne in raznolike dejavnosti tudi na veliki zunanji travnati in asfaltirani površini, kar je danes sredi mest velika redkost in prednost, da so otroci v tej enoti deležni visoke kakovosti pedagoške dejavnosti, kjer se skupini dveh starostnih stopenj nemoteno povezujeta, da enota deluje v vlogi majhne družine, kar je danes redkost, kjer se spoznava čustva pripadnosti in sodelovanja vseh, saj je dnevni in celoletni program vrtca v skladu z učnim načrtom in vsebinsko še bogatejši, kot je običajno ...

Z občine smo na vprašanje, zakaj ne nameravajo vlagati denarja za prenovo vrtca (ta bi potreboval tako obnovo kot tudi dozidavo, saj prostorsko ne ustreza več normativom), dobili odgovor, da bi bili stroški previsoki in bi bila *»odločitev za investicijo, upoštevaje zmanjšano povpraševanje po prostih mestih v vrtcih, neutemeljena«*.

Tak pogled na stvari je milo rečeno kratkoviden. Ravnanje občine naj bi bilo ‚racionalno', saj je trenutno v drugih vrtcih dovolj zmogljivosti, da bi v vrtčevske programe lahko vključili vse domžalske otroke. Kaj pa dolgoročno? Kako se bodo zadev lotili takrat, ko bo v prihodnje nenadoma prišlo do porasta števila otrok? Bodo skomignili z rameni, češ da ni dovolj prostora, in bodo nekateri tedaj pač morali počakati, da pridejo na vrsto?

Ravnanje Občine Domžale v primeru Vrtca Savska je nedopustno in bolj kaže obraz neupoštevanja in ignorance do ljudi, ki jim je dobro delovanje vrtca v interesu in jih tudi osebno zadeva. To so najprej otroci, ki obiskujejo vrtec, njihovi starši ter kajpak tudi vzgojiteljice in druge delavke, ki s svojim vsakodnevnim delom prispevajo k njegovemu kvalitetnemu delovanju in dobremu počutju naših otrok v njem. Način obveščanja je bil tak, da vzbuja dvome o dobrih namenih in poštenem ravnanju in bolj spominja na avtoritarne režime, kjer se ljudstvo o ukrepih oblasti seznanja z dekreti, kot pa na demokratično družbo, kjer se o pomembnih vprašanjih javno razpravlja in posvetuje z vsemi, ki jih neki ukrep prizadeva.

Pripravljenosti na dialog med občinsko oblastjo in starši ter zaposlenimi v vrtcu ni bilo nikakršne, saj so bili najprej izvedeni ukrepi: zmanjšalo se je število razpisanih mest, obenem pa so premestili pomočnici vzgojiteljice, in to tako rekoč iz danes na jutri. Oboje je bilo narejeno, ne da bi starši ob tem prejeli kakršnakoli pojasnila s strani vodstva vrtca. Vodstvo se je oglasilo šele, ko smo nekateri starši (na osnovi govoric, ki so prišle do nekaterih izmed nas), zaprosili za pojasnila glede dogajanja.

Kot vemo, so občine letos iz proračuna dobile manj denarja, saj se je povprečnina znižala, kar ima za posledico, da so se morale občine pri načrtovanju porabe temu prilagoditi. Vse kaže na to, da gre v primeru enote Savska za varčevanje na naših otrocih (čeprav je gospod župan v svojih predvolilnih obljubah izrecno rekel, da varčevanja na teh področjih ne bo).

Starši smo proti zaprtju vrtca, ker je vrtec javno (skupno) dobro in bi bila z zaprtjem narejena nepopravljiva škoda. Prostor ima tudi tradicijo, v njem pa se je izmenjalo kar nekaj generacij in je edini vrtec v centru Domžal. Ena od vrednot Vrtca Savska je vsekakor tudi delo predanih, izkušenih in strokovno dobro podkovanih vzgojiteljic. Škoda je bila storjena tudi njim, saj so informacije do njih prihajale v obliki dekretov, ne da bi jih kdorkoli vprašal za mnenje.

Starši otrok v enoti Savska Vrtca Domžale

SIMAX
Domžale Masljeva 11, 1230 Domžale
tel. 01 724 16 56
Kamnik Ljubljanska c. 21A (Duplica)
tel. 01 831 17 96
PRENOVLJENA SPLETNA TRGOVINA:
www.simax-slo.com
AVTODELI - AVTOMEHANIKA
VULKANIZERSTVO

MALI OGLASI

Šivalni stroji – servis in prodaja šivalnih strojev (gospodinjskih in industrijskih). Marko Pratneker, s. p., Slamnikarska 3 b, Domžale.
t: 041 920 149

Odkup vozil od letnik 1998 naprej, cela, lepa, karambolirana ali v okvari.
t: 031 264 290

Brezplačen odvoz bele tehnike in vseh kovinskih predmetov.
t: 040 780 078

Prodam drva, razžagana, zložena v palete. V zalogi peleti. Dostava!
t: 040 438 733

Inštrukcije matematike in fizike v centru Domžal.
t: 031 504 357

Male oglase sprejemamo vsak delavnik med 10. in 12. uro, v sredo tudi popoldan med 14. in 16. uro osebno v uredništvu (Kulturni dom Franca Bernika Domžale) ali pisno v nabiralnik pri vhodu z zadnje strani oziroma po e-pošti **slamnik@kd-domzale.si**

KRIŽANKA

AVTOR: GREGA RIHTAR
GOJITELJ PSOV
DELUJOČI OGNJENIK NA SICILIJI
KLIČNO ZRNO TROSOVK
PRVO NAGRADNO GESLO
PARTIZANSKO IME PISATELJA HINKA BRATOŽA
VENO TAUFER
SL. UMETNOSTNI ZGODOVINAR (NACE)
PESNICA VOUK
FRANCOSKI NOGOMETNI REPREZENTANT, ČLAN MADRIDSKEGA REALA BENZEMA
ROMUNSKI DŽIP
DRUGO NAGRADNO GESLO
OTROŠKA IGRAČA
OKRAS NA VRHU MINARETA
SIRARSKA DEJAVNOST
ANJA ZAVADLAV
POKLON
SPECIALIST ZA UŠESNE BOLEZNI
AMERIŠKI FILMSKI IGRALEC DOWNEY JR. (IRON MAN, SHERLOCK HOLMES)

NAŠ NEKDANJI TELOVADEC (MITJA)
VELEPOSLANIK
KDOR LOVI RAKE

ZGRADBA, SESTAVA
URESNIČEVALEC

AMERIŠKI LEGVAN, KI SPREMINJA BARVO
ČAS BREZ VOJNE
NAČIN OBLAČENJA
KANADSKI INTERNIST (WILLIAM)
VODNA ŽIVAL
ŽUPANČIČ OTON

ORGANSKO VEČANJE
AVTOR STRIPOV MUSTER
VEČ NITI
MOLČANJE
PEVEC DOMICELJ
ŠVED. IME ZA LUKO TURKU
ATENSKI ŠP. KLUB
NAŠ SLIKAR (LOJZE)

ŠVEDSKA MLADINSKA PISATELJICA LINDGREN (PIKA NOGAVIČKA)
PRODAJALEC APNA
PTICA VLAŽNIH GOZDOV Z DOLGIM KLJUNOM
FIATOV AVTOMOBIL
SOL TANINSKE KISLINE
ŠVICARSKI SMUČAR. SKAKALEC (SIMON)
GOVORNIŠKI ODER NA FORUMU
NADLEŽNA ZUZELKA

VISOK, OSTER GLAS
GLEDALIŠKA IGRALKA TKAČEV
PAS PRI KIMONU
OLIVER STONE
ČEŠ. NOG. VRATAR ČECH
DIVJI MERJASEC

NASAD RASTLIN V TROPSKIH KRAJIH
OROŽJE S TETIVO
AM. SKLADATELJ COPLAND
REČ, PREDMET
ZNOJ
ZUNANJA, TRŠA PLAST KRUHA
SREDNJEVZHODNA ZVEZNA DRŽAVA V ZDA

DROBNOMER
ŽELEZNIŠKA KOMPOZICIJA
PRIPADNIK MONIZMA
DRUŽINA SL. SKLADATELJEV
ONEŠKO JEZERO
SREČKO KATANEC
GRADBENI DELAVEC

ŠOLA VIŠJE ALI NAJVIŠJE STOPNJE
VDOVA JOHNA LENNONA (YOKO)
OPOMBA
JAPONSKI PISATELJ (KOBO)

NEKDANJI HRVAŠKI KOŠARKAR TVRDIĆ
IZDELOVALEC VRVI
MESTO V JZ. NIGERIJI
GRAFIČNI ZNAK ZA TON
BOJEVNICA
AM. FARMAKOLOGINJA (GERTRUDE)
IZVRŠITELJ ATENTATA

NEKDANJA NEMŠKA TENIŠKA IGRALKA GRAF, ENA NAJBOLJŠIH VSEH ČASOV
PENEČE SE VINO
GNOJNA BULA
KITAJSKA DINASTIJA
FINSKI ARHITEKT SAARINEN
KOSILO
NOČNI LOKAL
JAP. UMET. DRSALKA ASADA
SPODRSLJAJ
BRIGA, SKRB
PADAVINA OB NEURJU
POPULARNA IGRA Z ŽOGO
SMUČAR, SKAKALKA VTIČ
HRVAŠKI OTOK

NAJVIŠJA GORA NA SVETU
AMERIŠKI IGRALEC AFFLECK
SPOJ ROKE S TRUPOM
BOS. POLITIK IZETBEGOVIĆ
SRBSKA IGRALKA
MAŠČOBA PRI GOVEDU

AFRIŠKO BRENKALO IZ BUČE
SUROVINA ZA CIGARETE
NAŠA JUDOISTKA (URŠKA)
ANG. KEMIK (JOHN)
VEČJA ZNANSTVENA RAZPRAVA
ALBANSKA DENARNA ENOTA
PREDMESTJE LIEGEA

PRESTOL
VZDEVEK BALONARJA SLAVKA ŠORNA
ZAŠČITNO POKRIVALO
PODEŽELSKO NASELJE
EST. PEVEC (GEORG)
OTOČEK PRED ZAH. ŠPANIJO
JEZERO NA VZHODU KITAJSKE
DIAREJA

NOGOMETNI VRATAR, ČLAN MILANSKEGA INTERJA HANDANOVIĆ
ŽELEZNIŠKI TIR
URUG. NOG. (EDINSON)
MAJHEN LESEN PLUG
TROPSKA RASTLINA
ENCIKLOPED
CEVKA ZA DRENAŽO
ŽULJ OD TIŠČANJA ČEVLJA

POBOTANJE
KATRAN
SAMEC KOŠUTE
PRSNI KOŠ
ŽIVAL, KI LETA

PREUČEVALEC ARABSKEGA JEZIKA
STAR SLOVAN
EGIPČANSKI BOG SONCA
SPOTAKNITEV
REKA NA JUGU ŠKOTSKE
OTOČJE JUGOZAHODNO OD NOVE GVINEJE
MESTECE SEVEROZAHODNO OD ZADRA

NAŠ UMETNOSTNI ZGODOVINAR (VOJESLAV)
SETEV, SEJANJE
ERBIJ
PEKAČ ZA PEKO TOASTA
NEKD. ANG. ATLET (SEBASTIAN)
VNAŠANJE
ROM.-FR. PESNIK TZARA
KEANU REEVES

RUS. SKLADATELJ (BALET OGNJENI PTIČ)
NEKDANJA NORVEŠKA SMUČAR. TEKAČICA (BENTE)

ROWAN ATKINSON
NAJNOVEJŠI MEDNARODNI JEZIK
OBDOBJE
ČETRTI RIM. KRALJ
INDIJSKA REŽISERKA (MIRA)
BOLEČE DELOVANJE MIŠIC
JUNAK ENEIDE
TANKA BOMBAŽNA TKANINA

ODLIČEN NORVEŠKI ALPSKI SMUČAR (AKSEL LUND)
OBLAZINJENO LEŽIŠČE
POKLICNA POT
VZKLIK PRI BIKOBORBAH
BARVILO KANA

HITER DIVIG OD TAL
TKANINA IZ FINE VOLNE

HRANA V LOVSKI PASTI
POMOL IZ HIŠNEGA ZIDU
SULTANOVA PALAČA
PRIMOŽ EKART
HAZARDNA IGRA S KARTAMI

RIMSKA BOGINJA JEZE IN PREPIRA
SVETIŠČE SERAPISA
REKA SKOZI VELENJE

NIKELJ
DVOJICA
VZDEVEK IT. PEVCA FILIPPA NEVIANIJA
VOJVODINSKI ŠAHIST (BORA)
OSKAR DANON
MAKEDONSKI LJUDSKI PLES
TV VODITELJICA ŠIRCA ROŠ

PLAČILNO SREDSTVO
GLAVNO MESTO JAPONSKE

JUGOVZHODNA AZIJSKA PALMA
ELEKTRIN BRAT V GRŠKI MITOLOGIJI

UNIFORMIRAN SLUŽABNIK
VELIKA SLAŠČICA

NAGRADNA KRIŽANKA 12

Kulturni dom
Franca Bernika, p. p. 2
1230 Domžale

Nagrajuje Kulturni dom Franca Bernika Domžale

Nagrade: **3 x po 2 vstopnici za ogled filmske predstave**

Pravilne odgovore nam lahko pošljete do ponedeljka, 18. 1. 2016 na naslov: Uredništvo Slamnik, Ljubljanska c. 61, 1230 Domžale

NAGRADNA KRIŽANKA 11

Rešitev križanke je: VOJNA ZVEZD, SILA SE PREBUJA

Nagrajence križanke v glasilu Slamnik št. 11-2015 nagrajujejo Terme Snovik: **Mihaela Javoršek iz Domžal** (2 x celodnevna vstopnica za kopanje v Termah Snovik)
Katarina Zupanc iz Domžal (1 x celodnevna vstopnica za kopanje v Termah Snovik)
Antonija Baloh z Vrhnike (1 x 4-urna vstopnica za kopanje v Termah Snovik)

POMOČ: ELION-ameriška farmakologinja (Gertrude), **KATUN**-tanka bombažna tkanina, **KORA**-afriško brenkalo iz buče, **NEO**-najnovejši mednarodni jezik, **ONS**-otoček pred zahodno Španijo, **ROSTRA**-govorniški oder na starorimskem Forumu

V Domžalah med prazniki ...

December je čas veselja in obdarovanj in je tudi čas, ko naše mesto zasije v najlepši podobi. Pa je pri nas čutiti praznično vzdušje?

Tjaša Banko

Mimo pravljičnih lučk, ki v tem času v Domžalah skrbijo za poseben čar, seveda ne moremo. Toda kakšno je decembrsko vzdušje v našem mestu v primerjavi s sosednjim Kamnikom ali bližnjo Ljubljano? Tokrat se je na naše uredništvo obrnil občan, ki ga zanima, *»zakaj v prazničnem času ne bi popestrili Češminovega parka s stojnicami, kuhanim vinom itd ... ?«* Češminov park bi bila, kakor pravi, izvrstna, predvsem pa dovolj

prostorna lokacija v mestnem središču, in bi gotovo privabila številne Domžalčane in okoličane. Češminov park bi prav lahko postal mala Stara Ljubljana! S stojnicami, kuhančki in živo glasbo. Kot nam je znano, je Občina Domžale v Češminovem parku v preteklosti že organizirala praznično vzdušje s stojnicami, na katerih je bilo mogoče kupiti tudi čaj in kuhano vino. *»Vendar smo beležili slab obisk, zato se za ta način popestritve dogajanja v parku nismo več odločili,«* pojasnjujejo na uradu župana, in obljubljajo, da se bodo do konca meseca v Češminovem parku odvili še trije dogodki, in sicer obisk Božička (23. 12. 2015 ob 17. uri), slovenske jaslice (23. 12. 2015 ob 20. uri) in obisk dedka Mraza (27. 12. 2015 ob 17. uri), na katerih bodo organizirane tudi stojnice z želeno ponudbo.

Morda boste takrat na svoj račun prišli tudi vsi tisti, ki bi namesto po prestolnici v božično-novoletnih dneh raje pohajkovali po domačem mestu. Nekaj sprememb se letos obeta tudi glede silvestrovanja v mestu, ki bo, kot potrjujejo na občini, tokrat potekalo na novem prireditvenem prostoru, in sicer pod šotorom poleg tržnega prostora. Organizator silvestrovanja na prostem je Zavod za šport Domžale. Dogajanje se bo začelo ob 22. uri in bo trajalo do 3. ure zjutraj, za obilo zabave pa bo poskrbela skupina Veseli svatje.

Najbolj veseli decembrski dnevi so šele pred nami. Domžalam pogosto očitajo, da nimajo pravega mestnega jedra, zato je toliko težje najti idealno lokacijo za druženje v času, ki je ustvarjen za veselje in družabnost. Letos ga bomo torej bolj ali manj preživeli na tržnem prostoru, kdaj v prihodnosti pa morda v parku, ki bi se prav lahko postavil ob bok kateremu koli urbanemu prazničnemu manifestu. ❐

V ŽIVO S FILMSKEGA FESTIVALA V ROTTERDAMU

Mestni kino Domžale bo tudi konec januarja ponovno eno od prizorišč Mednarodnega filmskega festivala v Rotterdamu. V festivalsko dogajanje se bomo preselili z dvama filmoma in živimi prenosi pogovorov z avtorji.

petek, 29. januar / 20.00
KO ODPREM OČI | *As I Open My Eyes | režija: Leyla Bouzid | 2015, Francija, Tunizija | zgodba o mladi upornici tik pred tunizijsko "arabsko pomladjo"*

sobota, 30. januar / 20.00
PREDSODKI | *Prejudice | režija: Antoine Cuypers | 2015, Belgija | družinska kriza v igrivem filmu inovativnega belgijskega režiserja*

www.kd-domzale.si

MestniKino Domžale
IFFR LIVE

ŽELIMO VAM ČAROBNE IN PRIJETNE PRAZNIKE TER SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO 2016!

Graditelj

SGP GRADITELJ d.d. KAMNIK
DOMOVE ZA VAS USTVARJAMO ŽE VEČ KOT 50 LET

KOLUMNA • KAM GREŠ, ČLOVEK?

ANTON KOMAT

OGROŽEN JE ZDRAV RAZUM LJUDI

Reševanje globalnega kriznega dogajanja se vse bolj zapleta. Načini reševanja, ki so jih elite doslej uporabile, da bi pomirile javnost, so se pokazali kot neučinkoviti.

Pa če omenim zgolj klimatsko in begunsko krizo. Meglene obljube in brezglavi ukrepi se kar vrstijo. Ker tudi javna pomirjevala in družbena uspavala ne delujejo več, so ljudje vse bolj nevrotični in prestrašeni. Posledica je vse bolj očitna agresivnost. Hkrati po drugi strani vse bolj narašča zanikanje obstoja problemov, gledanje proč, ki se kaže kot brezbrižnost in družbena apatija. Vse skupaj postaja nevaren detonator na eksplozivnem telesu globaliziranega sveta.

Nevarnost nenadzirane eksplozije te bombe je prav v tem, da množice, izpostavljene strahu in negotovosti, izgubljajo zdravo pamet. Ko se to zgodi, je pot do napetosti in izbruhov nasilja med ljudmi široko odprta. Postavlja se vprašanje: kaj če so krize upravljane po scenarijih globalnih finančnih oligarhij, s ciljem, da izklopijo zdravi razum. Ta je bil ljudem vedno zadnja opora, ki jim je preprečevala, da bi sprejeli najslabše možne odločitve. Vse kaže, da je tako, zato poglejmo za kulise kriznih dogajanj na globalnem odru. Kdo je avtor in kdo režiser predstave, ki jo spremljamo v množičnih medijih? Kdo postavlja in premika kulise sodobnih Potemkinovih vasi? Kaj se dogaja z občinstvom, ki žveči pokovko in golta čips ter verjame, da je igra na odru prikaz resničnosti? Toda krizna dogajanja niso resničnostni šov na TV, ki ga lahko kadarkoli prekinemo s pritiskom na gumb daljinca. Krizna dogajanja so velika grožnja človeštvu, ki lahko izbruhne v neobvladljivi kaos.

Avtor sodobne kriz je kapitalizem, ki je z zgodovinske poti od začetnega velikega vzpona v industrijski revoluciji prišel do svojega zatona. Globalni razcvet kapitalizma je določala njegova protestantska etika, ki je z odlaganjem zadovoljstva (postponement of gratification) omogočila njegovo akumulacijo in globalno prevlado. Velika kriza leta 1929 je prinesla konec realnega kapitalizma v realni ekonomiji. Potem je podrtijo kapitalizma v red spravila država, dokler ni v sedemdesetih letih neoliberalna paradigma začela svoj pohod pod geslom globalizacije. Uspelo ji je tisto, kar ni uspelo Napoleonu s topovi in Hitlerju s tanki – globalni trg, v katerem so postale državne meje odveč.

Rodila se je finančna oligarhija, ki je postala tako močna, da je z odstranitvijo nadzora države ušla iz kulturnih okvirov civilizacije. Ta pobeg je bil v celoti lahko uresničen šele z utišanjem hrumenja ruskih tankov na zahodnih mejah. Ruske divizije so bile namreč jamstvo za razcvet srednjega razreda Zahoda. Cvetoče potrošništvo je bilo privlačnejše kot zamisel asketskega komunizma. Ko je minila ta grožnja, je minil razlog za obstoj srednjega razreda, začel se je razkroj socialne države, nižanje mezd in množična eksternalizacija stroškov produkcije v breme narave in človekovega zdravja. Narava in človek sta danes na totalni razprodaji. Tveganje je nevarno poskočilo, okoljska pravičnost je pozabljena, narava izpostavljena ropanju, naravni viri so postali cilj vojaških intervencij, število lačnih je preseglo milijardo. Človek je razvrednoten zgolj na svojo uporabno vrednost.

Nietzche je zapisal, da veliki dogodki potekajo v tišini. Zato je bilo treba množici odvzeti tišino. Nastala je družba nenehnega hrupa, kričavo bombardiranje s popolnoma nepomembnimi novicami. Znašli smo se sredi intenzivne kampanje manipulacij z zavestjo ljudi. Nastali sta dve resničnosti – dejanska, ki je prikrita in domišljijska, torej ponarejena resničnost. Manipulatorji dobro vedo, da je za manipulacijo potrebna ponarejena resničnost, in to danes ustvarjajo množični mediji. Ker manipulacija ni nasilje, ampak zapeljevanje, si ljudje na koncu resnično želijo tisto, kar si manipulator zamisli. Besede, ki odvračajo pozornost, so postale najpomembnejše, s tem se je potrdila Nietzchejeva misel, da vsi veliki dogodki potekajo v tišini.

Toda v tej zlovešči tišini, ki skriva resnico, in tem gromozanskem medijskem pompu, ki onemogoča, da bi človek sestavil realno sliko dogajanja, je centralna točka rešitve – zdrav razum. Ta je zadnja opora ljudem, ki lahko prepreči, da bi sprejeli najslabše možne odločitve, zato je v jedru napada manipulatorjev z zavestjo. Uporabljajo namreč vsa sredstva, da bi ga izklopili. K uničenju zdravega razuma je zagnana orjaška mašinerija, ki uporablja tiste besede, ki si jih lahko razlagamo na veliko načinov, recimo: demokracija, svoboda, tržna ekonomija, pravičnost in pravna država. Te zlorabljene in prav zato najbolj uporabljene besede so kot žvečilni gumi, ki ga lahko raztegujemo v vse smeri. Spomnimo se le obljub izpred dvajsetih let. Obljubljali so nam demokracijo, tržno ekonomijo in človekove

> **❝ Cilj terorizma niso mrtvi, ampak tisti, ki so preživeli; njegov cilj je zastraševanje in demoralizacija živih, njihov nevrotični strah, družbena omrtvičenost in apatija.**

pravice, dobili pa smo: partitokracijo, ki temelji na strahu elite pred revnimi ljudmi; denacionalizacijo (privatizacijo), ki je tajkunom omogočila krajo družbene lastnine in pravni (ne)red, ki ga narekuje vladajoči sloj sebi v prid. Šokirani se zdaj sprašujemo, kdo nam je ukradel državo.

Če je množico treba o čem prepričati, ta proces začnemo z delovanjem na čustva. Čustvo v večnem boju z razumom nikoli ni bilo premagano. Logični elementi v trku s čustvi nimajo nikakršne teže. Spet nam priskoči na pomoč Nietzche, ki piše: »Ker imamo premalo časa, da bi mislili, in mišljenje ni umirjeno, se o nasprotnih mnenjih zdaj ne razpravlja, ampak se zadovoljujemo s tem, da jih sovražimo.« Tu, v izbruhih vsakovrstnih sovražnosti, ki so vse bolj pogosti tudi kot sovražni govor, tiči skrit detonator, ki utegne aktivirati globalno bombo.

Za časa kriz se ustvarjajo stresna stanja množic, ki vodijo do blokad zdravega razuma. Upad standarda ljudi je eden izmed najmočnejših socialnih stresorjev. Upad osebnih dohodkov za deset odstotkov povzroči porast smrtnosti za odstotek in porast samomorov za 3,7 odstotka. Kriza je teroristični napad na množice. Cilj terorizma niso mrtvi, ampak tisti, ki so preživeli; njegov cilj je zastraševanje in demoralizacija živih, njihov nevrotični strah, družbena omrtvičenost in apatija. S tem smo pri režiserjih kriznega dogajanja, finančni oligarhiji, ki si prisvaja svet. Vse več vlad je tehničnih vlad, ki jih vodijo bankirji. Včasih so državne udare vodili diktatorski generali z obveznimi temnimi sončnimi očali, zdaj državne udare vodijo brezdušni bankirji z debelimi očali in potem kot 'rešitelji ljudstva' prevzemajo oblast. Bankirji niso v krizi, njihovi dohodki vrtoglavo naraščajo, kakor narašča njihova družbena moč. V tej umazani igri je politikom preostala vloga scenskih delavcev, ki med mandatom poslušno premikajo kulise za vsak naslednji prizor. Politiki kot scenski delavci ne smejo razmišljati, tu so zato, da ubogajo režiserje. Če niso zvesti služabniki, jih pač zamenjajo druge oprode, ki vsaka štiri leta stojijo ponižno v vrsti na predvolilni avdiciji.

Vklopite zdrav razum, kmečko pamet, in naenkrat boste ugledali resnico sveta. Le za teden dni 'izklopite' televizor in spregledali boste. Spremenila se bo vaša percepcija resnice, ker boste prezrli vse debele laži in prevare manipulacije. Sprva bo delovalo kot šok, takoj nato boste občutili silno olajšanje in neskončen občutek svobode. Le resnica je tisto, kar nas osvobaja, in prav to vam želim v novem letu 2016. ❐